

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1757/98 της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 1998, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 1

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1758/98 της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 1998, για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που κατέχει ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης 3

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1759/98 της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 1998, για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή κριθής που κατέχει ο οργανισμός παρέμβασης του Ηνωμένου Βασιλείου 8

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1760/98 της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 1998, για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή κριθής που κατέχει ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης 13

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1761/98 της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 1998, για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή σόργου που κατέχει ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης 18

* Οδηγία 98/58/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, σχετικά με την προστασία των ζώων στα εκτροφεία 23

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

98/490/ΕΚ:

* Απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 1998, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγούνται από τη Γαλλία στον όμιλο *Crédit Lyonnais* (*) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 1454] 28

(*) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Διορθωτικά

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1748/98 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 1998, για καθορισμό των ποσοστών των επιστροφών που εφαρμόζονται σε ορισμένα προϊόντα των τομέων των σιτηρών και της όρυζας που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που δεν υπάγονται στο παράρτημα ΙΙ της συνθήκης (ΕΕ L 219 της 7. 8. 1998) 81

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1757/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Αυγούστου 1998

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή

τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του·

ότι, σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Αυγούστου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Αυγούστου 1998.

Για την Επιτροπή
Monika WULF-MATHIES
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24. 12. 1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 198 της 15. 7. 1998, σ. 4.

⁽³⁾ ΕΕ L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 1998, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε Ecu/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0709 90 70	052	33,5
	999	33,5
0805 30 10	382	60,2
	388	53,5
	524	69,8
	528	60,3
	999	61,0
0806 10 10	052	93,7
	400	235,2
	412	146,5
	600	84,4
	624	157,4
	999	143,4
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388
400		72,2
508		95,5
512		65,2
524		63,2
528		80,8
800		171,8
804		110,0
999		89,5
0808 20 50		052
	388	88,2
	528	106,1
	999	96,9
0809 20 95	052	459,1
	400	318,3
	404	365,5
	616	263,2
	999	351,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	136,9
	999	136,9
0809 40 05	064	60,4
	066	37,2
	624	165,1
	999	87,6

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2317/97 της Επιτροπής (ΕΕ L 321 της 22. 11. 1997, σ. 19). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1758/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Αυγούστου 1998

για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που κατέχει ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Άρθρο 2

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2193/96⁽⁴⁾, καθορίζει τις διαδικασίες και τους όρους πώλησης των σιτηρών που κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης:

ότι, στην παρούσα κατάσταση της αγοράς, πρέπει να ανοίξει διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή 150 000 τόνων μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που κατέχει ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης:

ότι οι ειδικές λεπτομέρειες πρέπει να καθοριστούν προκειμένου να εξασφαλιστεί ο κανονικός ρυθμός των εργασιών και των ελέγχων τους: ότι, για το σκοπό αυτό, σκόπιμο είναι να προβλεφθεί ένα σύστημα εγγυήσεων που εξασφαλίζει την τήρηση των επιδιωκόμενων στόχων, αποφεύγοντας τα υπερβολικά βάρη για τους συναλλασσόμενους: ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να θεσπιστεί παρέκκλιση από ορισμένους κανόνες, κυρίως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93:

ότι στην περίπτωση που η ανάληψη του μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου έχει καθυστερήσει κατά περισσότερο από πέντε ημέρες, ή που η αποδέσμευση μιας από τις απαιτούμενες εγγυήσεις αναβάλλεται λόγω γεγονότων που καταλογίζονται στον οργανισμό παρέμβασης, το σχετικό κράτος μέλος θα πρέπει να καταβάλει αποζημιώσεις:

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης προβαίνει, υπό τους όρους που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, σε διαρκή δημοπρασία για την εξαγωγή μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που βρίσκεται στην κατοχή του.

1. Ο διαγωνισμός αφορά μέγιστη ποσότητα 150 000 τόνων μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου για εξαγωγή προς όλες τις τρίτες χώρες.

2. Στο παράρτημα I αναφέρονται οι περιοχές στις οποίες είναι αποθηκευμένοι οι 150 000 τόνοι μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου.

Άρθρο 3

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 16 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η τιμή που πρέπει να καταβάλλεται για την εξαγωγή είναι αυτή που αναφέρεται στην προσφορά.

2. Για τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, δεν εφαρμόζεται καμία επιστροφή ή φόρος στην εξαγωγή, ούτε μηνιαία προσαύξηση.

3. Το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 δεν εφαρμόζεται.

Άρθρο 4

1. Τα πιστοποιητικά εξαγωγής έχουν ισχύ από την ημερομηνία έκδοσής τους κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 ως το τέλος του τέταρτου μήνα από την ημερομηνία αυτή.

2. Οι προσφορές που υποβάλλονται στο πλαίσιο του παρόντος διαγωνισμού δεν μπορούν να συνοδεύονται από αιτήσεις για την έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 της Επιτροπής⁽⁵⁾.

Άρθρο 5

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η προθεσμία για την υποβολή προσφορών για τον πρώτο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 13 Αυγούστου 1998, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

2. Η προθεσμία υποβολής προσφορών για τον επόμενο μερικό διαγωνισμό λήγει κάθε Πέμπτη, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

3. Η προθεσμία για τον τελευταίο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 27 Μαΐου 1999, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

4. Οι προσφορές πρέπει να κατατεθούν στο γαλλικό οργανισμό παρέμβασης.

Άρθρο 6

1. Ο οργανισμός παρέμβασης, ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση και, εφόσον το επιθυμεί ο υπερθεματιστής, προβαίνουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, είτε πριν από την έξοδο είτε κατά την έξοδο από την αποθήκη με επιλογή του

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 191 της 31. 7. 1993, σ. 76.⁽⁴⁾ ΕΕ L 293 της 16. 11. 1996, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ L 331 της 2. 12. 1988, σ. 1.

υπερθεματιστή, σε δειγματοληψία επανελέγχου με συχνότητα τουλάχιστον μία δειγματοληψία ανά 500 τόνους και στην ανάλυση των δειγμάτων αυτών. Ο οργανισμός παρέμβασης δύναται να εκπροσωπείται από πληρεξούσιο, υπό τον όρο ότι αυτός δεν είναι ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση.

Τα αποτελέσματα των αναλύσεων ανακοινώνονται αμέσως στην Επιτροπή σε περίπτωση αμφισβήτησεως.

Η δειγματοληψία επανελέγχου και η ανάλυση των δειγμάτων πραγματοποιούνται εντός της προθεσμίας επτά εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή ή εντός τριών εργάσιμων ημερών εάν η δειγματοληψία διενεργείται κατά την έξοδο από την αποθήκη. Εάν από το τελικό αποτέλεσμα των πραγματοποιηθεισών αναλύσεων επί των δειγμάτων προκύπτει ποιότητα:

α) ανώτερη από εκείνη που αναφέρεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, ο υπερθεματιστής θα πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·

β) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, παραμένοντας εντός των ορίων μιας αποκλίσεως που μπορεί να φθάσει έως:

— 2 χιλιόγραμμα ανά εκατόλιτρο για το ειδικό βάρος, χωρίς ωστόσο να είναι κατώτερο από 72 χιλιόγραμμα ανά εκατόλιτρο,

— μια ποσοστιαία μονάδα για την περιεκτικότητα σε υγρασία,

— 20 ποσοστιαίες μονάδες για το δείκτη πτώσης Hagberg,

— μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στα σημεία B.2 και B.4 αντιστοίχως του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92 της Επιτροπής⁽¹⁾

και

— μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στο σημείο B.5 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92, χωρίς ωστόσο να τροποποιηθούν τα ποσοστά που είναι αποδεκτά για τους βλαβερούς σπόρους και την αίρα,

ο υπερθεματιστής πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·

γ) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού και όταν διαπιστώνεται διαφορά πέραν της αποκλίσεως που αναφέρεται στο στοιχείο β) ο υπερθεματιστής μπορεί:

— είτε να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει,

— είτε να αρνηθεί να αναλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις για την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, μόνον αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης, σύμφωνα με το παράρτημα II· ωστόσο, εάν ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου παρέμβασης

της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες, δεν αποδεσμεύεται η εγγύηση. Η αντικατάσταση της παρτίδας πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα II·

δ) κατώτερη από τα ελάχιστα απαιτούμενα χαρακτηριστικά στην παρέμβαση, ο υπερθεματιστής δεν μπορεί να παραλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εν λόγω εγγυήσεων, μόνον εφόσον ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα II. Ωστόσο, μπορεί να ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης, να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες· στην περίπτωση αυτή, η εγγύηση δεν αποδεσμεύεται. Η αντικατάσταση της παρτίδας θα πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα II.

2. Εντούτοις, εάν ο μαλακός αρτοποιήσιμος σίτος εξαχθεί πριν από τα αποτελέσματα των αναλύσεων, όλοι οι κίνδυνοι αποθεματοποίησης βαρύνουν τον υπερθεματιστή από τη στιγμή της παραλαβής της παρτίδας, με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων προσφυγής που έχει στη διάθεσή του ο υπερθεματιστής έναντι του προβαίνοντος στην αποθεματοποίηση.

3. Εάν εντός ενός μηνός το πολύ από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή για αντικατάσταση και μετά από αλληπάλληλες αντικαταστάσεις, ο υπερθεματιστής δεν έχει λάβει παρτίδα αντικαταστάσεως της προβλεπόμενης ποιότητας, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα II.

4. Οι σχετικές δαπάνες για τις δειγματοληψίες και τις αναλύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εκτός από εκείνες κατά τις οποίες από το τελικό αποτέλεσμα των αναλύσεων προκύπτει ποιότητα κατώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αναλαμβάνονται από το ΕΓΤΠΕ εντός ορίου μιας αναλύσεως ανά 500 τόνους, εκτός από τις δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο. Οι δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο και οι δαπάνες των συμπληρωματικών αναλύσεων που ενδεχομένως ζητούνται από τον υπερθεματιστή επιβαρύνουν τον ίδιο.

Άρθρο 7

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92 της Επιτροπής⁽²⁾, τα έγγραφα τα σχετικά με την πώληση μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και ιδίως το πιστοποιητικό εξαγωγής, η διατακτική απόσυρσης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92, η δήλωση εξαγωγής και, ενδεχομένως, το αντίτυπο ελέγχου T 5, πρέπει να φέρουν τη μνεία:

(1) ΕΕ L 74 της 20. 3. 1992, σ. 18.

(2) ΕΕ L 301 της 17. 10. 1992, σ. 17.

- Trigo blando panificable de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 1758/98
- Bageegnet blød hvede fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 1758/98
- Interventions-Brotweichweizen ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 1758/98
- Μαλακός αρτοποιήσιμος σίτος παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1758/98
- Intervention common wheat of breadmaking quality without application of refund or tax, Regulation (EC) No 1758/98
- Blé tendre d'intervention panifiable ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 1758/98
- Frumento tenero d'intervento panificabile senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 1758/98
- Zachte tarwe van bakkwaliteit uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 1758/98
- Trigo mole panificável de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n° 1758/98
- Interventioleipävehnä, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 1758/98
- Interventionsvete, av brödkvalitet, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 1758/98.

Άρθρο 8

1. Η εγγύηση που έχει συσταθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 πρέπει να αποδεσμευθεί μόλις χορηγηθούν στους υπερθεματιστές τα πιστοποιητικά εξαγωγής.
2. Η υποχρέωση εξαγωγής προς τις τρίτες χώρες καλύπτεται με εγγύηση ύψους 50 Ecu ανά τόνο, της οποίας η σύσταση πραγματοποιείται για ποσό 30 Ecu ανά τόνο κατά τη χορήγηση του πιστοποιητικού εξαγωγής και για το υπόλοιπο των 20 Ecu ανά τόνο πριν από την ανάληψη των σιτηρών.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Αυγούστου 1998.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92:

- το ποσό των 30 Ecu ανά τόνο πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας 20 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής παρέχει την απόδειξη ότι ο μαλακός αρτοποιήσιμος σίτος που παρέλαβε έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας,
- το ποσό των 20 Ecu ανά τόνο πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής παρέχει την απόδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93.

3. Εκτός ειδικής περιπτώσεως δεόντως αιτιολογημένης, κυρίως στην περίπτωση που κινείται διοικητική έρευνα, κάθε αποδέσμευση των εγγυήσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, η οποία πραγματοποιείται εκτός των προθεσμιών που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο, θα αποτελέσει αντικείμενο αποζημίωσης εκ μέρους του κράτους μέλους ίσης προς 0,015 Ecu ανά 10 τόνους και ανά ημέρα καθυστέρησης.

Η αποζημίωση δεν αναλαμβάνεται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

Άρθρο 9

Ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης κοινοποιεί στην Επιτροπή, το αργότερο δύο ώρες μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών, τις παραληφθείσες προσφορές, οι οποίες πρέπει να διαβιβάζονται σύμφωνα με το πρόγραμμα που αναφέρεται στο παράρτημα III, και στους αριθμούς κλήσεως που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 10

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για την Επιτροπή

Monika WULF-MATHIES

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

(σε τόνους)

Τόπος αποθηκείσεως	Ποσότητα
Amiens	25 000
Châlons	15 000
Lille	40 000
Orléans	40 000
Paris	15 000
Rouen	15 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ανακοίνωση απόρριψης παρτίδων στο πλαίσιο διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που βρίσκεται στην κατοχή του γαλλικού οργανισμού παρέμβασης

[Άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1758/98]

- Όνομα του υποβάλλοντος την προσφορά στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:
- Ημερομηνία του διαγωνισμού:
- Ημερομηνία απόρριψης της παρτίδας εκ μέρους εκείνου στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:

Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Διεύθυνση του σιλό	Αιτιολόγηση αρνήσεως αναλήψεως
			<ul style="list-style-type: none"> — Ελάχιστο ειδικό βάρος (kg/hl) — % θραυσμένοι σπόροι — % διάφορες ξένες προσμείξεις (Schwarzbesatz) — % στοιχεία βασικών σιτηρών που δεν είναι αμέμπτου ποιότητας — Άλλα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που βρίσκεται στην κατοχή του γαλλικού οργανισμού παρέμβασης

[Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1758/98]

1	2	3	4	5	6	7
Αύξων αριθμός των προσφερόντων	Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Τιμή προσφοράς σε Ecu/τόνο (1)	Προσανυξήσεις (+) και μειώσεις (-) σε Ecu/τόνο (π.υ)	Εμπορικές δαπάνες σε Ecu/τόνο	Προορισμός
1						
2						
3						
κ.λπ.						

(1) Η τιμή αυτή περιλαμβάνει τις προσανυξήσεις ή τις μειώσεις σχετικά με την παρτίδα την οποία αφορά η υποβολή της προσφοράς

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

Οι αριθμοί κλήσεως που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε στις Βρυξέλλες είναι (ΓΔ VI/C/1):

- Τέλεφαξ: 296 49 56
295 25 15.
- Τέλεξ: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (ελληνικοί χαρακτήρες).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1759/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Αυγούστου 1998

για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή κριθής που κατέχει ο οργανισμός παρέμβασης του Ηνωμένου Βασιλείου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2193/96⁽⁴⁾, καθορίζει τις διαδικασίες και τους όρους πώλησης των σιτηρών που κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης·

ότι πρέπει να ανοίξει διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή 298 400 τόνων κριθής που κατέχει ο οργανισμός παρέμβασης του Ηνωμένου Βασιλείου·

ότι οι ειδικές λεπτομέρειες πρέπει να καθοριστούν προκειμένου να εξασφαλιστεί ο κανονικός ρυθμός των εργασιών και των ελέγχων τους· ότι, για το σκοπό αυτό, σκόπιμο είναι να προβλεφθεί ένα σύστημα εγγυήσεων που εξασφαλίζει την τήρηση των επιδιωκόμενων στόχων, αποφεύγοντας τα υπερβολικά θάρη για τους συναλλασσόμενους· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να θεσπιστεί παρέκκλιση από ορισμένους κανόνες, κυρίως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93·

ότι στην περίπτωση που η ανάληψη της κριθής έχει καθυστερήσει κατά περισσότερο από πέντε ημέρες, ή που η αποδέσμευση μιας από τις απαιτούμενες εγγυήσεις αναβάλλεται λόγω γεγονότων που καταλογίζονται στον οργανισμό παρέμβασης, το σχετικό κράτος μέλος θα πρέπει να καταβάλει αποζημιώσεις·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού ο οργανισμός παρέμβασης του Ηνωμένου Βασιλείου προβαίνει, υπό τους όρους που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, σε διαρκή δημοπρασία για την εξαγωγή κριθής που δρίσκεται στην κατοχή του.

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 191 της 31. 7. 1993, σ. 76.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 293 της 16. 11. 1996, σ. 1.

Άρθρο 2

1. Ο διαγωνισμός αφορά μέγιστη ποσότητα 298 400 τόνων κριθής για εξαγωγή προς όλες τις τρίτες χώρες.

2. Στο παράρτημα I αναφέρονται οι περιοχές στις οποίες είναι αποθηκευμένοι οι 298 400 τόνοι κριθής.

Άρθρο 3

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 16 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η τιμή που πρέπει να καταβάλλεται για την εξαγωγή είναι αυτή που αναφέρεται στην προσφορά.

2. Για τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, δεν εφαρμόζεται καμία επιστροφή ή φόρος στην εξαγωγή, ούτε μηνιαία προσαύξηση.

3. Το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 δεν εφαρμόζεται.

Άρθρο 4

1. Τα πιστοποιητικά εξαγωγής έχουν ισχύ από την ημερομηνία έκδοσής τους κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 ως το τέλος του τέταρτου μήνα από την ημερομηνία αυτή.

2. Οι προσφορές που υποβάλλονται στο πλαίσιο του παρόντος διαγωνισμού δεν μπορούν να συνοδεύονται από αιτήσεις για την έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 της Επιτροπής⁽⁵⁾.

Άρθρο 5

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η προθεσμία για την υποβολή προσφορών για τον πρώτο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 13 Αυγούστου 1998, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

2. Η προθεσμία υποβολής προσφορών για τον επόμενο μερικό διαγωνισμό λήγει κάθε Πέμπτη, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

3. Η προθεσμία για τον τελευταίο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 27 Μαΐου 1998, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

4. Οι προσφορές πρέπει να κατατεθούν στον οργανισμό παρέμβασης του Ηνωμένου Βασιλείου.

Άρθρο 6

1. Ο οργανισμός παρέμβασης, ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση και, εφόσον το επιθυμεί ο υπερθεματιστής, προβαίνων, κατόπιν κοινής συμφωνίας, είτε πριν από την έξοδο είτε κατά την έξοδο από την αποθήκη με επιλογή του

⁽⁵⁾ ΕΕ L 331 της 2. 12. 1988, σ. 1.

υπερθεματιστή, σε δειγματοληψία επανελέγχου με συχνότητα τουλάχιστον μία δειγματοληψία ανά 500 τόνους και στην ανάλυση των δειγμάτων αυτών. Ο οργανισμός παρέμβασης δύναται να εκπροσωπείται από πληρεξούσιο, υπό τον όρο ότι αυτός δεν είναι ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση.

Τα αποτελέσματα των αναλύσεων ανακοινώνονται αμέσως στην Επιτροπή σε περίπτωση αμφισβήτησεως.

Η δειγματοληψία επανελέγχου και η ανάλυση των δειγμάτων πραγματοποιούνται εντός της προθεσμίας επτά εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή ή εντός τριών εργάσιμων ημερών εάν η δειγματοληψία διενεργείται κατά την έξοδο από την αποθήκη. Εάν από το τελικό αποτέλεσμα των πραγματοποιηθεισών αναλύσεων επί των δειγμάτων προκύπτει ποιότητα:

- α) ανώτερη από εκείνη που αναφέρεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, ο υπερθεματιστής θα πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·
- β) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, παραμένοντας εντός των ορίων μιας αποκλίσεως που μπορεί να φθάσει έως:
 - 2 χιλιογράμματα ανά εκατόλιτρο για το ειδικό βάρος, χωρίς ωστόσο να είναι κατώτερο από 60 χιλιογράμματα ανά εκατόλιτρο,
 - μια ποσοστιαία μονάδα για την περιεκτικότητα σε υγρασία,
 - μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στα σημεία Β.2 και Β.4 αντιστοίχως του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92 της Επιτροπής⁽¹⁾ και
 - μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στο σημείο Β.5 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92, χωρίς ωστόσο να τροποποιηθούν τα ποσοστά που είναι αποδεκτά για τους βλαβερούς σπόρους και την αίρα,

ο υπερθεματιστής πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·

- γ) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού και όταν διαπιστώνεται διαφορά πέραν της αποκλίσεως που αναφέρεται στο στοιχείο β) ο υπερθεματιστής μπορεί:
 - είτε να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει,
 - είτε να αρνηθεί να αναλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις για την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, μόνον αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ· ωστόσο, εάν ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα κριθής παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες, δεν

αποδεσμεύεται η εγγύηση. Η αντικατάσταση της παρτίδας πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ·

- δ) κατώτερη από τα ελάχιστα απαιτούμενα χαρακτηριστικά στην παρέμβαση, ο υπερθεματιστής δεν μπορεί να παραλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εν λόγω εγγυήσεων, μόνον εφόσον ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ. Ωστόσο, μπορεί να ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης, να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα κριθής παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες· στην περίπτωση αυτή, η εγγύηση δεν αποδεσμεύεται. Η αντικατάσταση της παρτίδας θα πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ.

2. Εντούτοις, εάν η κριτή εξαχθεί πριν από τα αποτελέσματα των αναλύσεων, όλοι οι κίνδυνοι αποθεματοποίησης βαρύνουν τον υπερθεματιστή από τη στιγμή της παραλαβής της παρτίδας, με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων προσφυγής που έχει στη διάθεσή του ο υπερθεματιστής έναντι του προβαίνοντος στην αποθεματοποίηση.

3. Εάν εντός ενός μηνός το πολύ από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή για αντικατάσταση και μετά από αλληπάλληλες αντικαταστάσεις, ο υπερθεματιστής δεν έχει λάβει παρτίδα αντικαταστάσεως της προβλεπόμενης ποιότητας, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ.

4. Οι σχετικές δαπάνες για τις δειγματοληψίες και τις αναλύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εκτός από εκείνες κατά τις οποίες από το τελικό αποτέλεσμα των αναλύσεων προκύπτει ποιότητα κατώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αναλαμβάνονται από το ΕΓΤΠΕ εντός ορίου μιας αναλύσεως ανά 500 τόνους, εκτός από τις δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο. Οι δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο και οι δαπάνες των συμπληρωματικών αναλύσεων που ενδεχομένως ζητούνται από τον υπερθεματιστή επιβαρύνουν τον ίδιο.

Άρθρο 7

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92 της Επιτροπής⁽²⁾, τα έγγραφα τα σχετικά με την πώληση κριθής, σύμφωνα με παρόντα κανονισμό και ιδίως το πιστοποιητικό εξαγωγής, η διατακτική απόσυρσης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92, η δήλωση εξαγωγής και, ενδεχομένως, το αντίτυπο ελέγχου T5, πρέπει να φέρουν τη μνεία:

(1) ΕΕ L 74 της 20. 3. 1992, σ. 18.

(2) ΕΕ L 301 της 17. 10. 1992, σ. 17.

- Cebada de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 1759/98
- Byg fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 1759/98
- Interventionsgerste ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 1759/98
- Κριθή παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1759/98
- Intervention barley without application of refund or tax, Regulation (EC) No 1759/98
- Orge d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 1759/98
- Orzo d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 1759/98
- Gerst uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 1759/98
- Cevada de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n° 1759/98
- Interventio-ohraa, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 1759/98
- Interventionskorn, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 1759/98.

Άρθρο 8

1. Η εγγύηση που έχει συσταθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 πρέπει να αποδεσμευθεί μόλις χορηγηθούν στους υπερθεματιστές τα πιστοποιητικά εξαγωγής.
2. Η υποχρέωση εξαγωγής προς τις τρίτες χώρες καλύπτεται με εγγύηση ύψους 50 Ecu ανά τόνο, της οποίας η σύσταση πραγματοποιείται για ποσό 30 Ecu ανά τόνο κατά τη χορήγηση του πιστοποιητικού εξαγωγής και για το υπόλοιπο των 20 Ecu ανά τόνο πριν από την ανάληψη των σιτηρών.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Αυγούστου 1998.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92:

- το ποσό των 30 Ecu ανά τόνο πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας 20 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής παρέχει την απόδειξη ότι η κριθή που παρέλαβε έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας,
- το ποσό των 20 Ecu ανά τόνο πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής παρέχει την απόδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93.

3. Εκτός ειδικής περιπτώσεως δεόντως αιτιολογημένης, κυρίως στην περίπτωση που κινείται διοικητική έρευνα, κάθε αποδέσμευση των εγγυήσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, η οποία πραγματοποιείται εκτός των προθεσμιών που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο, θα αποτελέσει αντικείμενο αποζημίωσης εκ μέρους του κράτους μέλους ίσης προς 0,015 Ecu ανά 10 τόνους και ανά ημέρα καθυστέρησης.

Η αποζημίωση δεν αναλαμβάνεται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

Άρθρο 9

Ο οργανισμός παρέμβασης του Ηνωμένου Βασιλείου κοινοποιεί στην Επιτροπή, το αργότερο δύο ώρες μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών, τις παραληφθείσες προσφορές, οι οποίες πρέπει να διαβιβάζονται σύμφωνα με το πρόγραμμα που αναφέρεται στο παράρτημα III, και στους αριθμούς κλήσεως που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 10

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για την Επιτροπή

Monika WULF-MATHIES

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

(σε τόνους)

Τόπος αποθηκείσεως	Ποσότητα
North Humberside	64 252
Worcestershire	14 000
Lincolnshire	79 699
Shropshire	40 515
West Sussex	23 661
York	57 223
Dumfries	19 050

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ανακοίνωση απόρριψης παρτίδων στο πλαίσιο διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή κριθής που βρίσκεται στην κατοχή του οργανισμού παρέμβασης του Ηνωμένου Βασιλείου

[Άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1759/98]

- Όνομα του υποβάλλοντος την προσφορά στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:
- Ημερομηνία του διαγωνισμού:
- Ημερομηνία απόρριψης της παρτίδας εκ μέρους εκείνου στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:

Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Διεύθυνση του σιλό	Αιτιολόγηση αρνήσεως αναλήψεως
			<ul style="list-style-type: none"> — Ελάχιστο ειδικό βάρος (kg/hl) — % θραυσμένοι σπόροι — % διάφορες ξένες προσμείξεις (Schwarzbesatz) — % στοιχεία βασικών σιτηρών που δεν είναι αμέμπτου ποιότητας — Άλλα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή κριθής που θρίσκειται στην κατοχή του οργανισμού παρέμβασης του Ηνωμένου Βασιλείου

[Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1759/98]

1	2	3	4	5	6	7
Αύξων αριθμός των υποβάλλοντων προσφορά	Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Τιμή προσφοράς σε Ecu/τόνο (1)	Προσαυξήσεις (+) και μειώσεις (-) σε Ecu/τόνο (π.υ)	Εμπορικές δαπάνες σε Ecu/τόνο	Προορισμός
1						
2						
3						
κ.λπ.						

(1) Η τιμή αυτή περιλαμβάνει τις προσαυξήσεις ή τις μειώσεις σχετικά με την παρτίδα την οποία αφορά η υποβολή της προσφοράς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

Οι αριθμοί κλήσεως που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε στις Βρυξέλλες είναι: ΓΔ VI/C/1

— Φαξ: 296 49 56
295 25 15,

— Τέλεξ: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (ελληνικοί χαρακτήρες).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1760/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Αυγούστου 1998

για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή κριθής που κατέχει ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2193/96⁽⁴⁾, καθορίζει τις διαδικασίες και τους όρους πώλησης των σιτηρών που κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης·

ότι πρέπει να ανοίξει διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή 200 000 τόνων κριθής που κατέχει ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης·

ότι οι ειδικές λεπτομέρειες πρέπει να καθοριστούν προκειμένου να εξασφαλιστεί ο κανονικός ρυθμός των εργασιών και των ελέγχων τους· ότι, για το σκοπό αυτό, σκόπιμο είναι να προβλεφθεί ένα σύστημα εγγυήσεων που εξασφαλίζει την τήρηση των επιδιωκόμενων στόχων, αποφεύγοντας τα υπερβολικά θάρη για τους συναλλασσόμενους· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να θεσπιστεί παρέκκλιση από ορισμένους κανόνες, κυρίως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93·

ότι στην περίπτωση που η ανάληψη της κριθής έχει καθυστερήσει κατά περισσότερο από πέντε ημέρες, ή που η αποδέσμευση μιας από τις απαιτούμενες εγγυήσεις αναβάλλεται λόγω γεγονότων που καταλογίζονται στον οργανισμό παρέμβασης, το σχετικό κράτος μέλος θα πρέπει να καταβάλει αποζημιώσεις·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης προβαίνει, υπό τους όρους που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, σε διαρκή δημοπρασία για την εξαγωγή κριθής που βρίσκεται στην κατοχή του.

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 191 της 31. 7. 1993, σ. 76.⁽⁴⁾ ΕΕ L 293 της 16. 11. 1996, σ. 1.*Άρθρο 2*

1. Ο διαγωνισμός αφορά μέγιστη ποσότητα 200 000 τόνων κριθής για εξαγωγή προς όλες τις τρίτες χώρες.

2. Στο παράρτημα I αναφέρονται οι περιοχές στις οποίες είναι αποθηκευμένοι οι 200 000 τόνοι κριθής.

Άρθρο 3

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 16 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η τιμή που πρέπει να καταβάλλεται για την εξαγωγή είναι αυτή που αναφέρεται στην προσφορά.

2. Για τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, δεν εφαρμόζεται καμία επιστροφή ή φόρος στην εξαγωγή, ούτε μηνιαία προσαύξηση.

3. Το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 δεν εφαρμόζεται.

Άρθρο 4

1. Τα πιστοποιητικά εξαγωγής έχουν ισχύ από την ημερομηνία έκδοσής τους κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 ως το τέλος του τέταρτου μήνα από την ημερομηνία αυτή.

2. Οι προσφορές που υποβάλλονται στο πλαίσιο του παρόντος διαγωνισμού δεν μπορούν να συνοδεύονται από αιτήσεις για την έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 της Επιτροπής⁽⁵⁾.*Άρθρο 5*

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η προθεσμία για την υποβολή προσφορών για τον πρώτο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 13 Αυγούστου 1998, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

2. Η προθεσμία υποβολής προσφορών για τον επόμενο μερικό διαγωνισμό λήγει κάθε Πέμπτη, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

3. Η προθεσμία για τον τελευταίο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 27 Μαΐου 1999, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

4. Οι προσφορές πρέπει να κατατεθούν στο γαλλικό οργανισμό παρέμβασης.

Άρθρο 6

1. Ο οργανισμός παρέμβασης, ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση και, εφόσον το επιθυμεί ο υπερθεματιστής, προβαίνουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, είτε πριν από την έξοδο είτε κατά την έξοδο από την αποθήκη με επιλογή του

⁽⁵⁾ ΕΕ L 331 της 2. 12. 1988, σ. 1.

υπερθεματιστή, σε δειγματοληψία επανελέγχου με συχνότητα τουλάχιστον μία δειγματοληψία ανά 500 τόνους και στην ανάλυση των δειγμάτων αυτών. Ο οργανισμός παρέμβασης δύναται να εκπροσωπείται από πληρεξούσιο, υπό τον όρο ότι αυτός δεν είναι ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση.

Τα αποτελέσματα των αναλύσεων ανακοινώνονται αμέσως στην Επιτροπή σε περίπτωση αμφισβήτησεως.

Η δειγματοληψία επανελέγχου και η ανάλυση των δειγμάτων πραγματοποιούνται εντός της προθεσμίας επτά εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή ή εντός τριών εργάσιμων ημερών εάν η δειγματοληψία διενεργείται κατά την έξοδο από την αποθήκη. Εάν από το τελικό αποτέλεσμα των πραγματοποιηθεισών αναλύσεων επί των δειγμάτων προκύπτει ποιότητα:

α) ανώτερη από εκείνη που αναφέρεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, ο υπερθεματιστής θα πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·

β) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, παραμένοντας εντός των ορίων μιας αποκλίσεως που μπορεί να φθάσει έως:

— 2 χιλιόγραμμα ανά εκατόλιτρο για το ειδικό βάρος, χωρίς ωστόσο να είναι κατώτερο από 60 χιλιόγραμμα ανά εκατόλιτρο,

— μια ποσοστιαία μονάδα για την περιεκτικότητα σε υγρασία,

— μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στα σημεία Β.2 και Β.4 αντιστοίχως του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92 της Επιτροπής⁽¹⁾

και

— μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στο σημείο Β.5 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92, χωρίς ωστόσο να τροποποιηθούν τα ποσοστά που είναι αποδεκτά για τους βλαβερούς σπόρους και την αίρα,

ο υπερθεματιστής πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·

γ) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού και όταν διαπιστώνεται διαφορά πέραν της αποκλίσεως που αναφέρεται στο στοιχείο β) ο υπερθεματιστής μπορεί:

— είτε να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει,

— είτε να αρνηθεί να αναλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις για την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, μόνον αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης, σύμφωνα με το παράρτημα II· ωστόσο, εάν ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα κριθής παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες, δεν

αποδεσμεύεται η εγγύηση. Η αντικατάσταση της παρτίδας πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα II·

δ) κατώτερη από τα ελάχιστα απαιτούμενα χαρακτηριστικά στην παρέμβαση, ο υπερθεματιστής δεν μπορεί να παραλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εν λόγω εγγυήσεων, μόνον εφόσον ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα II. Ωστόσο, μπορεί να ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης, να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα κριθής παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες· στην περίπτωση αυτή, η εγγύηση δεν αποδεσμεύεται. Η αντικατάσταση της παρτίδας θα πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα II.

2. Εντούτοις, εάν η κριθής εξαχθεί πριν από τα αποτελέσματα των αναλύσεων, όλοι οι κίνδυνοι αποθεματοποίησης βαρύνουν τον υπερθεματιστή από τη στιγμή της παραλαβής της παρτίδας, με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων προσφυγής που έχει στη διάθεσή του ο υπερθεματιστής έναντι του προβαίνοντος στην αποθεματοποίηση.

3. Εάν εντός ενός μηνός το πολύ από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή για αντικατάσταση και μετά από αλληπάλληλες αντικαταστάσεις, ο υπερθεματιστής δεν έχει λάβει παρτίδα αντικαταστάσεως της προβλεπόμενης ποιότητας, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα II.

4. Οι σχετικές δαπάνες για τις δειγματοληψίες και τις αναλύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εκτός από εκείνες κατά τις οποίες από το τελικό αποτέλεσμα των αναλύσεων προκύπτει ποιότητα κατώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αναλαμβάνονται από το ΕΓΤΠΕ εντός ορίου μιας αναλύσεως ανά 500 τόνους, εκτός από τις δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο. Οι δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο και οι δαπάνες των συμπληρωματικών αναλύσεων που ενδεχομένως ζητούνται από τον υπερθεματιστή επιβαρύνουν τον ίδιο.

Άρθρο 7

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92 της Επιτροπής⁽²⁾, τα έγγραφα τα σχετικά με την πώληση κριθής, σύμφωνα με παρόντα κανονισμό και ιδίως το πιστοποιητικό εξαγωγής, η διατακτική απόσυρσης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92, η δήλωση εξαγωγής και, ενδεχομένως, το αντίτυπο ελέγχου T5, πρέπει να φέρουν τη μνεία:

(1) ΕΕ L 74 της 20. 3. 1992, σ. 18.

(2) ΕΕ L 301 της 17. 10. 1992, σ. 17.

- Cebada de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 1760/98
- Byg fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 1760/98
- Interventionsgerste ohne Anwendung von Ausfuhrstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 1760/98
- Κριθή παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1760/98
- Intervention barley without application of refund or tax, Regulation (EC) No 1760/98
- Orge d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 1760/98
- Orzo d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 1760/98
- Gerst uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 1760/98
- Cevada de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n° 1760/98
- Interventio-ohraa, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 1760/98
- Interventionskorn, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 1760/98.

Άρθρο 8

1. Η εγγύηση που έχει συσταθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 πρέπει να αποδεσμευθεί μόλις χορηγηθούν στους υπερθεματιστές τα πιστοποιητικά εξαγωγής.
2. Η υποχρέωση εξαγωγής προς τις τρίτες χώρες καλύπτεται με εγγύηση ύψους 50 Ecu ανά τόνο, της οποίας η σύσταση πραγματοποιείται για ποσό 30 Ecu ανά τόνο κατά τη χορήγηση του πιστοποιητικού εξαγωγής και για το υπόλοιπο των 20 Ecu ανά τόνο πριν από την ανάληψη των σιτηρών.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Αυγούστου 1998.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92:

- το ποσό των 30 Ecu ανά τόνο πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας 20 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής παρέχει την απόδειξη ότι η κριθή που παρέλαβε έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας,
- το ποσό των 20 Ecu ανά τόνο πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής παρέχει την απόδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93.

3. Εκτός ειδικής περιπτώσεως δεόντως αιτιολογημένης, κυρίως στην περίπτωση που κινείται διοικητική έρευνα, κάθε αποδέσμευση των εγγυήσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, η οποία πραγματοποιείται εκτός των προθεσμιών που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο, θα αποτελέσει αντικείμενο αποζημίωσης εκ μέρους του κράτους μέλους ίσης προς 0,015 Ecu ανά 10 τόνους και ανά ημέρα καθυστέρησης.

Η αποζημίωση δεν αναλαμβάνεται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

Άρθρο 9

Ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης κοινοποιεί στην Επιτροπή, το αργότερο δύο ώρες μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών, τις παραληφθείσες προσφορές, οι οποίες πρέπει να διαβιβάζονται σύμφωνα με το πρόγραμμα που αναφέρεται στο παράρτημα III, και στους αριθμούς κλήσεως που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 10

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για την Επιτροπή

Monika WULF-MATHIES

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

(σε τόνους)

Τόπος αποθηκείσεως	Ποσότητα
Amiens	37 000
Châlons	30 000
Dijon	15 000
Lille	20 000
Nancy	22 000
Orléans	28 000
Poitiers	18 000
Rouen	30 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ανακοίνωση απόρριψης παρτίδων στο πλαίσιο διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή κριθής που βρίσκεται στην κατοχή του γαλλικού οργανισμού παρέμβασης

[Άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 0000/98]

- Όνομα του υποβάλλοντος την προσφορά στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:
- Ημερομηνία του διαγωνισμού:
- Ημερομηνία απόρριψης της παρτίδας εκ μέρους εκείνου στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:

Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Διεύθυνση του σιλό	Αιτιολόγηση αρνήσεως αναλήψεως
			<ul style="list-style-type: none"> — Ελάχιστο ειδικό θάρος (kg/hl) — % θραυσμένοι σπόροι — % διάφορες ξένες προσμείξεις (Schwarzbesatz) — % στοιχεία βασικών σιτηρών που δεν είναι αμέμπτου ποιότητας — Άλλα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή κριθής που θρίσκεται στην κατοχή του γαλλικού οργανισμού παρέμβασης

[Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1760/98]

1	2	3	4	5	6	7
Αύξων αριθμός των υποβάλλοντων προσφορά	Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Τιμή προσφοράς σε Ecu/τόνο (1)	Προσαυξήσεις (+) και μειώσεις (-) σε Ecu/τόνο (π.υ)	Εμπορικές δαπάνες σε Ecu/τόνο	Προορισμός
1						
2						
3						
κ.λπ.						

(1) Η τιμή αυτή περιλαμβάνει τις προσαυξήσεις ή τις μειώσεις σχετικά με την παρτίδα την οποία αφορά η υποβολή της προσφοράς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

Οι αριθμοί κλήσεως που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε στις Βρυξέλλες είναι (ΓΔ VI/C/1):

- Τέλεφαξ: 296 49 56
295 25 15.
- Τέλεξ: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (ελληνικοί χαρακτήρες).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1761/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Αυγούστου 1998

για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή σόργου που κατέχει ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2193/96⁽⁴⁾, καθορίζει τις διαδικασίες και τους όρους πώλησης των σιτηρών που κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης

ότι, στην παρούσα κατάσταση της αγοράς, πρέπει να ανοίξει διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή 64 000 τόνων σόργου που κατέχει ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης

ότι οι ειδικές λεπτομέρειες πρέπει να καθοριστούν προκειμένου να εξασφαλιστεί ο κανονικός ρυθμός των εργασιών και των ελέγχων τους: ότι, για το σκοπό αυτό, σκόπιμο είναι να προβλεφθεί ένα σύστημα εγγυήσεων που εξασφαλίζει την τήρηση των επιδιωκόμενων στόχων, αποφεύγοντας τα υπερβολικά θάρη για τους συναλλασσόμενους: ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να θεσπιστεί παρέκκλιση από ορισμένους κανόνες, κυρίως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93·

ότι στην περίπτωση που η ανάληψη του σόργου έχει καθυστερήσει κατά περισσότερο από πέντε ημέρες, ή που η αποδέσμευση μιας από τις απαιτούμενες εγγυήσεις αναβάλλεται λόγω γεγονότων που καταλογίζονται στον οργανισμό παρέμβασης, το σχετικό κράτος μέλος θα πρέπει να καταβάλει αποζημιώσεις

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης προβαίνει, υπό τους όρους που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, σε διαρκή δημοπρασία για την εξαγωγή σόργου που βρίσκεται στην κατοχή του.

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 191 της 31. 7. 1993, σ. 76.⁽⁴⁾ ΕΕ L 293 της 16. 11. 1996, σ. 1.*Άρθρο 2*

1. Ο διαγωνισμός αφορά μέγιστη ποσότητα 64 000 τόνων σόργου για εξαγωγή προς όλες τις τρίτες χώρες.

2. Στο παράρτημα I αναφέρονται οι περιοχές στις οποίες είναι αποθηκευμένοι οι 64 000 τόνοι σόργου.

Άρθρο 3

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 16 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η τιμή που πρέπει να καταβάλλεται για την εξαγωγή είναι αυτή που αναφέρεται στην προσφορά.

2. Για τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, δεν εφαρμόζεται καμία επιστροφή ή φόρος στην εξαγωγή, ούτε μηνιαία προσαύξηση.

3. Το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 δεν εφαρμόζεται.

Άρθρο 4

1. Τα πιστοποιητικά εξαγωγής έχουν ισχύ από την ημερομηνία έκδοσής τους κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 ως το τέλος του τέταρτου μήνα από την ημερομηνία αυτή.

2. Οι προσφορές που υποβάλλονται στο πλαίσιο του παρόντος διαγωνισμού δεν μπορούν να συνοδεύονται από αιτήσεις για την έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 της Επιτροπής⁽⁵⁾.

Άρθρο 5

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η προθεσμία για την υποβολή προσφορών για τον πρώτο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 13 Αυγούστου 1998, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

2. Η προθεσμία υποβολής προσφορών για τον επόμενο μερικό διαγωνισμό λήγει κάθε Πέμπτη, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

3. Η προθεσμία για τον τελευταίο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 27 Μαΐου 1998, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

4. Οι προσφορές πρέπει να κατατεθούν στο γαλλικό οργανισμό παρέμβασης.

Άρθρο 6

1. Ο οργανισμός παρέμβασης, ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση και, εφόσον το επιθυμεί ο υπερθεματιστής, προβαίνουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, είτε πριν από την έξοδο είτε κατά την έξοδο από την αποθήκη με επιλογή του

⁽⁵⁾ ΕΕ L 331 της 2. 12. 1988, σ. 1.

υπερθεματιστή, σε δειγματοληψία επανελέγχου με συχνότητα τουλάχιστον μία δειγματοληψία ανά 500 τόνους και στην ανάλυση των δειγμάτων αυτών. Ο οργανισμός παρέμβασης δύναται να εκπροσωπείται από πληρεξούσιο, υπό τον όρο ότι αυτός δεν είναι ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση.

Τα αποτελέσματα των αναλύσεων ανακοινώνονται αμέσως στην Επιτροπή σε περίπτωση αμφισβήτησεως.

Η δειγματοληψία επανελέγχου και η ανάλυση των δειγμάτων πραγματοποιούνται εντός της προθεσμίας επτά εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή ή εντός τριών εργάσιμων ημερών εάν η δειγματοληψία διενεργείται κατά την έξοδο από την αποθήκη. Εάν από το τελικό αποτέλεσμα των πραγματοποιηθεισών αναλύσεων επί των δειγμάτων προκύπτει ποιότητα:

- α) ανώτερη από εκείνη που αναφέρεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, ο υπερθεματιστής θα πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει
- β) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, παραμένοντας εντός των ορίων μιας αποκλίσεως που μπορεί να φθάσει έως:
 - μια ποσοστιαία μονάδα για την περιεκτικότητα σε υγρασία,
 - 0,1 ποσοστιαία μονάδα για την περιεκτικότητα σε τανίνη,
 - μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στα σημεία Β.2 και Β.4 αντιστοίχως του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92 της Επιτροπής⁽¹⁾ και
 - μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στο σημείο Β.5 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92, χωρίς ωστόσο να τροποποιηθούν τα ποσοστά που είναι αποδεκτά για τους βλαβερούς σπόρους,

ο υπερθεματιστής πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει

- γ) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού και όταν διαπιστώνεται διαφορά πέραν της αποκλίσεως που αναφέρεται στο στοιχείο β) ο υπερθεματιστής μπορεί:
 - είτε να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει,
 - είτε να αρνηθεί να αναλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις για την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, μόνον αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης, σύμφωνα με το παράρτημα II· ωστόσο, εάν ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα σόργου παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες, δεν

αποδεσμεύεται η εγγύηση. Η αντικατάσταση της παρτίδας πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα II·

- δ) κατώτερη από τα ελάχιστα απαιτούμενα χαρακτηριστικά στην παρέμβαση, ο υπερθεματιστής δεν μπορεί να παραλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εν λόγω εγγυήσεων, μόνον εφόσον ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα II. Ωστόσο, μπορεί να ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης, να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα σόργου παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες· στην περίπτωση αυτή, η εγγύηση δεν αποδεσμεύεται. Η αντικατάσταση της παρτίδας θα πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα II.

2. Εντούτοις, εάν ο σόργος εξαχθεί πριν από τα αποτελέσματα των αναλύσεων, όλοι οι κίνδυνοι αποθεματοποίησης βαρύνουν τον υπερθεματιστή από τη στιγμή της παραλαβής της παρτίδας, με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων προσφυγής που έχει στη διάθεσή του ο υπερθεματιστής έναντι του προβαίνοντος στην αποθεματοποίηση.

3. Εάν εντός ενός μηνός το πολύ από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή για αντικατάσταση και μετά από αλληπάλληλες αντικαταστάσεις, ο υπερθεματιστής δεν έχει λάβει παρτίδα αντικαταστάσεως της προβλεπόμενης ποιότητας, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα II.

4. Οι σχετικές δαπάνες για τις δειγματοληψίες και τις αναλύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εκτός από εκείνες κατά τις οποίες από το τελικό αποτέλεσμα των αναλύσεων προκύπτει ποιότητα κατώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αναλαμβάνονται από το ΕΓΤΠΕ εντός ορίου μιας ανάλυσεως ανά 500 τόνους, εκτός από τις δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο. Οι δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο και οι δαπάνες των συμπληρωματικών αναλύσεων που ενδεχομένως ζητούνται από τον υπερθεματιστή επιβαρύνουν τον ίδιο.

Άρθρο 7

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92 της Επιτροπής⁽²⁾, τα έγγραφα τα σχετικά με την πώληση σόργου, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και ιδίως το πιστοποιητικό εξαγωγής, η διατακτική απόσυρσης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92, η δήλωση εξαγωγής και, ενδεχομένως, το αντίτυπο ελέγχου T 5, πρέπει να φέρουν τη μνεία:

⁽¹⁾ ΕΕ L 74 της 20. 3. 1992, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ L 301 της 17. 10. 1992, σ. 17.

- Sorgo de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 1761/98
- Sorghum fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 1761/98
- Interventionssorghum ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 1761/98
- Σόργος παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1761/98
- Intervention sorghum without application of refund or tax, Regulation (EC) No 1761/98
- Sorgho d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 1761/98
- Sorgo d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 1761/98
- Sorghum uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 1761/98
- Sorgo de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n° 1761/98
- Interventiodurraa, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 1761/98
- Interventionssockerhirs, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 1761/98.

Άρθρο 8

1. Η εγγύηση που έχει συσταθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 πρέπει να αποδεσμευθεί μόλις χορηγηθούν στους υπερθεματιστές τα πιστοποιητικά εξαγωγής.
2. Η υποχρέωση εξαγωγής προς τις τρίτες χώρες καλύπτεται με εγγύηση ύψους 50 Ecu ανά τόνο, της οποίας η σύσταση πραγματοποιείται για ποσό 30 Ecu ανά τόνο κατά τη χορήγηση του πιστοποιητικού εξαγωγής και για το υπόλοιπο των 20 Ecu ανά τόνο πριν από την ανάληψη των σιτηρών.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Αυγούστου 1998.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92:

- το ποσό των 30 Ecu ανά τόνο πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας 20 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής παρέχει την απόδειξη ότι ο σόργος που παρέλαβε έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας,
- το ποσό των 20 Ecu ανά τόνο πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής παρέχει την απόδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93.

3. Εκτός ειδικής περιπτώσεως δεόντως αιτιολογημένης, κυρίως στην περίπτωση που κινείται διοικητική έρευνα, κάθε αποδέσμευση των εγγυήσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, η οποία πραγματοποιείται εκτός των προθεσμιών που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο, θα αποτελέσει αντικείμενο αποζημίωσης εκ μέρους του κράτους μέλους ίσης προς 0,015 Ecu ανά 10 τόνους και ανά ημέρα καθυστέρησης.

Η αποζημίωση δεν αναλαμβάνεται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

Άρθρο 9

Ο γαλλικός οργανισμός παρέμβασης κοινοποιεί στην Επιτροπή, το αργότερο δύο ώρες μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών, τις παραληφθείσες προσφορές, οι οποίες πρέπει να διαβιβάζονται σύμφωνα με το πρόγραμμα που αναφέρεται στο παράρτημα III, και στους αριθμούς κλήσεως που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 10

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για την Επιτροπή

Monika WULF-MATHIES

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

(σε τόνους)

Τόπος αποθηκείσεως	Ποσότητα
Région Sud-Ouest (Bordeaux-Toulouse)	46 000
Région Sud-Est (Lyon-Montpellier)	18 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Ανακοίνωση απόρριψης παρτίδων στο πλαίσιο διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή σόργου που βρίσκεται στην κατοχή του γαλλικού οργανισμού παρέμβασης

[Άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1761/98]

- Όνομα του υποβάλλοντος την προσφορά στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:
- Ημερομηνία του διαγωνισμού:
- Ημερομηνία απόρριψης της παρτίδας εκ μέρους εκείνου στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:

Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Διεύθυνση του σιλό	Αιτιολόγηση αρνήσεως αναλήψεως
			<ul style="list-style-type: none"> — ποσοστό % σε ταινίες — % θραυσμένοι σπόροι — % διάφορες ξένες προσμείξεις (Schwarzbesatz) — % στοιχεία βασικών σιτηρών που δεν είναι αμέμπτου ποιότητας — Άλλα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή σόργου που θρίσκεται στην κατοχή του γαλλικού οργανισμού παρέμβασης

[Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1761/98]

1	2	3	4	5	6	7
Αύξων αριθμός των προσφερόντων	Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Τιμή προσφοράς σε Ecu/τόνο (1)	Προσαυξήσεις (+) και μειώσεις (-) σε Ecu/τόνο (π.υ)	Εμπορικές δαπάνες σε Ecu/τόνο	Προορισμός
1						
2						
3						
κ.λπ.						

(1) Η τιμή αυτή περιλαμβάνει τις προσαυξήσεις ή τις μειώσεις σχετικά με την παρτίδα την οποία αφορά η υποβολή της προσφοράς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

Οι αριθμοί κλήσεως που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε στις Βρυξέλλες είναι (ΓΔ VI/C/1):

- Τέλεφαξ: 296 49 56
295 25 15.
- Τέλεξ: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (ελληνικοί χαρακτήρες).

ΟΔΗΓΙΑ 98/58/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιουλίου 1998

σχετικά με την προστασία των ζώων στα εκτροφεία

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι όλα τα κράτη μέλη έχουν επικυρώσει την ευρωπαϊκή σύμβαση περί της προστασίας των ζώων στα εκτροφεία (ονομαζόμενη στο εξής «σύμβαση»): ότι και η Κοινότητα ενέκρινε τη σύμβαση αυτή με την απόφαση 78/923/ΕΟΚ⁽⁴⁾ και έχει καταθέσει το έγγραφο έγκρισής της:

ότι η Κοινότητα, ως συμβαλλόμενο μέρος, υποχρεούται να υλοποιήσει τις αρχές που διακηρύσσονται στη σύμβαση:

ότι οι αρχές αυτές περιλαμβάνουν την παροχή στέγης, τροφής, νερού και φροντίδας ανάλογα με τις φυσιολογικές και ηθολογικές ανάγκες των ζώων και σύμφωνα με την κτηθείσα πείρα και τις επιστημονικές γνώσεις:

ότι είναι επίσης σκόπιμο, η Κοινότητα να μεριμνήσει για την ενιαία εφαρμογή της σύμβασης και των συστάσεων οι οποίες θεσπίζονται δυνάμει της σύμβασης αυτής, και να θεσπίσει ειδικούς κανόνες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας:

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο ψήφισμά του, της 20ής Φεβρουαρίου 1987, για την πολιτική προστασίας των ζώων⁽⁵⁾, κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις κοινοτικών κανόνων για τις γενικές πτυχές της εκτροφής ζώων:

ότι η δήλωση (αριθ. 24) που προσαρτάται στην Τελική Πράξη της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση καλεί τα ευρωπαϊκά όργανα και τα κράτη μέλη να λαμβάνουν πλήρως υπόψη τις επιταγές της προστασίας των ζώων, κατά την εκπόνηση και την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας, ιδίως στον τομέα της κοινής γεωργικής πολιτικής:

ότι οι διαφορές που μπορούν να στρεβλώσουν τους όρους ανταγωνισμού είναι αντίθετες προς την καλή λειτουργία της οργάνωσης της αγοράς των ζώων:

ότι, συνεπώς, είναι αναγκαίο να θεσπισθούν στοιχειώδεις κοινοί κανόνες για την προστασία των ζώων στα εκτροφεία, ώστε να εξασφαλισθεί η ορθολογική ανάπτυξη της παραγωγής και να διευκολυνθεί η οργάνωση της αγοράς των ζώων: ότι, προς τούτο, ενδείκνυται, να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις για την καλή διαβίωση των ζώων που διατυπώνονται ήδη στους κοινοτικούς κανόνες:

ότι θα πρέπει να εξετασθούν συγκριτικά οι εφαρμοστέες διατάξεις για την καλή διαβίωση των ζώων στην Κοινότητα και σε ορισμένες τρίτες χώρες, και να αξιολογηθούν προκειμένου να καθοριστεί η φύση των μελλοντικών κοινοτικών πρωτοβουλιών με στόχο την κατάργηση των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει στοιχειώδεις κανόνες για την προστασία των ζώων στα εκτροφεία.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:
 - α) στα ζώα που ζουν στο φυσικό περιβάλλον·
 - β) στα ζώα που προορίζονται να συμμετάσχουν σε αγώνες, επιδείξεις, πολιτιστικές ή αθλητικές εκδηλώσεις ή δραστηριότητες·
 - γ) στα πειραματόζωα ή τα ζώα εργαστηριακών δοκιμών·
 - δ) στα ασπόνδυλα.
3. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των ειδικών κοινοτικών κανόνων που διατυπώνονται αλλού, και ιδίως των οδηγιών 88/166/ΕΟΚ⁽⁶⁾, 91/629/ΕΟΚ⁽⁷⁾ και 91/630/ΕΟΚ⁽⁸⁾, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «ζώο»: κάθε ζώο (συμπεριλαμβανομένων των ιχθύων, των ερπετών και των αμφιβίων) που εκτρέφεται ή κατέχεται για την παραγωγή τροφίμων, ερίου, δέρματος ή γούνας ή για άλλους σκοπούς γεωργικής εκμετάλλευσης,

⁽⁶⁾ Οδηγία 88/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1988, που αφορά την εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση 131-86 (ακύρωση της οδηγίας 86/113/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 1986, για τον καθορισμό των ελάχιστων προδιαγραφών σχετικά με την προστασία των ωοπαραγωγών ορνίθων που εκτρέφονται σε κλωδοστοιχίες) (ΕΕ L 74 της 19. 3. 1988, σ. 83).

⁽⁷⁾ Οδηγία 91/629/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για τη θέσπιση στοιχειωδών κανόνων για την προστασία των μόσχων (ΕΕ L 340 της 11. 12. 1991, σ. 28): οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 97/2/ΕΚ (ΕΕ L 25 της 28. 1. 1997, σ. 24).

⁽⁸⁾ Οδηγία 91/630/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για τους στοιχειώδεις κανόνες για την προστασία των χοίρων (ΕΕ L 340 της 11. 12. 1991, σ. 33).

⁽¹⁾ ΕΕ C 156 της 23. 6. 1992, σ. 11.

⁽²⁾ ΕΕ C 337 της 21. 12. 1992, σ. 225.

⁽³⁾ ΕΕ C 332 της 16. 12. 1992, σ. 22.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 323 της 17. 11. 1978, σ. 12.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 76 της 23. 3. 1987, σ. 185.

2. «κύριος ή κάτοχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για ή επιφορτισμένο με τα ζώα μόνιμω ή προσωρινώς,
3. «αρμόδια αρχή»: η αρμόδια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 6, της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς⁽¹⁾.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν διατάξεις ώστε οι κύριοι ή κάτοχοι να λαμβάνουν όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα για να εξασφαλίσουν την καλή διαβίωση των ζώων τους και προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι τα εν λόγω ζώα δεν υφίστανται κανένα περιττό πόνο, ταλαιπωρία ή βλάβη.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι συνθήκες εκτροφής ή κατοχής των ζώων (πλην των ιχθύων, των ερπετών και των αμφιβίων), λαμβανομένου υπόψη του είδους τους και του βαθμού ανάπτυξης, προσαρμογής και εξημέρωσης, και των φυσιολογικών και ηθολογικών αναγκών τους σύμφωνα με την κτηθείσα πείρα και τις επιστημονικές γνώσεις, να είναι σύμφωνες με τις προβλεπόμενες διατάξεις του παραρτήματος.

Άρθρο 5

1. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο τις προτάσεις που είναι απαραίτητες για την ενιαία εφαρμογή της ευρωπαϊκής σύμβασης περί της προστασίας των ζώων στα εκτροφεία και, βάσει επιστημονικής αξιολόγησης, τυχόν συστάσεις οι οποίες θεσπίζονται δυνάμει της σύμβασης αυτής, καθώς και άλλους ειδικούς κανόνες.
2. Επιπλέον, ανά πενταετία και για πρώτη φορά εντός πέντε ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή, βάσει της εμπειρίας που αποκτήθηκε από την έναρξη εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, και, ειδικότερα, όσον αφορά τις διατάξεις μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και την τεχνική και επιστημονική πρόοδο, υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση και, ενδεχομένως, κατάλληλες προτάσεις που λαμβάνουν υπόψη τα συμπεράσματα της έκθεσης αυτής.
3. Το Συμβούλιο αποφαινεται με ειδική πλειοψηφία σχετικά με αυτές τις προτάσεις.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διατάξεις για τη διεξαγωγή επιθεωρήσεων από την αρμόδια αρχή κατά τρόπο που να εξασφαλίζει την τήρηση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Οι επιθεωρήσεις αυτές μπορούν να διεξάγονται επ' ευκαιρία ελέγχων για άλλους σκοπούς.

2. Από την ημερομηνία που θα καθοριστεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 3, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση για τις επιθεωρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή υποβάλλει περίληψη των εκθέσεων αυτών στη μόνιμη κτηνιατρική επιτροπή.

3. Η Επιτροπή, πριν από την 1η Ιουλίου 1999, σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 9, υποβάλλει προτάσεις για την εναρμόνιση:

- a) των επιθεωρήσεων που απαιτούνται βάσει της παραγράφου 1·
- β) της μορφής, του περιεχομένου και της συχνότητας υποβολής των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 7

1. Όταν είναι απαραίτητο για την ενιαία εφαρμογή των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας, οι κτηνιατρικοί εμπειρογνώμονες της Επιτροπής μπορούν, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές:

- a) να εξακριβώνουν ότι τα κράτη μέλη συμμορφώνονται προς τις εν λόγω απαιτήσεις·
- β) να προβαίνουν σε επιτόπιους ελέγχους ώστε να βεβαιώνονται ότι οι επιθεωρήσεις διεξάγονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διεξάγεται επιθεώρηση παρέχει στους κτηνιατρικούς εμπειρογνώμονες της Επιτροπής κάθε βοήθεια που απαιτείται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Τα αποτελέσματα των διεξαγομένων ελέγχων πρέπει να συζητούνται με την αρμόδια αρχή του συγκεκριμένου κράτους μέλους πριν συνταχθεί και κυκλοφορήσει η τελική έκθεση.

3. Η αρμόδια αρχή του συγκεκριμένου κράτους μέλους λαμβάνει τα μέτρα που τυχόν θα αποδειχθούν απαραίτητα προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα του ελέγχου αυτού.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου εγκρίνονται, εάν χρειασθεί, με τη διαδικασία του άρθρου 9.

Άρθρο 8

1. Πριν από τις 30 Ιουνίου 1999, η Επιτροπή υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση που αφορά:

- τη σύγκριση μεταξύ των εφαρμοστέων διατάξεων για την καλή διαβίωση των ζώων στην Κοινότητα και στις τρίτες χώρες που προμηθεύουν την Κοινότητα,
- το πεδίο για την επίτευξη ευρύτερης διεθνούς αποδοχής των αρχών καλής διαβίωσης των ζώων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και
- την έκταση στην οποία οι στόχοι της Κοινότητας σε σχέση με την καλή διαβίωση των ζώων μπορούν να υπονομευθούν λόγω του ανταγωνισμού από τρίτες χώρες οι οποίες δεν εφαρμόζουν ισοδύναμα πρότυπα.

2. Η έκθεση που αναφέρει η παράγραφος 1 συνοδεύεται από τις αναγκαίες προτάσεις με σκοπό να καταργηθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 224 της 18. 8. 1990, σ. 29· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/118/ΕΟΚ (ΕΕ L 62 της 15. 3. 1993, σ. 49).

Άρθρο 9

1. Όταν ακολουθείται η διαδικασία του παρόντος άρθρου, το θέμα παραπέμπεται αμελλητί στη μόνιμη κτηνιατρική επιτροπή, που συγκροτήθηκε με την απόφαση 68/361/ΕΟΚ⁽¹⁾, στο εξής καλούμενη «επιτροπή», είτε με πρωτοβουλία του προέδρου της ή κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτών μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που ορίζεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης, σχετικά με την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο προτάσει της Επιτροπής. Στο πλαίσιο της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν ψηφίζει.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα εφόσον είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Εάν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα ληπτέα μέτρα. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία παραπομπής του θέματος, το Συμβούλιο δεν έχει θεσπίσει μέτρα, η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα και τα θέτει αμέσως σε εφαρμογή, εκτός εάν το Συμβούλιο καταψηφίσει τα εν λόγω μέτρα με απλή πλειοψηφία.

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, συμπεριλαμβανομένων των τυχόν κυρώσεων, που απαιτούνται για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου

1999, εκτός αν το Συμβούλιο αποφασίσει άλλως υπό το πρίσμα της αναφερόμενης στο άρθρο 8 έκθεσης. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Ωστόσο, ακόμα και μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1999, τα κράτη μέλη μπορούν, τηρώντας τους γενικούς κανόνες της συνθήκης, να διατηρούν ή να εφαρμόζουν, στο έδαφός τους, διατάξεις για την προστασία των ζώων στα εκτροφεία, αυστηρότερες από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε σχετικό μέτρο προς την κατεύθυνση αυτή.

3. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή το κείμενο των κυριότερων διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 12

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Ιουλίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

W. MOLTERER

⁽¹⁾ ΕΕ L 255 της 18. 10. 1968, σ. 23.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ**Προσωπικό**

1. Η φροντίδα των ζώων ανατίθεται σε επαρκή αριθμό προσώπων με κατάλληλες ικανότητες, γνώσεις και επαγγελματικά προσόντα.

Επιθεώρηση

2. Όλα τα ζώα που ζουν περιορισμένα σε συστήματα εκτροφής, όπου η καλή διαβίωσή τους εξαρτάται από τη συχνή ανθρώπινη προσοχή, επιθεωρούνται τουλάχιστον μία φορά την ημέρα. Τα ζώα που εκτρέφονται ή κατέχονται σε άλλα συστήματα, επιθεωρούνται κατά διαστήματα επαρκή για την αποφυγή κάθε ταλαιπωρίας τους.
3. Πρέπει να υπάρχει κατάλληλος φωτισμός (σταθερός ή φορητός) ώστε τα ζώα να είναι δυνατόν να επιθεωρούνται διεξοδικά ανά πάσα στιγμή.
4. Σε κάθε ζώο που φαίνεται ασθενές ή τραυματισμένο παρέχονται, χωρίς καθυστέρηση, οι κατάλληλες φροντίδες και, όταν ένα ζώο δεν αντιδρά στις φροντίδες αυτές, λαμβάνεται το συντομότερο δυνατόν η γνώμη κτηνιάτρου. Εάν χρειάζεται, τα ασθενή ή τραυματισμένα ζώα απομονώνονται σε κατάλληλους χώρους σταβλισμού με, κατά περίπτωση, στεγνή αναπνευστική στρωμή.

Μητρώα

5. Ο κύριος ή κάτοχος των ζώων τηρεί μητρώο στο οποίο αναφέρεται κάθε ιατρική αγωγή καθώς και ο αριθμός θανάτων που διαπιστώνονται σε κάθε επιθεώρηση.

Όταν απαιτείται η καταγραφή ισοδύναμων πληροφοριών για άλλους σκοπούς, οι πληροφορίες αυτές εξυπηρετούν και τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

6. Τα μητρώα αυτά διατηρούνται επί τρία τουλάχιστον έτη και τίθενται στη διάθεση της αρμόδιας αρχής κατά τη διάρκεια των επιθεωρήσεων ή όποτε ζητηθούν.

Ελευθερία κίνησης

7. Η ελευθερία κίνησης που χρειάζεται κάθε ζώο, ανάλογα με το είδος του και σύμφωνα με την κτηθείσα πείρα και τις επιστημονικές γνώσεις, δεν πρέπει να παρεμποδίζεται έτσι ώστε να προκαλείται περιττή ταλαιπωρία ή τραυματισμός.

Όταν ένα ζώο είναι συνεχώς ή συνήθως προσδεδεμένο, αλυσοδεδεμένο ή περιορισμένο, πρέπει να διαθέτει τον απαιτούμενο χώρο για τις φυσιολογικές και ηθολογικές του ανάγκες, σύμφωνα με την κτηθείσα πείρα και τις επιστημονικές γνώσεις.

Κτίρια και χώροι σταβλισμού

8. Τα υλικά που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή των χώρων σταβλισμού, ιδίως δε των διαμερισμάτων και του εξοπλισμού με τον οποίο είναι δυνατό να έλθουν σε επαφή τα ζώα, δεν πρέπει να είναι επιβλαβή για τα ζώα και πρέπει να μπορούν να καθαρίζονται και να απολυμαίνονται σχολαστικά.
9. Οι χώροι σταβλισμού και τα σημεία πρόσδεσης των ζώων πρέπει να κατασκευάζονται και να συντηρούνται κατά τρόπον ώστε να μην υπάρχουν αιχμές ή προεξοχές που είναι δυνατόν να τραυματίσουν τα ζώα.
10. Η κυκλοφορία του αέρα, το ποσοστό κονιορτού, η θερμοκρασία, η σχετική υγρασία του αέρα και οι συγκεντρώσεις αερίων, πρέπει να παραμένουν εντός ορίων που δεν βλάπτουν τα ζώα.
11. Τα ζώα που εκτρέφονται εντός κτιρίων δεν πρέπει να παραμένουν ούτε σε συνεχές σκοτάδι, ούτε να εκτίθενται χωρίς κατάλληλη διακοπή σε τεχνητό φωτισμό. Όταν ο φυσικός φωτισμός είναι ανεπαρκής για τις φυσιολογικές και ηθολογικές τους ανάγκες, πρέπει να προβλέπεται κατάλληλος τεχνητός φωτισμός.

Ζώα που δεν εκτρέφονται εντός κτιρίων

12. Τα ζώα που δεν εκτρέφονται εντός κτιρίων πρέπει, στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο και δυνατό, να προστατεύονται από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες, τους θηρευτές και τους κινδύνους για την υγεία τους.

Αυτόματος ή μηχανικός εξοπλισμός

13. Κάθε αυτόματος ή μηχανικός εξοπλισμός που είναι αναγκαίος για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων πρέπει να επιθεωρείται τουλάχιστον μια φορά την ημέρα. Όταν διαπιστώνονται βλάβες πρέπει να επανορθώνονται αμέσως ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα για να προστατεύεται η υγεία και η καλή διαβίωση των ζώων.

Όταν η υγεία και η καλή διαβίωση των ζώων εξαρτώνται από σύστημα τεχνητού εξαερισμού, θα πρέπει να προβλέπεται κατάλληλο εφεδρικό σύστημα επαρκούς ανανέωσης του αέρα για τη διασφάλιση της υγείας και της καλής διαβίωσης των ζώων σε περίπτωση βλάβης του συστήματος, και σύστημα συναγερμού το οποίο να προειδοποιεί για τη βλάβη. Το σύστημα συναγερμού πρέπει να ελέγχεται τακτικά.

Σίτιση, πόσιμα και χορήγηση άλλων ουσιών

14. Στα ζώα πρέπει να παρέχεται υγιεινή τροφή, κατάλληλη για την ηλικία και το είδος τους, και σε επαρκείς ποσότητες, ώστε να διατηρείται η καλή υγεία τους και να καλύπτονται οι θρεπτικές τους ανάγκες. Σε κανένα ζώο δεν πρέπει να χορηγούνται τροφές ή υγρά κατά τρόπο που μπορεί να προκαλέσει περιττή ταλαιπωρία ή βλάβη, ούτε η τροφή ή τα υγρά αυτά να περιέχουν ουσίες οι οποίες μπορούν να προκαλέσουν περιττή ταλαιπωρία ή βλάβη.
15. Όλα τα ζώα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε τροφή κατά διαστήματα ανάλογα με τις ανάγκες της φυσιολογίας τους.
16. Όλα τα ζώα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε νερό κατάλληλης ποσότητας και ποιότητας ή να μπορούν να ικανοποιούν τις ανάγκες τους σε υγρά με άλλους τρόπους.
17. Οι εγκαταστάσεις σίτισης και ποτίσματος πρέπει να σχεδιάζονται, να κατασκευάζονται και να τοποθετούνται κατά τρόπον ώστε να περιορίζονται οι κίνδυνοι μόλυνσης της τροφής και του νερού, καθώς και τα αρνητικά αποτελέσματα που θα μπορούσαν να προκύψουν από τον ανταγωνισμό μεταξύ των ζώων.
18. Καμία άλλη ουσία, εκτός από τις ουσίες που χορηγούνται για θεραπευτικούς ή προφυλακτικούς σκοπούς ή στο πλαίσιο ζωοτεχνικής αγωγής, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, στοιχείο γ) της οδηγίας 96/22/ΕΚ⁽¹⁾, δεν χορηγείται στα ζώα, εκτός εάν έχει αποδειχθεί, βάσει επιστημονικών μελετών σχετικών με την καλή διαβίωση των ζώων ή βάσει της πείρας που έχει αποκτηθεί, ότι η ουσία δεν είναι επιβλαβής για την υγεία ή την καλή διαβίωση των ζώων.

Ακρωτηριασμοί

19. Έως ότου θεσπισθούν ειδικές διατάξεις για τους ακρωτηριασμούς σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 5 της οδηγίας, και με την επιφύλαξη της οδηγίας 91/630/ΕΟΚ, οι σχετικές εθνικές διατάξεις εφαρμόζονται τηρουμένων των γενικών κανόνων της συνθήκης.

Μέθοδοι εκτροφής

20. Δεν πρέπει να εφαρμόζονται φυσικές ή τεχνητές μέθοδοι εκτροφής οι οποίες προκαλούν ή ενδέχεται να προκαλέσουν ταλαιπωρία ή βλάβη σε οποιοδήποτε ζώο.

Η παρούσα διάταξη δεν αποκλείει τη χρήση ορισμένων μεθόδων που ενδέχεται να προκαλέσουν ελάχιστη ή στιγμιαία ταλαιπωρία ή τραυματισμό, ή να απαιτήσουν παρέμβαση η οποία δεν είναι πιθανό να προκαλέσει διαρκή βλάβη, εφόσον οι εθνικές διατάξεις τις επιτρέπουν.

21. Κανένα ζώο δεν πρέπει να περιορίζεται σε εκτροφείο εάν δεν είναι δυνατόν να αναμένεται ευλόγως, βάσει του γονοτύπου ή φαινοτύπου του, ότι αυτό δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία ή την καλή διαβίωσή του.

(¹) Οδηγία 96/22/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, περί απαγορεύσεως της χρησιμοποίησεως ορισμένων ουσιών με ορμονική ή θυρεοστατική δράση και των β-ανταγωνιστικών ουσιών στη ζωική παραγωγή για κερδοσκοπικούς λόγους (ΕΕ L 125 της 23. 5. 1996, σ. 3).

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Μαΐου 1998

σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγούνται από τη Γαλλία στον όμιλο *Crédit Lyonnais*

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 1454]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(98/490/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 92 και 93,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως τα άρθρα 61 και 62,

αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους⁽¹⁾ σύμφωνα με τα ανωτέρω άρθρα,

Εκτιμώντας ότι:

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η *Crédit Lyonnais* (στο εξής CL) είναι κρατικός χρηματοπιστωτικός όμιλος που δραστηριοποιείται στον τραπεζικό τομέα. Από το 1992 και μετά συνάντησε σοβαρές δυσκολίες, οι οποίες οδήγησαν το κράτος να χορηγήσει το 1994 ενισχύσεις με τη μορφή αύξησης του κεφαλαίου και δημιουργίας μιας διάρθρωσης διαχωρισμού για την υποδοχή ακίνητης περιουσίας ύψους 40 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Το 1995 απομονώθηκαν και άλλα περιουσιακά στοιχεία στη διάρθρωση διαχωρισμού, συνολικού ύψους περίπου 190 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, οι ζημιές των οποίων είχαν καλυφθεί από την εγγύηση του κράτους⁽²⁾. Τα μέτρα αυτά αποτέλεσαν το αντικείμενο της απόφασης 95/547/ΕΚ

της Επιτροπής⁽³⁾ η οποία, στις 26 Ιουλίου 1995, αποφάσισε να εγκρίνει υπό όρους τις εν λόγω κρατικές ενισχύσεις, εφόσον το καθαρό κόστος για το κράτος δεν υπερβαίνει τα 45 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα. Λόγω της επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής κατάστασης της CL οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν το Σεπτέμβριο 1996 σχέδιο επειγουσών ενισχύσεων ύψους 4 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων για να αποφευχθούν οι σοβαρές δυσμενείς συνέπειες. Στις 25 Σεπτεμβρίου 1996, η Επιτροπή αποφάσισε να εγκρίνει τις επείγουσες αυτές ενισχύσεις και συγχρόνως να κινήσει τη διαδικασία⁽⁴⁾ σε σχέση με τα άλλα προβλεπόμενα μέτρα υπέρ της CL που θα επιτρέψουν την εξυγίανσή της, και στο πλαίσιο αυτό να εξετάσει το συμβιβασίμο κάθε μέτρου αναδιάρθρωσης υπέρ της CL, με βάση όλα τα στοιχεία τα οποία κρίνονται κατάλληλα προς το σκοπό αυτό — συμπεριλαμβανομένων εκείνων στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση 95/547/ΕΚ και των υποχρεώσεων που επιβλήθηκαν στη Γαλλία — καθώς και κάθε νέο πραγματικό περιστατικό, συμπεριλαμβανομένων της μη τήρησης ορισμένων όρων, των νέων προτεινόμενων μέτρων και των συμπληρωματικών εγγυήσεων.

Την ίδια ημέρα, ο Επίτροπος Van Miert έστειλε επιστολή στον υπουργό Arthuis ενημερώνοντάς τον για τις αναπόφευκτες δυσκολίες που προκύπτουν κατά την εξέταση του νέου σχεδίου αναδιάρθρωσης της τράπεζας, λόγω του ιδιαίτερα υψηλού ποσού των ενισχύσεων τις οποίες έχει ήδη εγκρίνει

⁽¹⁾ ΕΕ C 390 της 24. 12. 1996, σ. 7.

⁽²⁾ Συμπεριλαμβανομένων των διαχωρισθέντων το 1994 στοιχείων του ενεργητικού ύψους 40 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων.

⁽³⁾ ΕΕ L 308 της 21. 12. 1995, σ. 92.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 390 της 14ης Δεκεμβρίου 1996, σ. 7. Η απόφαση κοινοποιήθηκε στις γαλλικές αρχές με επιστολή της 16ης Οκτωβρίου 1996, αριθ. SG (96) D/9029.

η Επιτροπή, και ότι δεν ήταν πλέον δυνατόν να προδικάσει την οριστική απόφαση στη συγκεκριμένη υπόθεση. Οι γαλλικές αρχές απήντησαν στην επιστολή κοινοποίησης σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 93, παράγραφος 2 της συνθήκης, με τις ακόλουθες βασικά επιστολές:

- της 8ης Νοεμβρίου 1986, με την οποία διαβιβάστηκαν μία ανάλυση του πρώτου σχεδίου εξυγίανσης, οι ενοποιημένοι λογαριασμοί της CL και του Consortium de Realisations (στο εξής CDR) τον Ιούνιο 1996, ένα έγγραφο για τα συστήματα διαχείρισης και εσωτερικού ελέγχου της CL και ένα έγγραφο για την πράξη μερικής τιλοποίησης του δανείου στο L'Établissement Public de Financement et de Restructuration (στο εξής EPFR).
- της 23ης Μαΐου 1997, με την οποία διαβιβάστηκαν, μεταξύ άλλων, το σχέδιο ετήσιας έκθεσης της CL για τη χρήση 1996.
- της 31ης Ιουλίου 1997, με την οποία οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν σχέδιο αναδιάρθρωσης της τράπεζας, όπως είχε ζητηθεί από την Επιτροπή κατά την κίνηση της παρούσας διαδικασίας.

Ο Επίτροπος Van Miert απέστειλε και άλλες επιστολές προς τις γαλλικές αρχές, κυρίως εκείνη της 25ης Ιουνίου 1997, εκφράζοντας την ανησυχία της Επιτροπής για την καθυστέρηση υποβολής του νέου σχεδίου αναδιάρθρωσης της τράπεζας και στις 16 Οκτωβρίου 1997, διευκρινίζοντας τις αρχές επί των οποίων θα βασιστεί η Επιτροπή για να λάβει απόφαση. Στις 31 Μαρτίου 1998 ο κ. Strauss-Kahn, υπουργός εθνικής οικονομίας, οικονομικών και βιομηχανίας, απέστειλε επιστολή στον Επίτροπο Van Miert, ενημερώνοντάς τον για τα νέα μέτρα τα οποία επρόκειτο να λάβει η γαλλική κυβέρνηση ενόψει μιας υπό όρους έγκρισης των ενισχύσεων προς την Crédit Lyonnais. Στις 2 Απριλίου 1998, ο κ. Van Miert, αφού έλαβε την έγκριση της Επιτροπής, απήντησε επιστολή στον κ. Strauss-Kahn παρουσιάζοντας τις προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες η Επιτροπή θα μπορούσε να θεωρήσει τις υπό εξέταση ενισχύσεις ως συμβιβάσιμες με το κοινό συμφέρον. Στις 6 Απριλίου, ως συμπλήρωμα της εν λόγω επιστολής, ο κ. Van Miert απέστειλε και άλλη επιστολή στον κ. Strauss-Kahn εξηγώντας τους λόγους για τους οποίους οι δεσμεύσεις οι οποίες είχαν τεθεί στην επιστολή του τελευταίου της 31ης Μαρτίου δεν ήταν δυνατόν να θεωρηθούν επαρκείς από την Επιτροπή για τη λήψη θετικής απόφασης. Στις 24 Απριλίου ο κ. Strauss-Kahn απέστειλε νέα επιστολή τον κ. Van Miert επαναλαμβάνοντας τη θέση των γαλλικών αρχών, υπογραμμίζοντας την επιτακτική ανάγκη βιωσιμότητας της τράπεζας και αμφισβητώντας το ποσό των ενισχύσεων που υπολογίστηκαν από την Επιτροπή. Στις 4 Μαΐου 1998, ο κ. Strauss-Kahn απέστειλε νέα επιστολή στον Επίτροπο Van Miert προτείνοντας συμπληρωματικά μέτρα για την αντιστάθμιση των στρεβλώσεων που θα προκαλέσουν οι ενισχύσεις. Σε τρεις χωριστές επιστολές της

13ης Μαΐου 1998 που απήντησε στον κ. Van Miert, ο κ. Strauss-Kahn παρουσίασε το σύνολο των δεσμεύσεων των γαλλικών αρχών.

Στην αξιολόγηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης της CL, η Επιτροπή αποφάσισε να στηριχθεί για την ανάλυσή της στις συμβουλές της διεθνούς φήμης τράπεζας Lehman Brothers (στο εξής θα αναφέρεται ως η τράπεζα σύμβουλος της Επιτροπής), η οποία ανέλαβε να εξετάσει το σχέδιο αναδιάρθρωσης που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές, όσον αφορά τη βιωσιμότητα της τράπεζας, και να προτείνει τις αναγκαίες κατά τη γνώμη της τροποποιήσεις. Στην τράπεζα αυτή ανατέθηκε επίσης να αξιολογήσει τα νέα αντισταθμιστικά μέτρα που πρότειναν οι γαλλικές αρχές, καθώς και να εξετάσει την ανάγκη συμπληρωματικών μέτρων. Μετά την υποβολή στην Επιτροπή του σχεδίου αναδιάρθρωσης της τράπεζας, στο τέλος Ιουλίου 1997, και μετά από μία διεξοδική ανάλυση η τράπεζα σύμβουλος της Επιτροπής υπέβαλε τον Νοέμβριο 1997 την έκθεσή της, η οποία έχει εμπιστευτικό χαρακτήρα. Οι γαλλικές αρχές και η Crédit Lyonnais είχαν τη δυνατότητα να συμβουλευθούν την έκθεση αυτή και δεν έφεραν αντίρρηση στα κυριότερα συμπεράσματα.

Ο Επίτροπος Van Miert ενημέρωσε προφορικά την Επιτροπή για την πορεία της υπόθεσης στις συνόδους της 25ης Νοεμβρίου 1997, 28ης Ιανουαρίου, 25ης Φεβρουαρίου, 18ης Μαρτίου, 31ης Μαρτίου και 6ης Μαΐου 1998.

Η Επιτροπή συμβουλευτήκε, παράλληλα, μία ακόμα ομάδα «σοφών», αποτελούμενη από πρώην υψηλόβαθμα στελέχη των κεντρικών τραπεζών, για να συζητήσουν τα διάφορα προβλήματα που έχουν σχέση με τη συγκεκριμένη υπόθεση, καθώς και τα θέματα που συνδέονται με τις επιπτώσεις που θα είχε ενδεχομένως η κήρυξη σε πτώχευση μιας τράπεζας τόσο σημαντικού μεγέθους.

Οι παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων τρίτων παρουσιάζονται στο τμήμα 5.

Τα μέτρα που εξετάζονται στην παρούσα απόφαση στο πλαίσιο της αύξησης των ενισχύσεων που ενέκρινε η Επιτροπή με τις αποφάσεις της 95/547/EK και της 25ης Σεπτεμβρίου 1996 περιλαμβάνουν:

- τις συμπληρωματικές ζημιές του Consortium de Réalisation (CDR) που ανέλαβε το κράτος με τον μηχανισμό του συμμετοχικού δανείου του Etablissement Public de Financement et de Restructuration (EPFR) στο CDR.
- το κόστος της χρηματοδότησης και των συμπληρωματικών ζημιών της EPFR, συμπεριλαμβανομένης της «αντιστάθμισης» του δανείου της CL στην EPFR από το 1997 έως το 2014.
- την εγκατάλειψη της εγγραφής ομολογιών χωρίς τοκομερίδιο βάσει του επιχειρηματικού σχεδίου του 1995 και της απόφασης 95/547/EK, τα έσοδα της οποίας (στην παρούσα αξία τους) είχαν αφαιρεθεί από τις εγκριθείσες ενισχύσεις.

— ορισμένα μέτρα που πιθανόν να περιλαμβάνουν συμπληρωματικά στοιχεία ενίσχυσης, ιδιαίτερα μια πιθανή αύξηση του κεφαλαίου.

2. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

2.1 Οι ενισχύσεις στην *Crédit Lyonnais* το 1994 και 1995

Μετά από 5 σχεδόν έτη ταχείας ανάπτυξης, η CL εμφάνισε αρνητικά αποτελέσματα το 1992 (1,8 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα) και το 1993 (6,9 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα). Οι ιδιαίτερα υψηλές, σε σχέση με τα ίδια κεφάλαια, ζημίες θα είχαν μειώσει το συντελεστή φερεγγυότητας της CL (δηλαδή τη σχέση μεταξύ των ιδίων κεφαλαίων και των προσαρμοσμένων ως προς τον κίνδυνο στοιχείων του ενεργητικού της τράπεζας) κάτω από το ελάχιστο επίπεδο του 8 % που προβλέπεται από τις σχετικές ρυθμίσεις εάν οι γαλλικές αρχές μετά από πρόσκληση της εποπτικής αρχής του γαλλικού τραπεζικού συστήματος (*Commission Bancaire*), δεν είχαν λάβει το 1994 μέτρα για την χρηματοοικονομική στήριξη της τράπεζας, κυρίως με την αύξηση του κεφαλαίου της κατά 4,9 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα και την ανάληψη από το κράτος των κινδύνων που σχετίζονται με μη αποδοτικές τοποθετήσεις σε ακίνητα περιουσιακά στοιχεία, ύψους 42,7 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων περίπου, τα οποία διαβιβάστηκαν σε μια ειδική εταιρεία διαχωρισμού (*Omnium Immobilier de Gestion, OIG*). Στις αρχές του 1995, όταν κατέστη σαφές ότι η CL θα εμφάνιζε ζημίες που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τη φερεγγυότητά της, το γαλλικό κράτος έθεσε σε εφαρμογή ένα νέο σχέδιο εξυγίανσης, με τη δημιουργία μιας άλλης ειδικής διάρθρωσης διαχωρισμού, αποτελούμενης αφενός από το CDR, ένα consortium διαχωρισμού που προορίζεται να αναλάβει τα επισφαλή στοιχεία του ενεργητικού της CL, μεταξύ των οποίων και εκείνα που είχαν ήδη μεταφερθεί στην OIG, και αφετέρου από μία εταιρεία holding (SPBI) επιφορτισμένη με τη χρηματοδότηση της διαδικασίας διαχωρισμού και ελεγχόμενη από τους κυριότερους μετόχους της CL (*Κράτος, Thomson-CSF, CDC*). Το CDR είναι 100 % θυγατρική, μη ενοποιημένη, της CL. Η SPBI μετετράπη στη συνέχεια (Νόμος της 28ης Νοεμβρίου 1995) σε δημόσιο διοικητικό οργανισμό, την EPFR, πράξη η οποία της επέτρεψε να τύχει της απεριόριστης εγγύησης του κράτους για το σύνολο των κινδύνων και του κόστους που συνδέονται με τις υποχρεώσεις οι οποίες μεταφέρθηκαν στο CDR, συμπεριλαμβανομένου του κόστους χρηματοδότησης. Η χρησιμοποίηση του μηχανισμού αυτού επέτρεψε να περιοριστεί η λογιστική ζημία της CL για το 1994 σε 12,1 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

Σύμφωνα με το σχέδιο που κοινοποίησαν οι γαλλικές αρχές και ενέκρινε η Επιτροπή με την απόφαση 95/547/ΕΚ, το CDR εξαγόρασε στοιχεία ενεργητικού της CL, ύψους 190 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων περίπου, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που μεταβιβάστηκαν προσωρινά το 1994 στην ειδική διάρθρωση υποδοχής, στα οποία αντιστοιχούν στοιχεία παθητικού 55 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Η καθαρή αξία των διαχωρισθέντων στοιχείων του ενεργητικού υπολογίστηκε, στη βάση αυτή, σε 135 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα, περίπου. Τα εν λόγω στοιχεία ενεργητικού έπρεπε όλα να εκχωρηθούν ή να ρευστοποιηθούν. Από τα στοιχεία αυτά, τουλάχιστον το 50 % πρέπει να εκχωρηθεί εντός τριετίας και το 80 % εντός 5ετίας, εφόσον το επέτρεπαν οι συνθήκες της αγοράς. Όσον αφορά τις θυγατρικές τράπεζες που μεταβιβάστηκαν στο CDR, εκείνες οι οποίες ήταν υγιείς έπρεπε είτε να εκχωρηθούν σε τρίτους είτε να μεταβιwaστούν εκ νέου στην CL, πριν από τις 31

Δεκεμβρίου 1995, έτσι ώστε στο τέλος της χρήσης 1995 να μην απομένει εν λειτουργία καμία τραπεζική διάρθρωση στο πλαίσιο του CDR.

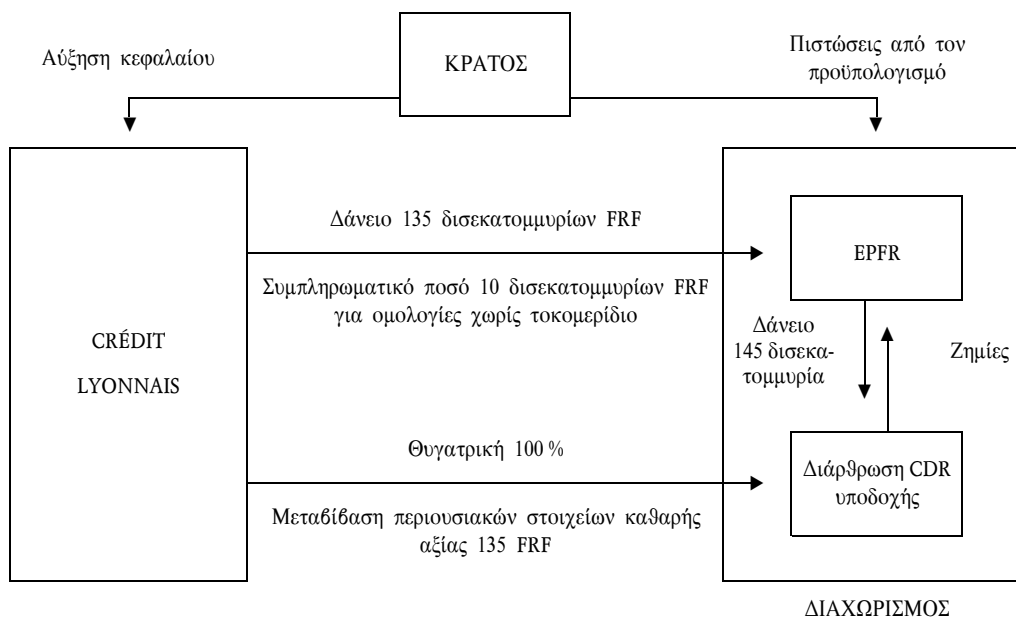
Για να εξαγοράσει τα στοιχεία του ενεργητικού από την CL, το CDR λαμβάνει από την EPFR, «συμμετοχικό δάνειο» ύψους 135 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, ποσό το οποίο θα μπορούσε να αυξηθεί σε 145 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα με μία συμπληρωματική δόση 10 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Το τελευταίο αυτό ποσό χρηματοδοτείται από την CL μέσω ενός μη συμμετοχικού δανείου ανώτατου ύψους 145 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Με το δάνειο αυτό, η EPFR μπόρεσε να χορηγήσει το συμμετοχικό δάνειο των 135 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων στο CDR και θα έπρεπε να ήταν σε θέση να αγοράσει μακροπρόθεσμες ομολογίες χωρίς τοκομερίδιο, ποσού 10 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων περίπου. Η αγορά αυτή των ομολογιών θα έπρεπε να εξασφαλίσει έσοδα στην EPFR τα οποία είχαν αρχικά εκτιμηθεί το 1995 σε 35 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα περίπου μέχρι το τέλος του 2014, και τα οποία θα της επέτρεπαν να καλύψει τις ζημίες που θα εμφάνιζε τότε το CDR.

Το δάνειο της CL στην EPFR καθώς και το δάνειο της EPFR στο CDR καθίστανται ληξιπρόθεσμα στις 31 Δεκεμβρίου 2014. Το δάνειο της CL θα εξοφληθεί σταδιακά πριν από την λήξη σε συνάρτηση με τις εκχωρήσεις των στοιχείων ενεργητικού μέχρι του ύψους των ποσών που πρόκειται να εισπραχθούν, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι οι αποπληρωμές του CDR στην EPFR είναι υψηλότερες από την ετήσια επιβάρυνση πληρωμής τόκων για το δάνειο της CL. Το ετήσιο επιτόκιο είχε αρχικά καθοριστεί στο 7 % το 1995 και στο 85 % του επιτοκίου της χρηματαγοράς (TMM) από το 1996. Το συμμετοχικό δάνειο που χορηγήθηκε στο CDR αποτελεί αντικείμενο τμηματικής απόσβεσης στο τέλος κάθε διαχειριστικής χρήσης: η EPFR λαμβάνει ποσό ίσο με τα έσοδα της εκχώρησης που έγιναν στη διάρκεια του έτους και, σε περίπτωση μειώσεων αξίας, παραιτείται από τη σχετική απαίτηση (με χρησιμοποίηση της εγγύησης) μέχρι του ποσού των ζημιών που υπέστη το CDR.

Με το μηχανισμό του συμμετοχικού δανείου, οι ζημίες του CDR καλύπτονται από την EPFR, δηλαδή τελικά από το κράτος, μέχρι ανώτατου ποσού 135 δισεκατομμυρίων φράγκων. Ωστόσο, η Βουλή δεν έθεσε ανώτατο όριο στην εγγύηση του κράτους, όταν με το νόμο της 28ης Νοεμβρίου 1995 δημιούργησε την EPFR, και κατά συνέπεια η εγγύηση αυτή έχει de facto απεριόριστο χαρακτήρα ακόμα και στην ακραία περίπτωση στην οποία η πράξη διαχωρισμού θα προκαλούσε ζημίες συνολικού ποσού υψηλότερου από εκείνο του συμμετοχικού δανείου. Η CL διαθέτει συνεπώς την εγγύηση του κράτους για την εξόφληση του δανείου της προς την EPFR, γεγονός το οποίο επιτρέπει το CDR να αποφύγει την ενοποίηση ούτε από εποπτική ούτε από λογιστική σκοπιά στο πλαίσιο του ομίλου CL. Ο μηχανισμός αυτός επέτρεψε στη CL να εμφανίσει μειωμένες προβλέψεις και ζημίες και να συμμορφωθεί με τις διατάξεις για το συντελεστή φερεγγυότητας. Ακολουθεί σχηματική παρουσίαση των κυριότερων στοιχείων της υπόθεσης.

Σε αντάλλαγμα, η EPFR επωφελείται από το προϊόν μας ρήτρας επανόδου της CL σε υγιή κατάσταση. Μέσω της ρήτρας αυτής λαμβάνει εισφορά 34 % του καθαρού ενοποιημένου αποτελέσματος της CL, μερίδιο του ομίλου (προ συνυπολογισμού της εισφοράς αυτής και της κράτησης για γενικούς τραπεζικούς κινδύνους και πριν από τον γαλλικό φόρο επί των εταιρειών) προσαυξημένη κατά το 26 % του τμήματος του εν λόγω αποτελέσματος το οποίο υπερβαίνει το 4 % των ενοποιημένων ιδίων κεφαλαίων, μεριδίου του ομίλου.

ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ

Το σχέδιο αναδιάρθρωσης της CL που υποβλήθηκε στην Επιτροπή το 1995 αφορούσε αρκετά μέτρα επαναπροσδιορισμού των στρατηγικών, εκχώρησης θυγατρικών, μείωσης του κόστους και ελέγχου των κινδύνων. Τα μέτρα αυτά θα επέτρεπαν στην CL να εμφανίσει θετικά αποτελέσματα από το 1995. Στο τέλος του 1999, η CL θα εμφάνιζε απόδοση ιδίων κεφαλαίων 12,4%. Η συμμετοχή της CL στο κόστος της διάρθρωσης διαχωρισμού βάσει της ρήτρας έπρεπε να ανέρχεται συνολικά σε 6.136 εκατομμύρια FF (ονομαστική αξία) για την περίοδο 1995-1999.

2.2 Η απόφαση 95/547/ΕΚ

Με την απόφασή της 95/547/ΕΚ η Επιτροπή ενέκρινε υπό όρους τις ενισχύσεις που χορήγησε το γαλλικό κράτος στην CL το 1994 και το 1995 θεωρώντας ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ και ιδίως με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων⁽⁹⁾. Το κείμενο της απόφασης, η οποία απευθύνεται στη Γαλλία, έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Η ενίσχυση που περιέχεται στο πρόγραμμα εξυγίανσης της Crédit Lyonnais υπό μορφή αύξησης του κεφαλαίου κατά 4,9 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα, ανάληψης των κινδύνων και του κόστους που συνδέονται με τα περιουσιακά στοιχεία που μεταβιβάστηκαν στο φορέα διαχωρισμού (μέχρι το ανώτατο όριο των 135 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων) και φορολογικών πλεονεκτημάτων που απορρέουν από τη ρήτρα επανόδου σε υγιή κατάσταση, εγχείρημα του οποίου το συνολικό καθαρό κόστος για το κράτος, λαμβανομένων υπόψη των εσόδων του κράτους, υπολογίζεται σε 45 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα κατ' ανώτατο όριο, κηρύσσεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και με τη συμφωνία για τον ΕΟΧ, δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

Άρθρο 2

Η έγκριση των ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 εξαρτάται από την τήρηση εκ μέρους της Γαλλίας των ακόλουθων όρων και υποχρεώσεων:

- α) θα εξασφαλιστεί η εφαρμογή όλων των μέτρων εξυγίανσης και όλων των μέτρων που προβλέπει το σύστημα που περιγράφεται στο άρθρο 1·*

⁽⁹⁾ ΕΕ C 368 της 23. 12. 1994, σ. 12.

- β) δεν θα τροποποιηθούν οι όροι που περιλαμβάνει το πρόγραμμα εξυγίανσης χωρίς συναίνεση της Επιτροπής. Σε κάθε περίπτωση, η ρήτρα επανόδου σε υγιή κατάσταση μπορεί να εκχωρηθεί το νωρίτερο κατά την ιδιωτικοποίηση της *Crédit Lyonnais*, και μόνον στην τιμή της αγοράς, η τιμή αυτή πρέπει να επαληθευτεί από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες·
- γ) θα εξασφαλιστεί η μείωση των εμπορικού δυναμικού της *Crédit Lyonnais*, εξαιτίας του ύψους του κόστους του συστήματος για το κράτος που συνολικά υπολογίζεται σε 45 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα, με μείωση τουλάχιστον κατά 35 % της εμπορικής της παρουσίας στο εξωτερικό, συμπεριλαμβανομένου του ευρωπαϊκού τραπεζικού δικτύου, μέχρι τα τέλη του 1998 σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Γαλλία στην επιστολή της 18ης Ιουλίου 1995. Εάν ο στόχος αυτός δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί εντός της ορισθείσας προθεσμίας χωρίς να προκληθούν σημαντικές ζημίες και χωρίς να αναγκασθεί ο εν λόγω μέτοχος να προσφέρει εκ νέου οικονομική υλοστήριξη, ιδίως προκειμένου να διατηρηθεί ο ευρωπαϊκός συντελεστής φερεγγυότητας, η Επιτροπή αναλαμβάνει τη δέσμευση να εξετάσει το ενδεχόμενο παράτασης της εν λόγω προθεσμίας, ανάλογα με τις περιστάσεις. Αν το κόστος του συστήματος που εκτιμάται σε 45 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα, υπερβεί το όριο αυτό, θα πρέπει να επανεξεταστεί η σημασία της μείωσης της εμπορικής παρουσίας της *Crédit Lyonnais*, όπως αναγνωρίζεται στην ανωτέρω αναφερόμενη επιστολή·
- δ) θα καταργηθεί η δυνατότητα της *Crédit Lyonnais* να ωφελείται από τη μεταφορά των φορολογικών της ελλειμμάτων για το ποσό της φορολογικής της ζημίας το 1994 η οποία καλύφθηκε με αύξηση του κεφαλαίου της κατά 4,9 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα·
- ε) θα καταργηθεί η δυνατότητα της *Crédit Lyonnais* να αγοράσει εκ νέου ορισμένα από τα διαχωρισθέντα βιομηχανικά και εμπορικά περιουσιακά στοιχεία της σε άλλη τιμή εκτός από εκείνη στην οποία είχαν μεταβιβαστεί στο CDR, και σε κάθε περίπτωση εντός του ανώτατου συνολικού ορίου των 5 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων·
- στ) θα αποκλειστεί κάθε συμμετοχή της *Crédit Lyonnais* στο προϊόν των πράξεων του CDR·
- ζ) θα επιτευχθεί ο διαχωρισμός μεταξύ CDR και *Crédit Lyonnais* όσον αφορά τα διευθυντικά τους στελέχη, τη διαχείρισή τους, καθώς και το σύστημα ελέγχου και εποπτείας της διαχείρισης των διαχωρισθέντων περιουσιακών στοιχείων·
- η) θα εξασφαλιστεί η ανεξαρτησία των επιτροπών διαχείρισης των διαχωρισθέντων περιουσιακών στοιχείων έναντι της *Crédit Lyonnais*·
- θ) θα εκλείψει κάθε δυνατότητα για την *Crédit Lyonnais* να μεταφέρει τα υπολειπόμενα φορολογικά ελλείμματα των χρήσεων πριν από το 1995 σε περίπτωση που κατά την ιδιωτικοποίηση εκχωρηθεί η ρήτρα επανόδου σε υγιή κατάσταση·
- ι) θα εξασφαλιστεί ότι η *Crédit Lyonnais* θα διαθέσει το προϊόν της εκχώρησης περιουσιακών στοιχείων για την αναδιάρθρωση μη αποδοτικών στοιχείων ενεργητικού και δραστηριοτήτων·
- ια) θα υπάρξει μέριμνα ώστε η *Crédit Lyonnais* να καταβάλει στην SPBI τα ποσά της εισφοράς δυνάμει της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση·
- ιβ) θα περιέλθει στην SPBI το προϊόν της ιδιωτικοποίησης της *Crédit Lyonnais*, ιδίως από την πώληση των μετοχών που σήμερα κατέχει η SPBI και θα προταθεί στο εθνικό κοινοβούλιο να περιέλθει στην SPBI το προϊόν της ιδιωτικοποίησης του υπολοίπου των μετοχών.

Άρθρο 3

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τη διαβεβαίωση των γαλλικών αρχών ότι η *Crédit Lyonnais* θα ιδιωτικοποιηθεί και ότι η αναμενόμενη εξυγίανση πρέπει να επιτρέψει την ιδιωτικοποίηση αυτή εντός μιας πενταετίας. Ως εκ τούτου, η αναβολή της ιδιωτικοποίησης πέραν της πενταετίας πρέπει να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή.

Άρθρο 4

Οι γαλλικές αρχές συνεργάζονται πλήρως στον έλεγχο της παρούσας απόφασης και υποβάλλουν στην Επιτροπή ανά εξάμηνο, αρχής γενομένης την 1η Μαρτίου 1995, τα ακόλουθα έγγραφα:

- α) αναλυτική έκθεση επί της εφαρμογής του προγράμματος, καθώς και τις εκθέσεις που υποβάλλονται στο Κοινοβούλιο·
- β) τους ισολογισμούς και τους λογαριασμούς αποτελεσμάτων μαζί με τις εκθέσεις των διαχειριστών των εταιρειών που συμμετέχουν στην επιχείρηση διαχωρισμού, δηλαδή OIG, CDR, SPBI και CL·
- γ) κατάλογο των διαχωρισθέντων περιουσιακών στοιχείων που τέθηκαν υπό εκκαθάριση ή πωλήθηκαν, με ένδειξη της τιμής πώλησης, των ονομάτων των αγοραστών και των επωνυμιών των τραπεζών στις οποίες δόθηκε η εντολή πώλησης·

δ) αναλυτικό κατάλογο των πιστώσεων από τις οποίες παραιτείται το CDR σε σχέση με το συμμετοχικό δάνειο που χορήγησε η SPBI·

ε) αναλυτικό κατάλογο των τραπεζικών περιουσιακών στοιχείων που η CL πώλησε εκτός το φορέα διαχωρισμού, με εκτίμηση της μείωσης της εμπορικής της παρουσίας στην αλλοδαπή βάσει αντικειμενικών και επαληθεύσιμων κριτηρίων·

στ) αναλυτικούς λογαριασμούς για τις εισφορές της CL στο φορέα διαχωρισμού υπό μορφή παρακράτησης ή μερισμάτων.

Η Επιτροπή δύναται να ζητήσει την αξιολόγηση των εν λόγω εγγράφων και της εφαρμογής του προγράμματος με τη διεξαγωγή ειδικών "ελέγχων".

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.»

Επιπλέον του μηχανισμού αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι στην ανωτέρω αναφερόμενη επιστολή της 18ης Ιουλίου 1995, η Γαλλία ανέλαβε να υποχρεώσει την CL να μειώσει την εμπορική της παρουσία στην Ευρώπη εκτός Γαλλίας κατά 50 % έως τα τέλη του 1998, με τους ίδιους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 2 στοιχείο γ) ανωτέρω.

2.3 Οι επείγουσες ενισχύσεις

Στο τέλος Σεπτεμβρίου 1996, οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή σχέδιο επείγουσών ενισχύσεων υπέρ της CL, ποσού περίπου 4 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Για την αποφυγή σημαντικών ζημιών της Crédit Lyonnais και υποβάθμισης της φερεγγυότητάς της, γεγονός που θα μπορούσε να έχει αρνητικές επιπτώσεις για άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, οι γαλλικές αρχές δήλωσαν ότι ήταν αναγκαία τα συμπληρωματικά αυτά μέτρα ενίσχυσης. Πρόκειται κυρίως για:

- επείγουσες ενισχύσεις με σκοπό τη διατήρηση της ρευστότητας και της φερεγγυότητας της τράπεζας για την περίοδο 1995 και 1996·
- ενισχύσεις για αναδιάρθρωση, που προορίζονταν να στηρίξουν τη χρηματοοικονομική ανάκαμψη της Crédit Lyonnais μετά το 1996 και οι οποίες δεν θα τεθούν σε εφαρμογή πριν από την οριστική λήψη απόφασης εκ μέρους της Επιτροπής.

Τα σχεδιαζόμενα μέτρα αφορούσαν την τροποποίηση των όρων που συνοδεύουν το δάνειο της Crédit Lyonnais προς την EPFR, κατά τρόπο που να «αντισταθμίζεται η επίπτωση από προηγούμενες υποχρεώσεις στους λογαριασμούς της CL». Στην πραγματικότητα, λόγω των λιγότερο ευνοϊκών σε σχέση με τις προβλέψεις αποτελεσμάτων από άλλες δραστηριότητες, οι όροι εξυπηρέτησης του δανείου επιβάρυναν την

Crédit Lyonnais, σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, με ένα καθαρό ποσό 3 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων το 1996, 2,7 δισεκατομμύρια το 1997 και 2,5 δισεκατομμύρια το 1998, που υπολογίζονται λαμβάνοντας υπόψη τη διαφορά μεταξύ του επιτοκίου του δανείου προς την EPFR (85 % του TMM) και του σταθμισμένου μέσω επιτοκίου της αναχρηματοδότησης της Crédit Lyonnais σε σχέση με τις υποχρεώσεις για τις οποίες δόθηκε το δάνειο αυτό.

Αρχικά και στις 25 Σεπτεμβρίου 1996, τα μέτρα αυτά επρόκειτο να εφαρμοστούν σε σχέση με τα έτη 1995 (αναδρομικά, με ενσωμάτωση εκτάκτων εσόδων το 1996) και 1996. Στη συνέχεια, και με την επιφύλαξη της οριστικής απόφασης της Επιτροπής, θα μπορούσαν να εισαχθούν ενδεχομένως για όλη τη διάρκεια του δανείου της CL προς την EPFR, με τη μορφή ενίσχυσης για αναδιάρθρωση.

Οι προτεινόμενες μεταβολές αποσκοπούσαν να αντισταθμίσουν πλήρως το κόστος με το οποίο βαρύνεται η CL για το δάνειο αυτό. Έτσι, προβλεπόταν ότι το επιτόκιο του δανείου θα ήταν τέτοιο ώστε να καλύπτει το κόστος άντλησης από την CL των πόρων για τη χρηματοδότηση του δανείου. Κατά συνέπεια, οι γαλλικές αρχές αποφάσισαν να αυξήσουν το επιτόκιο από 7 % σε 7,45 % το 1995 και από 85 % του TMM σε 5,84 % το 1996. Ειδικότερα για το 1996, οι γαλλικές αρχές δεν περιορίζονταν στην κατάργηση της επιδότησης 15 % του αρχικού επιτοκίου που θα εξασφάλιζε στην CL μία απόδοση ίση με το TMM, αλλά σχεδίαζαν επίσης να αυξήσουν το επιτόκιο του δανείου πέραν του TMM κατά ένα ποσοστό που θα αντιστάθμιζε το υψηλότερο κόστος αναχρηματοδότησης της CL λόγω των μακροπρόθεσμων υποχρεώσεών της. Η αύξηση αυτή σε σχέση με το TMM ήταν της τάξης του 2 %. Οι μεταβολές αυτές για το 1995 και το 1996 θα είχαν αποτέλεσμα να υπάρξει όφελος για την CL της τάξης των 3 560 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, που θα ήταν αρκετό για την αποφυγή κάθε προβλήματος ρευστότητας και αξιοπιστίας για την τράπεζα το 1996.

Όπως παραδέχθηκαν οι γαλλικές αρχές, ένα μέρος του σχεδίου που ενέκρινε η Επιτροπή το 1995 δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Πρόκειται κυρίως για το τμήμα των 10 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων του δανείου των 145 δισεκατομμυρίων φράγκων της CL προς την EPFR, που θα επέτρεπε στην τελευταία να εγγράψει μακροπρόθεσμες ομολογίες χωρίς τοκομερίδιο που θα της απέφεραν έσοδα ονομαστικής αξίας 35 δισεκατομμυρίων φράγκων το 2014, ή 7,8 δισεκατομμύρια φράγκα σε παρούσα αξία. Οι γαλλικές αρχές σχεδίαζαν συνεπώς να καταργήσουν το μέρος αυτό του σχεδίου. Όπως και για τα άλλα μέτρα που περιγράφονται ανωτέρω, η μεταβολή αυτή εφαρμόστηκε αρχικά στις 25 Σεπτεμβρίου 1996 και για το έτος 1996, με τη μορφή αναστολής της πράξης. Στη συνέχεια, και με βάση την οριστική απόφαση της Επιτροπής, η αλλαγή αυτή θα προτεινόταν από τις γαλλικές αρχές για τα επόμενα χρόνια με τη μορφή ενίσχυσης για αναδιάρθρωση.

Η εφαρμογή της πράξης εγγραφής ομολογιών χωρίς τοκομερίδιο θα είχε ως αποτέλεσμα την περαιτέρω επιδείνωση των ζημιών της CL που αναφέρθηκαν ανωτέρω, επιβάλλοντας της μια ετήσια επιβάρυνση χρηματοδότησης συμπληρωματικών εκκρεμών δανείων 10 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, με επιτόκιο το οποίο δεν κάλυπτε το κόστος αναχρηματοδότησης.

Οι γαλλικές αρχές επιβεβαίωσαν επίσης, κατά την υποβολή της αίτησής τους για τις επείγουσες ενισχύσεις, ότι οι εν λόγω ενισχύσεις δεν ήταν αρκετές για να υποστηρίξουν την οριστική ανάκαμψη της CL, δεδομένου ότι το νέο κοινωνικό πρόγραμμα καθώς και η εγκατάλειψη των λιανικών τραπεζικών εργασιών εκτός της Γαλλίας, που προβλέπεται στα υποβληθέντα μέτρα, περιελάμβαναν σημαντικές προβλέψεις και κεφαλαιουχικές ζημιές σε αρκετές μη αποδοτικές ή ανεπαρκώς αποδοτικές θυγατρικές (μείωση αξίας περίπου 6,5 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα). Για το λόγο αυτό, οι γαλλικές αρχές σχεδίαζαν να προβούν σε εισφορά κεφαλαίου, κατά πάσα πιθανότητα στο κλείσιμο των λογαριασμών του 1996, «ποσού που θα υπερβαίνει τις εν λόγω μειώσεις αξίας». Η Επιτροπή είχε υπολογίσει το 1996 το πιθανό ποσό της εν λόγω συμπληρωματικής πράξης σε 8-10 δισεκατομμύρια φράγκα.

Στις 26 Σεπτεμβρίου 1996, η Επιτροπή αποφάσισε να εγκρίνει τις επείγουσες ενισχύσεις και να κινήσει τη διαδικασία κατά των μέτρων αυτών υπέρ της CL. Ανακοίνωσε ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, θα εξέταζε το συμβιβαστικό όλων των μέτρων αναδιάρθρωσης υπέρ της CL, βάσει όλων των συναφών στοιχείων — συμπεριλαμβανομένων εκείνων στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση 95/547/EK και των υποχρεώσεων τις οποίες επέβαλε η απόφαση αυτή στη Γαλλία, καθώς και βάσει κάθε άλλου νέου δεδομένου — συμπεριλαμβανομένης της μη τήρησης ορισμένων προϋποθέσεων και των προτεινόμενων νέων μέτρων και συμπληρωματικών αντιπαροχών.

Σημειώνεται επίσης ότι η έγκριση των επειγουσών ενισχύσεων για το 1995 και 1996 δεν προδικάζαν κατά κανένα τρόπο την παρούσα απόφαση, με αποτέλεσμα οι υποχρεώσεις της Γαλλίας και της CL σχετικά με την εγγραφή ομολογιών χωρίς τοκομερίδιο και τη χρηματοδότηση του δανείου προς την EPFR, όπως ορίστηκαν στην απόφαση 95/547/EK, να παραμείνουν αμετάβλητες από 1ης Ιανουαρίου 1997.

2.4 Πλαίσιο εξέτασης των συμπληρωματικών ενισχύσεων αναδιάρθρωσης υπέρ της Crédit Lyonnais

Στην εξέταση των συμπληρωματικών ενισχύσεων υπέρ της CL, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της το γεγονός ότι έχει ήδη εγκρίνει τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από τη Γαλλία προς τη CL το 1994 και το 1995, θεωρώντας ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ, και κυρίως με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές

ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων⁽⁶⁾.

Όπως αναφέρεται στις κατευθυντήριες αυτές γραμμές, «οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης προκαλούν ιδιαίτερες ανησυχίες όσον αφορά τον ανταγωνισμό, δεδομένου ότι ενδέχεται να μετατοπίσουν αδικώς το βάρος της διαρθρωτικής προσαρμογής και των κοινωνικών και διομηχανικών προβλημάτων σε άλλους παραγωγούς οι οποίοι δεν λαμβάνουν ενίσχυση καθώς και σε άλλα κράτη μέλη. Για το λόγο αυτό, οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης κατά γενικό κανόνα επιτρέπονται μόνο σε περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να αποδειχθεί ότι η έγκριση της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης είναι προς το κοινοτικό συμφέρον». Κατά συνέπεια, «οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης πρέπει, υπό κανονικές συνθήκες, να χορηγούνται μόνο μία φορά».

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι στο σημαντικό ποσό των ενισχύσεων που εγκρίθηκαν το 1995 προστίθενται τώρα ενισχύσεις υπερβολικού μεγέθους. Στην απόφαση έναρξης της διαδικασίας το Σεπτέμβριο 1996, η Επιτροπή είχε παρατηρήσει ότι από τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει αναπόφευκτα το συμπέρασμα ότι οι νέες ενισχύσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με τους κανόνες περί κρατικών της συνθήκης ΕΚ παρά μόνο αν συνοδεύονται από σοβαρές και σημαντικές αντιπαροχές. Οι αντιπαροχές αυτές θα πρέπει να εντοπίζονται τόσο στη Γαλλία όσο και στο εξωτερικό, στον τομέα των λιανικών τραπεζικών εργασιών αλλά και στους υπόλοιπους τομείς δραστηριοτήτων της CL. Η Επιτροπή θα αξιολογήσει εάν οι συμπληρωματικές ενισχύσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά λαμβάνοντας επίσης υπόψη το μεγαλύτερο ύψος τους σε σχέση με το ποσό που είχε εγκριθεί το 1995. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή πρέπει να εξασφαλίσει ότι οι ενισχύσεις αυτές δεν πρόκειται να κηρυχθούν συμβιβάσιμες, εάν κηρυχθούν, χωρίς ιδιαίτερα σημαντική συνεισφορά εκ μέρους της CL, που να λαμβάνει υπόψη το πλαίσιο στο οποίο οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή τα εν λόγω μέτρα ενίσχυσης, την έκταση των συμπληρωματικών μέτρων σε σχέση με το ποσό των 45 δισεκατομμυρίων που είχε εγκριθεί με την απόφαση 95/547/EK, και τον επαναλαμβανόμενο χαρακτήρα των ενισχύσεων αυτών. Θα πρέπει ειδικότερα να φροντίσει ώστε η CL να παράσχει ανάλογες αντιπαροχές με τον εξαιρετικό χαρακτήρα και την έκταση των ενισχύσεων που της χορηγήθηκαν. Οι αντιπαροχές αυτές δεν πρέπει να περιορίζονται σε δραστηριότητες οι οποίες δεν υφίστανται πλέον στο πεδίο των στρατηγικών προτεραιοτήτων της τράπεζας, αλλά πρέπει επίσης να αφορούν και τραπεζικές δραστηριότητες, η εκχώρηση των οποίων μπορεί να αντισταθμίσει τις ζημιές που θα προκαλέσουν οι ενισχύσεις στους ανταγωνιστές, καθώς και οτιδήποτε δεν κρίνεται απολύτως αναγκαίο για τη βιωσιμότητα των βασικών δραστηριοτήτων της CL.

⁽⁶⁾ Βλέπε υποσημείωση 5.

3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ CRÉDIT LYONNAIS ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΑΤΩΝ ΕΠΙΔΟΣΕΩΝ ΤΗΣ

Πίνακας 1

Οργάνωση των δραστηριοτήτων της CL στο τέλος 1996

Δραστηριότητες	Γαλλία	Ευρώπη	Υπόλοιπος κόσμος
Εμπορική Τράπεζα	Τραπεζικές εργασίες με ιδιώτες: 1954 υποκαταστήματα Εργασίες με επαγγελματικούς φορείς: 210 επιχειρηματικά κέντρα Εργασίες με επιχειρήσεις: 143 επιχειρηματικά κέντρα και γραφεία για επιχειρήσεις Περιφερειακές θυγατρικές τράπεζες Χρηματοδοτική μίσθωση Διαχείριση απαιτήσεων τρίτων Ειδικές χρηματοδοτήσεις	Τράπεζα για ιδιώτες και επιχειρήσεις: 679 υποκαταστήματα Γερμανία (BfG Bank) Αυστρία (CL Austria) Βέλγιο (CL Belgium) Ισπανία (CL España, Banca Jover) Ελλάδα (CL Ελλάδα) Ιρλανδία (Woodchester CL Bank) (!) Ιταλία (Crédito Bergamasco) (!) Λουξεμβούργο (CL Luxembourg) Πορτογαλία (CL Portugal) Ηνωμένο Βασίλειο (υποκαταστήματα CL) Σουηδία (CL Suède) Ελβετία (CL Suisse) 14 υποκαταστήματα στην Ανατολική Ευρώπη (CL Russie, CL Bank Praha, CL Ukraine, CL Bank Hungary, CL Bank Slovakia, International Bank of Poland) Χρηματοδοτική μίσθωση Διαχείριση απαιτήσεων τρίτων	Τράπεζες για επιχειρήσεις: 564 υποκαταστήματα εκ των οποίων τα 265 στην αμερικανική ήπειρο, 39 στην Ασία, 224 στην Αφρική και 36 στις ΥΧΕ
Διαχείριση για λογαριασμό τρίτων	Διαχείριση 120 ΟΣΕΚΑ Διαχείριση με απευθείας ανάθεση: ιδιώτες, θεσμικοί φορείς και επιχειρήσεις	Διαχείριση 80 ΟΣΕΚΑ Ειδικευμένες θυγατρικές: CL International Asset Management (Χονγκ Κονγκ, Μιλάνο, Νέα Υόρκη, Σιγκαπούρη, Τόκιο) CL Private Banking που διευθύνεται από τη CL Suisse (άλλες πόλεις: Παρίσι, Μονακό, Λουξεμβούργο, Λονδίνο, Βιέννη)	CL Private Banking στο Χονγκ Κονγκ, Σιγκαπούρη, Μαϊάμι, Μοντεβιδέο
Ασφαλίσεις	UAF Γραφεία ασφαλειομεσιτών	Γραφεία ασφαλειομεσιτών	
Χρηματοπιστωτικές αγορές	4 αίθουσες συναλλαγών 17 θυρίδες συναλλαγών Χρηματιστηριακές εταιρείες: Cholet-Dupont et Michaux	Αίθουσες συναλλαγών στις Βρυξέλλες, Φρανκφούρτη, Λονδίνο, Λουξεμβούργο, Μαδρίτη, Μιλάνο, Ζυρίχη Ειδικευμένες θυγατρικές: CL Capital Markets (Λονδίνο) Iberagentes (Μαδρίτη)	36 αίθουσες συναλλαγών στο Χονγκ Κονγκ, Μόντρεαλ, Νέα Υόρκη, Σιγκαπούρη, Σεούλ, Σίντνεϋ, Ταϊπέι, Τόκιο Ειδικευμένες θυγατρικές: CL Capital Markets Asia, CL Securities (USA)

Πηγή: Ετήσια CL 1996.

(!) Οι θυγατρικές Credito Bergamasco (Ιταλία) και Woodchester (Ιρλανδία) πωλήθηκαν το 1997 και δεν υπαισέρχονται πλέον στους ενοποιημένους λογαριασμούς του 1997.

Η CL είναι τραπεζικός όμιλος που δραστηριοποιείται σε διάφορους τομείς χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης, κυρίως σε λιανικές και χονδρικές εργασίες εμπορικής τράπεζας, πράξεις σε χρηματοπιστωτικές αγορές, διαχείριση κεφαλαίων για λογαριασμό τρίτων, χρηματοδοτική μίσθωση, διαχείριση απαιτήσεων και ασφαλίσεις. Στα τέλη του 1997, η Crédit Lyonnais απασχολούσε 50 789 υπαλλήλους, από τους οποίους λίγο λιγότερο από τα δύο τρίτα στη Γαλλία. Το σύνολο του ισολογισμού της CL ανερχόταν στα τέλη του 1997 σε 1 499 δισεκατομμύρια φράγκα, εκ των οποίων 692 δισεκατομμύρια από δραστηριότητες στη γαλλική αγορά (46,2 %) και 474 δισεκατομμύρια φράγκα στην Ευρώπη εκτός Γαλλίας (32 %). Μετά την εξαγορά της συμμετοχής της Thomson το Δεκέμβριο 1996, το γαλλικό κράτος κατείχε 78,05 % του κεφαλαίου και 96,01 % των δικαιωμάτων ψήφου της CL (συμπεριλαμβανομένων των μετοχών της EPFR). Η Caisse des dépôts et Consignations, που είναι ειδικευμένος δημόσιος χρηματοδοτικός οργανισμός, κατείχε το 3,7 % του κεφαλαίου και 3,99 % των δικαιωμάτων ψήφου. Το υπόλοιπο του κεφαλαίου (18,25 %) αποτελείτο από εισηγμένα στο χρηματιστήριο πιστοποιητικά επενδύσεων χωρίς δικαίωμα ψήφου. Η διάρθρωση των δραστηριοτήτων και ο αριθμός των εγκαταστάσεων της CL στη Γαλλία και το εξωτερικό στο τέλος του 1997, καθώς και η γεωγραφική κατανομή ορισμένων χρηματοοικονομικών στοιχείων ουσιαστικής σημασίας της Crédit Lyonnais παρατίθενται στους ακόλουθους πίνακες:

Πίνακας 2

Γεωγραφική κατανομή ορισμένων βασικών χρηματοοικονομικών στοιχείων της CL στο τέλος 1997

(%)

Χρηματοοικονομικά στοιχεία	Γαλλία	Ευρώπη	Υπόλοιπος κόσμος
Απαιτήσεις κατά πελατών (δάνεια)	46	30	24
Υποχρεώσεις προς πελάτες (καταθέσεις)	58	30	12
Προσωπικό	68	21	11
Καθαρό προϊόν τραπεζικών εργασιών	58	28	14
Μεικτό αποτέλεσμα εκμεταλλεύσεως	50	30	20
Σύνολο υπολογισμού	46	32	22

Πηγή: CL, ετήσια έκθεση 1997.

Οι δραστηριότητες της CL οργανώνονται ανά κλάδους και ομαδοποιούνται κάτω από ορισμένες διευθύνσεις που είναι: η διεύθυνση γαλλικών υποθέσεων (DCAF), η διεύθυνση ευρωπαϊκών υποθέσεων εκτός Γαλλίας (DCAE), η διεύθυνση άλλων διεθνών υποθέσεων εκτός Ευρώπης (DCMI), η διεύθυνση κεφαλαιαγορών (DCMC), η διεύθυνση διαχείρισης και σχέσεων με τους θεσμικούς επενδυτές (DGRI), η διεύθυνση χρηματοοικονομικής τεχνικής και χρηματοδοτήσεων στοιχείων του ενεργητικού και σχεδίων (IFAP) και λοιπά. Η DCAF είναι η βασική διεύθυνση του ομίλου δεδομένου ότι συνεισφέρει το ήμισυ περίπου των ενοποιημένων εσόδων της CL και συμμετέχει στο ένα τρίτο του καθαρού αποτελέσματος της (εκτός προσαρμογών holding και intergroupe). Ο ακόλουθος πίνακας (αριθ. 3) αναφέρει τη συμμετοχή κάθε διεύθυνσης σε ορισμένα χρηματοοικονομικά μεγέθη του ομίλου για το έτος 1996.

Ο πίνακας 3 δείχνει ότι οι ευρωπαϊκές δραστηριότητες εμφάνισαν το 1996 ένα πολύ μέτριο καθαρό αποτέλεσμα σε σχέση με τις σταθμισμένες υποχρεώσεις και τα χρησιμοποιηθέντα κεφάλαια, ενώ το αντίθετο ισχύει για τις άλλες διεθνείς δραστηριότητες. Οι δραστηριότητες στη Γαλλία, από την πλευρά τους, παρήγαγαν σημαντικά ακαθάριστα έσοδα που όμως δεν οδήγησαν σε ένα αντίστοιχα υψηλό καθαρό αποτέλεσμα, κυρίως λόγω των γενικών εξόδων και του υψηλού επιπέδου των κινδύνων και των ζημιών που σχετίζονται με στοιχεία του ενεργητικού. Η κατάσταση αυτή εξελίχθηκε σημαντικά το 1997 (βλέπε κατωτέρω).

Από την εποχή της χορήγησης των πρώτων ενισχύσεων το 1994, η CL προέβη σε σημαντική αναδιάρθρωση της οργάνωσής της και του συνόλου των δραστηριοτήτων της. Η αναδιάρθρωση αφορούσε στρατηγικά, επιχειρησιακά και χρηματοοικονομικά θέματα.

Η CL εγκατέλειψε την φιλοδοξία να καταστεί οικουμενική τράπεζα σε παγκόσμια κλίμακα. Διατηρώντας το στόχο αυτό στη Γαλλία, όπου η CL παρέχει ταυτόχρονα υπηρεσίες σε ιδιώτες, σε ΜΜΕ, σε μεγάλες επιχειρήσεις και θεσμικούς επενδυτές, προσφέρει τραπεζοασφαλιστικά προϊόντα, υπηρεσίες προς επιχειρήσεις καθώς και δραστηριότητες στις χρηματοπιστωτικές αγορές, στον υπόλοιπο κόσμο η CL μείωσε την εμπορική της παρουσία, συμμορφούμενη προς την απόφαση 95/547/ΕΚ, εκχωρώντας τις αλλοδαπές θυγατρικές της τράπεζες με εξειδίκευση στις λιανικές τραπεζικές εργασίες στην Ευρώπη (CLBN, Credito Bergamasco, Woodchester), στη Λατινική Αμερική (Banco Frances e Brasileiro) και στην Αφρική. Από την 1η Ιανουαρίου 1995, οι διεθνείς εκχωρήσεις αφορούσαν 17,9 % των στοιχείων του ενεργητικού στον εν λόγω τομέα, που αντιστοιχεί περίπου σε 171,2 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα εκ των οποίων 136,1 δισεκατομμύρια στην Ευρώπη και 35,2 δισεκατομμύρια στον υπόλοιπο κόσμο (κυρίως στη Λατινική Αμερική). Αντίθετα, διατήρησε και αναδιοργάνωσε τις χονδρικές τραπεζικές της εργασίες (whole sale banking), καθώς και τις δραστηριότητές της στις κεφαλαιαγορές σε ολόκληρο τον κόσμο. Συνήψε επίσης συμμαχίες με ειδικευμένους εταίρους, οι οποίοι κατέχουν εξέχουσα θέση στις αγορές τους (κυρίως με την Allianz στον τομέα της ασφάλισης ζημιών και με την Cetelem στη Γαλλία στον τομέα της καταναλωτικής πίστης).

Πίνακας 3

Συμβολή των δραστηριοτήτων του ομίλου σε ορισμένα χρηματοοικονομικά μεγέθη (στοιχεία 1996)

	Σταθμισμένες υποχρεώσεις	Καθαρό τραπεζικό προϊόν	Μεικτό αποτέλεσμα εκμετάλλευσης	Καθαρό αποτέλεσμα
DCAF και θυγατρικές	[...](*)	[...]	[...]	32 %
DCAE συμπερ. των αιθ. συναλ.	[...]	[...]	[...]	6 %
DCAI συμπερ. των αιθ. συναλ.	[...]	[...]	[...]	30 %
DCMC συμπερ. των αιθ. συναλ.	[...]	[...]	[...]	23 %
DGRI και θυγατρικές	[...]	[...]	[...]	5 %
IFAP και θυγατρικές	[...]	[...]	[...]	4 %
Συνολικές απόλυτες αξίες (δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα)	872	44,5	11,4	0,3

(*) Στο δημοσιευμένο κείμενο της παρούσας απόφασης παρελείφθησαν ορισμένα στοιχεία λόγω επαγγελματικού απορρήτου.

Πριν από προσαρμογές holding et intergroupe — Πηγή: επιχειρηματικό σχέδιο της CL.

Σημείωση: Το δάνειο των 135 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων προς την EPFR δεν λαμβάνεται υπόψη στις σταθμισμένες υποχρεώσεις.

Από επιχειρησιακή άποψη, ακολουθήθηκαν δύο βασικές κατευθύνσεις. Αρχικά, εξυγιάνθηκε το χαρτοφυλάκιο με τη μεταβίβαση στο CDR στοιχείων του ενεργητικού ύψους 190 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, που στο μεγαλύτερο τμήμα τους ήταν μη αποδοτικά, καθώς και με τη χρησιμοποίηση περισσότερο αποτελεσματικών μέσων ελέγχου και διαχείρισης των κινδύνων, καθώς και καλύτερα προσαρμοσμένων συστημάτων διαχείρισης και εσωτερικού ελέγχου. Ο συντελεστής κάλυψης των επισφαλών απαιτήσεων από προβλέψεις αυξήθηκε σε 65 % το 1997. Δεύτερον, καταβλήθηκε σημαντική προσπάθεια για τη μείωση των γενικών εξόδων. Τα διαδοχικά προγράμματα κοινωνικών μέτρων επέτρεψαν τη μείωση του προσωπικού από 59 323 υπαλλήλους το 1995 σε 50 789 το 1997 και του συνολικού κόστους από 20,6 δισεκατομμύρια σε 19,8 δισεκατομμύρια φράγκα για την περίοδο. Η μείωση του αριθμού του προσωπικού υπολογίζεται σε 14,4 % σε σχέση με το 1995 (7), δηλαδή μείωση πολύ μεγαλύτερη, ακόμα και με σταθερή περίμετρο δραστηριοτήτων, από εκείνη στην οποία προέβησαν οι κυριότεροι γάλλοι ανταγωνιστές της. Μία νέα μείωση του προσωπικού προβλέπεται για το 1998, στο πλαίσιο της ολοκλήρωσης του τρίτου προγράμματος κοινωνικών μέτρων που αφορά περικοπές στο προσωπικό ανερχόμενες σε 5 000 υπαλλήλους (για την περίοδο 1996-1998). Προσπάθειες επίσης καταβλήθηκαν προς την κατεύθυνση της απόκτησης πιστής πελατείας και στήριξης του καθαρού προϊόντος από τραπεζικές εργασίες για να ανακοπεί η μείωση που διαπιστώθηκε το 1996.

Το χρηματοοικονομικό σκέλος της αναδιάρθρωσης ήταν πιο αργό. Σε σχέση με το σχέδιο που υποβλήθηκε στην Επιτροπή το 1995, η CL δεν μπόρεσε να τηρήσει τους στόχους που είχε θέσει, για αρκετούς λόγους. Στην πλευρά του παθητικού, η CL συνέχισε να επιβαρύνεται με μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις που είχαν αναληφθεί πριν από

πολλά χρόνια και για τις οποίες οι όροι εξυπηρέτησης από πλευράς επιτοκίων κατέστησαν όλο και επαχθέστεροι σε σύγκριση με την προοδευτική μείωση των επιτοκίων της αγοράς. Η πιστοληπτική ικανότητα της CL παρέμεινε σε ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα, αποτελώντας μειονέκτημα σε σχέση με τη στρατηγική της τράπεζας. Παρά την πρόσφατη βελτίωση των λειτουργικών της επιδόσεων, η κατάταξη της CL από τους διεθνείς οργανισμούς αξιολόγησης είναι σήμερα BBB+ (Standard & Poor's) και A3 (Moody's), που αντιστοιχεί σε επαρκή ικανότητα αποπληρωμής η οποία όμως είναι ιδιαίτερα εύαλωτη στις μεταβολές της οικονομικής συγκυρίας (8). Η κατάταξη αυτή συγκρίνεται με εκείνες της Société Générale (AA-/Aa3) και της BNP (A+ /Aa3), δηλαδή δύο ιδιωτικών γαλλικών τραπεζών συγκρίσιμου περίπου μεγέθους με εκείνο της CL, και με τη συνήθως υψηλότερη βαθμολογία άλλων δημόσιων τραπεζών. Μία κατάταξη στις βαθμίδες AAA-A- (S&P) ή Aaa-A3 (Moody's) αποτελεί κανονικά απαραίτητη προϋπόθεση για τη μακροχρόνια βιωσιμότητα μιας τράπεζας ούτως ώστε η τελευταία να μπορέσει να λάβει χρηματοδότηση με ανταγωνιστικούς όρους από τις αγορές. Η ταξινόμηση αυτή αντικατοπτρίζει επίσης τη χαμηλή κεφαλαιοποίηση της CL σε σχέση με το είδος και την έκταση των εργασιών της οι οποίες υπόκεινται στις μεταβολές της οικονομικής συγκυρίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Ο συντελεστής φερεγγυότητας μεταβλήθηκε από 8,4 % το 1995 σε 9,3 % το 1997 και ο βασικός της δείκτης («tier one») από 4,4 σε 4,8 %. Μολονότι οι δείκτες αυτοί αρκούν κανονικά στην περίπτωση μιας μεσαίας τράπεζας,

(7) Μη διορθωμένα στοιχεία από τις αποκλίσεις στην περίμετρο ενοποίησης.

(8) Η βαθμολογική κλίμακα της Standard Poor's-ADEF είναι η ακόλουθη: AAA: πάρα πολύ υψηλή ικανότητα αποπληρωμής AA: πολύ υψηλή ικανότητα αποπληρωμής A: υψηλή ικανότητα αποπληρωμής, αλλά ευαίσθησια σε απρόβλεπτες οικονομικές διακυμάνσεις BBB: επαρκής ικανότητα αποπληρωμής, αλλά μεγάλη ευαίσθησια σε απρόβλεπτες οικονομικές διακυμάνσεις BB και B: κερδοσκοπικός χαρακτήρας και αβεβαιότητα για τις πληρωμές CCC, CC και C: επισφαλείς απαιτήσεις D: ήδη σε υπερημερία πληρωμών. Η κλίμακα Moody's είναι η ακόλουθη: Aaa, Aa1, Aa2, Aa3, A1, A2, A3, Baa1, Baa2.

είναι ωστόσο κάτω του επιπέδου που ζητούν οι αγορές συνήθως για τράπεζες οι οποίες επιδιώκουν ευρύτερες στρατηγικές όπως στην περίπτωση της CL. Τον Ιανουάριο 1998, ο Οργανισμός Moody's έθεσε υπό παρακολούθηση όλες τις οικονομικές καταστάσεις της CL λόγω των ανοιγμάτων της στην Ασία και της αβεβαιότητας σχετικά με την έγκριση από την Επιτροπή του σχεδίου ενισχύσεων.

Παρά τις δυσχέρειες αυτές από πλευράς υποχρεώσεων, τα κυριότερα προβλήματα προέρχονται από την πλευρά του ενεργητικού της CL, εξαιτίας της καθυστέρησης αποπληρωμής του δανείου προς την EPFR που επιβαρύνει το λογαριασμό εκμεταλλεύσεως, αλλά επίσης και εξαιτίας της μείωσης των μεριδίων της στην αγορά το 1995-1996 (που ανεκόπη το 1997), και της αρνητικής συγκυρίας κατά τη διάρκεια των ετών αυτών, που εξηγεί το χαμηλό επίπεδο των καθαρών εσόδων από τραπεζικές εργασίες και των αποτελεσμάτων που οδήγησαν την Επιτροπή να εγκρίνει το 1996 τις ενισχύσεις διάσωσης.

Από απόψεως ενεργητικού, σημειώνεται επίσης ότι η απόδοση του χαρτοφυλακίου απαιτήσεων σημείωσε πτώση λόγω της μείωσης των επιτοκίων αγοράς, αλλά και του εντονότερου ανταγωνισμού λόγω αποδιαμεσολάβησης στις πλέον πολύπλοκες εργασίες των χρηματοπιστωτικών αγρών, της τεχνολογικής προόδου και της ενοποίησης των αγορών. Η μείωση των εσόδων από τόκους (τόκοι εισπραχθέντες μείον τόκοι καταβληθέντες) αντισταθμίστηκε προοδευτικά από την αύξηση των προμηθειών επί τίτλων και για τη διαχείριση περιουσιακών στοιχείων για λογαριασμό

τρίτων. Το δάνειο στην EPFR παρέμεινε σε υψηλό ονομαστικό ποσό (άνω των 100 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων) και το χαμηλότερο επιτόκιο του από εκείνο της αγοράς (85 % του TMM) επέδρασε αρνητικά στους λογαριασμούς της τράπεζας, γεγονός που οδήγησε στην χορήγηση της επείγουσας ενίσχυσης το 1996.

Η χρηματοοικονομική και επιχειρησιακή ανάλυση της CL κατά την περίοδο 1994-1997 παρουσιάζεται στον πίνακα 4.

Παρατηρείται ότι στους λογαριασμούς της CL για το 1995 και το 1996 περιλαμβάνεται η «αντιστάθμιση» του δανείου προς την EPFR. Ομοίως, οι λογαριασμοί του 1997 καταρτίστηκαν από την τράπεζα στην υποθετική βάση έγκρισης από την Επιτροπή της «αντιστάθμισης» του δανείου. Μετά την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων αυτών στις 19 Μαρτίου 1998, η Επιτροπή ανακοίνωσε, με δήλωση του Επιτρόπου Van Miert, ότι ο συνυπολογισμός κατά το 1997 στα αποτελέσματα της τράπεζας της ενίσχυσης αντιστάθμισης του δανείου της EPFR ήταν πρόωρος και δεν είχε μέχρι τη στιγμή εκείνη εγκριθεί, ότι δεν μπορούσε να προδικάσει τη λήψη της παρούσας απόφασης και ήταν κατά συνέπεια, σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για τις κρατικές ενισχύσεις, παράνομος στην παρούσα φάση. Χωρίς τις ενισχύσεις αυτές το 1997, ποσού υψηλότερου των 3 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, η τράπεζα θα είχε εμφανίσει αρνητικό αποτέλεσμα. Παρά την επιφύλαξη αυτή, και όπως παρουσιάζονται, τα αποτελέσματα αυτά είναι συγκρίσιμα με εκείνα του 1996 και του 1995 που περιελάμβαναν παρόμοιες ενισχύσεις και παρέχουν σημαντικές ενδείξεις για την πορεία της δραστηριότητας της CL.

Πίνακας 4

Χρηματοοικονομικά αποτελέσματα και δείκτες της CL από το 1994 έως το 1997

(εκατομμύρια FRF)

	1994	1995	1996	1997	μεταβολή 1997/1996
Καθαρό προϊόν τραπεζικών εργασιών	45 677	43 355	44 509	46 020	+ 3,4 %
Γενικά έξοδα και αποσβέσεις	(39 502)	(36 709)	(35 049)	(34 981)	- 0,2 %
Μεικτό αποτέλεσμα εκμετάλλευσης	6 175	6 646	9 460	11 039	+ 16,6 %
Προβλέψεις	(13 981)	(5 835)	(5 711)	(5 073)	- 12,2 %
Τρέχον αποτέλεσμα εκμεταλλεύσεως (1)	(7 809)	811	3 749	5 966	+ 59 %
Έκτακτα αποτελέσματα	(485)	546	(1 623)	(1 800)	μσ
Φόροι επί των εταιρειών	(1 300)	(931)	(1 296)	(982)	μσ
Αποτελέσματα θυγατρικών επιχειρήσεων	451	920	831	110	μσ
Αποσβέσεις των διαφορών κτήσεως	(2 192)	(197)	(68)	(70)	μσ
Ρήτρα επανόδου σε υγιή κατάσταση	—	(6)	(107)	(850)	μσ
Καθαρό συνολικό αποτέλεσμα	(11 274)	1 143	1 486	2 370	+ 59 %
Καθαρό αποτέλεσμα, μερίδιο του ομίλου	(12 102)	13	202	1 057	μσ
Ίδια κεφάλαια, εκ των οποίων	45 545	42 148	44 421	44 074	μσ
μερίδιο του ομίλου	26 304	24 282	25 603	28 293	μσ
κεφάλαια για γενικούς τραπεζικούς κινδύνους	5 492	5 018	5 054	4 985	μσ
ήσσοнос σημασίας	14 749	12 848	13 763	10 796	μσ
Σύνολο ισολογισμού	1 752 971	1 663 030	1 623 682	1 498 698	μσ
Αποδοτικότητα των ιδίων κεφαλαίων, μερίδιο του ομίλου πριν από τη ρήτρα (ROE)	μσ	0,08 %	1,24 %	6,74 %	—
Αποδοτικότητα στοιχείων του ενεργητικού (ROA)	- 0,64 %	0,07 %	0,09 %	0,15 %	—

(εκατομμύρια FRF)

	1994	1995	1996	1997	μεταβολή 1997/1996
Συντελεστής φερεγγυότητας, εκ του οποίου	8,4 %	8,5 %	8,7 %	9,3 %	—
Tier 1	δ.π	4,5 %	4,6 %	4,8 %	—
Συντελεστής εκμετάλλευσης	86,5 %	84,7 %	78,7 %	76 %	μσ
Προσωπικό	68 845	59 373	56 748	50 789	μσ
Δάνεια σε πελάτες	830 758	878 500	878 489	845 500	μσ
Καταθέσεις πελατών	684 600	700 800	694 000	712 700	μσ
Διαχείριση κεφαλαίων	441 400	401 200	452 600	491 300	+ 8,5 %

Πηγή: CL, ετήσια έκθεση.

Σημείωση: Στοιχεία του 1997 που κοινοποίησε η τράπεζα, συμπεριλαμβανομένης της «αντιστάθμισης» του δανείου της CL στην EPFR.

(¹) το τρέχον αποτέλεσμα του 1997 είναι χωρίς τις προβλέψεις για την Ασία, που περιλαμβάνονται στο υπόλοιπο των έκτακτων αποτελεσμάτων.

Ο πίνακας αυτός δείχνει ότι μετά από μία ιδιαίτερα σημαντική μείωση το 1995, το καθαρό αποτέλεσμα τραπεζικών εργασιών σταθεροποιήθηκε το 1996 και σημείωσε σημαντική άνοδο το 1997. Η άνοδος αυτή το 1997 εξηγείται, αφενός, από τη σημαντική αύξηση των προμηθειών (+11,5 % με σταθερή περίμετρο) λόγω της αξιόλογης δραστηριότητας στις χρηματοπιστωτικές αγορές του 1997. Αποτελούν πλέον το 33,8 % του καθαρού αποτελέσματος της CL και αυξήθηκαν σε όλες τις μεγάλες δραστηριότητες της τράπεζας, στη Γαλλία (όπου οι προμήθειες πέρασαν από 6,6 σε 7,1 δισεκατομμύρια φράγκα) και σε διεθνές επίπεδο. Αφετέρου, η δανειοδοτική δραστηριότητα σημείωσε άνοδο το 1997, τόσο στην Ευρώπη (+11 % σε συγκρίσιμη περίμετρο) όσο και στον υπόλοιπο κόσμο (+7,6 %). Η αύξηση στην Ευρώπη εξηγείται λόγω της έντονης ανόδου των δανείων της BfG και λόγω της συναλλαγματικής επίπτωσης της λίρας στερλίνας (+20 %). Το αποτέλεσμα για τον υπόλοιπο κόσμο περιλαμβάνει και την επίπτωση δολαρίου (+14 %). Οι πράξεις κεφαλαιαγοράς και οι πράξεις των υπόλοιπων αλλοδαπών θυγατρικών, κυρίως εκείνων στις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ασία, είχαν σημαντική συμβολή στη δραστηριότητα της τράπεζας.

Σύμφωνα με την τράπεζα, τα μερίδια αγοράς της CL στη Γαλλία, μετά την πτώση που παρατηρήθηκε την περίοδο 1995-96, σταθεροποιήθηκαν, είτε πρόκειται για την κατανομή των πιστώσεων είτε για την είσπραξη πόρων.

Πίνακας 5

Μερίδια αγοράς της Crédit Lyonnais στη Γαλλία

(%)

	Δεκέμβριος 1995	Δεκέμβριος 1996	Σεπτέμβριος 1997
Χορηγήσεις σε πελάτες:			
— ιδιώτες	6,1	5,7	5,6
— επιχειρήσεις	4,1	4,3	4,4
Πόροι από πελάτες:			
— ιδιώτες	5,9	5,7	5,7
— επιχειρήσεις	6,3	5,5	5,5

Στοιχεία: CL, ετήσια έκθεση 1997.

Η εμπορική τραπεζική δραστηριότητα στη Γαλλία παρουσίασε το 1997 ταχεία βελτίωση της αποδοτικότητάς της: τα καθαρά αποτελέσματα από τραπεζικές εργασίες στη Γαλλία παρέμειναν σταθερά λόγω της ελαφράς μείωσης των εκκρεμών δανείων προς τους πελάτες (-2,6 % εκτός τιτλοποίησης) και της συρρίκνωσης των περιθωρίων (περιθώριο διαμεσολάβησης, χρεωστικοί τόκοι έναντι πιστωτικών τόκων), πλην όμως ο έλεγχος των γενικών εξόδων για τη δραστηριότητα στη Γαλλία, τα οποία υποχώρησαν κατά 1,4 %, αποτελεί ευνοϊκό παράγοντα, καθώς και η μείωση των προβλέψεων λόγω καλύτερου ελέγχου των κινδύνων. Το επίπεδο των προβλέψεων των δραστηριοτήτων της εμπορικής δραστηριότητας της τράπεζας στη Γαλλία μειώθηκε σημαντικά μεταξύ 1996 και 1997, από 3,7 δισεκατομμύρια φράγκα δηλαδή περίπου 1 % των σταθμισμένων στοιχείων του ενεργητικού σε λιγότερο από 2 δισεκατομμύρια φράγκα, επιτρέποντας τη βελτίωση των αποτελεσμάτων (το αποτέλεσμα προ φόρων αυξάνεται κατά 2 δισεκατομμύρια φράγκα).

Τα γενικά έξοδα μειώθηκαν σημαντικά από το 1995 για το σύνολο του ομίλου, λόγω κυρίως μείωσης του αριθμού και του συνολικού κόστους του προσωπικού. Ο συντελεστής εκμετάλλευσης κατήλθε στο 76 % από 84,7 %. Ωστόσο, παραμένει ιδιαίτερα υψηλός στη Γαλλία (περίπου 82 %), επίπεδο που πρέπει να συγκριθεί με εκείνο των κυριότερων γάλλων ανταγωνιστών της τράπεζας (περίπου 70-72 %). Αντίθετα, τα γενικά έξοδα αυξήθηκαν σημαντικά το 1997 σε διεθνή κλίμακα, με τρόπο ώστε ο συνολικός συντελεστής εκμετάλλευσης (σχέση μεταξύ γενικών εξόδων και καθαρού αποτελέσματος τραπεζικών εργασιών) να φθίνει με αργό ρυθμό παρά την άνοδο των καθαρών αποτελεσμάτων της τράπεζας. Είναι πολύ καλύτερος σε σχέση με τις προβλέψεις για το 1997 βάσει του σχεδίου (80 %), πλην όμως η Crédit Lyonnais απέχει ακόμα από το συντελεστή των κυριότερων ανταγωνιστών της και του στόχου τον οποίο είχε θέσει (συντελεστής 70 % για το έτος 2000).

Οι προβλέψεις ανήλθαν σε συνολικό ποσό μεγαλύτερο των 8 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων το 1997, δηλαδή διπλάσιες από τις εκτιμήσεις. Η άνοδος αυτή οφείλεται κυρίως στην έκτακτη πρόβλεψη 3 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων λόγω της κατάστασης στην Ασία. Σε σχέση με το 1996, οι προβλέψεις, (εκτός Ασίας) παρουσιάζουν μείωση, από 5,7 σε 5,1 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα. Είναι ωστόσο υψηλότερες κατά 1 δισεκατομμύριο από τις προβλέψεις βάσει του σχεδίου και έχουν αυξηθεί σε σταθερή περίμετρο, εξαιτίας κυρίως της σημαντικής πρόβλεψης για κινδύνους χώρας μέχρι ποσού 9 δισεκατομμυρίων φράγκων το 1997 (επιπλέον μιας πρόβλεψης 333 εκατομμυρίων φράγκων που είχε ήδη εγγραφεί το 1996).

Το καθαρό αποτέλεσμα της τράπεζας αυξήθηκε σημαντικά το 1997 πλην όμως είναι δύσκολο να ερμηνευθεί λόγω της σοβαρότητας των έκτακτων μη επαναλαμβανόμενων στοιχείων (αντιστάθμιση του δανείου της EPFR, πρόβλεψη για την Ασία, υπεραξία εκχωρήσεων). Ο συντελεστής φερεγγυότητας («ratio Cooke»), δεδομένης της βελτίωσης των αποτελεσμάτων (θετική επίπτωση στον αριθμητή, μετά την χρησιμοποίηση του αποτελέσματος) και της σταθερότητας των σταθμισμένων στοιχείων του ενεργητικού (παρονομαστής του δείκτη) αυξάνει σημαντικά, από 4,6 σε 4,8 % (tier one) και από 8,7 % σε 9,3 % (συντελεστής φερεγγυότητας).

Από τα μέχρι σήμερα γνωστά αποτελέσματα φαίνεται ότι η ανάκαμψη της CL εξακολουθεί να παραμένει εύθραυστη, η δε αποδοτικότητα της ανεπαρκής για να καλύψει τις προσδοκίες των ιδιωτών μετόχων όσον αφορά τα ίδια κεφάλαια που έχουν επενδυθεί στην τράπεζα. Χωρίς τις επείγουσες ενισχύσεις τις οποίες ενέκρινε η Επιτροπή το 1996, τα αποτελέσματα της τράπεζας θα εξακολουθούσαν να είναι αρνητικά. Υπενθυμίζεται επίσης ότι στην αντιστάθμιση του δανείου (προεξοφλούμενη και στη φάση αυτή, σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για τις κρατικές ενισχύσεις, παράνομη) η CL θα είχε σημειώσει ζημίες και το 1997.

Η Επιτροπή δεν μπορεί συνεπώς στην βάση αυτή και μόνο να συμπεράνει ότι η πρόσφατη πορεία της δραστηριότητας της τράπεζας αποδεικνύει την αποκατάσταση της κερδοφορίας και της βιωσιμότητας. Για το σκοπό αυτό πρέπει να

εξεταστεί το σχέδιο αναδιάρθρωσης που υπέβαλαν οι αρχές τον Ιούλιο 1997 (βλέπε κατωτέρω).

4. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ 95/547/ΕΚ

Στην απόφασή της 95/547/ΕΚ, η Επιτροπή συνάρτησε τη χορήγηση των ενισχύσεων από μια σειρά όρων, των οποίων η εφαρμογή εξετάζεται κατωτέρω. Οι σημαντικότεροι από τους όρους αυτούς είναι:

- α) η πλήρης εφαρμογή των μέτρων που προγράμματος αναδιάρθρωσης που υποβλήθηκε στην Επιτροπή·
 - β) μείωση κατά τουλάχιστον 35 % της εμπορικής παρουσίας της τράπεζας εκτός Γαλλίας σε όρους ισολογισμού·
 - γ) η πραγματοποίηση του δανείου προς την EPFR και η εγγραφή ομολογιών χωρίς τοκομερίδιο·
 - δ) η πληρωμή των ποσών βάσει της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση·
 - ε) η καταβολή των μερισμάτων της CL προς το κράτος μέτοχο·
 - στ) η χρησιμοποίηση των εσόδων από τις εκχωρήσεις για τους σκοπούς της αναδιάρθρωσης·
 - ζ) η κατάργηση της δυνατότητας μεταφοράς των φορολογικών ελλειμμάτων που έχουν σχέση με τις ενισχύσεις.
- α) *Η υλοποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης που υποβλήθηκε στην Επιτροπή*

Από την έγκριση του σχεδίου ενισχύσεων υπέρ της CL εκ μέρους της Επιτροπής τον Ιούλιο 1995, συμπεριλαμβανομένου του πρωτοκόλλου συμφωνίας μεταξύ του γαλλικού κράτους και της CL στις 5 Απριλίου 1995 σχετικά με τη διάρθρωση διαχωρισμού, οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή αρκετές προσθήκες στο εν λόγω πρωτόκολλο, ορισμένες από τις οποίες για να συμμορφωθούν με την απόφαση 95/547/ΕΚ (διαχωρισμός CL-CDR) και με την απόφαση της Επιτροπής του Σεπτεμβρίου 1996 (επείγουσα ενίσχυση). Στο σημείο αυτό υπενθυμίζεται η προσθήκη αριθ. 9 της 6ης Μαΐου 1997 η οποία προσάρμοσε τους όρους αποπληρωμής του συμμετοχικού δανείου από το CDR στην EPFR με την κατάργηση της υποχρέωσης για το CDR να προεξοφλεί κάθε χρόνο στην EPFR ποσό αντίστοιχο με τα ποσά που εισπράχθηκαν από τα στοιχεία του ενεργητικού αφαιρουμένων των ποσών τα οποία τέθηκαν στην διάθεση των ελεγχόμενων εταιρειών, των εξόδων λειτουργίας και των τόκων που καταλογίζονται στην EPFR. Από την ημερομηνία της προσθήκης αυτής, το CDR πρέπει να υποβάλλει κάθε χρόνο στην EPFR ένα πολυετές σχέδιο χρηματοδότησης και ταμειακών ροών, βάσει του οποίου το CDR προεξοφλεί στην EPFR, στις 30 Ιουνίου, ποσό ίσο με την εκτίμηση των ρευστών διαθεσίμων κατά την ημερομηνία εκείνη μείον το ένα έκτο των εσόδων εκχώρησης που προβλέπεται από τον προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους.

Η ίδια προσθήκη καθιέρωσε ένα σύστημα εγγύησης της EPFR στο CDR για να διευκολυνθεί η λήψη εξωτερικής χρηματοδότησης από το CDR, εντός του ορίου των 10 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Από το ποσό των πρόσθε-

των κεφαλαίων στο πλαίσιο της πίστωσης του EPFR τα οποία μπορεί να αντλήσει το CDR από την 1η Ιανουαρίου 1998 και μέχρι συνολικού ύψους 10 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, αφαιρείται το ποσό των υφιστάμενων εγγυήσεων κατά την ημερομηνία κάθε άντλησης. Οι τροποποιήσεις αυτές αντικατοπτρίζουν τις αυξημένες ταμειακές ανάγκες του CDR που συνέβαλαν στις καθυστερήσεις εξοφλήσεων του συμμετοχικού δανείου και, κατά συνέπεια, του δανείου της CL στην EPFR.

Στις 16 Δεκεμβρίου 1997, οι γαλλικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή για την μεταρρύθμιση της λειτουργίας και των διαρθρώσεων ελέγχου του CDR, που παρουσιάστηκε στην επιτροπή οικονομικών υποθέσεων του εθνικού κοινοβουλίου από τον υπουργό Strauss-Kahn. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, η μεταρρύθμιση αυτή ήταν αναγκαία για να διορθωθούν οι ελλείψεις του προηγούμενου μηχανισμού και ειδικότερα:

- ο αποκλειστικά εκκαθαριστικός στόχος και το επιτακτικό χρονοδιάγραμμα·
- η απουσία ανάληψης ευθυνών εκ μέρους του CDR·
- ο μεγάλος αριθμός φορέων και διαδικασιών ελέγχου·
- οι πολιτικές παρεμβάσεις·
- η αβεβαιότητα στη δικαστική διεκπεραίωση των υποθέσεων.

Η μεταρρύθμιση βασίζεται σε τρεις αρχές: μια ανεξάρτητη και υπεύθυνη διαχείριση, ένας αυστηρός και αποτελεσματικός έλεγχος και ένα αμερόληπτο κράτος που φροντίζει για την απονομή δικαιοσύνης. Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι:

- η διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων δεν θα είναι πλέον αποκλειστικά εκκαθαριστική, θα επιδιωχθεί η αξιοποίησή τους και θα αναζητηθεί η βελτιστοποίηση του οικονομικού αποτελέσματος για το κράτος·
- το CDR θα είναι το μόνο υπεύθυνο για τις διαδικασίες εκχώρησης, στο πλαίσιο μιας στρατηγικής που θα προτείνεται σε ετήσια βάση, με την εισαγωγή ενός μηχανισμού συμμετοχής στα αποτελέσματα·
- ο εσωτερικός έλεγχος θα ενισχυθεί με την μετατροπή του CDR σε εταιρεία με εποπτικό και διοικητικό συμβούλιο, την ενσωμάτωση των λειτουργιών της συμβουλευτικής επιτροπής ελέγχου στο εποπτικό συμβούλιο, τη δημιουργία μιας διεύθυνσης κινδύνων και την απλοποίηση του μηχανισμού εσωτερικής λογιστικής και των ενδιάμεσων κοινωνικών διαρθρώσεων·
- το EPFR θα ασκήσει έναντι του CDR τα προνόμια του κράτους μετόχου, επιφορτισμένο με αποστολή ελέγχου για την οποία θα μπορεί ενδεχομένως να προσφεύγει σε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες·
- οι πολιτικές παρεμβάσεις απαγορεύονται και υπάρχει συστηματική προσφυγή στη δικαιοσύνη, με ενίσχυση των μέσων που υπάρχουν προς το σκοπό αυτό στη διάθεσή της.

Η Επιτροπή υποστηρίζει την αρχή μιας διαχείρισης που θα υπερασπίζεται τα περιουσιακά συμφέροντα του κράτους και η οποία πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση των

ενισχύσεων που χορηγούνται από το κράτος στην CL μέσω του μηχανισμού διαχωρισμού. Η Επιτροπή σημειώνει ότι οι πράξεις του CDR κατά τη διάρκεια των χρήσεων 1996 και 1997 απομακρύνθηκαν ήδη από τον εκκαθαριστικό αποκλειστικό στόχο και ότι ειδικότερα το CDR προέβη σε παραίτηση απαιτήσεων ή σε αυξήσεις κεφαλαίου, καθώς και σε χορήγηση νέων εγγυήσεων στις θυγατρικές του ή στους αγοραστές τους, κάτω από όρους που πιθανόν να περιλαμβάνουν στοιχεία κρατικών ενισχύσεων υπέρ των δικαιούχων των πράξεων αυτών. Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η εγκατάλειψη της λογικής αυτής καθιστά περισσότερο αβέβαιη την τήρηση του αρχικού χρονοδιαγράμματος (ενδεικτικού) που προέβλεπε ένα στόχο εκχωρήσεων της τάξεως του 80 % των διαχωρισθέντων περιουσιακών στοιχείων στη λήξη μιας πενταετίας (δηλαδή κατά το έτος 2000). Τα πλεονεκτήματα που οι αρχές δηλώνουν ότι προκύπτουν από τη μη εκκαθαριστική αυτή διαχείριση πρέπει να αξιολογηθούν με βάση την αύξηση του κόστους χρηματοδότησης λόγω της παράτασης της παραμονής ορισμένου αριθμού στοιχείων του ενεργητικού στη διάρθρωση διαχωρισμού. Οι αρχές δεν παρείχαν κάποια αιτιολόγηση στο σημείο αυτό, που να δείχνει ότι ελαχιστοποιούν με τον τρόπο αυτό τις ενισχύσεις.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι οι πόροι του CDR είναι πόροι του κράτους με την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης, όχι μόνο επειδή το CDR είναι 100 % θυγατρική μιας δημόσιας επιχείρησης αλλά επίσης επειδή χρηματοδοτείται μέσω συμμετοχικού δανείου με την εγγύηση του κράτους και οι ζημιές του αναλαμβάνονται από το κράτος. Η Επιτροπή σημειώνει ότι οι πράξεις αυτές δεν τυγχάνουν καμίας παρέκκλισης που να τις εξαιρεί από τις υποχρεώσεις βάσει των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης, και ειδικότερα ότι οι γαλλικές αρχές και το CDR δεν μπορούν να απαλλαγούν από τις υποχρεώσεις αυτές βάσει της απόφασης 95/547/EK, ούτε βάσει της παρούσας απόφασης. Υπογραμμίζεται ειδικότερα ότι οι πράξεις του CDR σε σχέση με τις θυγατρικές του μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν περιλαμβάνουν κανένα στοιχείο ενίσχυσης μόνο εφόσον συμμορφώνονται με την αρχή «του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία αγοράς» και ότι κάθε εισφορά κεφαλαίων (ή παραίτηση από απαιτήσεις) είναι σύμφωνη με την αρχή αυτή. Η Επιτροπή θεωρεί, στην ανακοίνωσή της προς τα κράτη μέλη^(*), σχετικά με τις αρχές που πρέπει να εφαρμόζονται για τον καθορισμό του κατά πόσο μια δημόσια παρέμβαση πρέπει να θεωρηθεί ως ενίσχυση, ότι οι εισφορές κεφαλαίου στο πλαίσιο δημόσιων επιχειρήσεων περιλαμβάνουν στοιχεία κρατικών ενισχύσεων εάν, σε ανάλογες περιστάσεις, ένας ιδιώτης επενδυτής, λαμβανομένης υπόψη της προσδοκώμενης απόδοσης της εισφοράς κεφαλαίων, δεν θα προέβαινε στην εν λόγω εισφορά. Σε επιστολή της 16ης Οκτωβρίου 1997 προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας, ο Επίτροπος Karel Van Miert υπενθύμισε ότι οι πράξεις του CDR που περιλαμβάνουν αναδιάρθρωση των περιουσιακών του στοιχείων, πώληση με ζημία ή παραγραφή των χρεών, ήταν πιθανόν να περιλαμβάνουν ενισχύσεις και θα έπρεπε να έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή. Ομοίως, οι εκχωρήσεις στοιχείων του ενεργητικού του CDR που δεν

(*) EE C 307 της 13. 11. 1993, σ. 3.

πραγματοποιούνται μέσω ανοικτών και διαφανών διαδικασιών υποβολής προσφορών πρέπει επίσης να κοινοποιούνται στην Επιτροπή. Μόνο οι πράξεις που κυμαίνονται αναμφισβήτητα κάτω από όριο de minimis ενίσχυσης των 100 000 Ecu απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή.

Στην συνέχεια εξετάζονται τα υπόλοιπα θέματα που αφορούν την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης που υποβλήθηκε στην Επιτροπή το 1996.

6) Η μείωση της εμπορικής παρουσίας της τράπεζας εκτός της Γαλλίας

Σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Γαλλία στην επιστολή του Υπουργού κ. Madelin στις 18 Ιουλίου 1995, η απόφαση 95/547/EK έθεσε την υποχρέωση μείωσης τουλάχιστον κατά 35 % της εμπορικής παρουσίας της CL στο εξωτερικό συμπεριλαμβανομένου του ευρωπαϊκού τραπεζικού δικτύου, μέχρι το τέλος του 1998. Η επιστολή αυτή αναφέρει ότι η μείωση πρέπει να εκτιμηθεί σε όρους ισολογισμού, και ότι σε διεθνή κλίμακα το ανωτέρω ποσοστό αντιπροσωπεύει μείωση 50 % του δικτύου στην Ευρώπη. Υπενθυμίζεται ότι η συμμετοχή διεθνών στοιχείων του ενεργητικού στο σύνολο του ενεργητικού της τράπεζας στο τέλος του 1994 ανέρχεται σε 960 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα, ενώ η συμμετοχή ευρωπαϊκών στοιχείων του ενεργητικού ισοδυναμεί με 620 δισεκατομμύρια φράγκα. Κατά συνέπεια, το 35 % των διεθνών στοιχείων του ενεργητικού αντιστοιχεί σε 336 δισεκατομμύρια φράγκα, εκ των οποίων 310 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα στην Ευρώπη αντιστοιχούν σε 50 % των ευρωπαϊκών στοιχείων του ενεργητικού της CL (εκτός Γαλλίας).

Στις 31 Οκτωβρίου 1997, η CL είχε εκχωρήσει στοιχεία ενεργητικού αξίας ισολογισμού την 1η Ιανουαρίου 1995 της τάξης των 171,2 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, δηλαδή 17,9 % των διεθνών στοιχείων ενεργητικού. Η μείωση αυτή αποτελεί αποτέλεσμα εκχωρήσεων ύψους 136,1 δισεκατομμυρίων φράγκων στην Ευρώπη και 35,2 δισεκατομμύρια στον υπόλοιπο κόσμο. Η μείωση στην Ευρώπη αντιστοιχεί σε 22 % των ευρωπαϊκών δραστηριοτήτων. Κατά συνέπεια, η CL πρέπει να εκχωρήσει ακόμα, πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1998, περίπου 174 δισεκατομμύρια φράγκα ευρωπαϊκών στοιχείων ενεργητικού για να τηρήσει την υποχρέωση αυτή.

γ) Υλοποίηση του δανείου στην EPFR και της υποχρέωσης εγγραφής ομολογιών χωρίς τοκομερίδιο

Για την αγορά στοιχείων του ενεργητικού ύψους 135 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, καθαρών από υποχρεώσεις, που έχουν μεταβιβαστεί από την CL στην διάρθρωση διαχωρισμού, το CDR έλαβε συμμετοχικό δάνειο 145 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων εκ μέρους του EPFR (εκ των οποίων 10 δισεκατομμύρια μετατράπηκαν σε εγγύηση της EPFR για τη λήψη δανείου του CDR από τρίτους). Η EPFR, χρηματοδοτήθηκε από την CL μέσω δανείου (μη συμμετοχικού) ύψους 145 δισεκατομμυρίων φράγκων. Τα δύο δάνεια λήγουν στις 31 Δεκεμβρίου 2014. Το ετήσιο επιτόκιο που εφαρμόζεται στο δάνειο της CL στην EPFR καθορίστηκε αρχικά σε 7 % το 1995, και 85 % του επιτοκίου χρηματογοράς (TMM) από το 1996⁽¹⁰⁾. Το μεγαλύτερο

μέρος του δανείου αυτού (135 δισεκατομμύρια φράγκα) επέτρεψε τη χρηματοδότηση της μεταβίβασης των στοιχείων του ενεργητικού, το δε υπόλοιπο (10 δισεκατομμύρια φράγκα) έπρεπε να έχει χρησιμοποιηθεί από την EPFR για να αγοράσει ομολογίες χωρίς τοκομερίδιο του ίδιου ποσού, από τις οποίες θα εξασφάλιζε έσοδα ονομαστικής αξίας 35 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων το 2014, ποσό το οποίο η Επιτροπή εκτίμησε στην απόφασή της 95/547/EK σε 8 δισεκατομμύρια φράγκα περίπου σε παρούσα αξία.

Στη διαδικασία αυτή επήλθαν πολλές τροποποιήσεις. Το δάνειο της CL στην EPFR τέθηκε σε εφαρμογή, πλην όμως μόνο για το πρώτο μέρος που αφορούσε τα 135 δισεκατομμύρια φράγκα, γεγονός το οποίο δεν επέτρεψε στην EPFR την εγγραφή ομολογιών χωρίς τοκομερίδιο. Εφόσον τα έσοδα που προβλέπονταν για την EPFR από την εγγραφή αυτή είχαν αφαιρεθεί από την Επιτροπή από τις ακαθάριστες ενισχύσεις στην CL, η μη χορήγηση από την CL των 10 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων του δανείου προς την EPFR και κατά συνέπεια η μη υλοποίηση της εγγραφής ομολογιών χωρίς τοκομερίδιο αποτελούν συμπληρωματικό κόστος για το κράτος και συμπληρωματική ενίσχυση στην CL, σε σχέση με εκείνη που είχε επιτραπεί το 1995, ποσού ίσου με την αφαίρεση περίπου 8 δισεκατομμυρίων φράγκων βάσει των υπολογισμών του 1995. Ένα μέρος της ενίσχυσης αυτής, εκτιμώμενο σε 400 εκατ. φράγκα που αφορούσε τη μη υλοποίηση της εγγραφής ομολογιών χωρίς τοκομερίδιο το 1995-1996, αποτέλεσε ωστόσο αντικείμενο έγκρισης από την Επιτροπή κατά την απόφασή της του Σεπτεμβρίου 1996 σχετικά με τις επείγουσες ενισχύσεις υπέρ της CL.

Στην ίδια απόφαση εγκρίνονται και άλλες επείγουσες ενισχύσεις περίπου 3,5 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, που απορρέουν από την αύξηση του επιτοκίου για το δάνειο της CL προς την EPFR για τα έτη 1995 (a posteriori) και 1996. Εξάλλου, η Επιτροπή είχε αποφασίσει να κινηθεί τη διαδικασία σχετικά με την επέκταση της τροποποίησης αυτής για τα επόμενα έτη.

Μετά την υλοποίηση του πρωτοκόλλου συμφωνίας του 1995 μεταξύ του κράτους και της CL έγιναν διάφορες προσθήκες για να τροποποιηθούν και άλλες ρήτρες που είχε εγκρίνει η Επιτροπή. Έτσι, όσον αφορά το μηχανισμό χρηματοδότησης του μηχανισμού διαχωρισμού, η μη λήψη 10 δισεκατομμυρίων φράγκων από την EPFR εκ μέρους της CL δεν επέτρεψε την ισόποση μείωση του συμμετοχικού δανείου της EPFR στο CDR, αλλά αντίθετα είχε σαν αποτέλεσμα την μετατροπή της δυνατότητας αυτής συμπληρωματικής εξεύρεσης πόρων από το CDR σε εγγύηση ίσου ποσού, με σκοπό τον απευθείας δανεισμό του από τρίτες πηγές.

Εξάλλου, μολονότι η πορεία των εκχωρήσεων του CDR είναι σύμφωνη με τον αρχικό στόχο εκχώρησης 80 % των διαχωρισθέντων περιουσιακών στοιχείων σε 5 χρόνια και 50 % σε τρία χρόνια, η άνοδος των εσόδων εκχώρησης στην EPFR, και άρα η εξόφληση του δανείου της CL, καθυστέρησαν πολύ περισσότερο και ήταν χαμηλότερες από τις αρχικές προβλέψεις εξαιτίας του γεγονότος ότι το CDR διατήρησε το βασικό τμήμα των εσόδων αυτών από την εκχώρηση για να χρηματοδοτήσει τα έξοδα εκμετάλλευσης, τα έξοδα χρηματοδότησης των περιουσιακών του στοιχείων (κυρίως την εξόφληση υποχρεώσεων προς τρίτους) και για να υποστηρίξει με διάφορες μορφές (μέσω αύξησης του κεφαλαίου, προκαταβολών, παραιτήσεων από απαιτήσεις) ορισμένα διαχωρισθέντα περιουσιακά στοιχεία.

⁽¹⁰⁾ Οι τόκοι υπερημερίας υπολογίζονται με βάση το μηνιαίο επιτόκιο των κρατικών ομολόγων 13 εβδομάδων (TMB), που δημοσιεύεται από την CDC.

Η καθυστέρηση των εξοφλήσεων καθώς και η απροσδόκητη πορεία των επιτοκίων επιβάρυναν περαιτέρω τους λογαριασμούς της CL. Πράγματι, τα μεταβιbasθέντα στο CDR στοιχεία του ενεργητικού, είχαν εν μέρει χρηματοδοτηθεί από μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις που δεν είχαν μεταβιbasστεί στην διάρθρωση υποδοχής και οι οποίες είχαν αναληφθεί από την τράπεζα κατά τη φάση επέκτασής της (1988-93) με επιτόκια υψηλότερα από την απόδοση του δανείου στην EPFR μετά το 1995, που είναι το 85 % του TMM. Το γεγονός αυτό θα οδηγούσε, ήδη από το 1996, σε έξοδα χρηματοδότησης για την CL (που είχαν υπολογιστεί την εποχή εκείνη σε 2,1 δισεκατομμύρια φράγκα το 1997, 1,8 δισεκατομμύρια το 1998 και 1,4 δισεκατομμύρια το 1999). Η άποψη των γαλλικών αρχών ήταν ότι αυτό αποτελούσε συνδρομή της CL στο κόστος του μηχανισμού, και άρα στη δική της αναδιάρθρωση. Οι προβλέψεις για το καθαρό αποτέλεσμα από τραπεζικές εργασίες της τράπεζας είχαν αφήσει να εννοηθεί το 1995 ότι η CL θα ήταν σε θέση να καλύψει πλήρως τα έξοδά της. Στην πραγματικότητα, η καθυστέρηση εξόφλησης του δανείου προς την EPFR καθώς και η μη αναμενόμενη πορεία των επιτοκίων της αγοράς αύξησαν το κόστος για την CL. Ωστόσο, η αύξηση αυτή δεν θα απαιτούσε επείγουσες ενισχύσεις εάν η CL είχε υλοποιήσει τις προβλέψεις της όσον αφορά το αποτέλεσμα των τραπεζικών εργασιών. Το τελευταίο άρα αυτό στοιχείο, δηλαδή η μείωση του καθαρού αποτελέσματος από τραπεζικές εργασίες σε σχέση με τις προβλέψεις, αποτελεί την αιτία των επειγουσών ενισχύσεων. Στην απόφαση του 1996 η Επιτροπή είχε πράγματι αξιολογήσει, βάσει των δεδομένων που είχαν διαβιbasτεί από τις γαλλικές αρχές, ότι το αποτέλεσμα του επιτοκίου θα είχε ένα επιπλέον κόστος για την CL 1 δισεκατομμυρίου γαλλικών φράγκων μόνο για την τριετή περίοδο 1996-98 ⁽¹¹⁾.

δ) *Η ρήτρα επανόδου σε υγιή κατάσταση.*

Οι όροι της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση εφαρμόστηκαν ορθά από την εποχή της απόφασης 95/547/EK. Ωστόσο, η CL δεν κατέβαλε στο πλαίσιο της ρήτρας αυτής παρά μόνο 6 εκατομμύρια φράγκα το 1995 και 107 εκατομμύρια φράγκα το 1996, δηλαδή ποσά πολύ χαμηλότερα των 339 και 505 εκατομμυρίων που είχαν αρχικά προβλεφθεί για τα δύο αυτά έτη, εξαιτίας των επιδόσεων της τράπεζας, οι οποίες ήταν χειρότερες από τις αρχικές προβλέψεις. Το νέο σχέδιο που υποβλήθηκε τον Ιούλιο 1997, και βασιζόταν στην πλήρη «αντισταθμίση» του δανείου της EPFR και στις άλλες υποθέσεις όσον αφορά τις εκχωρήσεις στοιχείων του ενεργητικού, παρουσιάζει μία βελτίωση των αποτελεσμάτων της τράπεζας από το έτος 2000 σε σχέση με το σχέδιο του 1995 και, κατά συνέπεια, των πληρωμών δυνάμει της ρήτρας εφόσον αυτή διατηρηθεί.

Πίνακας 6

Πληρωμές στο πλαίσιο της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση

(σε εκατομμύρια FRF)

	1995	1996	1997 P	1998 P	1999 P	2000 P
Επανεκτίμηση του 1997	6	107	1 018	1 247	2 309	3 553
Πρόβλεψη του 1995	339	505	1 065	1 901	2 326	2 487
Διαφορά	(333)	(398)	(47)	(654)	(17)	+ 1 066

Πηγή: Επιχειρηματικά σχέδια της CL, για τα έτη 1995 και 1997.

Μία τέτοια βελτίωση θα έπρεπε να αντισταθμίσει, με την επιφύλαξη της διατήρησης της ρήτρας, τα ελλείμματα από τη μη πραγματοποίηση των αρχικών πληρωμών. Ωστόσο, το σχέδιο που υποβλήθηκε στην Επιτροπή τον Ιούλιο 1997 (βλέπε κατωτέρω) αφήνει μία αμφιβολία σχετικά με τη διατήρηση της ρήτρας ή την αντικατάστασή της με κάποια εναλλακτική λύση.

ε) *Η καταβολή μερισμάτων στο κράτος μέτοχο.*

Όπως και για τη ρήτρα, το γεγονός ότι η CL εμφάνισε αποτελέσματα χειρότερα από τις προβλέψεις είχε ως συνέπεια τη μείωση των πληρωμών μερισμάτων της CL στο κράτος μέτοχο και της αξίας των μετοχών του τελευταίου, σε σχέση με τις αρχικές εκτιμήσεις. Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι στην απόφασή της 95/547/EK είχε εκτιμήσει την αξία του μεριδίου του κράτους στα αποτελέσματα της CL σε 10 δισεκατομμύρια φράγκα σε παρούσες αξίες. Ο ακόλουθος πίνακας παραθέτει τις αρχικές προβλέψεις και τις νέες εκτιμήσεις των καθαρών αποτελεσμάτων της CL μετά τη ρήτρα.

⁽¹¹⁾ Για περισσότερες λεπτομέρειες όσον αφορά τις επείγουσες ενισχύσεις, η Επιτροπή παραπέμπει στην απόφασή της του Σεπτεμβρίου 1996, που δημοστεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 24. 12. 1996.

Πίνακας 7

Καθαρά αποτελέσματα «μερίδιο του ομίλου» της CL μετά την καταβολή των ποσών βάσει της ρήτρας

(σε εκατομμύρια FRF)

	1995	1996	1997 P	1998 P	1999 P	2000 P
Επανεκτίμηση 1997	13	202	1 270	1 452	2 217	3 095
Πρόβλεψη του 1995	659	912	1 318	1 923	2 252	2 385
Διαφορά	(646)	(710)	(48)	(471)	(35)	+ 710

Πηγή: Επιχειρηματικά σχέδια της CL, για το 1995 και το 1997.

στ) Η χρησιμοποίηση των εσόδων από τις εκχωρήσεις για τους σκοπούς της αναδιάρθρωσης.

Η CL ανέφερε ότι είχε χρησιμοποιήσει 14,8 δισεκατομμύρια φράγκα από το προϊόν των εκχωρήσεων που πραγματοποιήθηκαν για τη χρηματοδότηση του συνόλου των μέτρων αναδιάρθρωσης συνολικού ύψους 7,5 δισεκατομμυρίων φράγκων, το δε υπόλοιπο είχε επενδυθεί σε ρευστά διαθέσιμα ή για την αναχρηματοδότηση του χρέους. Σημειώνεται ωστόσο ότι η CL είχε επίσης επενδύσει περίπου 254 εκατομμύρια φράγκα στο εξωτερικό. Οι επενδύσεις αυτές ήταν μικρού μεγέθους και δεν αντιπροσωπεύουν παρά το 1,7 % των εσόδων από τις εκχωρήσεις που πραγματοποιήθηκαν από τις αρχές του 1995.

ζ) Η κατάργηση των μεταφερόμενων φορολογικών ελλειμμάτων σε σχέση με τις ενισχύσεις.

Βάσει της εφαρμογής των αρχών του πλαισίου ενισχύσεων για την αναδιάρθρωση, η Επιτροπή είχε επιβάλει στο γαλλικό κράτος να καταργήσει τη δυνατότητα της CL να επωφελείται από τη μεταφορά των φορολογικών της ελλειμμάτων για το ποσό της ζημίας το 1994 η οποία καλύφθηκε με αύξηση του κεφαλαίου της κατά 4,9 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα. Η Επιτροπή είχε ζητήσει επίσης από τις γαλλικές αρχές να καταργηθεί η δυνατότητα μεταφοράς άλλων φορολογικών ελλειμμάτων εκ μέρους της CL κατά τη στιγμή της ιδιωτικοποίησης, εφόσον έχει εκχωρηθεί η ρήτρα επανόδου σε υγιή κατάσταση.

Όσον αφορά τον πρώτο όρο, η CL ανέφερε ότι κατά τη γνώμη της δεν αφορούσε παρά μόνον τις ζημίες του 1994 που αντιστοιχούσαν στο τμήμα της αύξησης του κεφαλαίου που χρηματοδοτήθηκε από το κράτος από την Caisse des Dépôts et Consignations (3,75 δισεκατομμύρια φράγκα). Η Επιτροπή παρατηρεί ότι στην απόφασή της 95/547/EK κατέληξε ότι το σύνολο της παρέμβασης των μετόχων της CL, συμπεριλαμβανομένου του ομίλου Thomson, εντός του οποίου το κράτος κατείχε πλειοψηφική συμμετοχή, και του οποίου οι πόροι αποτελούν για το λόγο αυτό κρατικούς πόρους, σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, έπρεπε να θεωρηθεί ως κρατική ενίσχυση. Κατά συνέπεια, επιβεβαιώνει ότι ο όρος αυτός εφαρμόζεται για το συνολικό ποσό των 4,9 δισεκατομμυρίων φράγκων της

αύξησης του κεφαλαίου. Εξάλλου, η Επιτροπή επιβεβαιώνει την ανάγκη τήρησης δεύτερου όρου.

5. ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΜΕΡΩΝ

5.1 Παρατηρήσεις τρίτων ενδιαφερομένων

Στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, η Επιτροπή έλαβε τα σχόλια της Société Générale (στο εξής SG) και των βρετανικών αρχών, με επιστολές της 21ης Ιανουαρίου και 23 Ιανουαρίου 1997, αντίστοιχα, οι οποίες διαβιβάστηκαν στις γαλλικές αρχές και στις οποίες οι τελευταίες απάντησαν με επιστολές της 10ης και 27ης Φεβρουαρίου 1997. Άλλα γραπτά σχόλια λήφθηκαν εκ μέρους της «British Bankers' Association» στις 19 Μαΐου 1997, από την «Nederlandse Vereniging van Banken» στις 2 Ιουλίου 1997 και από την «Bundesverband deutscher Banken» στις 26 Αυγούστου 1997. Τα σχόλια αυτά ωστόσο δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, δεδομένου ότι διαβιβάστηκαν μετά την εκπνοή των προθεσμιών απάντησης που προβλέπονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Η SG αποφάσισε να παραπέμψει στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την απόφαση της Επιτροπής του Σεπτεμβρίου 1996 σχετικά με την έγκριση των επειγουσών ενισχύσεων υπέρ της CL, όπως είχε ήδη πράξει με την απόφαση 95/547/EK.

Όσον αφορά τις συμπληρωματικές ενισχύσεις αναδιάρθρωσης που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας, η SG εκτιμά ότι η ενίσχυση δεν προορίζεται να διευκολύνει την ανάπτυξη μιας δραστηριότητας υπό την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ) της Συνθήκης, αναγνωρίζοντας ωστόσο ότι η προοπτική και μόνο της κρίσης που θα προκαλούσε μία πτώχευση της CL δικαιολογεί και επιβάλλει στο κράτος, μέσω της διπλής του αρμοδιότητας ως μετόχου και υπευθύνου για την ασφάλεια της αγοράς, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για τον εφηρευασμό των καταθετών και των διατραπεζικών δανειστών του μεγάλου αυτού ιδρύματος.

Η SG θεωρεί ότι η Επιτροπή πρέπει να επιβάλει στις γαλλικές αρχές την εξέταση εναλλακτικών λύσεων ελεγχόμενης εκκαθάρισης και τμηματικής πώλησης. Μια τέτοια εξέταση δικαιολογείται ακόμα περισσότερο λαμβανομένου υπόψη

του επαναλαμβανόμενου χαρακτήρα της ενίσχυσης. Εμμένοντας στη βασική αρχή ότι η μόνη λύση σύμφωνα με τη συνθήκη βρίσκεται σε μία από τις εναλλακτικές προτάσεις που διατυπώθηκαν ανωτέρω, η SG εκτιμά παράλληλα ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να αποζημιώσει τους ανταγωνιστές για τις ζημίες τις οποίες υπέστησαν επιβάλλοντας όχι μόνο την εκχώρηση όλων των δραστηριοτήτων που ασκεί στο εξωτερικό η CL (συμπεριλαμβανομένων εκείνων στις ΗΠΑ και στην Νοτιοανατολική Ασία, που είναι οι πλέον αποδοτικές) αλλά επίσης και την εκχώρηση των δραστηριοτήτων που ασκούνται στη Γαλλία όπως είναι η διαχείριση τίτλων (συλλογική ή ατομική) για λογαριασμό τρίτων, οι θυγατρικές καταναλωτικής πίστης και ασφάλισης ζωής ή ακόμη ορισμένα τμήματα του ίδιου του λιανικού δικτύου. Στο ίδιο πνεύμα, η SG αναφέρει ότι η στήριξη των γαλλικών αρχών και της Επιτροπής για τις μειώσεις προσωπικού της CL δεν θα αποτελούσε για το εν λόγω ίδρυμα υποχρεωτικό όρο για τη χορήγηση χρηματοδοτικών ενισχύσεων αλλά μάλλον συμπληρωματική μορφή ενίσχυσης, στο βαθμό που η στήριξη αυτή δεν θα δινόταν στις ιδιωτικές τράπεζες, οι οποίες με τον τρόπο αυτό δεν θα μπορούσαν να ανεβάσουν την αποδοτικότητά τους στο επίπεδο των ευρωπαϊών ανταγωνιστών τους.

Τέλος, η SG επιστά την προσοχή της Επιτροπής στους όρους της μελλοντικής ιδιωτικοποίησης της CL, κυρίως στο σχέδιο ενίσχυσης του συντελεστή φερεγγυότητας της τράπεζας περίπου μέχρι 6% σε «tieg one» (δηλαδή ο «καθαρός» ή πραγματικός συντελεστής επάρκειας των ιδίων κεφαλαίων υπό την αυστηρή έννοια του όρου) πριν από την ιδιωτικοποίηση αυτή, πράξη που θα αποτελούσε πολύ σοβαρή στρέβλωση του ανταγωνισμού, δεδομένων των επιπτώσεων που θα έχει στη βαθμολόγηση των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας και σε σύγκριση με την ιδιωτικοποίηση της SG το 1987 με συντελεστή φερεγγυότητας μόνο 3%, τον οποίο κατόρθωσε να αυξήσει σε 6% μετά από 10 χρόνια.

Οι βρετανικές αρχές υποστηρίζουν την εις βάθος έρευνα της Επιτροπής και παρατηρούν ότι η επανάληψη της ενίσχυσης μπορεί να προκαλέσει προσδοκίες μελλοντικών ενισχύσεων από το «management» διοίκησης της τράπεζας, που μπορεί να έχει στρεβλωτικές συνέπειες για τον ανταγωνισμό. Τονίζουν επίσης την ανάγκη σοβαρών και ουσιαστικών αντιπαροχών εκ μέρους της CL για όλες τις δραστηριότητες της τράπεζας οι οποίες δεν είναι απολύτως αναγκαίες για τη βιωσιμότητα των βασικών εργασιών. Προς το σκοπό αυτό, προτείνουν να αραιώσουν χρονικά οι μελλοντικές ενισχύσεις και να εξαρτηθεί η έγκρισή τους από την υλοποίηση των μέτρων αναδιάρθρωσης και από τις αντιπαροχές.

5.2 Παρατηρήσεις των γαλλικών αρχών και της Crédit Lyonnais.

Σε επιστολή της 6ης Δεκεμβρίου 1996, ο πρόεδρος της CL πληροφόρησε την Επιτροπή ότι είχε ενημερώσει την κυβέρνηση για την προβλεπόμενη κατάσταση όσον αφορά την χρήση 1996, αρκετά έγκαιρα στη διάρκεια του ίδιου έτους και εκ νέου τον Ιούλιο αναφέροντας την ανάγκη ταχείας λήψης απόφασης. Αμφισβήτησε επίσης την ημερομηνία αναφοράς για τη μείωση της εμπορικής παρουσίας της CL εκτός της Γαλλίας αναφέροντας ότι η επιστολή του υπου-

γού Madelin της 18ης Ιουλίου 1995, που κοινοποιήθηκε στην τράπεζα αρκετούς μήνες μετά την αποστολή της στην Επιτροπή, δεν ορίζει σε καμία περίπτωση την ημερομηνία αναφοράς που πρέπει να ληφθεί υπόψη και ότι η αναδιάρθρωση της τράπεζας είχε αρχίσει από το τέλος του 1993.

Οι γαλλικές αρχές σχολίασαν την επιστολή της SG που τους κοινοποίησε η Επιτροπή τονίζοντας ότι άσκησαν πλήρως τη διπλή αρμοδιότητα του μετόχου και του θεματοφύλακα, που τους αναγνώρισε η SG, κατά την κοινοποίηση των επειγουσών ενισχύσεων. Αμφισβήτησαν την ανάλυση της SG και των βρετανικών αρχών σχετικά με το στρεβλωτικό χαρακτήρα των επειγουσών ενισχύσεων και την ανάγκη αντιπαροχών, στηριζόμενες στο γεγονός ότι η CL είχε σοβαρά περιοριστεί στο πλαίσιο του σχεδίου αναδιάρθρωσης του 1995 και ότι στο νέο σχέδιο αναδιάρθρωσης θα προβλεπόταν μια αναδιοργάνωση γύρω από ένα περιορισμένο πυρήνα δραστηριοτήτων. Υπερασπίστηκαν ωστόσο την αναγκαιότητα των ενισχύσεων αναδιάρθρωσης, κυρίως με την μορφή «αντιστάθμισης» του δανείου CL-BPFR αλλά και μία ενδεχόμενη αύξηση του κεφαλαίου της τράπεζας, το ποσό της οποίας θα ήταν αναγκαίο για να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα της τράπεζας και που θα ήταν αυστηρά ανάλογο με τις χρηματοδοτικές ανάγκες της CL στην προοπτική της ταχείας ιδιωτικοποίησής της. Ανέφεραν επίσης ότι στο πλαίσιο της εξέτασης των όρων της χρηματοδοτικής στήριξης προς την τράπεζα θα λάβουν υπόψη την ανάγκη κατανομής των κρατικών εισφορών σε συνάρτηση με την τήρηση εκ μέρους της τράπεζας των στόχων που προβλέπονται στο στρατηγικό της πρόγραμμα.

5.3 Παρατηρήσεις της Επιτροπής σχετικά με τα σχόλια που υποβλήθηκαν.

Τα σχόλια των τρίτων μερών εξετάζονται στα επόμενα τμήματα της παρούσας απόφασης.

Στα σχόλια της CL η Επιτροπή προέβη στις εξής παρατηρήσεις: όσον αφορά την ημερομηνία κατά την οποία η CL ενημέρωσε τις γαλλικές αρχές για την επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης της τράπεζας και για την ανάγκη παρέμβασης στήριξης εκ μέρους του κράτους, η Επιτροπή λυπάται για τη συμπεριφορά των γαλλικών αρχών, οι οποίες απέκρυσαν την πραγματική κατάσταση της τράπεζας, ενώ είχαν την υποχρέωση να υποβάλλουν στην Επιτροπή τακτικές εκθέσεις για την πορεία του σχεδίου που είχε εγκρίνει η τελευταία τον Ιούλιο 1995. Ακόμα και αν το γεγονός αυτό δεν αφαιρεί τίποτα από την αναγκαιότητα των ενισχύσεων που ενέκρινε η Επιτροπή το Σεπτέμβριο 1996, δεδομένου ιδιαίτερα του γεγονότος ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποκλείσει εντελώς τον κίνδυνο δραματικών επιπτώσεων για την CL σε περίπτωση μη χορήγησης των ενισχύσεων, είναι σαφές ότι οι γαλλικές αρχές έπρεπε να είχαν κοινοποιήσει τις εν λόγω ενισχύσεις πριν από αρκετό χρονικό διάστημα.

Σχετικά με την ημερομηνία αναφοράς για την αξιολόγηση της μείωσης της εμπορικής παρουσίας της CL στο εξωτερικό, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδεχθεί από νομική άποψη την ημερομηνία της 1ης Ιανουαρίου 1994 που προτείνει η Crédit Lyonnais. Σημειώνεται ότι οι γαλλικές αρχές δεν είχαν κοινοποιήσει στην Επιτροπή το 1994 την πρώτη παρέμβαση του κράτους υπέρ της CL και ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης υποβλήθηκε στην

Επιτροπή, μετά από αίτησή της, το 1995 και αφού είχε ήδη τεθεί σε εφαρμογή ένα νέο σχέδιο ενισχύσεων. Το γεγονός ότι οι όροι της επιστολής του υπουργού Madelin της 18ης Ιουλίου 1995 είχαν κοινοποιηθεί επίσημα στην CL με καθυστέρηση δεν αποτελεί αιτία αντιτάξιμη στην Επιτροπή. Υπενθυμίζεται εξάλλου ότι η πλέον κατάλληλη νομική βάση για τον ορισμό της ημερομηνίας κατά την οποία η υποχρέωση αυτή θα έπρεπε να έχει τηρηθεί είναι πάντοτε η επιστολή του υπουργού Madelin της 18ης Ιουλίου 1995, στην οποία οι λέξεις «μέχρι το τέλος τον 1998» «d'ici fin 1998» δεν αφήνουν περιθώρια αμφισβήτησης.

Κατά συνέπεια, για να εκτιμηθεί η μείωση της εμπορικής παρουσίας της CL στο εξωτερικό, η Επιτροπή λαμβάνει ως αναφορά τη συμμετοχή στις 31 Δεκεμβρίου 1994 των διαφόρων γεωγραφικών ζωνών στο σύνολο του ενεργητικού της τράπεζας όπως αυτή εμφανίζεται στην ετήσια έκθεση της Crédit Lyonnais, ο δε ισολογισμός του τέλους του 1994 αντιπροσωπεύει, υπό τις συνθήκες αυτές, την μόνη και τελευταία δημόσια αντικειμενική βάση που μπορεί να ληφθεί υπόψη.

6. ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΥΠΕΒΑΛΑΝ ΟΙ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟ ΤΟΥ 1997

6.1 Κύρια χαρακτηριστικά του σχεδίου αναδιάρθρωσης

Το σχέδιο που υποβλήθηκε στην Επιτροπή τον Ιούλιο του 1997 καταρτίστηκε με σκοπό το προοδευτικό άνοιγμα του κεφαλαίου της Crédit Lyonnais, που είχε και αρχήν αποφασιστεί από το γαλλικό κράτος στο πλαίσιο του προηγούμενου σχεδίου αναδιάρθρωσης το οποίο είχε εγκριθεί από την Επιτροπή το 1995. Βασίζεται σε ένα μακροοικονομικό πλαίσιο χαρακτηριζόμενο από μέση αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος της Γαλλίας 2,3 % και πληθωρισμό 2 % ετησίως. Η στρατηγική στηρίζεται σε δύο μεγάλους άξονες δραστηριοτήτων: αφενός μια τράπεζα ιδιωτών, επαγγελματιών και ΜΜΕ στη Γαλλία και αφετέρου μια τράπεζα «χονδρικής» απευθυνόμενη σε μεγάλες εταιρείες και

θεσμικά όργανα στις σημαντικότερες περιοχές του κόσμου συμπεριλαμβανομένης της Γαλλίας και της Ευρώπης. Οι δύο αυτοί άξονες θα συνεχίσουν να βασίζονται στην πείρα της CL όσον αφορά τις δραστηριότητες χρηματαγοράς, χρηματοδότησης και διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων για λογαριασμό τρίτων, τις οποίες η τράπεζα προτίθεται να διατηρήσει.

Εκτός αυτού το σχέδιο καταστρώθηκε με βάση τις εξής υποθέσεις:

- πλήρης «αντιστάθμιση» των καθαρών εξόδων χρηματοδότησης του δανείου της Crédit Lyonnais στην EPFR,
- εκχώρηση ενός σημαντικού μέρους των ευρωπαϊκών δραστηριοτήτων λιανικής της τράπεζας,
- επανεπένδυση του προϊόντος της εκχώρησης σε άμεσα ρευστοποιήσιμα στοιχεία.

Το σχέδιο των γαλλικών αρχών ήταν σχετικά συντηρητικό από άποψη ανάπτυξης και αποσκοπούσε κυρίως στην αποκατάσταση της αποδοτικότητας της Crédit Lyonnais. Το καθαρό τραπεζικό προϊόν (ΚΤΠ) κανονικά θα παρουσίαζε μια γενικότερη στασιμότητα ονομαστικά σε σχέση με το 1996 σε ενοποιημένο επίπεδο (λαμβάνομένων υπόψη των εκχωρήσεων) και οι γενικές δαπάνες θα μειώνονταν κατά 4 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα, με αποτέλεσμα ο συντελεστής εκμετάλλευσης της τράπεζας (γενικές δαπάνες προς ΚΤΠ) να μειωθεί από 79 % το 1996, σε 70 % το 2000, δηλαδή σε επίπεδο ανάλογο με εκείνο των κύριων γάλλων ανταγωνιστών της Crédit Lyonnais δηλαδή της Societe Generale και της BNP. Στην πραγματικότητα, το σχέδιο προέβλεπε ανάκαμψη του καθαρού τραπεζικού προϊόντος το οποίο μετά από μια αναμενόμενη σοβαρή πτώση το 1997 (-7 % σε αξία, δηλαδή σχεδόν -9 % σε όγκο), θα πρέπει να σταθεροποιηθεί το 1998 και να αυξηθεί και πάλι το 1998 και 1999. Η ανάκαμψη αυτή πρέπει να γίνει αισθητή από το 1998 στις δραστηριότητες της τράπεζας ενώ για το σύνολο του ομίλου θα εμφανιστεί προς το τέλος της περιόδου αυτής λαμβάνοντας υπόψη τις εκχωρήσεις που προβλέπονταν για το ευρωπαϊκό δίκτυο.

Πίνακας 8

	(εκατ. FRF)				
	1996	1997	1998	1999	2000
Καθαρό τραπ. προϊόν	44 509	41 404	[...]	[...]	[...]
Γενικές δαπάν. και αποσβέσεις	35 049	33 059	[...]	[...]	[...]
Συντελεστής εκμετάλλευσης	79 %	80 %	77 %	74 %	70 %
Προσωπικό	56 748	50 773	[...]	[...]	[...]
Καθαρό αποτέλεσμα (προ ρήτρας ΕΥΚ)	1 593	3 377	3 608	5 468	7 640
Απόδοση επί των ιδίων κεφαλαίων	107	1 018	[...]	[...]	[...]
— προ ρήτρας ΕΥΚ	3,9 %	7,9 %	[...]	[...]	[...]
Ίδια «κεφάλαια Tier one»	40 626	42 565	[...]	[...]	[...]
Συντελεστής «Tier one»	4,56	4,93	4,91	5,07	5,39

Πηγή: γαλλικές αρχές, σχέδιο υποβληθέν στην Επιτροπή

Η βελτίωση του ελέγχου των κινδύνων που εκφράζεται με μείωση του ποσοστού πρόβλεψης⁽¹²⁾ από 0,78 % σε 0,55 % θα πρέπει κατά το χρονικό αυτό διάστημα να συμβάλει σημαντικά στην εξέλιξη των αποτελεσμάτων. Η τράπεζα, όμως προέβλεπε κυρίως δύο κύριες μεταβλητές δράσης που θα επέτρεπαν την αποκατάσταση των περιθωρίων και της αποδοτικότητάς της:

i) *ιδιαίτερα σημαντική μείωση των δαπανών εκμετάλλευσης στο γαλλικό δίκτυο*

Για μια τράπεζα όπως η Crédit Lyonnais, είναι σημαντικό να διαθέτει μια εθνική αγορά αναφοράς. Η εθνική αγορά της τράπεζας οφείλει να της εξασφαλίζει ένα σχετικά σταθερό κύκλο εργασιών. Είναι ζωτικής σημασίας για την τράπεζα να συγκαταλέγεται μεταξύ των πλέον κερδοφόρων φορέων της γαλλικής αγοράς έτσι ώστε να είναι σε θέση να επιτύχει περιθώρια κέρδους που ενισχύουν το ρόλο υποστήριξης και στρατηγικής βάσης, της εγχώριας αγοράς. Προκειμένου, με την περάτωση του σχεδίου, να διορθωθεί το πρόβλημα της ανικανότητας της τράπεζας να επιτύχει ικανοποιητικά κέρδη στη Γαλλία η Crédit Lyonnais θα πρέπει να επιτύχει εκ νέου σημαντικά περιθώρια στην εθνική της αγορά, δηλαδή στις δραστηριότητες λιανικής τραπεζικής, και να επωφεληθεί τα μέγιστα από τις ταμειακές της ροές.

Πίνακας 9

Σημαντικές προσπάθειες στο γαλλικό δίκτυο

(σε δισεκατομμύρια FRF)

	1996	1997	1998	1999	2000	Μεταβολή 1996-2000
Καθαρό τραπεζικό προϊόν	22,4	21,5	[...]	[...]	[...]	[...]
Έξοδα προσωπικού	7,8	7,5	[...]	[...]	[...]	[...]
Αριθμός εργαζομένων της CL SA (Γαλλία)	34 339	32 454	[...]	[...]	[...]	[...]

Πηγή: γαλλικές αρχές

Το σχέδιο προβλέπει διάφορα σύνολα μέτρων που αποσκοπούν στην αποκατάσταση της θέσης της CL στη γαλλική αγορά. Ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης («reengineering») όλων των διαδικασιών λήψεως αποφάσεων (σχέδια με τον τίτλο «πρόκληση») θα οδηγήσει στην εκ βάθρων αναδιάρθρωση των εμπορικών δραστηριοτήτων της τράπεζας και της αλυσίδας επεξεργασίας πληροφοριών ενώ θα τεθούν σε εφαρμογή νέα μέσα εκτίμησης των αναλαμβανόμενων κινδύνων στον τομέα των δανείων προς ΜΜΕ. Μια συμφωνία που συνάφθηκε με τη Cetelem, ειδικευόμενη στα καταναλωτικά δάνεια, θα επιτρέψει στην CL να αναπτυχθεί σε αυτό τον τομέα καταναλωτικών δανείων, στον οποίο μέχρι σήμερα κυριαρχούσαν εξειδικευμένα ιδρύματα. Τέλος, η CL θα αρχίσει να προσφέρει τραπεζικές υπηρεσίες μέσω τηλεφώνου προκειμένου να βελτιώσει την επαφή με τους ιδιώτες πελάτες της.

Το σχέδιο που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές περιλαμβάνει ένα σημαντικό «κοινωνικό» σκέλος. Με το τρίτο κοινωνικό πρόγραμμα που ξεκίνησε στα μέσα του 1996, το οποίο θα εφαρμοστεί κλιμακωτά μέχρι τα τέλη του 1998, προβλέπεται μείωση του προσωπικού κατά 5 000 άτομα κυρίως με τη μείωση του αριθμού εργαζομένων στο μητροπολιτικό δίκτυο της τράπεζας. Οι μειώσεις προσωπικού αφορούν τόσο το δίκτυο (3 140 άτομα) όσο και τις λειτουργικές μονάδες της τράπεζας (1 860 άτομα). Η μείωση αυτή δεν πρόκειται, σύμφωνα με το σχέδιο που υποβλήθηκε στην Επιτροπή, να μειώσει σημαντικά το εμπορικό δυναμικό της Crédit Lyonnais, αλλά αποσκοπεί κυρίως στη μείωση του κόστους και τη βελτίωση του συντελεστή εκμετάλλευσης.

Πίνακας 10

Διαδοχικά προγράμματα μείωσης του προσωπικού

	Μείωση προσωπικού
Σχέδιο 1 από 30. 3. 1994 έως 30. 3. 1995	1 124
Σχέδιο 2 από 30. 3. 1995 έως 30. 6. 1996	2 398
Σχέδιο 3 από 30. 6. 1996 έως 31. 12. 1998	[...]
Συμπληρωματικές μειώσεις προσωπικού 1999-2000	[...]

Πηγή: γαλλικές αρχές

⁽¹²⁾ Ποσοστό υπολογιζόμενου βάσει του δείκτη σταθμισμένων προβλέψεων/απαιτήσεων.

Μετά το 1998, προβλέπονται και συμπληρωματικές μειώσεις του προσωπικού το 1999 και 2000, κατά [...] άτομα, εκ των οποίων [...] από το δίκτυο των υποκαταστημάτων και [...] από τις λειτουργικές μονάδες στις τράπεζες. Συνολικά, σε σχέση με τα τέλη του 1996, το προσωπικό της CL θα έχει μειωθεί στη Γαλλία κατά [...] (και κατά [...] σε ενοποιημένο επίπεδο αν είχαν υπόψη οι εκχωρήσεις θυγατρικών). Οι μειώσεις του προσωπικού θα οδηγούσαν σε οικονομίες όσον αφορά τα έξοδα προσωπικού ύψους 9 % στο γαλλικό δίκτυο για την περίοδο που καλύπτει το σχέδιο, συμβάλλοντας έτσι σημαντικά στη μείωση των δαπανών και την αποκατάσταση των περιθωρίων της CL.

Πίνακας 11

Εξέλιξη του αριθμού εργαζομένων στη Γαλλία

Απασχολούμενο προσωπικό	31. 12. 1997	31. 12. 1998	31. 12. 1999	31. 12. 2000	Μεταβολή
Γαλλία (DCAF)	25 520	[...]	[...]	[...]	[...]
Άλλου	6 934	[...]	[...]	[...]	[...]
Σύνολο	32 454	[...]	[...]	[...]	[...]

Πηγή: γαλλικές αρχές

Το σχέδιο αυτό προβλέπει την ορθολογιστική διάρθρωση του δικτύου σημείων πώλησης στη Γαλλία, με το κλείσιμο 243 ελλειμματικών υποκαταστημάτων το 1997 και 1998 (επί συνόλου 1 954 υποκαταστημάτων για ιδιώτες το 1996), και την ανασύσταση του δικτύου εμπορικών κέντρων και σημείων πώλησης προς επαγγελματίες (Βλέπε παρακάτω πίνακα 12). Συνολικά, το χρονικό διάστημα 1996-2000, ο αριθμός των θυρίδων της μητρικής εταιρείας στη Γαλλία θα μειωθεί από 2 100 σε 1 750, δηλαδή σχεδόν κατά 17 %. Βάσει των πληροφοριών που η CL υπέβαλε στην τράπεζα-σύμβουλο της Επιτροπής, πάντως, ο συνολικός αριθμός των σημείων πώλησης της CL στο γαλλικό της δίκτυο θα μειωνόταν, από 2 298 στα τέλη του 1996 σε 2 146 στα τέλη του 2000, δηλαδή μόνο κατά 6,6 %. Η διαφορά αυτή μεταξύ των στοιχείων που υπέβαλε η CL τον Ιούλιο στην Επιτροπή και των στοιχείων που έδωσε αργότερα φαίνεται ότι οφείλεται στο εύρος των δεσμεύσεών της το οποίο, στην εισήγηση της CL, περιλαμβάνει όλα τα σημεία πώλησης της CL στη Γαλλία, δηλαδή της μητρικής επιχείρησης και των θυγατρικών.

Αυτό το σύνολο μέτρων θα πρέπει να οδηγήσει στην αποκατάσταση των περιθωρίων του γαλλικού δικτύου. Στόχος της τράπεζας είναι η αύξηση των καθαρών αποτελεσμάτων της DCAF (Direction centrale des activités France — γενική διεύθυνση δραστηριοτήτων Γαλλίας) από 1 σε 4,3 δισεκατομμύρια φράγκα μέχρι το 2000. Εάν αυτό επιτευχθεί, η CL δεν θα έχει απλώς αποκαταστήσει τη συμμετοχή του δικτύου της Γαλλίας στα συνολικά αποτελέσματα, σε σχέση με τον κύκλο εργασιών που σημειώνει, αλλά θα έχει καταστήσει τις δραστηριότητες στη Γαλλία τις αποδοτικότερες του ομίλου.

Πίνακας 12

Εξέλιξη του δικτύου υποκαταστημάτων, Γαλλία

Σημεία πώλησης	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Σχέδιο των αρχών, Ιούλιος 1997			2 100				1 750
Μεταβολή από το 1996, %							-16,7 %
Στοιχεία της Crédit Lyonnais	2 475	2 385	2 298	2 248	2 146	2 146	2 146
Μεταβολή το 1996, %							-6,6 %
Κατανομή							
Ιδιώτες	2 063	2 010	1 954	1 924	1 899	1 899	1 899
Επαγγελματίες	215	215	201	181	136	136	136
Επιχ. Κέντρα και άξονες	197	160	143	143	111	111	111

Πηγή: γαλλικές αρχές και στοιχεία διαβιβασθέντα από την CL στην τράπεζα-σύμβουλο της Επιτροπής.

Από μια ανάλυση ευαισθησίας που πραγματοποίησε η CL προκύπτει ότι αν τα καταναλωτικά δάνεια αυξηθούν με ρυθμό δύο φορές βραδύτερο από το προβλεπόμενο, αν η συμβολή των νέων σχεδίων για τη χρηματοδότηση του ΚΤΠ της τράπεζας (για την DCAF) ήταν δύο φορές μικρότερη από το προβλεπόμενο και αν η μείωση του ποσοστού πρόβλεψης ήταν μικρότερη από το προβλεπόμενο, η συμβολή του δικτύου Γαλλίας στα συνολικά αποτελέσματα θα μειωνόταν μεν κατά το ήμισυ αλλά θα παρέμενε θετική.

ii) *αντιστάθμιση του δανείου προς την EPFR.*

Μεταξύ άλλων, το πρόγραμμα διάσωσης της CL το 1995, προέβλεπε ότι η Crédit Lyonnais θα χρηματοδοτούσε το μηχανισμό διαχωρισμού με δάνειο ύψους 145 δισεκατομμυρίων φράγκων προς την EPFR με ευνοϊκό επιτόκιο, χαμηλότερο από το επιτόκιο της αγοράς. Με τον τρόπο αυτό το κράτος, το οποίο φέρει την τελική ευθύνη της εκκαθάρισης των ζημιών της CDR με τη διαμεσολάβηση της EPFR, θα μπορούσε χάρη στο δάνειο αυτό να ελαφρύνει το κόστος χρηματοδότησης των περιουσιακών στοιχείων της CL που μεταβιβάστηκαν στο CDR.

Το τελικό σχέδιο προέβλεπε, όπως προαναφέρθηκε, επιτόκιο εξυπηρέτησης του δανείου της CL προς τη EPFR 7 % το 1995, το οποίο από το 1996 και μετά θα ισοδυναμούσε με το 85 % του TMM (βραχυπρόθεσμο επιτόκιο της χρηματαγοράς). Το γαλλικό κράτος θεωρούσε ότι υπήρχε κάποιο πλεονέκτημα στην κατάσταση αυτή: για την EPFR, το πλεονέκτημα μπορεί να εκτιμηθεί ετησίως βάσει της διαφοράς μεταξύ του βραχυπρόθεσμου επιτοκίου του δανείου της CL και του μακροπρόθεσμου επιτοκίου βάσει του οποίου θα έπρεπε να αναχρηματοδοτηθεί σε περίπτωση που δεν υπήρχε το δάνειο αυτό, και σήμερα είναι 2,5 έως 3 % ετησίως του επιτοκίου που ισχύει για το υπόλοιπο του δανείου. Το 1997, αυτό το πλεονέκτημα επιτοκίου του μηχανισμού που θέσπισε το κράτος ανήλθε σε 2,8 έως 3,3 δισεκατομμύρια φράγκα για την EPFR, λαμβάνοντας υπόψη το υπολειπόμενο δάνειο. Αντίθετα, για τη CL το δάνειο αυτό που βασίζεται κατά ένα μέρος σε υποχρεώσεις αναχρηματοδότησης που αναλήφθηκαν με υψηλότερο επιτόκιο αναγόμενο στην περίοδο πριν από τη διαδικασία διαχωρισμού του 1995, αντιπροσωπεύει επιβάρυνση και αρνητική συμβολή στα αποτελέσματα εκμετάλλευσης της τράπεζας ίση με τη διαφορά μεταξύ των πιστωτικών επιτοκίων επί των υποχρεώσεων αναχρηματοδότησης του δανείου και του χρεωστικού επιτοκίου επί του δανείου. Δεδομένου ότι ένα σημαντικό μέρος των υποχρεώσεων αναχρηματοδότησης της CL βαρύνονται με σταθερό επιτόκιο, οποιαδήποτε μείωση με επιτοκίου έχει ως συνέπεια την αύξηση του καθαρού κόστους χρηματοδότησης του δανείου, λαμβανομένου υπόψη του καθορισμού του επιτοκίου για το δάνειο προς την EPFR.

Σύμφωνα με τη CL, η τράπεζα εφάρμοσε από το Σεπτέμβριο του 1995 μέχρι τα τέλη του 1996 διάφορους τρόπους μερικής κάλυψης του κινδύνου επιτοκίων που είχε αναλάβει εξαιτίας της διάρθρωσης των υποχρεώσεων αναχρηματοδότησης του δανείου. Τα παράγωγα αυτά μέσα κάλυψης, τύπου «swaps», είχαν επιτρέψει την περίοδο 1995-1996 τον περιορισμό του κόστους χρηματοδότησης κατά 670 εκατομμύρια φράγκα (δηλαδή πολύ μικρή κάλυψη του αναληφθέντος

κινδύνου επιτοκίου, όπως φαίνεται από το ποσό που απαιτείται ακόμα για την αντιστάθμισή του), ποσό το οποίο η τράπεζα έλαβε υπόψη της στον υπολογισμό του κόστους του ποσοστού επείγουσας ενίσχυσης (σε σχέση με το δάνειο προς την EPFR) για το 1996, δηλαδή 5,84 %. Με βάση τα στοιχεία αυτά και λαμβανομένης υπόψη της πολύ μικρής κάλυψης των επιτοκίων από το 1995, φαίνεται ότι η CL προέβλεπε διαφορετική εξέλιξη των επιτοκίων η οποία επέτρεπε μικρότερη επιβάρυνση. Με τον τρόπο αυτό η επιδείνωση των ζημιών της τράπεζας από το δάνειο που χορηγήθηκε για το διαχωρισμό θα πρέπει να καταλογιστεί κατά ένα μέρος σε αυτήν και μάλιστα σε σχέση με τον κίνδυνο επιτοκίου που είχε αναλάβει. Οι γαλλικές αρχές ανέθεσαν στα τέλη του 1997 σε ανεξάρτητο γραφείο τον έλεγχο των πράξεων που συνδέονται με το δάνειο προς την EPFR, του οποίου τα αποτελέσματα δεν κοινοποίησαν στην Επιτροπή.

Απ' όσο γνωρίζει η Επιτροπή, η τράπεζα από τα τέλη του 1996 και μετά δεν κατέφυγε σε μεθόδους κάλυψης του κινδύνου επιτοκίου για το δάνειο προς την EPFR, εξαιτίας της μείωσης των επιτοκίων κατά περισσότερο από δύο ποσοστιαίες μονάδες μετά την απόφαση 95/547/EK.

Τον Σεπτέμβριο του 1996, στην κοινοποίηση των επείγουσων ενισχύσεων οι γαλλικές αρχές ζήτησαν την πλήρη «αντιστάθμιση» των αποτελεσμάτων του δανείου της CL προς την EPFR μέχρι το 2014 με την αύξηση του επιτοκίου που προβλεπόταν για το δάνειο, 85 % του TMM (βραχυπρόθεσμο επιτόκιο της χρηματαγοράς) σε ποσοστό αντίστοιχο προς το κόστος αναχρηματοδότησης της CL (στη συνέχεια στο πλαίσιο των εργασιών της τράπεζας-συμβούλου της Επιτροπής διαπιστώθηκε ότι το επιτόκιο αυτό θα κυμαινόταν μεταξύ TMM +2,5 στην αρχή της περιόδου και TMM +0,2 στο τέλος της περιόδου). Το αίτημα αυτό επιβεβαιώθηκε με το σχέδιο που υποβλήθηκε στην Επιτροπή τον Ιούλιο του 1997. Κατά την άποψη των γαλλικών αρχών, το μέτρο θα έδινε την ευκαιρία να διαγραφεί το παρελθόν παύοντας να τιμωρεί τη CL για τις οικονομικές επιπτώσεις της επεκτατικής της στρατηγικής που την οδήγησε στην κρίση του 1993-95.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, στην πραγματικότητα πρόκειται για «επιπρόσθετη αντιστάθμιση» δεδομένου ότι η προτεινόμενη αύξηση επιτοκίου υπερβαίνει το επιτόκιο της αγοράς και με τον τρόπο αυτό αντισταθμίζει τους αρχικούς λανθασμένους χειρισμούς όσον αφορά την κάλυψη των κινδύνων επιτοκίου του δανείου της CL προς την EPFR. Με βάση το σενάριο εξόφλησης του δανείου και τα δεδομένα «spread (διασποράς) επιτοκίου» (διαφορά μεταξύ του πιστωτικού επιτοκίου για το δάνειο προς την EPFR και του σταθμισμένου μέσου των επιτοκίων για τις υποχρεώσεις αναχρηματοδότησης) που υπέβαλε η CL στην τράπεζα-σύμβουλο της Επιτροπής, το υπόψη στοιχείο ενίσχυσης δύναται να εκτιμηθεί σε 20,2 δισεκατομμύρια φράγκα για την περίοδο 1997-2014 (υπολογίζοντας την παρούσα αξία των μελλοντικών ροών με το επιτόκιο της χρηματαγοράς βάσει του οποίου καθορίζονται, στο σενάριο αυτό, τα spreads επιτοκίων, δηλαδή 3,19 %). Επισημαίνεται ότι η τράπεζα και οι γαλλικές αρχές, βασιζόμενες σε μακροπρόθεσμο προεξοφλητικό επιτόκιο καταλήγουν σε διαφορετικά ποσά ενίσχυσης για την αντιστάθμιση, δηλαδή περίπου 17,2 δισεκατομμύρια

φράγκα (για την περίοδο 1997-2014) χρησιμοποιώντας την ίδια μέθοδο (εκτός από το προεξοφλητικό επιτόκιο, η οποία επιβεβαιώθηκε από την τράπεζα-σύμβουλο της Επιτροπής. Υπογραμμίζεται επίσης ότι σε περίπτωση που άλλαζαν σημαντικά τα συμβατικά κριτήρια για τη μέθοδο αυτή υπολογισμού και κυρίως το χρονοδιάγραμμα εξόφλησης του δανείου της CL προς την EPFR, ο υπολογισμός της ενίσχυσης που ενέχεται στην αντιστάθμιση του δανείου θα έπρεπε να επανεξεταστεί σε νέα βάση. Η Επιτροπή, μέχρι σήμερα δεν είχε υπόψη της αν υπάρχουν μεταβολές που να δικαιολογούν νέο υπολογισμό της ενίσχυσης και διαπιστώνει ότι οι γαλλικές αρχές παρέμειναν στην εκτίμηση την οποία είχαν πραγματοποιήσει με βάση παρόμοια κριτήρια. Με αίτημα της τράπεζας-συμβούλου της Επιτροπής, η CL διεξήγαγε μελέτη ευαισθησίας της αξίας της «αντιστάθμισης» του δανείου της CL προς την EPFR έναντι της αύξησης των επιτοκίων. Εάν δεν υπάρξει μεταβολή στις υπόλοιπες παραμέτρους η μελέτη έδειξε.

ότι σε περίπτωση αύξησης των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων κατά 1 % (συννοδευόμενης από αύξηση των μακροπρόθεσμων επιτοκίων κατά 0,5 %) το κόστος αντιστάθμισης του δανείου θα διέφερε κατά 500 εκατομμύρια φράγκα σε σχέση με το ποσό των 17,2 δισεκατομμυρίων φράγκων στο

οποίο κατέληξε η τράπεζα. Με βάση αυτό και λαμβάνοντας υπόψη την αύξηση κατά 0,3 % περίπου του TMM από τα μέσα του 1997 μέχρι σήμερα, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα κριτήρια βάσει των οποίων υπολόγισε σε 20,2 δισεκατομμύρια φράγκα το κόστος της «αντιστάθμισης» του δανείου στα τέλη του 1997 εξακολουθούν να ισχύουν.

Στην επιστολή που απέστειλαν στις 31 Μαρτίου 1998, οι γαλλικές αρχές προτείνουν την τροποποίηση του μηχανισμού με πλήρη «αντιστάθμιση» του δανείου μέχρι το 2000 (όπως αναφερόταν στην προηγούμενη κοινοποίησή τους) και από το 2001 μέχρι το 2014, με «αντιστάθμιση» βραχυπρόθεσμου επιτοκίου (το οποίο δεν προσδιορίζεται αλλά θα μπορούσε να ισοδυναμεί με το PIBOR, κυμαινόμενο, ανάλογα με τους όρους της αγοράς, μεταξύ TMM και TMM + 0,2 %). Η Επιτροπή προέβη σε εκτίμηση των οικονομικών επιπτώσεων της νέας πρότασης των γαλλικών αρχών. Η διαφορά είναι μικρή και αφορά (σε παρούσα αξία, 31. 12. 1997) 2,3 δισεκατομμύρια φράγκα, άρα μείωση του ποσού της ενίσχυσης από 20,2 σε 17,9 δισεκατομμύρια φράγκα. Η ελάχιστη αυτή διαφορά εξηγείται από το γεγονός ότι το δάνειο προς την EPFR συνεπάγεται κόστος χρηματοδότησης για τη CL, για το μέρος που υπερβαίνει το TMM και κυρίως για την περίοδο 1997-2001.

Πίνακας 13

Οικονομικός αντίκτυπος της «αντιστάθμισης»

(σε δισεκατομμύρια FRF)

	προγρ.1997	πραγμ.1997	1998	1999	2000
Οικονομικός αντίκτυπος «της αντιστάθμισης»	3,3		3,0	2,7	2,4
Καθαρό αποτέλεσμα (προ ρήτρας EYK)					
— χωρίς αντιστάθμιση	0,1	-1,4 ⁽¹⁾	0,5	1,8	4,6
— με αντιστάθμιση	3,4	1,9	3,5	4,5	7,0

Σημείωση: τα δεδομένα βάσει των οποίων καταρτίστηκε ο πίνακας υποβλήθηκαν στην Επιτροπή τον Μάρτιο του 1998 από τις γαλλικές αρχές. Τα στοιχεία βασίζονται στο σχέδιο του Ιουλίου 1997 από το οποίο διαφέρουν σε ορισμένα σημεία.

(¹) εκτιμώμενο.

Προκειμένου να υποστηρίξουν τη θέση τους, οι γαλλικές αρχές θεώρησαν ότι χωρίς την αντιστάθμιση του κόστους χρηματοδότησης του δανείου προς την EPFR, η βιωσιμότητα της τράπεζας θα μπορούσε να γίνει προβληματική εξαιτίας των πιθανών αντιδράσεων της πελατείας της, των αντισυμβαλλομένων και των φορέων αξιολόγησης της δανειοληπτικής ικανότητας οι οποίες θα μπορούσαν να την κατατάξουν σε κατώτερη θέση. Οι γαλλικές αρχές εξάλλου δικαιολόγησαν το μέτρο αυτό έναντι της Επιτροπής αναφέροντας ότι θα διευκολύνει το άνοιγμα του μετοχικού κεφαλαίου της τράπεζας.

Το σχέδιο που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές στην Επιτροπή τον Ιούλιο του 1997 προέβλεπε άλλη εναλλακτική λύση: αντί για την ετήσια αντιστάθμιση του κόστους χρηματοδότησης του δανείου προς την EPFR, το δάνειο θα προεξοφλείτο στην CL η οποία θα ελάμβανε και ένα συμφημιστικό ποσό το οποίο θα αντιπροσώπευε την παρούσα αξία της διαφοράς μεταξύ του κόστους των υποχρεώσεων για την αναχρηματοδότηση της EPFR⁽¹³⁾, μέχρι τη λήξη τους και του κόστους αναχρηματοδότησης των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων. Σε κάθε περίπτωση, στις μεταγενέστερες συζητήσεις τους με την Επιτροπή οι γαλλικές αρχές δεν εξέφρασαν την πρόθεση να ακολουθήσουν την οδό εκείνη.

(¹³) Οι μη μεταβιβάσιμες στο πλαίσιο της διαδικασίας διαχωρισμού υποχρεώσεις οι οποίες αναφέρονται παραπάνω.

Στο πλαίσιο αυτό επισημαίνεται ότι όπως περιγράφηκε παραπάνω στο μηχανισμό αυτό υπήρχε κάποιο σχετικό πλεονέκτημα για το κράτος δεδομένου ότι θα χρηματοδοτούσε καθόλη τη διάρκεια του δανείου (δυνητικά, μέχρι το 2014) τις μακροπρόθεσμες τοποθετήσεις (τη χρηματοδότηση από μέρος της EPFR του συμμετοχικού δανείου προς το CDR) με πόρους που θα συγκέντρωνε με χαμηλότερο, δηλαδή βραχυπρόθεσμο, επιτόκιο. Η λύση της αντιστάθμισης έχει το πλεονέκτημα ότι είναι λιγότερο δαπανηρή για την EPFR από την πρόωπη εξόφληση του δανείου με μακροπρόθεσμο δανεισμό: εξαιτίας της προοδευτικής αναδιάρθρωσης των υποχρεώσεων της CL που συνοδεύουν το δάνειο, το επιτόκιο του δανείου μετά την αντιστάθμιση θα πρέπει να μειωθεί σταδιακά μέχρι να φθάσει το ύψος του PIBOR το 2004 ή 2005. Το επιτόκιο αναφοράς του μηχανισμού του δανείου παραμένει το TMM με αποτέλεσμα το κράτος να είναι σε θέση να εξασφαλίσει την κάλυψη των εξόδων χρηματοδότησης του διαχωρισμού σε επιτόκιο που πλησιάζει το βραχυπρόθεσμο και μάλιστα υπό δυσμενέστερες συνθήκες.

6.2 Μέτρα που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές ως αντιστάθμιση των ενισχύσεων προς την τράπεζα

Πέραν της αναδιάρθρωσης του δικτύου Γαλλίας με το κλείσιμο υποκαταστημάτων που οι γαλλικές αρχές προσέφεραν ως αντιστάθμιση για τις ενισχύσεις που έλαβε η CL, το σχέδιο του Ιουλίου 1997 προβλέπει την εκχώρηση του μεγαλύτερου μέρους των τραπεζικών δραστηριοτήτων λιανικής στην Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης και της κύριας θυγατρικής της CL, την Bank für Gemeinwirtschaft (Γερμανία, στο εξής BfG, της οποίας το 50 % του μετοχικού κεφαλαίου συν μια μετοχή ανήκει στην CL). Το σχέδιο περιλαμβάνει σημαντικές προβλέψεις (4,4 δισεκατομμύρια φράγκα) για τις χήρσεις 1998 και 1999 ενόψει του αρνητικού αντίκτυπου της πώλησης που προβλεπόταν το 1997, και της απώλειας της BfG μέχρι το 2000. Το πρόγραμμα προβλέπει πάντως ότι η ημερομηνία εκχώρησης της BfG δύναται να μεταβληθεί. Οι γαλλικές αρχές πρότειναν επίσης ότι το χρονοδιάγραμμα που θεσπίστηκε το 1995 για τα αντισταθμίσιμα στις ενισχύσεις (δηλαδή η εκχώρηση του 50 % των ευρωπαϊκών περιουσιακών στοιχείων της τράπεζας πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1998) θα πρέπει να χαλαρώσει ώστε η CL να μην αναγκαστεί να στραφεί προς τον μέτοχό της για τη χρηματοδότηση της ανάλωσης ιδίων κεφαλαίων στο πλαίσιο των εκχωρήσεων. Οι στρατηγικές αποεπενδύσεις θα πρέπει να κλιμακωθούν μέχρι το 2000 και οι εκχωρήσεις να αποφασίζονται όταν το επιτρέπουν οι οικονομικές περιστάσεις.

Πίνακας 14

Αντίκτυπος των στρατηγικών αποεπενδύσεων που πρότειναν οι γαλλικές αρχές

Ανακατανομή των καταστημάτων εκτός Γαλλίας

		1996	1997	1998	1999	2000	Variation 1996/2000
καθ. τραπεζικό προϊόν (σε δισεκατομμύρια FRF)	DCAE	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
	DCAI	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
	DCMC	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Προσωπικό	DCAE	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
	DCAI	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
	DCMC	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
αριθ. καταστημάτων	Ευρώπη	728				270	-62,9 %
	Υπόλοιπος κόσμος	292				250	-14,4 %
	Σύνολο	1 020				520	-49,0 %

DCAE: Direction centrale des affaires européennes (Γενική Διεύθυνση ευρωπαϊκών υποθέσεων)

DCAI: Direction centrale des affaires internationales (Γενική Διεύθυνση διεθνών υποθέσεων)

DCMC: Direction centrale des marchés des capitaux (Γενική Διεύθυνση κεφαλαιαγορών)

Πηγή: Crédit Lyonnais

Οι γαλλικές αρχές θεώρησαν ότι αποφασίζοντας να εκχωρήσει τις θυγατρικές της πριν κυκλοφορήσει το ευρώ, η CL χάνει τις δυνατότητες που προσφέρει μια καλύτερα ολοκληρωμένη τραπεζική αγορά στην Ευρώπη, και ότι συνεπώς αποτελούσε σημαντική προσπάθεια με την οποία απελευθερώνονταν μερίδια αγοράς για τους ανταγωνιστές της στην Ευρώπη.

Εκτός Γαλλίας, η στρατηγική της τράπεζας βασιζόταν, μετά την αποχώρησή της από τη λιανική τραπεζική στην Ευρώπη, σε μια επανεστίαση στους τομείς της δανειοδότησης μεγάλων επιχειρήσεων, διαρθρωμένης χρηματοδότησης και χρηματοδότησης σχεδίων, των κεφαλαιαγορών, της διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων και ταμειακών ροών, της διαχείρισης περιουσίας και του διεθνούς εμπορίου. Οι τομείς αυτοί θα οργανωθούν σε «διεθνείς γραμμές» προκειμένου να εξυπηρετούνται καλύτερα οι πελάτες της τράπεζας στις διεθνείς τους συναλλαγές. Η επανεστίαση αυτή θα έχει ως συνέπεια την εγκατάλειψη της τακτικής της τράπεζας «γενικών εργασιών» από την CL εκτός Γαλλίας.

7. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟ 1995

7.1 Αβεβαιότητες ως προς το συνολικό ύψος των ενισχύσεων

Η Επιτροπή είχε ορίσει ως ανώτατο όριο για τις ενισχύσεις που εγκρίθηκαν το 1995 τα 45 δισεκατομμύρια φράγκα και για τον λόγο αυτό το ύψος των συμπληρωματικών ενισχύσεων θα πρέπει να αξιολογηθεί προτού εξεταστεί το συμβιβασμό τους με τη συνθήκη. Υπενθυμίζεται ότι εκτός από τα 45 δισεκατομμύρια φράγκα ενισχύσεων που εγκρίθηκαν το 1995, η Επιτροπή ενέκρινε άλλα 4 δισεκατομμύρια φράγκα ως επείγουσες ενισχύσεις τον Σεπτέμβριο του 1996.

Τα στοιχεία κόστους για το κράτος που αφαιρούνται από το σύνολο των ενισχύσεων προς την CL είναι:

- αναδιάρθρωση κεφαλαίου της CL το 1994 (δηλαδή 4,9 δισεκατομμύρια φράγκα), στην οποία οι γαλλικές αρχές πρόβλεπαν στο πλαίσιο του σχεδίου που υποβλήθηκε στην Επιτροπή τον Ιούλιο του 1997, ενδεχομένως, δεύτερη αναδιάρθρωση αορίστου ύψους,
- η παρούσα αξία των ζημιών του CDR τις οποίες ανέλαβε η EPFR υπό μορφή παραίτησης από απαιτήσεις (δια μέσου της ενεργοποίησης εγγυήσεων) σε σχέση με το χορηγηθέν συμμετοχικό δάνειο των 145 δισεκατομμυρίων φράγκων (εκ των οποίων 10 δισεκατομμύρια φράγκα μετατράπηκαν σε εγγυήσεις επί των δανείων του CDR από τρίτους),
- η παρούσα αξία των εξόδων χρηματοδότησης του δανείου των 135 δισεκατομμυρίων φράγκων της EPFR από τη CL. Τα έξοδα αυτά ενδέχεται να αυξηθούν αν η «αντιστάθμιση» του δανείου της CL πραγματοποιηθεί από το 1997 μέχρι το 2014, όπερ αντιπροσωπεύει έξοδα των οποίων η παρούσα αξία ανέρχεται σε 20 δισεκατομμύρια φράγκα περίπου,
- η παρούσα αξία των συμπληρωματικών εξόδων χρηματοδότησης σε περίπτωση που η EPFR αξιοποιήσει το δικαίωμά της να λάβει συμπληρωματικές πιστώσεις 10 δισεκατομμυρίων φράγκων τις οποίες η CL δεσμεύθηκε να της χορηγήσει από 1ης Ιανουαρίου 1998,
- η παρούσα αξία των συμπληρωματικών εξόδων χρηματοδότησης που ενδέχεται να πραγματοποιήσει η EPFR σε περίπτωση που, εξαιτίας της ταμειακής της κατάστασης

χρημασθεί να δανειστεί από την αγορά και άλλα ποσά εκτός από εκείνα που θα δανειστεί από την CL.

Το σύνολο του κόστους του διαχωρισμού θα πρέπει να καλυφθεί από το κράτος με εισφορές κεφαλαίου προς την EPFR από κονδύλια του προϋπολογισμού των οποίων το χρονοδιάγραμμα και το ύψος είναι άγνωστα στη φάση αυτή αλλά οι οποίες ενδέχεται να πραγματοποιηθούν κλιμακωτά καθ' όλη τη διάρκεια του δανείου της CL προς την EPFR, δηλαδή μέχρι το 2014, καθώς και από τα έσοδα της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση⁽¹⁴⁾ και της ιδιωτικοποίησης της CL.

Προκαταρκτικά, όπως εξάλλου προκύπτει από τον υπολογισμό των ενισχύσεων (βλέπε παρακάτω), επισημαίνεται ότι ορισμένες από τις εξεταζόμενες ενισχύσεις, και κυρίως η «αντιστάθμιση» του δανείου της CL προς την EPFR για το 1995-96 (που εγκρίθηκε από την Επιτροπή το Σεπτέμβριο του 1996 στο πλαίσιο των επειγόντων μέτρων υπέρ της Crédit Lyonnais) καθώς και η «αντιστάθμιση» του δανείου που προβλέπουν οι γαλλικές αρχές από το 1997 και μετά, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των εξόδων χρηματοδότησης του δανείου της CL προς την EPFR. Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί την «αντιστάθμιση» του δανείου ως ειδική ενίσχυση διότι προστίθεται στο πρόγραμμα που εγκρίθηκε το 1995 και η εφαρμογή της σημαίνει ότι η CL θα απαλλαγεί από κόστος υπολογιζόμενο, σε όρους παρούσας αξίας, σε 20 δισεκατομμύρια φράγκα περίπου για την περίοδο από το 1997 (συμπεριλαμβανομένου) έως το 2014. Η «αντιστάθμιση» του δανείου κατά την έννοια των γαλλικών αρχών σημαίνει ότι η CL θα απαλλαγεί από καθαρές επιβαρύνσεις σχετιζόμενες με το δάνειο προς την EPFR και ότι η παρούσα αξία της τράπεζας θα αυξηθεί αμέσως χάρη στη διόρθωση αυτή, ανάλογα⁽¹⁵⁾ προς την παρούσα αξία της «αντιστάθμισης». Με τον τρόπο αυτό η τράπεζα θα έχει άμεσο όφελος από μελλοντικά αποτελέσματα της αντιστάθμισης. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι η παρούσα αξία της αντιστάθμισης για όλη την περίοδο 1997-2014 θα πρέπει να ληφθεί αμέσως υπόψη στο σύνολο της, ως νέα ενίσχυση προς την τράπεζα. Η Επιτροπή σημειώνει ότι οι γαλλικές αρχές, σε επιστολή της 3ης Απριλίου 1998, έδειξαν ότι ακολουθούν παρόμοια προσέγγιση ως προς το σημείο αυτό και ότι συμπεριέλαβαν το σύνολο της αξίας της αντιστάθμισης στην εκτίμηση του ποσού των ενισχύσεων προς την CL.

Η αξιολόγηση του ύψους των ενισχύσεων προς την CL, όμως, παρουσιάζει διάφορα προβλήματα συνδεδεμένα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του προγράμματος διαχωρισμού που εφάρμοσαν οι γαλλικές αρχές καθώς και με ορισμένες αβεβαιότητες που οι γαλλικές αρχές τρέφουν ως προς το σχέδιο το οποίο υπέβαλαν στην Επιτροπή τον Ιούλιο του 1997.

Το ύψος των ζημιών που θα καταλογισθεί τελικά στο διαχωρισμό και κατά συνέπεια στο κράτος είναι στη φάση αυτή άγνωστο. Οι δυνητικές αυτές ζημιές περιλαμβάνουν κατά πρώτον τις ζημιές του CDR, που στις 31 Δεκεμβρίου 1996 υπολογίζονταν σε 100,2 δισεκατομμύρια φράγκα. Υπογραμμίζεται ότι το ποσό αυτό που αναφέρθηκε την 1η Ιουλίου 1997 στη έκθεση της EPFR προς το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας καθώς και προς το γαλλικό κοινοβούλιο, δεν έχει επιβεβαιωθεί από τους ορκωτούς λογιστές του CDR. Οι γαλλικές αρχές, με τις οποίες οι υπηρεσίες της Επιτροπής επικοινωνήσαν για το θέμα αυτό, ανέφεραν ότι δεν ήταν σε θέση να υποβάλουν

⁽¹⁴⁾ Υπό την προϋπόθεση ότι θα διατηρηθεί.

⁽¹⁵⁾ Με την επιφύλαξη κάποιας διαφοράς εξαιτίας της φορολόγησης των αποτελεσμάτων.

πιστοποιημένους λογαριασμούς του CDR εξαιτίας του ιδιαίτερου χαρακτήρα της διαδικασίας διαχωρισμού. Με βάση τις υπάρχουσες πληροφορίες μόνον οι ζημίες που ήδη σημείωσε το CDR οι οποίες καταλογίστηκαν στην EPFR με την ενεργοποίηση εγγυήσεων επί του συμμετοχικού δανείου, δηλαδή 45 δισεκατομμύρια φράγκα στα τέλη του 1996, θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως βέβαιες στις αρχές του 1998, πριν από το κλείσιμο των λογαριασμών του CDR για το 1997. Κατά τη διάρκεια συνεδριάσεων στις αρχές του Μαΐου 1998, οι γαλλικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι διέθεταν εκτιμήσεις πρόσθετων ζημιών του CDR το 1997 ύψους 3 δισεκατομμυρίων φράγκων, δηλαδή συνολικές ζημίες 48 δισεκατομμύρια φράγκα μέχρι τα τέλη του 1997. Αν ληφθεί υπόψη το υπόλοιπο ενεργητικό (περίπου 80 δισεκατομμύρια φράγκα, δεδομένου ότι τα στοιχεία του ενεργητικού ύψους 110 δισεκατομμυρίων φράγκων έχουν ήδη εκχωρηθεί ή ρευστοποιηθεί) οι γαλλικές αρχές καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι κανονικά οι ζημίες δεν δύνανται να υπερβούν τα 128 δισεκατομμύρια φράγκα. Η Επιτροπή συμφωνεί ότι ένα μέρος του υπολειπόμενου κινδύνου της EPFR σχετικά με τη CDR (όσον αφορά τα περιουσιακά της στοιχεία) μειώνεται όσο προχωρεί το πρόγραμμα διάθεσης των στοιχείων του ενεργητικού, που στα τέλη του 1997 ανέρχονταν στο 58 % των ακαθάριστων περιουσιακών στοιχείων που είχαν περιέλθει στο CDR την 1η Ιανουαρίου 1995.

Οι γαλλικές αρχές, ωστόσο, δεν ήταν σε θέση να αναλάβουν δεσμεύσεις ως προς το ανώτατο ύψος στο οποίο δύνανται να ανέλθουν οι ζημίες της CDR. Ο ονομαστικός κίνδυνος που έχει αναλάβει η EPFR, η οποία χορήγησε συμμετοχικό δάνειο 145 δισεκατομμυρίων φράγκων προς το CDR (η οποία το αξιοποίησε μέχρι του ποσού των 123,5 δισεκατομμυρίων φράγκων, στα οποία προστίθενται άλλα 10 δισεκατομμύρια φράγκα από το συνολικό δάνειο που μετατράπηκαν σε εγγύηση), δεν έχει ανώτατο όριο καθορισμένο από το Κοινοβούλιο και καλύπτει το σύνολο των ζημιών του CDR, ακόμα και αν αυτές ανέρχονταν στο ποσό των 145 δισεκατομμυρίων φράγκων του συμμετοχικού δανείου ή το υπερέβαιναν.

Ο κίνδυνος που έχει αναλάβει η EPFR σε σχέση με το CDR υπερβαίνει το άνοιγμά της ως προς τα περιουσιακά στοιχεία που αρχικά μεταβιβάστηκαν στη διαδικασία διαχωρισμού, για διάφορους λόγους. Κατ' αρχήν, οι κεφαλαιουχικές επενδύσεις οι λεγόμενες επενδύσεις «διαφύλαξης» μεταξύ των διαχωρισθέντων περιουσιακών στοιχείων, ως προς το βασίμιο των οποίων η Επιτροπή δεν αποφαινεται στην παρούσα φάση, αυξάνουν τον κίνδυνο του CDR ως προς τα αναδιάρθρωθέντα περιουσιακά στοιχεία, και κατά συνέπεια τον κίνδυνο της EPFR ως προς το CDR καθώς και τον κίνδυνο ζημιών στο πλαίσιο του διαχωρισμού⁽¹⁶⁾. Στο παρόν στάδιο η Επιτροπή έχει τελειώς ασαφή ιδέα ως προς το θέμα αυτό παρά το γεγονός ότι ζήτησε επανειλημμένα πληροφορίες και στοιχεία από τις γαλλικές αρχές⁽¹⁷⁾. Ακόμη και αν αυτές οι επενδύσεις είχαν, όπως υποστηρίζουν οι βελγικές αρχές, ως αποτέλεσμα τη μείωση των ζημιών του διαχωρισμού, στο παρόν στάδιο εκφράζονται ως

αύξηση του κινδύνου που σχετίζεται με την κρατική εγγύηση. Εκτός αυτού, η CL μεταβίβασε στο CDR διάφορους κινδύνους εκτός ισολογισμού υπό μορφή εγγυήσεων επί των θυγατρικών της ή επί περιουσιακών στοιχείων που δεν μεταβιβάστηκαν στο CDR κατά τη σύστασή του. Επιπλέον, η περίμετρος ενοποίησης του CDR διευρύνθηκε το 1996 και η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να εκτιμήσει την εποχή εκείνη αν η διεύρυνση αυτή αύξανε σημαντικά τους κινδύνους για το CDR και την EPFR: η διεύρυνση του 1996 θα πρέπει να εξεταστεί με βάση τους κινδύνους για το CDR που ήδη ενέχονται στα νέα περιουσιακά στοιχεία προτού συμπεριληφθούν στη διαδικασία διαχωρισμού. Πέραν αυτού σημειώθηκαν και πρόσθετες ζημίες που θα μπορούσαν να συνεχίσουν να αυξάνονται, εξαιτίας κυρίως της αύξησης του αριθμού των δικαστικών διαδικασιών που έχουν κινηθεί. Οι διαδικασίες αυτές ανέρχονται στα μέσα του 1997 σε 75 εκ των οποίων 52 στη Γαλλία και 23 στο εξωτερικό. Ορισμένες από αυτές ενδέχεται να οδηγήσουν σε αποζημιώσεις υπέρ του CDR και συνεπώς στη μείωση του κόστους του διαχωρισμού. Άλλες, ωστόσο, φέρουν σε περίπτωση μη ευνοϊκής για το CDR απόφασης, σημαντικούς κινδύνους εκτός ισολογισμού, που είναι δύσκολο να εκτιμηθούν και πιθανόν να μεταβληθούν με την πάροδο του χρόνου. Επιπλέον, οι δικαστικές διαδικασίες έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στο βαθμό που καθιστούν δυσκολότερη την εκκαθάριση ή την εκχώρηση των περιουσιακών στοιχείων που αποτελούν αντικείμενο των δικαστικών διαφορών, τις οποίες επιβραδύνουν και ορισμένες φορές διακόπτουν.

Οποιαδήποτε απόκλιση από το χρονοδιάγραμμα της εκχώρησης περιουσιακών στοιχείων του CDR, σε σχέση με το αρχικό χρονοδιάγραμμα διαχωρισμού στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας (πώληση του 50 % των περιουσιακών στοιχείων εντός μιας τριετίας και του 80 % των περιουσιακών στοιχείων σε μια πενταετία), αυξάνει τα έξοδα διαχείρισης και τις ζημίες εκμετάλλευσης του CDR. Εκτός αυτού, οι πληρωμές του CDR προς την EPFR καθυστερούν εξαιτίας του γεγονότος ότι ορισμένες τρίτες υποχρεώσεις (επί συνόλου υποχρεώσεων 60 δισεκατομμυρίων φράγκων που μεταβιβάστηκαν στο CDR, πέραν του συμμετοχικού δανείου της EPFR) εξοφλήθηκαν από το CDR με ταχύτερο ρυθμό από την αρχικά προβλεπόμενη πενταετία, εξαιτίας του απαιτητού ορισμένων εκ των υποχρεώσεων αυτών λόγω της άρσης της άδειας λειτουργίας των τραπεζικών της θυγατρικών. Σε αυτό προστίθεται το γεγονός ότι οι υποθέσεις καθίστανται πολυπλοκότερες (τα περιουσιακά στοιχεία που ήταν ευκολότερο να πωληθούν έχουν ήδη διατεθεί) όπερ θα προκαλέσει καθυστερήσεις στις πράξεις διαχωρισμού που προβλέπονται για το μέλλον, και θα αυξήσει τους κινδύνους απώλειας αξίας. Επιπλέον, η εγκατάλειψη του σκεπτικού της ρευστοποίησης, στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της CDR το Δεκέμβριο του 1997, μπορεί επίσης να έχει ως αποτέλεσμα την παράταση των δαπανών διαχείρισης του διαχωρισμού και συνεπώς την εμφάνιση ζημιών για το κράτος μέσω της EPFR. Οι καθυστερήσεις στη διάθεση των περιουσιακών στοιχείων της CDR δεν έχουν άμεσο αντίκτυπο στις ζημίες της (εκτός από την αύξηση των εξόδων εκμετάλλευσης του CDR που καταγράφονται ως ζημίες) αλλά, αντίθετα, έχουν ως αποτέλεσμα την παράταση της αβεβαιότητας και την αύξηση του ονομαστικού κόστους χρηματοδότησης του διαχωρισμού σε επίπεδο EPFR. Από την πείρα με αυτό το είδος διαχωρισμού συνάγεται ότι με την πάροδο του χρόνου στο χαρτοφυλάκιο παραμένουν τα κατώτερης ποιότητας περιουσιακά στοιχεία των οποίων η ρευστοποίηση καθίσταται όλο και δυσκολότερη. Εξάλλου, οι διαχωρισμένες εταιρείες δύνανται να εμφανίσουν σημαντικές ζημίες που θα καταγραφούν ως ζημίες του διαχωρισμού, ανεξάρτητα από την αξία τους ως περιουσιακά στοιχεία.

⁽¹⁶⁾ Όπως αναφέρεται στη διαχειριστική έκθεση της CDR το 1996, σ. 35, οι αιτήσεις κεφαλαίου των καλυπτόμενων θυγατρικών δημιουργούν απαίτηση έναντι της EPFR η οποία θα είναι απαιτητή μόνο κατά τη ρευστοποίηση ή την πώληση των τίτλων των υπόψη θυγατρικών.

⁽¹⁷⁾ Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 92 παράγραφος 3 της συνθήκης σχετικά με δύο πράξεις: την αναδιάρθρωση των κεφαλαίων και την πώληση της SDBO (EE C 346 της 16. 11. 1996 και EE C 207 της 8. 7. 1997) καθώς και σχετικά με την αναδιάρθρωση κεφαλαίου και την πώληση του Stardust Marine (EE C 111 της 9. 4. 1998).

Η Επιτροπή εξάλλου παρά τις δύο επιστολές προς τις γαλλικές αρχές για το θέμα αυτό (1η Δεκεμβρίου 1997 και 5 Φεβρουαρίου 1998), δεν έλαβε καμία απάντηση όσον αφορά ένα πιθανό χρονοδιάγραμμα αναδιάρθρωσης των κεφαλαίων της EPFR από το κράτος, πράγμα που θα επέτρεπε να αναμένεται μείωση του υπολειπόμενου ποσού του δανείου της CL προς την EPFR. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι με βάση ένα συντηρητικό χρονοδιάγραμμα το οποίο η CL υπέβαλε στην τράπεζα — σύμβουλο της Επιτροπής, το υπόλοιπο του δανείου ενδέχεται να παραμείνει περίπου 100 δισεκατομμύρια φράγκα μέχρι το τέλος της διάρκειας του δανείου, δηλαδή μέχρι το 2014.

Τα έξοδα χρηματοδότησης δεν περιλαμβάνονται στον υπολογισμό των ζημιών του CDR. Το βάρος τους φέρει η EPFR και κατά συνέπεια ο κρατικός προϋπολογισμός. Τα έξοδα χρηματοδότησης του διαχωρισμού που σημειώνονται σε EPFR θα αυξάνονται σε συνάρτηση με την καθυστέρηση των πληρωμών του CDR προς την EPFR. Εάν υποτεθεί ότι η χρηματοδότηση του δανείου καθ' όλη τη διάρκειά του θα πραγματοποιηθεί με βάση το χρονοδιάγραμμα που η CL υπέβαλε στην τράπεζα-σύμβουλο της Επιτροπής (και χωρίς άλλη συμπληρωματική υπόθεση όσον αφορά το δάνειο της EPFR), και αν ληφθεί υπόψη η αντιστάθμιση του δανείου που προβλέπουν οι γαλλικές αρχές, η ονομαστική αξία⁽¹⁸⁾ των εξόδων χρηματοδότησης θα πρέπει να φθάσει, για ολόκληρη την περίοδο εφαρμογής του μηχανισμού αυτού (1995 — 2014), τα 100 δισεκατομμύρια φράγκα περίπου εκ των οποίων 78 δισεκατομμύρια από 1ης Ιανουαρίου 1997 και μετά. Τελικά τα ονομαστικά έξοδα θα επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό και τους φορολογούμενους, όπως εξάλλου και οι ζημιές από το διαχωρισμό. Αφετέρου, η ονομαστική αξία των εξόδων χρηματοδότησης επηρεάζεται και από την εξέλιξη των επιτοκίων: μια αύξηση κατά 1 % του TMM έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της ονομαστικής αυτής αξίας κατά 13 δισεκατομμύρια φράγκα. Η ονομαστική αυτή ευαισθησία στην εξέλιξη των επιτοκίων θα ήταν υπέρ της EPFR από το 1995, λαμβάνοντας υπόψη την πτώση των δραχυπρόθεσμων επιτοκίων, αν το δάνειο της CL δεν είχε «αντισταθμιστεί» την περίοδο 1995-96. Δύναται όμως να έχει και αντίθετο αποτέλεσμα εάν τα επιτόκια αυξηθούν (χωρίς αντιστάθμιση του δανείου). Εντούτοις, η αβεβαιότητα ως προς το ύψος των εξόδων χρηματοδότησης μπορεί κατά ένα μέρος να αρθεί με τον υπολογισμό της παρούσας αξίας τόσο των εξόδων χρηματοδότησης όσο και των ζημιών (βλέπε παρακάτω).

Υπογραμμίζεται επίσης ότι τα έξοδα χρηματοδότησης έχουν ήδη αυξηθεί σε σχέση με τις αρχικές εκτιμήσεις του 1995 για δύο λόγους: αφενός, το CDR πραγματοποίησε μόνο ένα πολύ μικρό μέρος των πληρωμών του συμμετοχικού δανείου της EPFR που προβλέπονταν αρχικά, με αποτέλεσμα η EPFR να μην είναι σε θέση να εξοφλήσει το δάνειο που έλαβε από τη CL εμπρόθεσμα και οι τόκοι να είναι υψηλότεροι από το προβλεπόμενο. Αφετέρου, οι αλληπάλληλες αυξήσεις των κεφαλαίων της EPFR από το κράτος ήταν ανεπαρκείς δεδομένου ότι είχε συσσωρεύσει τόκους υπερημερίας έναντι της CL, οι οποίοι συνεπάγονται αύξηση των ονομαστικών εξόδων χρηματοδότησης. Έτσι, η EPFR η οποία όχι μόνο δεν ήταν σε θέση να καταβάλει το κεφάλαιο του δανείου στη CL για πολλά χρόνια, αλλά τα χρέη της θα μπορούσαν να αυξηθούν σε περίπτωση που οι τόκοι υπερημερίας

συσσωρευθούν εξαιτίας καθυστερήσεων ή ανεπάρκειας των διαρθρώσεων των κεφαλαίων της EPFR από το κράτος, όπως συνέβη την τελευταία διετία. Στην έκθεση του 1997⁽¹⁹⁾, η EPFR κρούει τον κώδωνα κινδύνου υπογραμμίζοντας ότι σε περίπτωση που λάβει μόνο τις πληρωμές του συμμετοχικού δανείου προς το CDR και το κράτος της καταβάλλει μόνο τα ποσά που αντιστοιχούν στους τόκους υπερημερίας, θα χρειαστεί να δημιουργήσει χρέη προκειμένου να πληρώσει τους τόκους του δανείου από την CL (δεδομένου ότι δεν δύναται να κεφαλαιοποιηθούν σε αυτό το δάνειο). Σύμφωνα με την EPFR, «η δυνατότητα δανεισμού για την καταβολή τόκων, που περιορίζεται στα 50 δισεκατομμύρια φράγκα με το νόμο της 28ης Νοεμβρίου 1995, ενδέχεται να εξαντληθεί το 2002 έως το 2004.» Η EPFR καταλήγει⁽²⁰⁾ ότι «σε κάθε περίπτωση θα ήταν καλύτερα να αποφευχθεί η χρηματοδότηση ζημιών οι οποίες δεν δύναται να καλυφθούν, με περαιτέρω δανεισμό ο οποίος απλώς θα αυξήσει τον τελικό λογαριασμό».

Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι μια πολύ μεγάλη αύξηση του κόστους του διαχωρισμού είναι δυνατή όχι μόνο σε επίπεδο CDR εξαιτίας ζημιών σε περιουσιακά στοιχεία και κινδύνων εκτός ισολογισμού, αλλά και σε επίπεδο EPFR με μεταβολή των εξόδων χρηματοδότησης. Η EPFR, στην έκθεση του 1997 χαρακτηρίζει το φαινόμενο αυτό ως «το φαινόμενο της χιονοστιβάδας» το οποίο θα μπορούσε να αναγκάσει το κράτος να αναλάβει εκτός από το κόστος των βασικών τόκων (δηλαδή του δανείου της CL προς την EPFR), και το κόστος των τόκων των συμπληρωματικών δανείων τα οποία θα συναφθούν για την εξυπηρέτηση των τόκων του βασικού δανείου. Εάν οι φόβοι της EPFR γίνουν πραγματικότητα και αναγκαστεί να δανειστεί τα απαραίτητα χρήματα για την εξυπηρέτηση του δανείου από τη CL, τα έξοδα χρηματοδότησης του όλου μηχανισμού θα μεταβληθούν εκ νέου εφόσον οι εισφορές κεφαλαίου του κράτους προς την EPFR παραμένουν ανεπαρκείς και μάλιστα εφόσον τα δάνεια της EPFR θα πρέπει να συνάπτονται με μακροπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα επιτόκια (περίπου 4,5 έως 5,5 % στις αρχές του 1998) πολύ ανώτερα του επιτοκίου εξυπηρέτησης του δανείου της EPFR από τη CL (85 % του TMM, δηλαδή 3 % περίπου στις αρχές του 1998). Ενδεικτικά, εάν το 2003 το υπόλοιπο των νέων δανείων της EPFR ανέρχεται σε 50 δισεκατομμύρια φράγκα, το ετήσιο κόστος χρηματοδότησης του διαχωρισμού ενδέχεται να υπερβεί τα 2,9 δισεκατομμύρια φράγκα (εξυπηρέτηση του δανείου της CL όπως προβλέπεται σήμερα, άνευ αντιστάθμισης) και να φθάσει τα 4,4 έως 5,5 δισεκατομμύρια φράγκα, ανάλογα με το αν η EPFR θα αναχρηματοδοτείται σε δραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη βάση.

Εκτός αυτού το κράτος, μετά την απόφαση μεταβίβασης στην EPFR της συμμετοχής του CDR στην εταιρεία χαρτοφυλακίου Artemis η οποία αρχικά είχε ενταχθεί στο CDR, σχεδιάζει να δώσει στην EPFR ένα ρόλο χρηματοδότη στοιχείων του ενεργητικού, ο οποίος δεν προβλεπόταν στο σχέδιο που υποβλήθηκε στην Επιτροπή το 1995. Συνεπάγεται ότι σε επίπεδο EPFR θα μπορούσαν να σημειωθούν απώλειες λογιστικής αξίας ή ζημιές από την εκχώρηση περιουσιακών στοιχείων. Λογικά οι απώλειες αξίας δεν θα αποτελούν πλέον ευθύνη του CDR του οποίου οι εκτιμώμενες ζημιές θα μειωθούν ανάλογα με τις προβλέψεις επί της Artemis, έτσι ώστε η μεταβίβαση να μην έχει συνέπειες για το σύνολο της διαδικασίας διαχωρισμού.

⁽¹⁸⁾ Οι ονομαστικές αξίες που ακολουθούν δεν εκφράζονται σε παρούσα αξία. Για τον υπολογισμό της παρούσας αξίας βλέπε παρακάτω τον υπολογισμό της εκτίμησης του κόστους της πράξης για το κράτος.

⁽¹⁹⁾ Σελίδα 27 της έκθεσης του 1997 της EPFR.

⁽²⁰⁾ Σελίδα 29 της έκθεσης που προαναφέρεται.

Οι γαλλικές αρχές, εξάλλου, είχαν αφήσει να εννοηθεί στο σχέδιο που υπέβαλαν τον Ιούλιο του 1997 ότι ενδέχεται να προβούν σε νέα εισφορά κεφαλαίου προς τη CL, χωρίς να αναφέρουν το ποσό. Η Επιτροπή θα μπορούσε να συμπεριλάβει την εισφορά αυτή στον υπολογισμό του συνολικού ύψους των υπόψη ενισχύσεων. Ωστόσο, δεν έδωσαν συνέχεια στο ενδεχόμενο αυτό.

Στην απόφαση 95/547/EK, από το ποσό των ενισχύσεων αφαιρέθηκαν διάφορα στοιχεία. Το κόστος χρηματοδότησης των ομολογιών άνευ τοκομεριδίου αφαιρέθηκε και δεν πρόκειται να συμπεριληφθεί στον νέο υπολογισμό των ενισχύσεων προς τη CL, δεδομένου ότι οι γαλλικές αρχές κατέστησαν σαφές, στην επιστολή της 31ης Μαρτίου 1998 του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας προς τον Επίτροπο κ. Van Miert, ότι προέβλεπαν την κατάργηση της υποχρέωσης χρηματοδότησης με ομολογίες άνευ τοκομεριδίου. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση των εκτιμώμενων ενισχύσεων προς τη CL κατά 7,8 δισεκατομμύρια φράγκα σε σχέση με το σχέδιο του 1995 δεδομένου ότι η τράπεζα θα έχει απαλλαγεί από την υποχρέωση αυτή. Ένα δεύτερο στοιχείο που αφαιρέθηκε ήταν η παρούσα αξία των εσόδων από τη ρήτρα επανόδου σε υγιή κατάσταση, καθώς και υπολειπόμενη αξία της CL (κατόπιν αφαίρεσης της ρήτρας). Στις επιστολές που απηύθυνε στις 31 Μαρτίου και στις 3 Μαΐου 1998 προς τον Επίτροπο κ. Van Miert, το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας δήλωσε επίσημα ότι η Γαλλία αναλάμβανε τη δέσμευση να μεταβιβάσει τη CL στον ιδιωτικό τομέα πριν από τα τέλη του 1999, και ότι η ρήτρα θα αποτελούσε αντικείμενο «εκκαθάρισης». Λαμβάνοντας υπόψη τις δεσμεύσεις αυτές και τη λήξη της προθεσμίας που πλησιάζει, η Επιτροπή θεωρεί ότι από το ακαθάριστο ποσό των ενισχύσεων είναι προτιμότερο να αφαιρεθεί η αξία της συμμετοχής του κράτους στην τράπεζα περίπου (82 %) αντί για το άθροισμα του προϊόντος της ρήτρας και της υπολειπόμενης αξίας της τράπεζας όπως είχε γίνει το 1995.

Αντίθετα από την Επιτροπή που το 1995 είχε λάβει υπόψη της ως πιθανό ύψος των ενισχύσεων προς τη CL τα 45 δισεκατομμύρια φράγκα, οι γαλλικές αρχές θεώρησαν την εποχή εκείνη ότι ο μηχανισμός διάσωσης που είχε τεθεί σε εφαρμογή θα χρηματοδοτούνταν από το προϊόν της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση της ιδιωτικοποίησης της CL, και της κεφαλαιοποίησης των τόκων των ομολογιών άνευ τοκομεριδίου που προβλεπόταν αρχικά, έτσι ώστε το καθαρό προϋπολογιστικό υπόλοιπο να είναι μηδενικό για το κράτος και οι φορολογούμενοι να μην πρέπει να φέρουν το κόστος της. Στην έκθεση της 1ης Ιουλίου 1997 προς το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας και προς το κοινοβούλιο, η EPFR καταλήγει στο συμπέρασμα⁽²¹⁾ ότι «από χρηματοοικονομική άποψη, τα ήδη καταγραφέντα αποτελέσματα και η εξέλιξη των προβλέψεων των ζημιών για το μέλλον καθιστούν απατηλή την χρηματοοικονομική ισορροπία που αρχικά προβλεπόταν για ολόκληρη την περίοδο». Σε κάθε περίπτωση οι γαλλικές αρχές και η Επιτροπή εξακολουθούν να έχουν διαφορετικές απόψεις όσον αφορά το χαρακτήρα και την εκτίμηση του

ύψους των ενισχύσεων που πρέπει να ληφθούν υπόψη στην παρούσα απόφαση.

Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι στις ενισχύσεις προς τη CL θα έπρεπε να συμπεριληφθεί το σύνολο των ζημιών του CDR, οι γαλλικές αρχές, στις επαφές τους με την Επιτροπή καθώς και σε δύο σημειώματα της 25ης Νοεμβρίου 1997 και της 3ης Απριλίου 1998 αρνήθηκαν να το πράξουν με τη δικαιολογία ότι από την μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο της διαδικασίας διαχωρισμού και μετά, η CL δεν εκπροσωπείται σε κανένα από τα όργανα του CDR και έχει, σύμφωνα με την απόφαση 95/547/EK, χάσει κάθε ρόλο στη διαχείριση και τις αποφάσεις εκχώρησης ή ρευστοποίησης των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων. Επιπλέον, οι λογιστικοί κανόνες που ισχύουν για τα περιουσιακά στοιχεία που συμπεριλήφθηκαν στη διαδικασία διαχωρισμού διαφέρουν από εκείνους που θα ίσχυαν σε περίπτωση που τα περιουσιακά αυτά στοιχεία συνέβαλαν στα αποτελέσματα εκμετάλλευσης στις τράπεζες. Οι κανόνες που θα ίσχυαν σε περίπτωση συνεχιζόμενης εκμετάλλευσης καθίστανται μερικά άκυροι πράγμα που οδηγεί στην ταχύτερη απόσβεση των διαφορών στην τιμή απόκτησης των περιουσιακών στοιχείων, που συμβάλλουν στην αύξηση των ζημιών του CDR. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, η αύξηση των εκτιμώμενων ζημιών του διαχωρισμού κατά 40 δισεκατομμύρια φράγκα (από 60 δισεκατομμύρια που προβλέπονται το 1995 σε 100,2 δισεκατομμύρια κατ' εκτίμηση στις 31. 12. 1996) δεν μπορεί να καταλογισθεί στη CL για το λόγο αυτό. Έτσι, οι ενισχύσεις προς τη CL που λαμβάνονται υπόψη στο συνολικό υπολογισμό θα περιορίζονταν στις αρχικές ζημίες που μεταβιβάστηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας διαχωρισμού. Σε επιστολή της 3ης Απριλίου 1998 οι γαλλικές αρχές προτείνουν διαφορετική μέθοδο, βάσει της οποίας λαμβάνονται υπόψη οι πραγματικές ζημίες της CDR την 1η Ιανουαρίου 1997, δηλαδή 64,3 δισεκατομμύρια φράγκα και υπολογίζεται η παρούσα αξία τους, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων χρηματοδότησης, με βάση μακροπρόθεσμο επιτόκιο πράγμα το οποίο οδηγεί στο ποσό των 59 δισεκατομμυρίων φράγκων, δηλαδή σχεδόν το ίδιο με εκείνο που προκύπτει από την πρώτη μέθοδο.

Η Επιτροπή δεν δύναται να ενστερνιστεί την επιχειρηματολογία των γαλλικών αρχών. Ο λόγος ύπαρξης της όλης διαδικασίας διαχωρισμού, από το 1995 και μετά είναι το σχέδιο διάσωσης της CL άνευ του οποίου η τράπεζα θα έπρεπε να είχε τεθεί υπό εκκαθάριση. Αν ακούσε η δημιουργία μιας διάρθρωσης διαχωρισμού ώστε να κοπεί κάθε δεσμός μεταξύ της απαλλαγμένης από προβληματικά περιουσιακά στοιχεία επιχείρησης και του καταλογισμού στην ενισχυόμενη επιχείρηση του συνόλου ή ενός μέρους των ζημιών της διάρθρωσης διαχωρισμού, αυτό θα επέτρεπε στα κράτη μέλη να καταστρατηγήσουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 92 της συνθήκης καταφεύγοντας σε παρόμοιους μηχανισμούς. Στην προκειμένη περίπτωση λέγεται ότι το γενεσιουργό αίτιο των ζημιών του διαχωρισμού είναι, χωρίς απόδειξη προς το αντίθετο σε μεμονωμένες περιπτώσεις που πρόκειται να μελετηθούν, η μεταβίβαση επισφαλών περιουσιακών στοιχείων το 1995 από τη CL στο CDR το οποίο ανήκει εξ ολοκλήρου σε αυτήν (παρότι δεν είναι ενοποιημένες από λογιστική άποψη δεδομένου ότι οι ζημίες του CDR καταλογίζονται στην EPFR και

⁽²¹⁾ Σελίδα 29 της έκθεσης 1997 της EPFR.

όχι στη μητρική επιχείρηση). Το κόστος του μηχανισμού, που περιλαμβάνει τις αποκλίσεις που αναφέρουν οι γαλλικές αρχές (μετάβαση από το σκεπτικό της εκμετάλλευσης στο σκεπτικό της εκκαθάρισης) αποτελεί κατά την άποψη της Επιτροπής ειδικό κόστος της συγκεκριμένης αυτής διαδικασίας υπέρ της τράπεζας, και πρέπει να ληφθεί υπόψη ως ένα είδος «badwill» (απώλειας αξίας) συνδεδεμένης με τη δημιουργία του μηχανισμού διαχωρισμού. Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί ότι οι ζημίες του διαχωρισμού δεν πρέπει να καταλογιστούν στη CL, ως αποδέκτρια, μόνον εφόσον αποδειχθεί ότι το CDR δεν ενήργησε ως φρόνιμος διαχειριστής και με σκοπό την εκχώρηση των διαχωρισθέντων περιουσιακών στοιχείων στην καλύτερη δυνατή τιμή ή την εκκαθάρισή τους έχοντας υπόψη τις οικονομικές επιπτώσεις των σχετικών αποφάσεων. Οι γαλλικές αρχές δεν πρόεβαν επιχειρήματα ως προς το θέμα αυτό και η Επιτροπή στη φάση αυτή δεν δύναται να πράξει διαφορετικά από το να καταλογίσει ως ενισχύσεις προς τη CL το σύνολο των ζημιών του διαχωρισμού.

Υπογραμμίζεται ότι το ενδεχόμενο αύξησης των ενισχύσεων για το κόστος του διαχωρισμού, σε σχέση με το αρχικά προβλεφθέν ποσό, προβλεπόταν ρητά στην απόφαση 95/547/ΕΚ όπου αναφέρεται, στο άρθρο 2, στοιχείο γ), ότι σε περίπτωση αύξησης του κόστους του μηχανισμού αυτού, η Επιτροπή θα επανεξετάσει το ποσό των αντιπαροχών που λαμβάνονται υπόψη στην απόφασή της. Η Επιτροπή σημειώνει ότι οι γαλλικές αρχές δεν αμφισβήτησαν τη διάταξη εκείνη της απόφασης 95/547/ΕΚ και ότι ως εκ τούτου δεν έχουν λόγο να παρουσιάσουν σήμερα διαφορετικό σκεπτικό. Σημειώνει επίσης ότι ο «μηχανισμός» που εξετάζεται με την απόφαση 95/547/ΕΚ καλύπτει ολόκληρο το μηχανισμό διαχωρισμού της CL και δεν μπορεί να ερμηνευθεί περιοριστικά ως ένα μέρος αυτού, όπως θα συνέβαινε σε περίπτωση που λαμβανόταν υπόψη η αύξηση του κόστους χρηματοδότησης για την «αντιστάθμιση» του δανείου, όπως πρότειναν οι γαλλικές αρχές, αφήνοντας κατά μέρος την αύξηση όλων των υπόλοιπων εξόδων χρηματοδότησης και των ζημιών του διαχωρισμού.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η Επιτροπή δικαιολογημένα λαμβάνει υπόψη το σύνολο των ζημιών του διαχωρισμού, δηλαδή τόσο τις ζημίες που σημειώθηκαν σε επίπεδο CDR όσο και τις συμπληρωματικές ζημίες που θα μπορούσαν να εμφανιστούν με την πάροδο του χρόνου σε επίπεδο EPFR, κυρίως υπό μορφή αύξησης του κόστους χρηματοδότησης. Όλα τα παραπάνω στοιχεία σε συνδυασμό με την εξαιρετικά μεγάλη αβεβαιότητα που εξακολουθεί να περιβάλλει το συνολικό τελικό κόστος της διάσωσης της τράπεζας για το κράτος, οδηγούν την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι υπάρχει ένα μεγάλο άνοιγμα εκτίμησης των ενισχύσεων εάν στο πιθανολογούμενο, σήμερα, κόστος (κατώτερη τιμή του ανοίγματος) προστεθεί το κόστος που μπορεί να εμφανιστεί χάρη στα απρόοπτα του μηχανισμού διαχωρισμού.

7.2 Εκτιμήσεις του κόστους των μέτρων υπέρ της Crédit Lyonnais.

Ο μηχανισμός που θέσπισαν οι γαλλικές αρχές συνίσταται στη χρηματοδότηση του προϋπολογιστικού κόστους της όλης επιχείρησης κατανεμημένου σε ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, ενδεχομένως μέχρι το 2014, διαμέσου ενός δανείου (της CL προς την EPFR) με επιτόκια που διαμορφώνονται πέραν του επιτοκίου της χρηματαγοράς (TMM), στο

οποίο δύνανται να προστεθούν σημαντικά δάνεια της EPFR από την αγορά σε περίπτωση που οι εισφορές κεφαλαίου του κράτους δεν καλύπτουν τις άμεσες ταμειακές της ανάγκες, ώστε να είναι σε θέση να καταβάλει τους ετήσιους τόκους του δανείου από τη CL. Οι γαλλικές αρχές, με την επιφύλαξη των μελλοντικών προϋπολογιστικών επιλογών, διατήρησαν μεγάλη ευελιξία στο πλαίσιο του μηχανισμού αυτού, όσον αφορά το ρυθμό των πληρωμών από τον προϋπολογισμό για το κόστος του διαχωρισμού. Προκειμένου να απλουστευθεί ο μηχανισμός αυτός και ο υπολογισμός του κόστους του, υποθέτοντας ότι έχει τερματισθεί ο διαχωρισμός περιουσιακών στοιχείων στο εσωτερικό του CDR, δύναται να θεωρηθεί ότι ο κράτος έχει τη δυνατότητα είτε να καταβάλει ένα συμψηφιστικό ποσό από τον προϋπολογισμό για τα κάθε είδους υπόλοιπα της EPFR, επιτρέποντάς της να εξοφλήσει αμέσως το υπόλοιπο του δανείου που της χορήγησε η CL, είτε να διατηρήσει το δάνειο χρηματοδότησης με τα βραχυπρόθεσμα επιτόκια που καθορίστηκαν το 1995.

Στο βαθμό που οι πληρωμές του CDR δεν αρκούν για την εξόφληση των τόκων του δανείου της CL, το κράτος κατά κανόνα θα πρέπει να εισφέρει κεφάλαια στην EPFR ώστε να καλυφθούν οι ταμειακές ανάγκες και να αποφευχθούν οι τόκοι υπερημερίας από μέρους της. Αν αντίθετα το κράτος, όπως ήδη συνέβη το 1995 και 1996 δεν εξασφαλίσει την ελάχιστη αυτή χρηματοδότηση της EPFR, η τελευταία θα εξαναγκασθεί να συνάψει μαζικά δάνεια στην αγορά, όπως προκύπτει από την προαναφερόμενη έκθεση της EPFR του 1996. Εκτός αυτού, η ανάγκη μελλοντικών εισφορών προς την EPFR από τον κρατικό προϋπολογισμό έχει αυξηθεί σημαντικά εξαιτίας της εγκατάλειψης της λύσης των ομολογιών άνευ τοκομεριδίου στην οποία θα είχε στραφεί η EPFR με την απορρόφηση 10 δισεκατομμυρίων φράγκων από το δάνειο της CL.

Οι ροές που θα πραγματοποιηθούν στο εγγύς ή απώτερο μέλλον θα εξαρτηθούν από τις επιλογές του κράτους όσον αφορά τον τρόπο αύξησης των κεφαλαίων της EPFR. Αυτό συνεπάγεται ότι τα ονομαστικά ποσά χρηματοδότησης του δανείου προς την EPFR ή των ζημιών του CDR θα πρέπει να υπολογιστούν σε παρούσα αξία ώστε να ληφθεί υπόψη, κατά τη στιγμή της διαπίστωσης της εκάστοτε ροής, της αξίας των χρημάτων που στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης ανάγεται στις 31 Δεκεμβρίου 1997. Εάν το κράτος χρηματοδοτούσε το μηχανισμό διαχωρισμού με μακροπρόθεσμο δάνειο, π.χ. με κρατικές ομολογίες δεκαετούς ή δεκαπενταετούς διάρκειας, η παρούσα αξία των μελλοντικών ροών εξόφλησης του δανείου καθώς και το ονομαστικό ποσό της συνολικής εκτιμώμενης ζημίας του CDR θα έπρεπε να υπολογισθεί με βάση ένα μακροπρόθεσμο επιτόκιο. Δεδομένου ότι ο υπόψη μηχανισμός προβλέπει τη χρηματοδότηση του διαχωρισμού με βραχυπρόθεσμα επιτόκια διαμορφωμένα με βάση το TMM συνεπάγεται ότι το ποσοστό για τον υπολογισμό της παρούσας αξίας που θα χρησιμοποιήσει η Επιτροπή σε σχέση με τις ζημίες του διαχωρισμού και τη χρηματοδότησή τους θα πρέπει επίσης να είναι ένα βραχυπρόθεσμο επιτόκιο. Το γεγονός ότι η Επιτροπή θα προβεί στον υπολογισμό της παρούσας αξίας των μελλοντικών ροών με ένα βραχυπρόθεσμο επιτόκιο καθιστά την εκτίμηση του κόστους χρηματοδότησης σχεδόν ανεξάρτητη από την εξέλιξη των επιτοκίων, με αποτέλεσμα η Επιτροπή, στην ψαλίδα εκτιμήσεών της να μην λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων και ο υπολογισμός του συνολικού κόστους της επιχείρησης να

καταλήγει στα ίδια ποσά για το 1997 και το 2014. Συνεπώς, το σενάριο της ευαισθησίας στον κίνδυνο επιτοκίου, που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση του ονομαστικού κόστους, δεν φαίνεται αναγκαίο με βάση τα παρόντα κριτήρια αξιολόγησης της παρούσας αξίας του κόστους της επιχείρησης διαχωρισμού⁽²⁾ (παρά τα στοιχεία που προαναφέρονται στο σημείο 6.1, όσον αφορά την ευαισθησία του κόστους «αντιστάθμισης» στις μεταβολές των επιτοκίων). Ο πίνακας 15 καταρτίστηκε με βάση την παρούσα αξία του κόστους στις 31 Δεκεμβρίου 1997 όπως θα προέκυπτε από την υποχρέωση κάλυψης των ζημιών της επιχείρησης, στις 31 Δεκεμβρίου 1997 με συμφηφιστικό ποσό από τον προϋπολογισμό για την κάλυψη όλων των λογαριασμών.

Στη βάση αυτή, τα ποσά ενίσχυσης της CL, ακαθάριστα και με την επιφύλαξη των στοιχείων που θα μπορούσαν να αφαιρεθούν, δύνανται να υπολογιστούν (σε σταθερά φράγκα την 31η Δεκεμβρίου 1997), λαμβάνοντας υπόψη τις ζημιές του CDR, τα έξοδα χρηματοδότησης, την αντιστάθμιση του δανείου προς την EPFR και την εισφορά κεφαλαίου από το κράτος το 1994 (που ήδη περιλαμβάνεται στην ενίσχυση των 45 δισεκατομμυρίων φράγκων που εγκρίθηκε το 1995). Η μέθοδος αυτή έχει παρόμοια αποτελέσματα με εκείνα που προκύπτουν με τον υπολογισμό της παρούσας αξίας του συνόλου των εισφορών κεφαλαίου από το κράτος στη CL και την EPFR των οποίων το ακριβές ύψος και το χροολύσιο δεν είναι γνωστά για τους λόγους που προαναφέρονται, αφαιρώντας τα έσοδα της EPFR (κυρίως, σε περίπτωση εκχώρησης της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση, τα εισοδήματα από την ιδιωτικοποίηση της CL τα οποία θα περιέλθουν στην EPFR).

Η αβεβαιότητα που επικρατεί όσον αφορά το ύψος των ζημιών του CDR που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη αποτελεί τον κυριότερο αστάθμητο παράγοντα στην εκτίμηση των ενισχύσεων. Οι ζημιές εκτιμήθηκαν από το CDR σε 100,2 δισεκατομμύρια φράγκα στις 31 Δεκεμβρίου 1996. Η Επιτροπή, η οποία δεν γνωρίζει την αξία του εκτιμώμενου αυτού ποσού στις 31 Δεκεμβρίου 1997, είναι αναγκασμένη να βασιστεί στο ποσό αυτό που αναφέρεται στο 1996 και να το συμπεριλάβει στην κατώτερη τιμή της ψαλίδας ενισχύσεων. Όπως αναφέρεται παραπάνω, οι ζημιές του CDR αναλαμβάνονται από την EPFR δια μέσω του συμμετοχικού δανείου που η EPFR χορήγησε στο CDR, το οποίο δεν καταβάλλει τις ζημιές τις οποίες πραγματοποιεί. Η εγγύηση της EPFR έναντι του CDR πάντως υπερβαίνει τα 145 δισεκατομμύρια φράγκα του συμμετοχικού ταμείου (συμπεριλαμβανομένης της συμπληρωματικής δόσης των 10 δισεκατομμυρίων φράγκων που τελικά δεν απορροφήθηκε από το CDR αλλά μετατράπηκε σε εγγύηση της EPFR για εξωτερικά δάνεια του CDR ύψους 10 δισεκατομμυρίων φράγκων) και καλύπτει κυρίως όλα τα εκτός ισολογισμού στοιχεία και ιδίως τους κινδύνους από τις διάφορες εν εξελίξει δικαστικές υποθέσεις που σχετίζονται με τα διαχωρισθέντα περιου-

σιακά στοιχεία. Ως αποτέλεσμα η τελική εκτίμηση του ύψους των ζημιών του CDR είναι ιδιαίτερα αβέβαιη.

Η Επιτροπή, στον υπολογισμό του ύψους των ενισχύσεων προς τη CL, οφείλει να λάβει υπόψη το ενδεχόμενο μιας απροσδόκητης αύξησης των ζημιών του CDR σε σχέση με το ποσό των 100,2 δισεκατομμυρίων φράγκων που υπολογίστηκε για τις 31 Δεκεμβρίου 1996. Παρά τη μείωση του υπολειμματικού κινδύνου με την πρόοδο του προγράμματος εκχώρησης περιουσιακών στοιχείων, και προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι συμπληρωματικές ζημιές που ενδέχεται να εμφανιστούν, όπως υπογραμμίστηκε παραπάνω, θα ήταν φρόνιμο και στο στάδιο αυτό να ληφθεί ως βάση υπολογισμού της ανώτερης τιμής του ανοίγματος εκτίμησης των ζημιών του CDR, ο κίνδυνος που σχετίζεται με το σύνολο του συμμετοχικού δανείου. Για τον λόγο αυτό, λαμβάνοντας υπόψη το ιστορικό λανθασμένων εκτιμήσεων από πλευράς γαλλικών αρχών, και προκειμένου να διατηρηθεί ένα επαρκές περιθώριο λάθους, η Επιτροπή θεωρεί ότι ένα άνοιγμα 100,2-145 δισεκατομμυρίων φράγκων θα πρέπει να συμπεριληφθεί στον γενικό υπολογισμό των ενισχύσεων σε σχέση με τις ενδεχόμενες ζημιές του CDR.

Τα έξοδα χρηματοδότησης που αναφέρονται παρακάτω εκφράζονται σε τιμές παρούσας αξίας στις 31 Δεκεμβρίου 1997. Εκτός αυτού, προβλέπεται ότι προκειμένου να διευκολύνει τη διαχείριση των ταμειακών ροών της, η EPFR έχει τη δυνατότητα από 1ης Ιανουαρίου 1998 να προβεί στη σύναψη συμπληρωματικού δανείου 10 δισεκατομμυρίων φράγκων από την CL. Η αύξηση των ζημιών από το διαχωρισμό καθιστά επιτακτικότερες τις εισφορές κεφαλαίου στην EPFR από το κράτος ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που συνδέονται με την εξυπηρέτηση του δανείου της CL. Χωρίς ακριβή στοιχεία ως προς το χρονοδιάγραμμα των μελλοντικών εισφορών και λαμβάνοντας υπόψη τις ταμειακές δυσχέρειες της EPFR που την οδήγησαν σε καθυστερήσεις καταβολής των τόκων συνοδευόμενες με κυρώσεις επί των πληρωμών των τόκων στην CL, θα πρέπει κατά κανόνα να υπολογιστεί η ανώτερη τιμή της ψαλίδας με βάση την υπόθεση ότι η EPFR θα έχει από το 1998 και μετά τη δυνατότητα να συνάψει συμπληρωματικό δάνειο 10 δισεκατομμυρίων φράγκων με τη CL, για το οποίο υπάρχει πρωτόκολλο συμφωνίας μεταξύ CL και EPFR. Επιπλέον, κατά την αιχμασιδόδοξη πρόβλεψη της EPFR στην έκθεσή της το 1997, τα υπολειπόμενα συμπληρωματικά δάνεια της EPFR στην αγορά φθάσουν περί το 2003 το ανώτατο όριο των 50 δισεκατομμυρίων φράγκων που θέτει ο νόμος (πιθανή περίοδος για την EPFR, 2002-2004) εάν το κράτος δεν εισφέρει τα απαραίτητα κεφάλαια. Υπενθυμίζεται ότι βάσει του νόμου της 28ης Δεκεμβρίου 1995 για τη σύσταση της EPFR⁽²³⁾, η τελευταία δύναται να προβεί στη σύναψη δανείων κατ' ανώτατο όριο 50 δισεκατομμυρίων φράγκων, για την καταβολή των τόκων του δανείου που συνήψε με την Crédit Lyonnais (άρθρο 3).

⁽²²⁾ Αντίθετα, όπως προαναφέρεται, η CL είναι ευαίσθητη στον κίνδυνο μείωσης των επιτοκίων που θα οδηγούσε ενδεχομένως σε αύξηση του κόστους χρηματοδότησης του δανείου.

⁽²³⁾ Βλέπε Επίσημη Εφημερίδα της γαλλικής δημοκρατίας (J.O.R.F.) της 30ής Νοεμβρίου 1995, Loi 95-1251 du 28 novembre relative à l'action de l'État dans les plans de redressement du Crédit Lyonnais et du Comptoir des entrepreneurs, Article 3.

Ωστόσο, χάρη στη δέσμευση των γαλλικών αρχών να ιδιωτικοποιήσουν τη CL το 1999, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τους υπόψη κινδύνους υπέρβασης του κόστους κατά την εκτίμηση του ύψους των συμπληρωματικών ενισχύσεων προς τη CL: σε περίπτωση που η CL όντως ιδιωτικοποιηθεί το 1999, η EPFR θα λάβει αμέσως την αξία της συμμετοχής του κράτους η οποία θα πωληθεί, πράγμα το οποίο θα της δώσει σημαντικά ταμειακά περιθώρια επιτρέποντάς της να αποφύγει περαιτέρω χρέη και να μειώσει το υπολειπόμενο δάνειο της CL με την εξόφληση του αρχικού ποσού του δανείου. Στην περίπτωση που το κράτος διατηρήσει το 10 % των μετοχών και πωληθεί το υπόλοιπο 72 % των μετοχών που κατέχει στην τράπεζα (το μερίδιο του κράτους της CL ανέρχεται σε 82 %) η EPFR θα ελάμβανε το 1999, με την ιδιωτικοποίηση, κεφάλαια ύψους 25 δισεκατομμυρίων φράγκων⁽²⁴⁾. Το ποσό αυτό όμως δεν πρόκειται να επαρκήσει για την εξασφάλιση της εξυπηρέτησης του δανείου της τράπεζας στο μέλλον, με αποτέλεσμα να είναι απαραίτητες περαιτέρω τακτικές εισφορές κεφαλαίων από το κράτος ώστε να μην γίνει πραγματικότητα το σενάριο που περιγράφεται στην έκθεση της EPFR.

Κατά πάσα πιθανότητα, οι γαλλικές αρχές θα χορηγούν κατά περιόδους κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό αφενός για να εξυπηρετηθούν οι ετήσιοι τόκοι του δανείου

της EPFR από τη CL, και αφετέρου για να εξοφλείται τμηματικά το αρχικό ποσό του δανείου ώστε να μην χρειάζεται να καταβληθεί εφάπαξ το 2014 και να κατανεμηθεί το βάρος του δανείου σε περισσότερα οικονομικά έτη (ωστόσο, οι γαλλικές αρχές δεν δύναται να αναλάβουν δεσμεύσεις ως προς το θέμα αυτό χωρίς την επιβύλαξη της εξουσίας του γαλλικού κοινοβουλίου σε θέματα προϋπολογισμού). Υπό την προϋπόθεση ότι θα τροφοδοτεί τακτικά και με επαρκή κεφάλαια την EPFR ώστε να καλύπτονται οι ταμειακές ανάγκες και να μην χρειάζεται να δανείζεται, το ύψος της ενίσχυσης δεν εξαρτάται από την ύπαρξη ακριβούς χρονοδιαγράμματος εισφορών κεφαλαίου από πλευράς γαλλικού κράτους. Το παρόν ποσό υπολογίστηκε στη βάση αυτή.

Υπογραμμίζεται ότι τα δύο σενάρια αξιολόγησης που ακολουθούν στον πίνακα 15 βασίζονται κατ' ανάγκη σε απλουστεύσεις: η Επιτροπή δεν διαθέτει στοιχεία που θα επέτρεπαν να καταρτιστεί ένας πίνακας, απαιτήσεων-υποχρεώσεων της EPFR, που θα ήταν ο μόνος τρόπος να υπολογιστεί επακριβώς το τελικό κόστος της όλης επιχείρησης. Η Επιτροπή ωστόσο θεωρεί ότι το μεγάλο άνοιγμα στην εκτίμηση του κόστους του μηχανισμού διαχωρισμού που ακολουθεί δίνει μια όσο το δυνατόν αντικειμενικότερη εικόνα των περιθωρίων μεταξύ των οποίων θα κινηθεί τελικά το συνολικό κόστος του μηχανισμού για το κράτος.

Πίνακας 15

Ψαλίδα εκτιμήσεων για τις ενισχύσεις προς την Crédit Lyonnais

(Συνολικές προβλεπόμενες ενισχύσεις στο σχέδιο του Ιουλίου, συμπεριλαμβανομένων και των ενισχύσεων που εγκρίθηκαν για την περίοδο 1995-96)

(σε δισεκατομμύρια FRF)

	Ενισχύσεις 1995	Συμπληρωματικές ενισχύσεις κατώτερη τιμή 95-98	Συνολικές (1) ενισχύσεις Κατώτερη τιμή 95-98	Συμπληρωματικές ενισχύσεις Ανώτερη τιμή 95-98	Συνολικές ενισχύσεις Ανώτερη τιμή 95-98
1. Συμπληρωματικές ζημιές CDR Αύξηση από 60 σε 100-145 δισεκατομμύρια FRF		40,2		85	
2. Πλεονασματικά έξοδα χρηματοδότησης Από το 1995 έως το 1997, σε σχέση με το σχέδιο του 1995		4,6		4,6	
3. Αιτούμενη αντιστάθμιση Παρούσα αξία του 1997-2014		20,3		20,3	
4. Επιδάρωση της CL με το 15 % του TMM Παρούσα αξία 1997-2014		-7,2		-7,2	
5. Έσοδα ρήτρας 1 δισεκατομμύριο FRF την περίοδο 1995-97		-1		-1	
6. Μεταβολή της αξίας της CL (2) Αύξηση κατά 4 δισεκατομμύρια FRF		-4		-4	
7. Ομολογίες άνευ τοκομεριδίου Αξία που αφαιρέθηκε από την ενίσχυση του 1995		7,8		7,8	
Συνολικές καθαρές ενισχύσεις	41	61	102	106	147

(24) Βάσει εκτίμησης της αξίας της CL σε 35 δισεκατομμύρια φράγκα.

(σε δισεκατομμύρια FRF)

	Ενισχύσεις 1995	Συμπληρωματικές ενισχύσεις κατώτερη τιμή 95-98	Συνολικές (¹) ενισχύσεις Κατώτερη τιμή 95-98	Συμπληρωματικές ενισχύσεις Ανώτερη τιμή 95-98	Συνολικές ενισχύσεις Ανώτερη τιμή 95-98
Ακαθάριστες ενισχύσεις (εκτός της αφαιρούμενης αξίας της συμμετοχής του κράτους της CL)			130		175
Ποσό που εγκρίθηκε το 1995	45				
Ποσό που εγκρίθηκε το 1996 (επείγουσες ενισχύσεις)	4				
Συνολικό ποσό εγκριθεισών ενισχύσεων	49				
Συμπληρωματικές ενισχύσεις σε σχέση με τις ενισχύσεις που εγκρίθηκαν το 1995-96		53 κατώτερη τιμή		98 ανώτερη τιμή	

Υπολογισμός: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

- (¹) Ο υπολογισμός της συνολικής ενίσχυσης γίνεται με την πρόσθεση των συμπληρωματικών ενισχύσεων, στην παρούσα αξία τους στις 31. 12. 1997 και των ενισχύσεων όπως τις εκτίμησε η Επιτροπή το 1995. Ο υπολογισμός, ο οποίος αποσκοπεί κυρίως τον εντοπισμό των μη εγκεκριμένων συμπληρωματικών ενισχύσεων προς τη CL, δεν λαμβάνει υπόψη την παρούσα αξία στις 31. 12. 1997 των εκτιμώμενων ενισχύσεων για το 1995. Ο πλήρης υπολογισμός της παρούσας αξίας των ενισχύσεων θα κατέληγε σε ελαφρά μεγαλύτερο ποσό (διαφορά 3 έως 4 δισεκατομμυρίων φράγκων), πράγμα που δεν επηρεάζει την εκτίμηση των συμπληρωματικών ενισχύσεων.
- (²) Το ποσό των 4 δισεκατομμυρίων φράγκων αντιστοιχεί σε αύξηση της αξίας της Crédit Lyonnais από το 1995 μέχρι το 1998 μετά την αφαίρεση της ενίσχυσης.

Βάσει των δύο σεναρίων ανώτερης και κατώτερης τιμής, οι ενισχύσεις που προκύπτουν από το σχέδιο του Ιουλίου 1997, ακαθάριστες (δηλαδή πριν από την αφαίρεση των εσόδων της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση και της ιδιωτικοποίησης), που σχετίζονται με το μηχανισμό του διαχωρισμού (προσθέτοντας την παρούσα αξία του κόστους της εισφοράς κεφαλαίων του 1994) δύναται να τοποθετηθεί, σε παρούσα αξία, μεταξύ 130 και 175 δισεκατομμυρίων φράγκων.

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τον εξαιρετικά ιδιότυπο χαρακτήρα του μηχανισμού του διαχωρισμού βάσει του οποίου το προϊόν της ιδιωτικοποίησης της τράπεζας περιέρχεται στην EPFR, αφαιρεί από το ακαθάριστο ποσό των ενισχύσεων την αξία της συμμετοχής του κράτους στην CL. Η τράπεζα — σύμβουλος της Επιτροπής εκτίμησε, στα τέλη του 1997, την αξία της CL σε 34-35 δισεκατομμύρια φράγκα βασιζόμενη στα στοιχεία του σχεδίου που υποβλήθηκε τον Ιούλιο του 1997 και σε πληροφορίες που παρείχε η CL στα τέλη του 1997. Η Επιτροπή, εξάλλου, έλαβε γνώση και άλλων πλέον πρόσφατων εκτιμήσεων, από ανεξάρτητες πηγές τον Απρίλιο του 1998, οι οποίες τοποθετούν την αξία της τράπεζας σε αισθητά ανώτερο επίπεδο, δηλαδή κατά μέσο όρο σε 46 δισεκατομμύρια φράγκα. Ωστόσο, ορισμένες από τις εκτιμήσεις αυτές έγιναν με αμετάβλητο εύρος ενοποίησης και με την υπόθεση της πλήρους αντιστάθμισης του δανείου. Οι εκτιμήσεις αυτές έγιναν πριν αποφασιστούν οι συμπληρωματικές εκχωρήσεις περιουσιακών στοιχείων σε αντιστάθμιση των ενισχύσεων που εξετάζονται στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης. Σύμφωνα με το αναθεωρημένο επιχειρηματικό πρόγραμμα που η τράπεζα κοινοποίησε στην Επιτροπή στις αρχές του Μαΐου 1998, οι εκχωρήσεις έχουν σημαντικό αντίκτυπο στο επίπεδο δραστηριοτήτων και στα αποτελέσματα της τράπεζας, και θα έχουν ως συνέπεια μέχρι το 1999 τη μείωση κατά 7-10 δισεκατομμύρια φράγκα περίπου του καθαρού τραπεζικού προϊόντος και κατά 3,3 έως 6 δισεκατομμύρια φράγκα των ακαθάριστων αποτελεσμάτων εκμετάλλευσης⁽²⁵⁾, σε σχέση με τις προβλέ-

ψεις του σχεδίου του Ιουλίου 1997. Στο βαθμό που η αξία μιας επιχείρησης συνίσταται κατά κύριο λόγο στην παρούσα αξία του αθροίσματος των ταμειακών της ροών, προκύπτει μια σημαντική διόρθωση στην αξία της τράπεζας η οποία, στο στάδιο αυτό και με βάση τις τελευταίες εξελίξεις, δεν έχει ληφθεί πλήρως υπόψη ούτε στις τελευταίες εκτιμήσεις στις οποίες προέβη η τράπεζα, ούτε από την αγορά.

Η Επιτροπή, στη βάση αυτή και παρά τη μεγάλη αβεβαιότητα οφείλει, στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης, να περιοριστεί στην αξιολόγηση της τράπεζας-συμβούλου στα τέλη του 1997. Με την υπόθεση της πλήρους αφαίρεσης της αξίας της συμμετοχής του κράτους (82 % του κεφαλαίου) στη CL, δηλαδή περίπου 28 δισεκατομμύρια φράγκα, από το ακαθάριστο ποσό των ενισχύσεων, το καθαρό κόστος των ενισχύσεων προς τη CL για το κράτος μειώνεται περαιτέρω μεταξύ 102 και 147 δισεκατομμύρια φράγκα. Σε κάθε περίπτωση, τα έσοδα από την ιδιωτικοποίηση, όσο ψηλά και αν είναι, δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση το μεγάλο ύψος των υπόψη συμπληρωματικών ενισχύσεων.

Στη βάση αυτή, το διευρυμένο άνοιγμα ενισχύσεων στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα απρόοπτα του μηχανισμού διαχωρισμού και το ακριβές ύψος των εσόδων από την ιδιωτικοποίηση της CL, είναι πολύ μεγάλο (102 έως 147 δισεκατομμύρια φράγκα) πράγμα που αντιστοιχεί στο διπλάσιο και τριπλάσιο των ενισχύσεων που εγκρίθηκαν το 1995 και 1996.

Στην επιστολή τους προς την Επιτροπή στις 3 Απριλίου 1998, οι γαλλικές αρχές παρουσιάζουν διαφορετικά ποσά όσον αφορά την ενίσχυση, καταλήγοντας σε άνοιγμα 52,4 έως 71,2 δισεκατομμύρια φράγκα. Εφαρμόζοντας περιθώριο λάθους 10 % στην ανώτερη τιμή της ψαλίδας, όπως είχε γίνει στην απόφαση 95/547/EK, καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι η συνολική ενίσχυση προς τη CL δύναται να υπολογιστεί σε 80 δισεκατομμύρια φράγκα κατ' ανώτατο όριο.

(25) Ψαλίδα μείωσης βάσει των κριτηρίων «αντιστάθμισης» του δανείου του 1999, βλέπε παρακάτω σημείο 10.4.

Η Επιτροπή δεν δέχεται την εκτίμηση αυτή για τους εξής λόγους:

- i) κατ' αρχήν, όπως προαναφέρεται, οι γαλλικές αρχές δεν καταλογίζουν ως ενίσχυση προς τη CL το σύνολο των ζημιών του διαχωρισμού αλλά μόνον τις ζημίες που εκτιμήθηκαν κατά την μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων στο CDR το 1995. Ο μερικός αυτός καταλογισμός οδηγεί σε μείωση των ζημιών κατά 40 δισεκατομμύρια φράγκα σε σχέση με τις ζημίες του CDR όπως τις εκτίμησε η Επιτροπή ως βάση υπολογισμού της ψαλίδας εκτίμησης των ζημιών του CDR. Η Επιτροπή, για τους λόγους που προαναφέρονται, δεν δύναται να δεχθεί το μερικό αυτό καταλογισμό ο οποίος αποτελεί το κύριο στοιχείο απόκλισης μεταξύ του υπολογισμού των γαλλικών αρχών και του δικού της. Κατά τη διάρκεια συναντήσεων στα τέλη του 1997 με εκπροσώπους της CL και των γαλλικών αρχών, και συγκεκριμένα στη συνεδρίαση της 28ης Νοεμβρίου 1997, η Επιτροπή κατέστησε σαφές ότι στη φάση αυτή θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το σύνολο της αύξησης των ζημιών του CDR, στο ποσό των ενισχύσεων προς τη CL. Οι εκπρόσωποι της Επιτροπής επανέλαβαν τη θέση αυτή στις γαλλικές αρχές σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις αρχές Μαΐου 1998 στις Βρυξέλλες.
- ii) η δεύτερη σημαντική απόκλιση σχετίζεται με τη συμπεριληψη των κινδύνων που ενέχονται στο σύστημα διαχωρισμού. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εγγύηση της EPFR προς το CDR (δηλαδή 145 δισεκατομμύρια φράγκα) θα μπορούσε σε μεγάλο βαθμό να χρησιμοποιηθεί πέραν της εκτίμησης ζημιών ύψους 100,2 δισεκατομμυρίων φράγκων, και ότι η αύξηση των ζημιών του CDR που έχει διαπιστωθεί μέχρι σήμερα δύναται να συνεχιστεί. Με τον τρόπο αυτό το ανώτατο όριο της ψαλίδας εκτίμησης των ενισχύσεων πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που σχετίζεται με το δάνειο (θεωρητικά, είναι υψηλότερο δεδομένου ότι η κρατική εγγύηση είναι απεριόριστη). Στο σενάριο αυτό, η μεταβολή των ζημιών του CDR δύναται να συνοδεύεται και από μεταβολή των συμπληρωματικών εξόδων χρηματοδότησης τα οποία βαρύνουν την EPFR, πράγμα που ενδέχεται να αναγκάσει την EPFR να αξιοποιήσει τις δυνατότητες δανεισμού υπό την αγορά τις οποίες της παρέχει ο νόμος. Το δεύτερο αυτό σημαντικό στοιχείο απόκλισης συνεπάγεται ανώτατο όριο ανοίγματος κατά 45 δισεκατομμύρια φράγκα πάνω από το ποσό που έλαβαν υπόψη τους οι γαλλικές αρχές. Η Επιτροπή εφαρμόζει μια σφαιρικότερη μέθοδο από τις γαλλικές αρχές επιχειρώντας να συμπεριλάβει το σύνολο των πιθανών ζημιών του διαχωρισμού σε επίπεδο EPFR.
- iii) Τρίτον, οι γαλλικές αρχές υπολογίζουν την παρούσα αξία των ζημιών και των εξόδων χρηματοδότησης (τα βασικά έξοδα χρηματοδότησης του δανείου «συν αντιστάθμιση») με μακροπρόθεσμο επιτόκιο, δηλαδή εκείνων των κρατικών δανείων [μακροπρόθεσμες κρατικές ομολογίες obligations assimilables de trésor, (OAT)] για 10 έτη ίσο με 5,7%. Η Επιτροπή συμφωνεί με τις γαλλικές αρχές ως προς τη μέθοδο η οποία συνίσταται στον υπολογισμό της παρούσας αξίας του αθροίσματος των ζημιών και των εξόδων χρηματοδότησης. Υπογραμμίζει ωστόσο ότι ο μακροπρόθεσμος συντελεστής παρούσας αξίας καταλήγει μηχανικά σε ένα ποσό παρούσας αξίας των συσσωρευμένων με τα έξοδα χρηματοδότησης ζημιών που για το 2014 είναι κατώτερο από την ονομαστική αξία των ζημιών αυτών το 1997 (ή, ανάλογα με τη

μέθοδο, το 1995), δεδομένου ότι τα έξοδα χρηματοδότησης προσδιορίζονται με βραχυπρόθεσμο επιτόκιο (85% του TMM), κατώτερο κατά περισσότερο από 2 ποσοστιαίες μονάδες από τον μακροπρόθεσμο συντελεστή παρούσας αξίας που χρησιμοποιήσαν οι γαλλικές αρχές. Η μέθοδος του υπολογισμού της παρούσας αξίας με μακροπρόθεσμο επιτόκιο, βάσει της οποίας διαμορφώνεται η εκτίμηση των γαλλικών αρχών, εφαρμοζόμενη σε ένα μηχανισμό τόσο μεγάλης διάρκειας (1995-2014), λαμβάνοντας υπόψη την έκταση των ζημιών και του υπολειπόμενου δανείου, έχει σημαντικό ποσοτικό αντίκτυπο και στην περίπτωση που σημειωθεί ζημία το 2014, καταλήγει σε ελάττωση της παρούσας αξίας των ζημιών από το διαχωρισμό κατά περισσότερο από 25 δισεκατομμύρια φράγκα. Η μέθοδος αυτή προϋποθέτει ότι το κράτος είναι σε θέση να μετατρέψει μια υποχρέωση με 85% του TMM σε μακροπρόθεσμη απαίτηση με 5,7% δηλαδή 2,7 ποσοστιαίες μονάδες παραπάνω σε σχέση με σήμερα. Στην περίπτωση που το κράτος ήταν από διαρθρωτική πλευρά ο δανειστής, θα μπορούσε να επωφεληθεί από την μετατροπή ενός δανείου που έχει λάβει με βραχυπρόθεσμο επιτόκιο σε δάνειο το οποίο χορηγεί με μακροπρόθεσμο επιτόκιο (οπότε όμως ο παρών διαχωρισμός δεν θα ήταν απαραίτητος). Ωστόσο, το κράτος από διαρθρωτική άποψη είναι στη θέση του δανειζομένου και ως εκ τούτου δεν δύναται να επωφεληθεί από τις δυνατότητες μετατροπής που επέτρεπε το δάνειο της CL, που μεταβιβάστηκε εξ ολοκλήρου στη CDR και παράγει μόνον ζημίες. Μία προσπάθεια να επωφεληθεί από τη δυνατότητα μετατροπής των βραχυπρόθεσμων σε μακροπρόθεσμα επιτόκια, οι ομολογίες άνευ τοκομεριδίου, που αρχικά προβλεπόταν το 1995 για ποσό μόνο 10 δισεκατομμυρίων φράγκων δηλαδή πολύ μικρότερο από εκείνο των υπό εξέταση ζημιών (και το οποίο μάλιστα έπρεπε να χρηματοδοτηθεί από τη CL και όχι από το κράτος) απέτυχε. Α fortiori, λοιπόν η Επιτροπή δεν δύναται να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το κράτος είναι σε θέση να επωφεληθεί από τη δυνατότητα μετατροπής των επιτοκίων τις οποίες προσφέρει το δάνειο της CL σε βραχυπρόθεσμα επιτόκια, για το σύνολο των ζημιών (τουλάχιστον 100 δισεκατομμύρια φράγκα).

Στην περίπτωση αυτή, το κράτος γνωρίζοντας ότι η εκτιμώμενη ζημιά είχε φθάσει τα 100 δισεκατομμύρια φράγκα, θα είχε προβεί το 1997, σε εισφορά κονδυλίων από τον προϋπολογισμό ύψους πολλών δεκάδων δισεκατομμυρίων φράγκων προς την EPFR, κεφάλαια τα οποία η EPFR θα μπορούσε να επιστρέψει μακροπρόθεσμα με επιτόκιο 5,7% μέχρι το 2014, προκειμένου να επωφεληθεί από τη διαφορά μεταξύ βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων επιτοκίων. Η Επιτροπή ως εκ τούτου δεν είναι δυνατόν να παραμείνει σε ένα σκεπτικό υπολογισμού της παρούσας αξίας με μακροπρόθεσμο επιτόκιο, το οποίο οδηγεί σε ελάττωση του κόστους διαχωρισμού χωρίς καμία σχέση με την πραγματικότητα του υπόψη μηχανισμού. Δευτερευόντως επισημαίνει ότι παρότι το κράτος ήταν σε θέση να επωφεληθεί από τις δυνατότητες μετατροπής των επιτοκίων, εξακολουθούσε να υπάρχει κάποιος κίνδυνος (ότι τα βραχυπρόθεσμα επιτόκια θα έφθιναν το ύψος των μακροπρόθεσμων επιτοκίων, π.χ. σε περίπτωση υπερθέρμανσης της οικονομίας) τον οποίο στην περίπτωση εκείνη θα έπρεπε να λάβει υπόψη στην εκτίμησή της έτσι ώστε το αποτέλεσμα των εκτιμήσεών της να είναι συγκρίσιμο.

iv) Τέταρτον, όπως προαναφέρεται, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη στον προηγούμενο υπολογισμό τους κινδύνους αύξησης των εξόδων χρηματοδότησης που τονίζονται στην έκθεση της EPFR το 1997. Με βάση τους κινδύνους αυτούς, το ανώτατο όριο της ψαλίδας εκτιμήσεων της Επιτροπής θα έπρεπε να αυξηθεί κατά το ύψος της εξυπηρέτησης του χρέους που θα δημιουργούσε η EPFR έναντι της CL (συμπληρωματική δόση 10 δισεκατομμυρίων φράγκων) και έναντι της αγοράς (δυνατότητα δανεισμού άλλων 50 δισεκατομμυρίων φράγκων την οποία παρέχει ο νόμος).

Οι διάφορες αυτές αποκλίσεις αναγκάζουν την Επιτροπή να μη δεχθεί την εκτίμηση του ύψους των ενισχύσεων προς τη CL που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές.

7.3 Συμπληρωματικές ενισχύσεις προς την Crédit Lyonnais σε σχέση με το ποσό που εγκρίθηκε το 1995 από την Επιτροπή

Συμπερασματικά, οι συμπληρωματικές ενισχύσεις σε σχέση με το ποσό που ενέκρινε η Επιτροπή στην απόφαση 95/547/EK περιλαμβάνουν:

- τις συμπληρωματικές ζημίες του CDR που ανέλαβε το κράτος μέσω του μηχανισμού του συμμετοχικού δανείου της EPFR στο CDR,
- τα συμπληρωματικά έξοδα χρηματοδότησης στην EPFR, και ιδίως την «αντιστάθμιση» του δανείου της CL προς την EPFR από το 1995 έως το 2014,
- την παραίτηση από τις ομολογίες άνευ τοκομεριδίου που προβλέπονταν στο επιχειρηματικό πρόγραμμα του 1995 και στην απόφαση 95/547/EK των οποίων τα έσοδα, στην παρούσα αξία τους, είχαν αφαιρεθεί από τις εγκριθείσες ενισχύσεις.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι στην απόφαση 95/547/EK, στο άρθρο 2, στοιχείο γ), προβλέπει ότι αν το κόστος του συστήματος, που εκτιμάται σε 45 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα, υπερβεί το όριο αυτό, θα πρέπει να επαναξεταστεί η σημασία της μείωσης της εμπορικής παρουσίας της Crédit Lyonnais, όπως είχαν δεχθεί οι γαλλικές αρχές. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι οποιαδήποτε υπέρβαση του εγκεκριμένου ανώτατου ορίου των 45 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο επανεξέτασης στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης, προκειμένου να προσδιοριστεί αν οι υπόψη συμπληρωματικές ενισχύσεις είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

Σε σύγκριση με το ύψος των εγκεκριμένων ενισχύσεων του 1995 και 1996 η εκτιμώμενη συμπληρωματική ενίσχυση είναι σε κάθε περίπτωση σημαντική. Με βάση τη διευρυμένη ψαλίδα ενισχύσεων 102 έως 147 δισεκατομμύρια φράγκα όπως προκύπτει από την παραπάνω μέθοδο, η

ονομαστική συμπληρωματική ενίσχυση κυμαίνεται από 53 έως 98 δισεκατομμύρια φράγκα συν το συνολικό ποσό των 49 δισεκατομμυρίων φράγκων που ενέκρινε η Επιτροπή το 1995 και 96. Η αύξηση αυτή, που καταλήγει σε ποσό ενισχύσεων μοναδικό στα χρονικά της Κοινότητας, δύναται να εγκριθεί μόνον με πολύ σημαντικές αντιπαροχές.

8. ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ CRÉDIT LYONNAIS

Κατ' εφαρμογή της αρχής του «ιδιώτη επενδυτή στην ελεύθερη αγορά» και στο βαθμό που τα μέτρα επηρεάζουν τις συναλλαγές και νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό, η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της προς τα κράτη μέλη το 1993 (που προαναφέρεται)⁽²⁶⁾ αναφέρει ότι οι εισφορές κεφαλαίου σε δημόσιες επιχειρήσεις περιλαμβάνουν στοιχεία κρατικής ενίσχυσης εάν, υπό ανάλογες περιστάσεις, ένας ιδιώτης επενδυτής δεν θα είχε εισφέρει κεφάλαια με βάση την αναμενόμενη απόδοση.

Κατ' αρχήν επισημαίνεται ότι το εξαιρετικό ύψος των οικονομικών πόρων που κινητοποιήθηκαν στην παρούσα υπόθεση ενισχύσεων, τη σημαντικότερη στην ιστορία της Κοινότητας υπέρ της ίδιας επιχείρησης, καθιστά το κράτος τον μόνο παράγοντα που είναι σε θέση να κινητοποιήσει τέτοια ποσά χάρη στην ικανότητά του να χρηματοδοτείται απεριόριστα μέσω της φορολογίας ή με δάνεια από τη χρηματαγορά. Κανένας ιδιωτικός όμιλος στην Ευρώπη και κατά πάσα πιθανότητα στον κόσμο δεν θα είχε την οικονομική ικανότητα να κινητοποιήσει ενισχύσεις τέτοιου ύψους.

Δεύτερον, τα κινητοποιηθέντα κεφάλαια, η ακαθάριστη παρούσα αξία των οποίων ανέρχεται σε 130 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα (τουλάχιστον), έχουν πολύ μικρή απόδοση σε σχέση με την όλη χρηματοδοτική προσπάθεια. Αυτό που θα λάβει το κράτος από τα επενδύμενα κεφάλαια θα είναι η συνδυασμένη αξία της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση και των εσόδων από την ιδιωτικοποίηση της CL. Δεδομένου ότι το κράτος δεν ανακτά τα κεφάλαια που εισφέρει, η απόδοση των επενδυσθέντων δημόσιων κεφαλαίων στη διάσωση της CL είναι αρνητική και σε καμία περίπτωση δεν δύναται να συγκριθεί με την απόδοση που θα ανέμενε ένας ιδιώτης επενδυτής σε ανάλογη χρηματοδοτική περίπτωση υψηλού κινδύνου, η οποία το 1995 είχε εκτιμηθεί στο πλαίσιο της απόφασης 95/547/EK για την Crédit Lyonnais, σε 12 % ετησίως επί των επενδυσθέντων κεφαλαίων. Δεδομένου ότι δεν ικανοποιείται το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή στην ελεύθερη αγορά συμπεραίνεται ότι τα μέτρα διάσωσης και αναδιάρθρωσης της τράπεζας συνιστούν μέτρα ενίσχυσης.

⁽²⁶⁾ EE C 307 της 13. 11. 1993, σ. 3.

Οι γαλλικές αρχές, κατά την πρώτη αναδιάρθρωση κεφαλαίων της CL το 1994, είχαν επικαλεσθεί την υποχρέωση της τήρησης του περιορισμού σχετικά σε ίδια κεφάλαια που εισήγαγε η οδηγία 89/647/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με το συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων⁽²⁷⁾. Εκτός αυτού, στην κοινοποίηση των πειγυουσών ενισχύσεων το 1996 ανέφεραν ότι χωρίς αυτές η CL κινδύνευε να περιέλθει σε ανικανότητα τήρησης του ελάχιστου συντελεστή φερεγγυότητας που θεσπίζει η υπόψη οδηγία. Η Επιτροπή, όπως και στην απόφαση 95/547/ΕΚ, υπογραμμίζει ότι το γεγονός ότι θεσπίστηκε περιορισμός ως προς τη φερεγγυότητα των τραπεζών με κοινοτική οδηγία δεν αίρει τον χαρακτήρα ενίσχυσης μιας εισφοράς δημόσιων κεφαλαίων ή άλλων μέτρων με παρόμοιο αποτέλεσμα, με σκοπό την τήρηση της υπόψη οδηγίας, εφόσον υπό παρόμοιες συνθήκες, ένας ιδιώτης επενδυτής έκρινε ότι η επένδυση αυτή δεν είχε προοπτικές κανονικής απόδοσης. Ο σεβασμός της κοινοτικής οδηγίας ισχύει μόνον στο πλαίσιο της συνέχειας της εκμετάλλευσης και της διατήρησης της τραπεζικής άδειας της υπό αναδιάρθρωση εταιρείας. Αντίθετα, η οδηγία αυτή δεν απαγορεύει κατά κανένα τρόπο να τεθεί υπό εκκαθάριση ένα πιστωτικό ίδρυμα εάν φανεί ότι μια εισφορά συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων δεν ικανοποιεί την αρχή του «ιδιώτη επενδυτή στην ελεύθερη αγορά» που υπενθυμίζεται παραπάνω και ότι συνιστά, ως εκ τούτου, κρατική ενίσχυση της οποίας το συμβιβασμό με το κοινό συμφέρον, όπως και κάθε άλλης ενίσχυσης, θα πρέπει να εξεταστεί με βάση τους κανόνες της συνθήκης. Συνεπώς, οι γαλλικές αρχές δεν δύνανται να δικαιολογήσουν την μη τήρηση του άρθρου 92 της συνθήκης την κοινοτική οδηγία που θεσπίζει κανονιστικό περιορισμό ως προς τη φερεγγυότητα.

Υπενθυμίζεται επίσης ότι η Επιτροπή στην απόφαση 95/547/ΕΚ συνεπέρανε ότι τα υπόψη μέτρα, τα οποία την εποχή εκείνη είχε εκτιμήσει σε καθαρό ποσό 45 δισεκατομμυρίων φράγκων, συνιστούσαν ενισχύσεις είτε επρόκειτο για την πρώτη αύξηση του κεφαλαίου το Μάιο του 1994 είτε για την ανάληψη από το κράτος των δύο πρώτων επιχειρήσεων διαχωρισμού. Η παρούσα απόφαση έχοντας ως αντικείμενο την αύξηση των ζημιών και του κόστους χρηματοδότησης του διαχωρισμού (συμπεριλαμβανομένης της «αντιστάθμισης» του δανείου της CL προς την ΕΠΡΡ) και την εγκατάλειψη των ομολογιών άνευ τοκομεριδίου που είχαν αφαιρεθεί από το ποσό της ενίσχυσης στην απόφαση 95/547/ΕΚ, τα μέτρα αυτά δεν έχουν διαφορετικό χαρακτήρα από τα προηγούμενα καθότι αντικατοπτρίζουν αύξηση του κόστους. Οι ενισχύσεις με τις οποίες ασχολείται η παρούσα απόφαση συνίστανται στην αύξηση της αξίας των ενισχύσεων που η Επιτροπή εκτίμησε στην προηγούμενη απόφασή της με αποτέλεσμα να συνιστούν κρατικές ενισχύσεις ακριβώς όπως και οι ενισχύσεις που έχει αρχικά εκτιμήσει η Επιτροπή το 1995.

Η Επιτροπή συγκεκριμένα εξέτασε τις διατάξεις του άρθρου 52 του τραπεζικού νόμου της 24ης Ιανουαρίου 1984 με τις οποίες ο διοικητής της Banque de France αποκτά την εξουσία να «καλεί τους μετόχους και εταίρους ενός πιστωτικού ιδρύ-

ματος να παράσχουν την απαιτούμενη για το ίδρυμα υποστήριξη εφόσον το δικαιολογούν οι περιστάσεις». Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι σε πολλές πρόσφατες περιπτώσεις οι ιδιώτες μέτοχοι προβληματικών πιστωτικών ιδρυμάτων, παρά τα πολύ κατώτερα απαιτούμενα ποσά από αυτό της παρούσας υπόθεσης, αρνήθηκαν να ανταποκριθούν στην έκκληση του διοικητή της Banque de France να εισφέρουν νέα κεφάλαια⁽²⁸⁾. Θεωρεί ότι η έκκληση και η υποστήριξη από τους μετόχους δεν τους υποχρεώνει κατά κανένα τρόπο διότι είναι θεμιτό οι μέτοχοι να εξετάσουν τη δυνατότητα της εισφοράς νέων κεφαλαίων βάσει των προοπτικών απόδοσης οποιασδήποτε νέας εισφοράς κεφαλαίου ή ισοδύναμου μέτρου, βάσει του σχεδίου εξυγίανσης του σχετικού πιστωτικού ιδρύματος και σύμφωνα με την προαναφερόμενη αρχή του ιδιώτη επενδυτή στην ελεύθερη αγορά. Αυτή είναι και η ερμηνεία του εφετείου του Παρισιού, το οποίο στις 13 Ιανουαρίου 1998 εξέδωσε απόφαση⁽²⁹⁾ βάσει της οποίας το άρθρο 52 δεν δύναται να ερμηνευθεί υπό καταναγκαστική έννοια. Το κράτος λοιπόν ως μέτοχος δεν δύναται βάσει του άρθρου 52 να θεωρήσει ότι η παρέμβασή του για την αρωγή της τράπεζας απαιτούνταν από το νόμο ανεξάρτητα από τους κανόνες της συνθήκης.

Ο σεβασμός των κανόνων της αγοράς βάσει των οποίων είναι δυνατή η επιβολή κυρώσεων ή, κατά περίπτωση, η αποβολή από την αγορά διαμέσου εκκαθάρισης των πιστωτικών ιδρυμάτων που δεν είναι βιώσιμα από διαρθρωτική άποψη, αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο για την εξασφάλιση της εμπιστοσύνης των οικονομικών φορέων. Αντίθετα, η τεχνητή διατήρηση στη ζωή πιστωτικών ιδρυμάτων με ανεπαρκή αποδοτικότητα συνεπάγεται σημαντική στρέβλωση του ανταγωνισμού και θέτει ηθικό πρόβλημα δεδομένου ότι τελικά καθιστά εύαλωτο το υπόλοιπο τραπεζικό σύστημα. Από την άλλη πλευρά, προκαλεί σοβαρές στρεβλώσεις στην κατανομή των κεφαλαίων και συνεπώς στη λειτουργία ολόκληρης της οικονομίας. Η Επιτροπή στο σημείο αυτό συμμερίζεται τη γνώμη της Commission Bancaire française η οποία στην έκθεσή της, το 1995, επισημαίνει ότι η σωστή αναδιάρθρωση του γαλλικού τραπεζικού συστήματος συνεπάγεται ότι τα πιστωτικά ιδρύματα, τα οποία είναι επιχειρήσεις όπως όλες οι υπόλοιπες και ως εκ τούτου δεν πρέπει να προστατεύονται από τις κυρώσεις της αγοράς, δύνανται να κλείσουν⁽³⁰⁾. Συνεπώς, η διάλυση τραπεζών δεν πρέπει να θεωρηθεί αυτή καθαυτή ως ένδειξη ανεπάρκειας των υφιστάμενων εποπτικών μηχανισμών, αλλά ως ένδειξη της λειτουργίας των δυνάμεων της αγοράς και του γεγονότος ότι οι τράπεζες δεν προστατεύονται περισσότερο από άλλες επιχειρήσεις. Η Επιτροπή διαπιστώνει, στη βάση αυτή, ότι οι στόχοι της πολιτικής ανταγωνισμού και της εποπτικής πολιτικής σε τραπεζικά θέματα δεν αντιτίθεται η μία στην άλλη δεδομένου ότι αμφότερες αποσκοπούν την ανάπτυξη ενός υγιούς και ανταγωνιστικού τραπεζικού τομέα. Αυτό σημαίνει ότι στις πολιτικές των

⁽²⁸⁾ Σε άλλες περιπτώσεις, οι ιδιώτες μέτοχοι που παρενέβησαν με πρόσκληση των νομισματικών αρχών έπρεπε να προστατευθούν από δικαστικούς κινδύνους, αλλά δεν κινήθηκαν εξαιτίας της ικανοποιητικής απόδοσης των εισφορών τους.

⁽²⁹⁾ Υπόθεση της Compagnie du BTP.

⁽³⁰⁾ Commission bancaire, έκθεση 1995, σελίδα 13.

⁽²⁷⁾ ΕΕ L 336 της 3. 12. 1989, σ. 14.

αρχών τραπεζικής εποπτείας θα πρέπει να προβλέπονται μέτρα για τη διάλυση των μη ανταγωνιστικών τραπεζών.

Κατά την κοινοποίηση των επειγόντων μεταβατικών μέτρων τον Σεπτέμβριο του 1996, οι εκπρόσωποι των γαλλικών αρχών, κατά τη διάρκεια συναντήσεων με την Επιτροπή, αναφέρθηκαν, για την περίπτωση της αφερεγγυότητας των τραπεζών, στον κίνδυνο κρίσης δυνάμενης να επεκταθεί στο σύνολο του τραπεζικού συστήματος και στην οικονομία ολόκληρη παρά τα συνοδευτικά μέτρα σε μια διαδικασία εκκαθάρισης που θα ελάμβαναν κατά περίπτωση οι γαλλικές αρχές. Η Επιτροπή την εποχή εκείνη δεν ήταν σε θέση να αποκλείσει τον κίνδυνο αφερεγγυότητας της CL μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα, και δεν είναι σε θέση να αποκλείσει τον κίνδυνο επέκτασης της κρίσης της CL στο σύνολο του χρηματοπιστωτικού τομέα. Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί την ύπαρξη αυτού του ενδεχόμενου, το οποίο εξάλλου έλαβε υπόψη της εγκρίνοντας τα επείγοντα μέτρα που είχαν κοινοποιηθεί τότε, εν αναμονή της εξέτασης σε βάθος όλης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένου και ενός νέου προγράμματος αναδιάρθρωσης όπως προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων. Ωστόσο, επισημαίνει ότι το κράτος δεν δύναται μονίμως να επικαλείται τον κίνδυνο μιας τέτοιας κρίσης προκειμένου να απαλλάσσεται από τις συνέπειες του άρθρου 92 της συνθήκης.

Όπως επεσήμανε στην απόφαση 95/547/EK, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι μοναδικές στο ύψος τους ζημιές που προκαλεί η διάσωση της CL εξηγούνται κατά μεγάλο μέρος από την έλλειψη μέσων ελέγχου της επιχείρησης από το κράτος-μέτοχο και την καθυστερημένη λήψη των πρώτων σημαντικών μέτρων αναδιάρθρωσης. Το κόστος αυτό δείχνει συμπεριφορά που δεν δύναται να καταλογιστεί σε φρόνιμο μέτοχο καθώς και σοβαρή έλλειψη διακυβέρνησης της επιχείρησης η οποία οδήγησε σε αλληπάλληλες ενέργειες χαρακτηρισζόμενες από ανευθυνότητα των αποφάσεων των προηγούμενων διοικητών της τράπεζας, την έλλειψη διαφάνειας στη διαχείριση και τους λογαριασμούς της επιχείρησης και μια αλυσίδα λήψεως αποφάσεων που δεν λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση των κινδύνων που κατά κανόνα αποτελεί τον πυρήνα της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων μιας τράπεζας. Η έλλειψη εσωτερικών και εξωτερικών ελέγχων της τράπεζας σε συνδυασμό με μια στρατηγική ταχύρρυθμης επέκτασης της τράπεζας στα τέλη της δεκαετίας του 1980 και στις αρχές της δεκαετίας του 1990, εξηγεί τη μοναδική έκταση της οικονομικής καταστροφής της CL. Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η έλλειψη διακυβέρνησης της επιχείρησης επιτάχθηκε από τη σύγχυση των ρόλων του κράτους ως μετόχου, επιχειρηματία, φορέα πρόνοιας και κανονιστικού φορέα, η οποία οδήγησε το κράτος-μέτοχο να επιτρέψει τον εκφυλισμό της κατάστασης, αντίθετα προς το δημόσιο συμφέρον.

Όπως επεσήμανε η Επιτροπή στην απόφαση 95/547/EK, δεν διαθέτει αριθμητικά στοιχεία με βάση τα οποία να μπορεί να διαπιστώσει αν το αθροιστικό κόστος της αναδιάρθρωσης κεφαλαίων του 1994 και το προβλεπόμενο κόστος διαχωρισμού της CL που καλύπτονται από τον κρατικό

προϋπολογισμό είναι ανώτερα από το κόστος του κράτους σε περίπτωση πώλησης ή εκκαθάρισης. Σε κάθε περίπτωση το κόστος θα ήταν μικρότερο αν το κράτος είχε παρέμβει πριν ξεσπάσει κρίση.

Η Επιτροπή λαμβάνει ιδίως υπόψη παραδείγματα από τη νομολογία των γαλλικών δικαστηρίων σε προηγούμενες υποθέσεις, όπου η ευθύνη του κράτους για τις υποχρεώσεις της εκκαθάρισης εκτείνεται και πέραν των κεφαλαίων που εισέφερε στην εκάστοτε επιχείρηση. Η Επιτροπή και το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σε ανάλογες περιπτώσεις⁽³¹⁾, απέρριψαν την επιχειρηματολογία βάσει της οποίας η ευθύνη του κράτους μετόχου για υποχρεώσεις από εκκαθάριση εκτείνεται και πέραν των κεφαλαίων που εισέφερε στην επιχείρηση, με το σκεπτικό ότι η επέκταση της ευθύνης δημιουργεί ένα αμάλλαγμα ρόλων μεταξύ κράτους-μετόχου και κράτους πρόνοιας. Η νομολογία των δικαστηρίων δεν μειώνει κατά κανένα τρόπο τον χαρακτήρα ενίσχυσης μιας τέτοιας πράξης: το κράτος-μέτοχος, μάλιστα, το οποίο είχε γνώση της νομολογίας αυτής βάσει του νόμου σχετικά με τη δικαστική αποκατάσταση και εκκαθάριση επιχειρήσεων το 1985⁽³²⁾, θα έπρεπε να είχε προβεί, πολύ πριν τη λήψη των υπό εξέταση μέτρων, σε εντατικότερο έλεγχο των κινδύνων κατά τη φάση επέκτασης της τράπεζας, και κατόπιν στην αναδιάρθρωση ή στην εκκαθάριση της τράπεζας, μόλις εμφανίστηκε η κρίση. Στην προκειμένη περίπτωση λοιπόν δεν επέδειξε συμπεριφορά μετόχου ούτε φρόνιμου επενδυτή της ελεύθερης αγοράς βάσει της προαναφερόμενης αρχής. Ανεξάρτητα από αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι γαλλικές αρχές δεν απέδειξαν, όπως απαιτείται από το νόμο του 1985, ότι το κράτος-μέτοχος μπορούσε να εξομοιωθεί με εκ του νόμου ή εκ των πραγμάτων διοικητικό στέλεχος της επιχείρησης. Στην περίπτωση αυτή, τα εκ του νόμου ή εκ των πραγμάτων διοικητικά στελέχη φέρουν ευθύνη ως προς τις υποχρεώσεις εκκαθάρισης της επιχείρησης σε περίπτωση διαχειριστικών λαθών, ίση προς το ύψος των χρηματοοικονομικών επιπτώσεών τους. Τέλος, η Επιτροπή σημειώνει ότι ακόμη και αν τα στοιχεία αυτά είχαν αποδειχθεί, οι διατάξεις αυτές δεν θα επέτρεπαν στο γαλλικό κράτος να εξαιρεθεί από την εφαρμογή του άρθρου 92 της συνθήκης χωρίς να υπάρχει αντίθεση με την αρχή του δικαίου βάσει της οποίας κανείς δεν δύναται να βασίσει την επιχειρηματολογία του επί των λαθών του.

Ακόμη και αν η εκκαθάριση της CL είχε πολύ μεγαλύτερο άμεσο ή έμμεσο κόστος από εκείνο των μέτρων που έλαβαν οι γαλλικές αρχές, δεν θα ήταν δυνατόν να γίνει επίκληση της κατάστασης αυτής η οποία οφείλεται στην επί σειρά ετών αμέλεια του κράτους-μετόχου, προκειμένου να θεωρηθεί ότι τα υπόψη μέτρα δεν συνιστούν ενισχύσεις. Από όλα αυτά τα στοιχεία προκύπτει ότι τα μέτρα διάσωσης και

⁽³¹⁾ Βλέπε ιδίως την απόφαση 1994/1073/EK της Επιτροπής (Bull), EE L 386 της 31. 12. 1994, σ. 5, και την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C 278/92, C 279/92 και C 280/92, HYTASA της 14ης Σεπτεμβρίου 1994, Συλλογή 1994, σ. I-4103, σκέψη 22.

⁽³²⁾ Νόμος της 25ης Ιανουαρίου 1985 σχετικά με τη δικαστική αποκατάσταση και εκκαθάριση επιχειρήσεων, άρθρα 179 και 180, βλέπε J.O.R.F. της 26ης Ιανουαρίου 1985.

αναδιάρθρωσης της τράπεζας αποτελούν ενισχύσεις, συμπέρασμα το οποίο δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από το γεγονός ότι το κόστος θα ήταν πολύ μεγαλύτερο σε περίπτωση εκκαθάρισης της τράπεζας, έστω και σε ένα πλαίσιο χρηματοοικονομικής και συστημικής κρίσης.

9. ΣΤΡΕΒΛΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Η ελευθέρωση των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και η ολοκλήρωση των χρηματοπιστωτικών αγορών είχαν ως αποτέλεσμα να καταστούν οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές όλο και πιο ευαίσθητες σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Η τάση αυτή αυξάνεται συνεχώς στο πλαίσιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης⁽³³⁾. Μετά την εισαγωγή του ενιαίου νομίσματος, οι συναλλαγές στο εσωτερικό της Κοινότητας θα μπορούν να πραγματοποιούνται χωρίς συναλλαγματικούς κινδύνους και έξοδα. Παρότι, καταρχήν, τα πιστωτικά ιδρύματα δύνανται να ασκούν τις δραστηριότητές τους υπέρ των συνόρων, συναντούν εμπόδια στην επέκταση των δραστηριοτήτων τους στο εξωτερικό. Τα εμπόδια αυτά συνδέονται συχνά με την προστασία των εθνικών ιδρυμάτων από τις επιπτώσεις του ανταγωνισμού, προστασία η οποία καθιστά λιγότερο ελκυστική την είσοδο στην αγορά ανταγωνιστών από το εξωτερικό. Οι ενισχύσεις που σκοπό έχουν να επιτρέψουν την επιδίωξη πιστωτικών ιδρυμάτων παρά την μικρότερη αποδοτικότητά τους και ικανότητα να αντιμετωπίσουν τις ανταγωνιστικές προκλήσεις, όπως οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στη CL, κινδυνεύουν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό σε κοινοτικό επίπεδο, δεδομένου ότι καθιστούν δυσχερέστερη την είσοδο χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων του εξωτερικού στις εθνικές αγορές.

Χωρίς τις υπόψη ενισχύσεις, η CL θα είχε τεθεί υπό εκκαθάριση ή θα είχε πωληθεί, ολόκληρη ή τμηματικά, σε ένα ή περισσότερα εύρωστα ιδρύματα, ενδεχομένως στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας. Σε τέτοια περίπτωση, το ίδρυμα ή οι δραστηριότητές του θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο εξαγοράς από ανταγωνιστή του εξωτερικού που επιθυμεί να εγκατασταθεί ή να αυξήσει την εμπορική παρουσία του στη Γαλλία. Μια τέτοια διαδικασία θα διευκόλυνε τη διάχυση των περιουσιακών στοιχείων και των μεριδίων αγοράς της CL σε μεγάλο αριθμό δυνητικών αγοραστών. Επισημαίνεται ότι το σχέδιο που υποβλήθηκε από τις γαλλικές αρχές τον Ιούλιο του 1997 δεν προβλέπει τη χωριστή εκχώρηση καθεμίας από τις γαλλικές ή αλλοδαπές θυγατρικές της CL, αλλά την απλή εισαγωγή του συνόλου της CL στο χρηματιστήριο.

Εκτός αυτού, η χορήγηση ενίσχυσης προς ένα ίδρυμα διεθνούς εμβέλειας όπως η CL το οποίο προσφέρει ποικίλα χρηματοπιστωτικά προϊόντα προς επιχειρήσεις που βρίσκονται σε ανταγωνισμό μεταξύ τους στις διεθνείς αγορές και προσφέρουν χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες προς ιδιώτες σε ανταγωνισμό με άλλα ευρωπαϊκά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, και το οποίο επεκτείνει τις δραστηριότητές

τους στο εξωτερικό δια μέσω του δικτύου υποκαταστημάτων που διαθέτει εκτός Γαλλίας, ενδέχεται να έχει στρεβλωτικές επιπτώσεις για τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές. Συγκεκριμένα, οι υπόψη ενισχύσεις θα επέτρεπαν μεταξύ άλλων στη CL, να προβεί στην αναδιάρθρωση διαφόρων δραστηριοτήτων της στο εξωτερικό τις οποίες ανταγωνίζονται άλλα κοινοτικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Επισημαίνεται ότι το 1997, οι διεθνείς δραστηριότητες της CL συνέβαλαν κατά 810 δισεκατομμύρια φράγκα στο σύνολο της ενεργητικού της τράπεζας, δηλαδή 54%. Το μερίδιο των ευρωπαϊκών δραστηριοτήτων στο σύνολο του ενεργητικού της τράπεζας ανήλθε στα τέλη του 1997 σε 32% όπερ αντιστοιχεί σε 474 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα περίπου.

Κατά συνέπεια, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι η υπόψη δημόσια παρέμβαση υπάγεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης δεδομένου ότι συνιστά κρατική ενίσχυση που νοθεύει τον ανταγωνισμό σε βαθμό δυνάμενο να επηρεάσει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

10. ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΜΟΥ ΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΣΤΗΝ CRÉDIT LYONNAIS

10.1 Νομικό πλαίσιο, κριτήρια και μέθοδος εξέτασης του συμβιβασμού των ενισχύσεων στην Crédit Lyonnais.

Αφού προσδιόρισε ότι τα υπό εξέταση μέτρα συνιστούν κρατική ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει αν τα μέτρα αυτά μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, θα πρέπει πρώτα να ληφθεί υπόψη ότι δεν πρόκειται ούτε για ενίσχυση κοινωνικού χαρακτήρα που χορηγείται σε μεμονωμένους καταναλωτές, ούτε για ενίσχυση που μπορεί (και χορηγείται για) να διευκολύνει την ανάπτυξη ορισμένων γαλλικών περιοχών. Δεν πρόκειται επίσης για ενίσχυση που έχει ως στόχο την αντιμετώπιση οικονομικής διαταραχής της οικονομίας, εφόσον η ενίσχυση αποβλέπει στην αντιμετώπιση των δυσχερειών ενός μόνο δικαιούχου, της CL, και όχι στην αντιμετώπιση των οξυτάτων προβλημάτων όλων των φορέων του τομέα. Ως εκ τούτου, η εν λόγω ενίσχυση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος. Μόνο η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) μπορεί να ληφθεί υπόψη. Βάσει της παρέκκλισης αυτής, η Επιτροπή μπορεί να επιτρέψει τις «ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων [...] εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον». Κατά την αξιολόγηση του συμβιβασμού της ενίσχυσης με το κοινό συμφέρον, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της την έκταση των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, των αντισταθμιστικών μέτρων που προβλέπονται για τον περιορισμό των στρεβλώσεων αυτών, τον περιορισμό των ενισχύσεων στο απολύτως απαραίτητο ποσό και τη βιωσιμότητα της επιχείρησης στην οποία χορηγούνται οι ενισχύσεις.

⁽³³⁾ βλέπε σημείο 10.2.

Η Επιτροπή έχει καθορίσει τους όρους για την εφαρμογή της παρέκκλισης αυτής στο πλαίσιο των ενισχύσεων αναδιάρθρωσης⁽³⁴⁾. Οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές ορίζουν ότι «οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης προκαλούν ιδιαίτερα προβλήματα όσον αφορά τον ανταγωνισμό, δεδομένου ότι ενδέχεται να μετατοπίσουν αδικώς το βάρος της διαρθρωτικής προσαρμογής και των κοινωνικών και βιομηχανικών προβλημάτων σε άλλους παραγωγούς οι οποίοι δεν χρειάζονται ενίσχυση και σε άλλα κράτη μέλη». Η Επιτροπή πιστεύει ότι οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων χωρίς να επηρεάσουν τις συναλλαγές σε βαθμό αντίθετο προς το συμφέρον της Κοινότητας όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

1. υπάρχει σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο βασίζεται σε ρεαλιστικές υποθέσεις και επιτρέπει την αποκατάσταση, σε εύλογο χρονικό διάστημα, της ελάχιστης απαιτούμενης απόδοσης των κεφαλαίων που έχουν επενδυθεί και διασφαλίζει με τον τρόπο αυτό την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχείρησης·
2. οι ενισχύσεις συνοδεύονται από μέτρα τα οποία αντισταθμίζουν τις στρεβλωτικές συνέπειες για τον ανταγωνισμό ώστε να μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η υπό εξέταση ενίσχυση δεν είναι αντίθετη προς το κοινό συμφέρον·
3. οι ενισχύσεις είναι ανάλογες με τους επιδιωκόμενους στόχους και το ποσό τους περιορίζεται στο ελάχιστο που απαιτείται για να καταστεί δυνατή η αναδιάρθρωση, προκειμένου να στηρίζεται όσο το δυνατόν περισσότερο η προσπάθεια ανάκαμψης από την ίδια την επιχείρηση·
4. το σχέδιο αναδιάρθρωσης εφαρμόζεται πλήρως και εκπληρώνονται όλες οι υποχρεώσεις που καθορίζονται στην τελική απόφαση της Επιτροπής·
5. εφαρμόζεται σύστημα ελέγχου για την τήρηση του προηγούμενου όρου.

Κατ' εφαρμογή του πλαισίου για τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης, οι ενισχύσεις αυτές δεν θα πρέπει, κατά κανόνα, να είναι απαραίτητες περισσότερο από μια φορά. Δεδομένου ότι το ύψος των ενισχύσεων είναι τέτοιο που δεν μπορούν να θεωρηθούν απλά συμπληρωματικές σε σχέση με τις ενισχύσεις που είχαν εγκριθεί το 1995 και το 1996, και λαμβανομένου υπόψη του στρεβλωτικού τους αποτελέσματος, ο έλεγχος της τήρησης των προαναφερθέντων όρων πρέπει να είναι ιδιαίτερα αυστηρός και διεξοδικός.

10.2 Ανταγωνιστικό πλαίσιο των δραστηριοτήτων της CL και στρεβλωτικές συνέπειες των ενισχύσεων για τον ανταγωνισμό

Ο ευρωπαϊκός τραπεζικός τομέας, και ιδιαίτερα ο γαλλικός, διέρχεται μια φάση προσαρμογής η οποία χαρακτηρίζεται από την άσκηση έντονου ανταγωνισμού, υπό την ώθηση της ελευθέρωσης των κεφαλαιαγορών, της ταχύτητας των τεχνολογικών εξελίξεων, και της ολοκλήρωσης του ενιαίου νομισματός. Το οριστικό άνοιγμα των αγορών και η απώλεια εσόδων από τις προμήθειες κατά τη μετατροπή νομισμάτων των χωρών της οικονομικής και νομισματικής ένωσης θα αυξήσουν τις ανταγωνιστικές τάσεις στην Κοινότητα. Η κατάσταση αυτή μπορεί να επιταχύνει την ενοποίηση της προσφοράς με τη μορφή συγχωνεύσεων επιχειρήσεων του

τραπεζικού τομέα, ή γενικότερα του χρηματοοικονομικού τομέα, ιδίως λόγω του συμπληρωματικού χαρακτήρα των τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιρειών (τα τραπεζικά δίκτυα συγκαταλέγονται, κατά τις τελευταίες δεκαετίες, μεταξύ των κυριοτέρων διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων). Το φαινόμενο αυτό ενοποίησης της προσφοράς θα προκαλέσει αναπόφευκτα πρόσθετες αναδιարθρώσεις προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στους νέους ομίλους να επωφεληθούν πλήρως από τις συνεργίες αυτές και να αποβάλουν κάθε περιττό στοιχείο που θα προκύψει από τις συγκεντρώσεις.

Η Crédit Lyonnais ασκεί τις χρηματοοικονομικές της δραστηριότητες σε ιδιαίτερα ανταγωνιστικό πλαίσιο. Οι δραστηριότητες τόσο στον τομέα των λιανικών τραπεζικών εργασιών όσο και στον τομέα των χονδρικών τραπεζικών εργασιών καθώς και στις κεφαλαιαγορές δέχονται ισχυρές ανταγωνιστικές πιέσεις. Όσον αφορά τις δραστηριότητες ως εμπορική τράπεζα στην Ευρώπη, ο ανταγωνισμός έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση των περιθωρίων διαμεσολάβησης, τα οποία μειώνονται συνεχώς εδώ και μια δεκαετία. Οι τράπεζες προσπαθούν να αντιμετωπίσουν την απώλεια προστιθέμενης αξίας με την παροχή υπηρεσιών που εξασφαλίζουν προμήθειες. Το μερίδιο των υπηρεσιών αυτών στο καθαρό προϊόν τραπεζικών εργασιών παρουσιάζει αύξηση στον μέσο όρο των γαλλικών πιστωτικών ιδρυμάτων.

Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, η χορήγηση κρατικών ενισχύσεων στην CL οφείλεται σε πολλούς παράγοντες: την υπερβολική και ανεξέλεγκτη έκθεση στην αγορά ακινήτων, στη ριψοκίνδυνη πολιτική επέκτασης στο εξωτερικό, αλλά και στο αναποτελεσματικό σύστημα ελέγχου του μετόχου της, ο οποίος δεν κατάφερε να αποτρέψει έγκαιρα τις ριψοκίνδυνες ενέργειες των διευθυντών της. Με άλλα λόγια, το γενικό σύστημα διαχείρισης της CL αποδείχθηκε ακατάλληλο.

Δεδομένης της καθυστέρησης με την οποία η CL αντέδρασε στην κυκλική μεταβολή της οικονομικής συγκυρίας και την εμφάνιση των προβλημάτων της (στην αγορά ακινήτων παρατηρείται συνεχής μείωση των ενοικίων και των τιμών από το 1990) και του αργού ρυθμού της διαδικασίας ανάκαμψης, είναι σαφές ότι οι νέες σημαντικές ενισχύσεις αποτελούν επίσης συνέπεια της εμπιστοσύνης των διευθυντών της CL στο κράτος, το οποίο είναι υποχρεωμένο εν πάση περιπτώσει να καλύψει τα σφάλματα του παρελθόντος, όπως φαίνεται καθαρά από τα επιχειρήματα που αναπτύσσουν οι γαλλικές αρχές όσον αφορά το κόστος των εναλλακτικών λύσεων. Προφανώς η CL δεν ήταν ο μόνος όμιλος που άρχισε να εφαρμόζει ιδιαίτερα κερδοσκοπική πολιτική, αλλά μόνο τα δημόσια πιστωτικά ιδρύματα μπορούσαν να υπολογίζουν στη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων. Αντίθετα, τα ιδιωτικά πιστωτικά ιδρύματα αναγκάστηκαν από την αγορά να προβούν σε εκτεταμένη αναδιάρθρωση ή να ακολουθήσουν διαδικασία δικαστικού συμβιβασμού. Με τον τρόπο αυτό επήλθε μια ασυμμετρία όσον αφορά τους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των δημοσίων και ιδιωτικών τραπεζικών ιδρυμάτων, πράγμα που αποτελεί σοβαρή στρέβλωση των κανονικών συνθηκών της αγοράς. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όλα δείχνουν ότι εάν η CL δεν τύγχανε διαρκώς της απεριόριστης, σιωπηρής ή ρητής, στήριξης του κράτους, δεν θα είχε εφαρμόσει την ριψοκίνδυνη πολιτική που εφήρμοσε ή, εν πάση περιπτώσει, θα είχε προβεί πολύ νωρίτερα και με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα στην αναδιάρθρωσή της.

⁽³⁴⁾ ΕΕ C 368 της 23. 12. 1994, σ. 12.

Η στήριξη του είδους αυτού από το κράτος, η οποία τελικά σημαίνει εξασφάλιση της επιβίωσης για τα πιστωτικά ιδρύματα που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες, όπως τονίζεται στο Rapport d'information αριθ. 52 της γαλλικής Γερουσίας⁽³⁵⁾, έχει επίσης ως αποτέλεσμα την προστασία των πιστωτών τους. Η προστασία όμως αυτή αφαιρεί από τους πιστωτές τα κίνητρα για τον έλεγχο της συμπεριφοράς των οφειλετών τους. Τα πιστωτικά ιδρύματα δεν υπόκεινται πλέον στον έλεγχο και τις πιέσεις της αγοράς. Η προστασία του είδους αυτού δεν είναι μόνο αδικαιολόγητη και υπερβολική, αλλά έχει επίσης ως συνέπεια τη δημιουργία κινήτρων για την κακή διαχείριση των πιστωτικών ιδρυμάτων — όπως αναφέρεται στην οδηγία 94/19/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγυήσεων των καταθέσεων⁽³⁶⁾. Η στήριξη του μετόχου, η οποία με τη σειρά της επέτρεψε τη στήριξη των αγορών, είχε ως αποτέλεσμα να καθυστερήσει η απαιτούμενη αναδιάρθρωση και να αυξηθεί το ποσό των τελικών κρατικών ενισχύσεων. Ως εκ τούτου, και σύμφωνα με τις δηλώσεις του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Επιτροπή συμφωνεί απόλυτα με το επιχείρημα το οποίο έχει διατυπωθεί στους ακαδημαϊκούς κύκλους και μετά τις τραπεζικές κρίσεις σε πολλές χώρες, ότι αυτός ο φαύλος κύκλος και οι επιπτώσεις ηθικού χαρακτήρα («moral hazard») διαδραματίστηκαν σημαντικό ρόλο στην κρίση της CL.

Θα πρέπει επίσης να τονίσουμε ότι οι στρεβλωτικές συνέπειες των ενισχύσεων στον ανταγωνισμό δεν αφορούν μόνο την πολιτική που εφήρμοσαν στο παρελθόν η CL και οι δημόσιες τράπεζες στις οποίες χορηγήθηκαν ενισχύσεις, αλλά μπορεί να δημιουργήσει και προσδοκίες για το μέλλον. Όπως ανέφεραν οι βρετανικές αρχές στις παρατηρήσεις που υπέβαλαν στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, η επανάληψη της ενίσχυσης μπορεί να οδηγήσει στην αναμονή μελλοντικών ενισχύσεων από την «διαχείριση» της τράπεζας, με αποτέλεσμα νέες στρεβλωτικές συνέπειες για τον ανταγωνισμό. Επιπλέον, οι κρατικές ενισχύσεις στα πλέον ευάλωτα πιστωτικά ιδρύματα επηρεάζουν αρνητικά και συμβάλλουν στην άσκηση πιέσεων για τη μείωση των

περιθωρίων του τομέα. Οι κρατικές ενισχύσεις, όταν παρουσιάζουν επαναληπτικό χαρακτήρα, όπως στην περίπτωση της CL, αποτελούν επιβράδευση της αναποτελεσματικότητας και υπονομεύουν την πειθαρχία της αγοράς. Για το λόγο αυτό, οι κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης διευκρινίζουν ότι, υπό κανονικές συνθήκες, οι ενισχύσεις αυτές πρέπει να χορηγούνται μόνο μια φορά.

Η σχεδόν συστηματική στήριξη των δημοσίων πιστωτικών ιδρυμάτων που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες από το κράτος (CL, GAN-CIC, Crédit Foncier de France, Marseillaise de Crédit, Comptoir des Entrepreneurs) και ο επαναληπτικός χαρακτήρας των περισσότερων ενισχύσεων διάσωσης, έχει ως αποτέλεσμα την επιδείνωση των συνθηκών ανταγωνισμού για τις γαλλικές και τις ευρωπαϊκές τράπεζες στο εξάγωνο. Η σχεδόν συστηματική αυτή στήριξη του κράτους επιδεινώνει επίσης τις δυσχέρειες του χρηματοπιστωτικού τομέα στο σύνολό του και έχει ιδιαίτερα αρνητικές επιπτώσεις στην αποδοτικότητα των ιδιωτικών τραπεζών, πράγμα που αποτελεί σοβαρή στρέβλωση του ανταγωνισμού, ακόμη και για τις τράπεζες των άλλων κρατών μελών που λειτουργούν στη Γαλλία ή οι οποίες αντιμετωπίζουν εμπόδια στην ανάπτυξη των δραστηριοτήτων τους στη Γαλλία, λόγω της κατάστασης αυτής. Όπως τονίζεται σε μια έκθεση του Commissariat Général au Plan⁽³⁷⁾, η ασυμμετρία των όρων εισόδου και εξόδου στον τραπεζικό τομέα μπορεί να προκαλέσει τεχνητή συμφόρηση στον γαλλικό τραπεζικό τομέα, ενώ η ελεύθερη είσοδος στον κλάδο θα έπρεπε κανονικά να αντισταθμίζεται από την ελεύθερη έξοδο. Αυτή η έλλειψη συνεκτικότητας αποτελεί μια από τις κυριότερες, αν όχι την κυριότερη αιτία των προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο γαλλικός τραπεζικός τομέας⁽³⁸⁾. Σύμφωνα με την προαναφερθείσα έκθεση της επιτροπής χρηματοοικονομικών θεμάτων της Γερουσίας, «με τη συστηματική απόρριψη της λύσης της ρευστοποίησης και της πώλησης, το μόνο που κατάφεραν οι κυβερνήσεις είναι να καταστήσουν ακόμα πιο δαπανηρές τις εναπομένουσες λύσεις, εφόσον η οικονομική ενίσχυση έχει αποδειχθεί αναποτελεσματική. Δυστυχώς, η Crédit Lyonnais αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα: το κόστος της αναβλητικότητας αποδεικνύεται υψηλό»⁽³⁹⁾.

Πίνακας 16

Ενισχύσεις στους δημόσιους τραπεζικούς ομίλους της Γαλλίας

Δικαιούχοι	Αριθμός των σχεδίων ενίσχυσης από το 1992	Συνολικές ενισχύσεις μη ανηγμένες στην παρούσα αξία (1992-1998) (σε δισεκατομμύρια FRF)
Crédit Lyonnais	4	102 (τουλάχιστον)
Société Marseillaise de Crédit ⁽¹⁾	4	2,1
Comptoir des entrepreneurs	4	15,2
GAN-CIC	2	23,76
Crédit Foncier de France ⁽²⁾	1	25
Σύνολο		168

⁽¹⁾ Μια ακόμη εισφορά κεφαλαίων, απροσδιόριστου ύψους, προβλέπεται το 1998.

⁽²⁾ 25 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων αντιστοιχούν στο ποσό της θραυπρόθεσμης πιστωτικής διευκόλυνσης από το κράτος άλλα στοιχεία, τα οποία δεν είναι δυνατό να προσδιοριστούν αριθμητικά, προβλέπονται (απεριόριστη εγγύηση του κράτους και ανάληψη από το κράτος της υποχρέωσης να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα που θα επιτρέψουν στη CFF να συνεχίσει να ασκεί τη δραστηριότητά της μετά την 31η Ιουλίου 1996).

⁽³⁵⁾ Βλέπε Sénat de la République française, Banques: votre santé nous intéresse, Rapport d'Information που υπέβαλε ο κ. Alain Lambert (Γερουσιαστής, γενικός εισηγητής) εξ ονόματος της επιτροπής χρηματοοικονομικών θεμάτων, δημοσιονομικού ελέγχου και οικονομικών λογαριασμών σχετικά με την κατάσταση και τις προοπτικές του γαλλικού τραπεζικού συστήματος, αριθ. 52, 1996-1997.

⁽³⁶⁾ ΕΕ L 135 της 31. 5. 1994, σ. 5.

⁽³⁷⁾ Le système bancaire français, Οκτώβριος 1996, εισήγηση του Commissariat Général au Plan στην ομάδα χρηματοοικονομικών θεμάτων της επιτροπής χρηματοοικονομικών θεμάτων της Γερουσίας, βλ. σ. 86, του Rapport d'information αριθ. 52 της Επιτροπής χρηματοοικονομικών θεμάτων της Γερουσίας.

⁽³⁸⁾ Παράβαλε την προαναφερθείσα έκθεση Lambert, σ. 56.

⁽³⁹⁾ Παράβαλε την προαναφερθείσα έκθεση Lambert, σ. 60.

Οποιαδήποτε βιώσιμη λύση για την CL και το δημόσιο τραπεζικό σύστημα στη Γαλλία προϋποθέτει μια μεταρρύθμιση του γενικού συστήματος ελέγχου της διαχείρισης («corporate governance») του ομίλου και των ιδρυμάτων του και την εξεύρεση λύσης στο πρόβλημα του ηθικού κινδύνου που δημιουργεί η προθυμία στήριξης από το κράτος. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή πιστεύει ότι οι δεσμεύσεις που ανέλαβε η γαλλική κυβέρνηση όσον αφορά την ιδιωτικοποίηση και τη δραστική συρρίκνωση του ομίλου θα εξασφαλίσουν μια βιώσιμη λύση για τις ελλείψεις που παρατηρήθηκαν στο παρελθόν στον έλεγχο της διαχείρισης.

Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να αναφερθεί ότι η ερμηνεία που έχει δοθεί επανειλημμένα από τις γαλλικές αρχές στο άρθρο 52 του τραπεζικού νόμου του 1984 (βλέπε τμήμα 9 ανωτέρω) προσθέτει ένα επιπλέον στρεβλωτικό στοιχείο στους όρους ανταγωνισμού που ισχύουν στο γαλλικό τραπεζικό τομέα. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, οι μέτοχοι είναι υποχρεωμένοι να στηρίζουν ένα ίδρυμα που αντιμετωπίζει δυσχέρειες αν τους το ζητήσουν οι νομισματικές αρχές. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε ότι με τον τρόπο αυτό γίνεται διάκριση μεταξύ των ιδιωτικών τραπεζών και των δημοσίων τραπεζών, ο μέτοχος των οποίων έχει στη διάθεσή του απεριόριστα μέσα και ότι η ερμηνεία αυτή οδηγεί σε άνιση κατανομή των πόρων, νοθεύει την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και τους ισχύοντες όρους ανταγωνισμού στο γαλλικό τραπεζικό τομέα. Η ερμηνεία αυτή του τραπεζικού νόμου, η οποία πρόσφατα απορρίφθηκε με απόφαση του Εφετείου Παρισίων, συνέβαλε αναμφισβήτητα στις αλόγιστες ενέργειες των διευθυντών των δημοσίων τραπεζών στη Γαλλία, οι οποίοι βασίζονταν στη σχεδόν συστηματική στήριξη του μετόχου τους. Με τη δημιουργία προσδοκιών του είδους αυτού, η ερμηνεία αυτή κατέστησε εντονότερες τις ήδη υφιστάμενες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Το γεγονός ότι οι γαλλικές αρχές επικαλούνται ακόμη, σε πολλές περιπτώσεις τραπεζικής κρίσης, τον αναγκαστικό χαρακτήρα που αποδίδουν στο άρθρο 52, αποδεικνύει ότι το κράτος-μέτοχος δεν έχει συνεντιστεί με τις επαναλαμβανόμενες κρίσεις των γαλλικών δημοσίων τραπεζικών ιδρυμάτων και ότι είναι έτοιμο να επαναλάβει ορισμένα από τα σφάλματα του παρελθόντος.

Αντί για μια σχεδόν απεριόριστη στήριξη του είδους αυτού, ιδίως εφόσον οι γαλλικές αρχές αναπτύσσουν το επιχειρήμα του κινδύνου μετάδοσης μιας συστημικής κρίσης στον υπόλοιπο χρηματοπιστωτικό τομέα, στην περίπτωση μεγάλων τραπεζών όπως η CL (επιχείρημα που είναι γνωστό ως «too big to fail»), η Επιτροπή πιστεύει ότι οι γαλλικές αρχές θα πρέπει να ακολουθήσουν, για το κοινό συμφέρον, διαφορετική στρατηγική για την αντιμετώπιση των κρίσεων στον τραπεζικό τομέα, προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι στρεβλωτικές συνέπειες για τον ανταγωνισμό. Η Επιτροπή πιστεύει ότι η σωστή πολιτική πρέπει να αποβλέπει στην ενίσχυση της υπευθυνότητας των διαχειριστών των τραπεζών, δημοσίων και ιδιωτικών. Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία, αφενός, οι αρμόδιες αρχές να καθιστούν σαφές ότι

τα πιστωτικά ιδρύματα υπόκεινται κανονικά στις κυρώσεις της αγοράς και ότι οι τράπεζες, όπως και οι υπόλοιπες επιχειρήσεις, διατρέχουν τον κίνδυνο εκκαθάρισης [όπως παρατήρησε η αρμόδια γαλλική εποπτική αρχή στον τραπεζικό τομέα (Commission bancaire) στην προαναφερθείσα έκθεσή της για το 1995], και, αφετέρου, το κράτος να ενεργεί αναλόγως κατά την αντιμετώπιση των κρίσεων στον τραπεζικό τομέα, χωρίς να κάνει διάκριση μεταξύ των δημοσίων και των ιδιωτικών τραπεζών. Η πολιτική αυτή πρέπει να συνοδεύεται από μέτρα για την προστασία των μικρών καταθετών μέσω συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων⁽⁴⁰⁾. Η πολιτική αυτή προϋποθέτει επίσης συνοδευτικές στρατηγικές για τη διαδικασία εκκαθάρισης των τραπεζών που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες προκειμένου να περιοριστούν οι κρίσεις και να αποφευχθεί η εξάπλωσή τους στον υπόλοιπο χρηματοπιστωτικό τομέα και στην οικονομία γενικότερα. Η Επιτροπή πιστεύει ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν διάφορα μέσα, όπως οι προσωρινές εγγυήσεις των υποχρεώσεων, τα οποία επιτρέπουν την πλαισίωση των διαδικασιών εκκαθάρισης και, ανάλογα με την περίπτωση, την αποφυγή μιας συστημικής κρίσης. Η Επιτροπή ζήτησε τη γνώμη μιας ομάδας «σοφών» η οποία αποτελείται από πρώην διοικητές κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών, οι οποίοι συμφώνησαν με την άποψή της επί του θέματος αυτού.

10.3 Αξιολόγηση της βιωσιμότητας της Crédit Lyonnais βάσει των υποθέσεων του σχεδίου που υπεβλήθη στην Επιτροπή τον Ιούλιο 1997

Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι η γενική αρχή των κατευθυντηρίων γραμμών για τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης θα έπρεπε να είναι ότι «οι ενισχύσεις επιτρέπονται μόνο σε περιπτώσεις που η έγκριση της ενίσχυσης είναι προς το κοινοτικό συμφέρον.» Η Επιτροπή προέβη, κατ' αρχάς, με τη βοήθεια της τράπεζας-συμβούλου, σε μια ανάλυση του σχεδίου που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές στο πλαίσιο της εσωτερικής συνεκτικότητας των υποθέσεων του εν λόγω σχεδίου. Η εν λόγω ανάλυση δεν προδικάζει κατ' ουδένα τρόπο τις αλλαγές που θα μπορούσαν να γίνουν λαμβανομένης υπόψη της πολιτικής της Κοινότητας στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, πράγμα που σημαίνει ότι οι υποθέσεις αυτές δεν θεωρούνται από την Επιτροπή ανέφικτες.

Σύμφωνα με το σχέδιο των γαλλικών αρχών, με την «πλήρη αντιστάθμιση» του δανείου τα κέρδη της CL θα αυξάνονται συνεχώς, από 0,2 δισεκατομμύρια φράγκα το 1996 σε 3,2 δισεκατομμύρια φράγκα το 2000 (καθαρό αποτέλεσμα, μερίδιο του ομίλου, μετά τη διανομή των εσόδων από τη ρήτρα). Μετά το 2000, σύμφωνα με την τράπεζα-σύμβουλο της Επιτροπής, λαμβανομένου υπόψη του υψηλού επιτευχθέντος αποτελέσματος, τα αποτελέσματα αυτά θα σταθεροποιηθούν και ο ρυθμός βελτίωσής τους θα είναι βραδύτερος.

⁽⁴⁰⁾ Η οδηγία 94/19/ΕΚ περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή συστήματα του είδους αυτού, ΕΕ L 135 της 31. 5. 1994, σ. 5.

Πίνακας 17

Αποτελέσματα της Crédit Lyonnais σύμφωνα με το σχέδιο του Ιουλίου 1997

(σε δισεκατομμύρια FRF)

	1996π	1997π	1998ε	1999ε	2000ε
Χρηματοοικονομικές επιπτώσεις της «αντιστάθμισης»	3,0	3,3	3,0	2,7	2,4
Με «αντιστάθμιση»	0,2	1,0	1,7	2,2	3,2
Καθαρό αποτέλεσμα, μερίδιο του ομίλου (μετά τη ρήτρα επανόδου σε υγιή κατάσταση)					

Σημείωση: 1996 και 1997 βάσει διαπιστωμένων αποτελεσμάτων. Τα δεδομένα 1998-2000 έχουν αναχθεί στην παρούσα αξία και υποβλήθει από τις γαλλικές αρχές τον Μάρτιο 1998. Η τελευταία αναγωγή των στοιχείων αυτών στην παρούσα αξία έγινε τον Μάιο 1998, παράβαλε. πίνακα 19.

Μετά την εφαρμογή των μέτρων αναδιάρθρωσης στο δίκτυο της Γαλλίας, η κυριότερη πηγή κερδών της CL μετά την εφαρμογή του σχεδίου είναι το μητροπολιτικό δίκτυο, το οποίο θα αντιπροσωπεύει περίπου 57 % του καθαρού αποτελέσματος⁽⁴¹⁾ της CL από το έτος 2000 και μετά.

Οι εργασίες που διεξήγαγε η τράπεζα-σύμβουλος της Επιτροπής, οι οποίες βασίζονται στους στόχους που καθόρισε η CL (σταδιακή εισαγωγή του κεφαλαίου στο χρηματιστήριο για το έτος 2000, στρατηγική τράπεζας γενικών εργασιών στη Γαλλία και τράπεζας παροχής υπηρεσιών επιχειρήσεις για τον υπόλοιπο κόσμο).

Όσον αφορά τη Γαλλία (DCAF), η τράπεζα-σύμβουλος της Επιτροπής βρίσκει λογικές τις προβλέψεις της CL. Οι προβλέψεις αυτές στηρίζονται σε μια σαφή στρατηγική που αποβλέπει στη διατήρηση των υφιστάμενων μεριδίων αγοράς και στη μείωση του λειτουργικού κόστους. Το σχέδιο βασίζεται στην επιτυχία του προγράμματος μείωσης του κόστους και στη βελτίωση της ποιότητας των περιουσιακών στοιχείων. Στο βαθμό που η CL δεν φιλοδοξεί να ανακτήσει μερίδια αγοράς (εκτός από τον τομέα της καταναλωτικής πίστης στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης της με την Cetelem), οι επιδιωκόμενοι στόχοι φαίνεται ότι είναι ανάλογοι των δυνατοτήτων της. Η τράπεζα-σύμβουλος της Επιτροπής διεξήγαγε ανάλυση ευαισθησίας από την οποία φαίνεται ότι, ακόμα και στην περίπτωση που η CL μειώσει τα γενικά της έξοδα και το κόστος εκμετάλλευσής με ρυθμό αισθητά βραδύτερο από τον προβλεπόμενο, η απόδοσή της δεν πρόκειται να τεθεί σε κίνδυνο. Αντίθετα, η αύξηση των ιδίων κεφαλαίων θα είναι πολύ βραδύτερη και ο συντελεστής φερεγγυότητας («tier one») δεν θα υπερβεί το 5 % πριν το έτος 2000. Η αύξηση των προβλέψεων κατά 20 % σε σχέση με αυτές του σχεδίου θα έχει μικρότερο αντίκτυπο στο αποτέλεσμα και το συντελεστή ιδίων κεφαλαίων. Η τράπεζα-σύμβουλος της Επιτροπής κρίνει ότι, στο μέτρο που οι υποθέσεις του επιχειρηματικού σχεδίου από την άποψη του όγκου των δραστηριοτήτων και του καθαρού προϊόντος τραπεζικών εργασιών είναι μάλλον συντηρητικές, δεν απαιτείται η διεξαγωγή ανάλυσης ευαισθησίας όσον αφορά τη μείωση του καθαρού προϊόντος τραπεζικών εργασιών.

Η τράπεζα-σύμβουλος της Επιτροπής εξέτασε τις υπόλοιπες πράξεις της CL και επισήμανε ότι η επίδοσή της στην

Ευρώπη εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό, για την περίοδο που καλύπτει το σχέδιο, από την επίδοση της BfG (η εκχώρηση της οποίας δεν προβλέπεται στο σχέδιο πριν από το 2000) τα αποτελέσματα της οποίας αναμένεται ότι θα σταθεροποιηθούν μετά την αναδιάρθρωσή της και τον επαναπροσδιορισμό των στρατηγικών της. Στο βαθμό που το σχέδιο προβλέπει σημαντικές εκχωρήσεις στην Ευρώπη, οι επιδόσεις της στη Γηραιά Ήπειρο θα επηρεαστούν από έκτακτα στοιχεία, ανάλογα με το αν οι εκχωρήσεις οδηγήσουν σε υπεραξίες ή απώλειες αξίας. Η τράπεζα-σύμβουλος της Επιτροπής επισήμανε ότι μετά την εκχώρηση από την CL των λιανικών τραπεζικών εργασιών εκτός της Γαλλίας, και την ενοποίηση, που δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, των δραστηριοτήτων της στις χρηματαγορές και στην παροχή υπηρεσιών σε επιχειρήσεις, σημαντικές συνεργίες επέτρεψαν τη βελτίωση της συνολικής κάλυψης των μεγάλων πελατών της τράπεζας και της εξασφάλισαν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την επίτευξη των στόχων της. Συγκεκριμένα, η Crédit Lyonnais Americas, η οποία είναι μια από τις ελάχιστες τράπεζες των Ηνωμένων Πολιτειών που διαθέτουν δικαιώματα εμπορικής τράπεζας και τράπεζας επενδύσεων, καθώς και η Crédit Lyonnais Securities Asia, η οποία ειδικεύεται κυρίως στην παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, αποτελούν δύο πολύ σημαντικές επιχειρήσεις του ομίλου. Η ύπαρξη των δύο αυτών επιχειρήσεων ενισχύει τον λογικό χαρακτήρα της διεθνούς στρατηγικής και των χρηματοοικονομικών προβλέψεων της τράπεζας.

Βάσει των εργασιών της τράπεζας-συμβούλου, η Επιτροπή συνήγαγε το συμπέρασμα ότι το επιχειρηματικό σχέδιο που της υποβλήθηκε τον Ιούλιο 1997 είναι σε γενικές γραμμές ρεαλιστικό τόσο όσον αφορά τις υποθέσεις που διατυπώνονται, οι οποίες προβλέπουν μια λογική ανάπτυξη, χωρίς ιδιαίτερα φιλόδοξους στόχους που θα ήταν δυνατό να οδηγήσουν την CL σε μια επιθετική πολιτική επί των τιμών. Το σχέδιο αυτό, το οποίο είναι συνεκτικό όσον αφορά τη δομή του, προβλέπει ικανοποιητικά επίπεδα απόδοσης για το 2000, έτσι ώστε να εμφανίζεται η CL βιώσιμη μακροπρόθεσμα, στις υποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση ενισχύσεων και τις αντιπαροχές που πρότειναν οι γαλλικές αρχές τον Ιούλιο 1997. Τα αποτελέσματα της CL το 1997 φαίνεται ότι σε γενικές γραμμές επιβεβαιώνουν την ανάλυση αυτή. Θα πρέπει να αναφέρουμε ότι το καθαρό προϊόν τραπεζικών εργασιών της CL ήταν υψηλότερο από αυτό του 1996 ενώ το σχέδιο προέβλεπε σημαντική μείωσή του.

⁽⁴¹⁾ DCAF και θυγατρικές της DCAF.

Τα συμπεράσματα αυτά πρέπει να σταθμιστούν βάσει πολλών στοιχείων. Οι επιδόσεις της CL πρέπει να εξεταστούν σε σχέση με τις επιδόσεις των πλέον συγκρίσιμων με αυτήν πιστωτικών ιδρυμάτων. Λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων δραστηριοτήτων που ασκεί η CL, η σύγκριση αυτή δεν είναι απλή και απαιτεί την εξέταση σημαντικού αριθμού ιδρυμάτων και αγορών βάσει μεγάλου αριθμού κριτηρίων, όσον αφορά το μέγεθος, τη δομή, την οργάνωση, την αποδοτικότητα, το δίκτυο υποκαταστημάτων, την παρουσία στην εθνική και τη διεθνή αγορά, κλπ. Η εξέταση αυτή διεξήχθη από την τράπεζα-σύμβουλο της Επιτροπής όχι μόνο σε σχέση με τις πλησιέστερες στην CL γαλλικές τράπεζες, όπως η Société Générale και η B. N. P., αλλά και σε σχέση με τις εξελίξεις στις υπόλοιπες τραπεζικές αγορές στην Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο.

Από την ανάλυση αυτή προκύπτει ότι οι προσπάθειες αναδιάρθρωσης που κατέβαλε η CL είναι σημαντικές αλλά στο στάδιο αυτό δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί. Η CL παρουσιάζει ακόμα σημαντικό όγκο προσωπικού και μεγάλο αριθμό υποκαταστημάτων, λόγω των οποίων τα γενικά της έξοδα είναι αρκετά υψηλά. Η μεταβίβαση στον μηχανισμό διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων που αντιπροσωπεύουν αξία 190 δισεκατομμυρίων φράγκων βελτίωσε την ακαθάριστη απόδοση του χαρτοφυλακίου (η οποία μετράται με βάση τους συντελεστές περιθώριο επιτοκίου/μέσος όρος των στοιχείων του ενεργητικού και ακαθάριστο αποτέλεσμα εκμετάλλευσης/μέσος όρος των στοιχείων του ενεργητικού αλλά οι συντελεστές καθαρής απόδοσης της CL (απόδοση προς στοιχεία του ενεργητικού και συγκρίσιμου μεγέθους προς ίδια κεφάλαια) παραμένουν αισθητά χαμηλότεροι από αυτούς των εφάμιλλων ανταγωνιστών της. Το κόστος εκμετάλλευσης (76 % το 1997) είναι ακόμη ιδιαίτερα υψηλό σε σχέση με αυτό των γάλλων ανταγωνιστών της CL (με συντελεστή περίπου 70 %) αλλά και των αλλοδαπών ανταγωνιστών της (με συντελεστή περίπου 60 %).

Ενόψει του τελικού σταδίου της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, είναι πολύ πιθανό ότι θα χρειαστούν περαιτέρω μειώσεις του συντελεστή αυτού για τις περισσότερες ευρωπαϊκές τράπεζες και πολύ περισσότερο για την CL. Από την άποψη της ποιότητας των στοιχείων του ενεργητικού, η πράξη διαχωρισμού εξασφάλισε αδιαμφισβήτητη σημαντική βελτίωση και σήμερα το επίπεδο κάλυψης των επισφαλών απαιτήσεων επανήλθε σε καταλληλότερα επίπεδα. Δεδομένου ότι ο έλεγχος των κινδύνων αποτέλεσε τον κρίσιμο παράγοντα ο οποίος υπεισέρχεται στα περισσότερα προβλήματα της CL, θα πρέπει να επαληθευθεί, μεσοπρόθεσμα, η ικανότητα που θα εξασφαλίσουν στην τράπεζα τα νέα συστήματα διαχείρισης των κινδύνων, να προβλέπει, να προλαμβάνει και να διαχειρίζεται τους μεγαλύτερους κινδύνους μεσοπρόθεσμα και, επίσης, να αντιμετωπίζει τα απρόοπτα με ίδιους πόρους.

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, σε σχέση με τη στρατηγική που ακολουθείται από την άποψη της γεωγραφικής επέκτασης και των κλάδων δραστηριοτήτων, το μέγεθος της CL και ιδίως η διάσταση των σταθμισμένων υποχρεώσεών της, το επίπεδο κεφαλαιοποίησης είναι χαμηλότερο από αυτό των ανταγωνιστών της, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα, μεταξύ άλλων, την αύξηση του κόστους χρηματοδότησης της στις χρηματαγορές λόγω της χαμηλής πιστοληπτικής της ικανότητας και τον περιορισμό των περιθωρίων

ανάπτυξής της. Χωρίς τις ενισχύσεις που έλαβε, η CL θα ήταν υποχρεωμένη να μειώσει σε μεγάλο βαθμό τα μερίδια αγοράς της στη Γαλλία, τα οποία παραμένουν παρόμοια με τα μερίδια των κυριότερων ανταγωνιστών της. Η CL θα μπορούσε να ακολουθήσει και πάλι μια στρατηγική ανάπτυξης, σε απόλυτους όρους και όσον αφορά τα μερίδια της αγοράς, μόνο όταν θα έχει εξασφαλίσει ένα επίπεδο ιδίων κεφαλαίων πολύ υψηλότερο από αυτό που διαθέτει σήμερα, πράγμα που προϋποθέτει, αν δεν γίνει η αναδιάρθρωση των κεφαλαίων της, θετικά αποτελέσματα επί σειρά ετών.

Από τα προαναφερόμενα συνάγεται το συμπέρασμα, βάσει του κοινοποιηθέντος σχεδίου, ότι η CL είναι βιώσιμη, αλλά ότι θα πρέπει να καταβληθούν ακόμη σημαντικές προσπάθειες προκειμένου να εδραιωθεί η επιτελούμενη ανάκαμψη. Η Επιτροπή, στα συμπεράσματά της όσον αφορά τη βιωσιμότητα της CL, θα πρέπει να λάβει επίσης υπόψη της τις ουσιαστικές τροποποιήσεις που θα πρέπει να γίνουν στο κοινοποιηθέν σχέδιο, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων όσον αφορά την ελαχιστοποίηση των ενισχύσεων και των αντισταθμιστικών μέτρων για τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, όπως προβλέπονται από τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού (παράβαλε τμήματα 10.4 και 10.5 κατωτέρω).

10.4 Αναλογικότητα των ενισχύσεων έναντι του κόστους και των πλεονεκτημάτων της αναδιάρθρωσης. Τροποποίηση των προβλέψεων του κοινοποιηθέντος σχεδίου

Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι οι κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης προβλέπουν ότι «για να περιοριστούν οι στρεβλωτικές συνέπειες, η μορφή υπό την οποία χορηγείται η ενίσχυση πρέπει να είναι τέτοια που να μη δημιουργεί στην εταιρεία πλεόνασμα μετρητών το οποίο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για επιθετικές δραστηριότητες στρέβλωσης της αγοράς ανεξάρτητες από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης.» Για να εκτιμηθεί κατά πόσο οι ενισχύσεις είναι ανάλογες του επιδιωκόμενου στόχου και αν η CL συμβάλλει με κάθε δυνατό τρόπο στο σχέδιο αναδιάρθρωσης που έχει υποβληθεί στην Επιτροπή, όπως απαιτούν οι κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή διαχωρίζει τις ενισχύσεις που απορρέουν από την αύξηση των ζημιών του CDR από τις ενισχύσεις που αφορούν την τροποποίηση των όρων του δανείου της CL στην EPFR.

Οι ενισχύσεις στην CL για τις ζημιές του CDR και της EPFR οφείλονται κυρίως στην αιτία που οδήγησε στην πράξη διαχωρισμού του 1995 και είναι δύσκολο για τις δημόσιες αρχές να προσαρμόσουν το ποσό, εκτός αν τεθούν υπό αμφισβήτηση οι βασικές αρχές της πράξης διαχωρισμού και ιδίως ο καταλογισμός των ζημιών του CDR στην EPFR. Οι ζημιές αυτές σωστά καταλογίζονται στην CL (με την επιφύλαξη τυχόν σφαλμάτων διαχείρισης του CDR τα οποία θα πρέπει να στοιχειοθετηθούν ένα προς ένα), εφόσον το CDR ανέλαβε τα επισφαλή στοιχεία του ενεργητικού και τις επισφαλείς απαιτήσεις της τράπεζας. Δεδομένου ότι το CDR είναι μη ενοποιημένη θυγατρική της CL (στο οποίο η CL δεν έχει πλέον, βάσει της απόφασης 95/547/EK, κανένα δικαίωμα απόφασης) οι ζημιές αυτές δεν επηρεάζουν πλέον τη χρηματοοικονομική κατάσταση της CL, δεδομένου ότι δεν καταλογίζονται πλέον σ' αυτήν, εφόσον τις αναλαμβάνει το κράτος με τη μορφή της αναδιάρθρωσης των κεφαλαίων της EPFR.

Αντίθετα, τα επιτόκια με τα οποία χορηγήθηκε το δάνειο της CL στην EPFR έχουν άμεση επίδραση στην απόδοση της CL. Όπως φαίνεται στον πίνακα 13 που παρατίθεται πιο πάνω, η «αντιστάθμιση» του καθαρού κόστους χρηματοδότησης του δανείου αυτού μεταβάλλει αισθητά τα αποτελέσματα της CL. Πρόκειται για μια εναλλακτική λύση για το κράτος, το οποίο έχει ήδη προσφύγει σε τροποποιήσεις του είδους αυτού με τη χορήγηση των επειγουσών ενισχύσεων του 1995 και του 1996 προκειμένου να βελτιώσει τη χρηματοοικονομική θέση της CL. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσο οι συμπληρωματικές ενισχύσεις είναι ανάλογες των επιδιωκόμενων στόχων, βάσει της αντιστάθμισης του δανείου στην EPFR και της κατάργησης της ομολογίας χωρίς τοκομερίδιο, οι οποίες αποτελούν σημαντική αύξηση του κόστους χρηματοδότησης της πράξης για την EPFR, με το οποίο βαρύνεται το κράτος.

Η «αντιστάθμιση» του δανείου στην EPFR δεν μπορεί ενδεχομένως να θεωρηθεί απαραίτητη παρά μόνον εφόσον η CL δεν είναι σε θέση να αυτοχρηματοδοτήσει το κόστος που συνεπάγεται γι' αυτήν το δάνειο στην EPFR (πέρα από την απόδοση με 85 % του TMM). Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι η ρύθμιση αυτή αποτελεί μία μορφή συμβολής της CL στο σχέδιο ανάκαμψης, η οποία επιτρέπει τον περιορισμό των ενισχύσεων. Θα πρέπει επίσης να τονίσουμε ότι η «αντιστάθμιση» δεν είναι δυνατόν να εξομοιωθεί με επένδυση (για την οποία χορηγούνται ενισχύσεις) που επηρεάζει τον ισολογισμό της τράπεζας, αλλά ότι αποτελεί στοιχείο που περιλαμβάνεται στα αποτελέσματα. Για τον λόγο αυτό, η ανάγκη αντιστάθμισης πρέπει να αξιολογηθεί σε σχέση με τη χρηματοοικονομική κατάσταση της CL.

Η CL πρόβη, στις αρχές Μαΐου 1998, σε νέες προβλέψεις αποτελεσμάτων βάσει των εκχωρήσεων στοιχείων του ενεργητικού στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης. Τα στοιχεία αυτά, τα οποία έχουν αναχθεί στην παρούσα αξία, δείχνουν ότι οι βασικές υποθέσεις του σχεδίου έχουν τροποποιηθεί σημαντικά και ότι, από το 1997 έως το 1999, η CL δεν μπορούσε να επιτύχει θετικό αποτέλεσμα χωρίς αντιστάθμιση του δανείου, το ποσό της οποίας είναι υψηλότερο, για κάθε ένα από τα έτη αυτά, από το κέρδος της CL (πριν την εφαρμογή της ρήτηρας). Η προσαρμογή είναι ιδιαίτερα αισθητή το 1999, δεδομένου ότι η CL προβλέπει καθαρό αποτέλεσμα χαμηλότερο κατά 2 δισεκατομμύρια φράγκα απ' αυτό των προβλέψεων του Ιουλίου 1997. Η Επιτροπή παραδέχεται ότι, χωρίς την «αντιστάθμιση» του δανείου στην EPFR από το 1997 έως το 1999, οι ζημίες μπορούν να δημιουργήσουν σοβαρές εντάσεις, λαμβανομένης υπόψη της χαμηλής πιστοληπτικής ικανότητας της CL και της θέσης της υπό έλεγχο, στις αρχές του 1998, από τον οργανισμό Moody και, με τον τρόπο αυτό, να τεθεί υπό κίνδυνο η αναδιάρθρωσή της που δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι το κόστος της αναδιάρθρωσης που προβλέπεται στο πλαίσιο του σχεδίου παύσης δραστηριοτήτων και εκχωρήσεων το οποίο εφαρμόζει η γαλλική κυβέρνηση έχει ιδιαίτερες επιπτώσεις για τα έτη 1998 και 1999, τα οποία έχουν στρατηγική σημασία για τον όμιλο ενόψει της ιδιωτικοποίησης που πρέπει να ολοκληρωθεί τον Οκτώβριο 1999.

Πίνακας 18

Αναθεωρημένες υποθέσεις 1996-2000

(σε δισεκατομμύρια FRF)

	1997	1998	1999	2000
Χρηματοοικονομικές επιπτώσεις της «αντιστάθμισης»	3,3	3,0	2,7	2,4
Καθαρό αποτέλεσμα του ομίλου (πριν την εφαρμογή της ρήτηρας)				
— Νέες εκτιμήσεις	1,9	[...]	[...]	3,6
— Σχέδιο του Ιουλίου 1997	2,3	2,7	4,5	6,6
Διαφορά του αποτελέσματος σε σχέση με το σχέδιο του Ιουλίου 1997	-0,4	[...]	[...]	-3,0

Σημείωση: τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν στον πίνακα αυτό υποβλήθηκαν από την CL στην Επιτροπή τον Μάιο 1998. Τα στοιχεία αυτά στηρίζονται στα επιτεύγματα (1996-1997) και τις προβλέψεις της τράπεζας και έχουν αναχθεί στην αξία του Μαΐου προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι επιπτώσεις των εκχωρήσεων στοιχείων του ενεργητικού στον όγκο των εργασιών της τράπεζας και τα αποτελέσματά της

Επίσης, όπως ανέφεραν οι εκπρόσωποι της CL σε συνεδρίαση που διεξήχθη στις 7 Μαΐου 1998, η CL αναμένει ότι, μόλις ολοκληρωθούν οι αναδιρθρώσεις που συνδέονται με τις εκχωρήσεις, θα είναι σε θέση, από το 2000 και μετά, να χρηματοδοτήσει την ανάπτυξη της χωρίς να χρειάζεται το σύνολο της «αντιστάθμισης» του δανείου που προτάθηκε αρχικά από τις γαλλικές αρχές τον Ιούλιο του 1997. Θα πρέπει να τονίσουμε ότι μεγάλος αριθμός στοιχείων που συνδέονται με τις αναδιρθρώσεις μετά την παρούσα απόφαση, δεν επαναλαμβάνονται μετά το έτος 2000, δεδομένου ότι, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα των εκχωρήσεων στοιχείων του ενεργητικού, οι εκχωρήσεις αυτές θα πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί στις 31 Δεκεμβρίου 2000. Ως εκ τούτου, οι μεσοπρόθεσμες προοπτικές της CL, κατά την ιδιωτικοποίησή της το 1999, θα πρέπει να είναι πολύ πιο ευνοϊκές, με την προϋπόθεση ότι θα συνεχίσει τις προσπάθειες που καταβάλλει όσον αφορά την εσωτερική αναδιάρθρωσή της προκειμένου, ιδίως, να μειώσει εκ νέου το κόστος εκμετάλλευσής της (σχέση μεταξύ γενικών εξόδων και καθαρού προϊόντος τραπεζικών εργασιών) σε 70 % περίπου.

Η Επιτροπή πιστεύει ότι η ιδιωτικοποίηση της CL και το τέλος της αβεβαιότητας που συνδέεται με το σχέδιο ενισχύσεων πρόκειται να τροποποιήσουν σημαντικά τους όρους εκμετάλλευσης της τράπεζας. Η πρόσβασή της στην αγορά για την αύξηση των ιδίων κεφαλαίων της θα διευκολυνθεί. Η CL θα εξασφαλίσει μία προοδευτική μείωση του κόστους του δανεισμού της, το οποίο είναι επί του παρόντος μεγαλύτερο από αυτό των ανταγωνιστών της λόγω της χαμηλής πιστοληπτικής της ικανότητας. Ως εκ τούτου, τα περιθώριά της θα επανέλθουν στο επίπεδο των περιθωρίων των κυριότερων ανταγωνιστών της. Η βελτίωση των περιθωρίων της θα ενισχύσει την ανάκαμψη χάρη στη μείωση του κόστους εκμετάλλευσης. Συνεπώς, μετά την ιδιωτικοποίηση, θα πρέπει να πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την έναρξη μιας διαρκούς ανοδικής πορείας. Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι τα προβλήματα της CL οξύνθηκαν ιδιαίτερα σε μία περίοδο δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, το 1992 και το 1993. Μία τράπεζα είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη στην εξέλιξη της οικονομικής συγκυρίας, όχι μόνο διότι έχει άμεσες επιπτώσεις στην ανάπτυξή της (στην προκειμένη περίπτωση, η ανάπτυξη της CL θα έμενε μεσοπρόθεσμα χαμηλή λόγω της διατήρησης ενός μηχανισμού αναχαιτίσης), αλλά επίσης διότι οι κίνδυνοι των πελατών της και το ποσοστό αδυναμίας εκπλήρωσης των υποχρεώσεών τους είναι πολύ μικρότερο όταν η μακροοικονομική συγκυρία είναι ευνοϊκή. Λαμβανομένων υπόψη των ευνοϊκών μεσοπρόθεσμων προοπτικών της ευρωπαϊκής οικονομίας, χάρη στο πλαίσιο ανάπτυξης και σταθερότητας που έχει δημιουργηθεί από την οικονομική και νομισματική ένωση, η Επιτροπή πιστεύει ότι η ανάκαμψη της CL θα επιτευχθεί σε ένα ευνοϊκό πλαίσιο, το οποίο θα της επιτρέψει να ολοκληρώσει τις προσπάθειες αναδιάρθρωσης και τη δραστική μείωση της αξίας του ισολογισμού της βάσει της παρούσας απόφασης, λαμβανομένων ακόμη υπόψη των περιορισμών που επιβάλλει στην ανάπτυξή της η παρούσα απόφαση. Βάσει όλων αυτών και λαμβανομένων υπόψη των νέων εκτιμήσεων της CL, η Επιτροπή πιστεύει ότι οι προβλέψεις όσον αφορά τη βιωσιμότητά της βάσει του αρχικού σχεδίου του 1997 παραμένουν εύλογες.

Η Επιτροπή συνήγαγε το συμπέρασμα ότι είναι δυνατόν να εγκριθεί πλήρης αντιστάθμιση του δανείου για τα έτη 1997, 1998 και 1999 και ότι, στη συνέχεια, η CL θα είναι σε θέση να αντιμετωπίσει το κόστος αναχρηματοδότησης των μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων που αντιστοιχούν στο δάνειο προς την EPFR χωρίς να τεθεί σε κίνδυνο η βιωσιμότητά της.

Ο περιορισμός αυτός δεν επηρεάζει το ποσό των ενισχύσεων (βλέπε πίνακα 15) που έχει υπολογιστεί βάσει της πλήρους αντιστάθμισης του δανείου στην CL. Η ζημία για το κράτος, ως αποτέλεσμα της μεταβολής της αξίας της τράπεζας, ισοδυναμεί με τη μείωση της ενίσχυσης, έτσι ώστε οι επιπτώσεις στο καθαρό ποσό της ενίσχυσης, για τα οικονομικά του κράτους, είναι αμελητέες⁽⁴²⁾.

Στη βάση αυτή, οι συμπληρωματικές ενισχύσεις το συμβιβασίμο των οποίων εξετάζεται στο πλαίσιο της παρούσας

απόφασης υπολογίζεται ότι ανέρχονται σε 53 έως 98 δισεκατομμύρια φράγκα, υπερβαίνουν δηλαδή κατά πολύ τις ενισχύσεις που ενέκρινε η Επιτροπή το 1995 και το 1996.

Εξάλλου, η Επιτροπή και η γαλλική κυβέρνηση συμφώνησαν για τη δημιουργία ενός χρηματοπιστωτικού μηχανισμού, το αποτέλεσμα του οποίου θα είναι ισοδύναμο με το αποτέλεσμα της αναχαιτίσης που έχει η υποχρέωση για την CL να χρηματοδοτήσει το δάνειο προς την EPFR με επιτόκιο 85 % του TMM, δηλαδή κάτω από το ποσοστό αναχρηματοδότησής τους με αυτό. Ο μηχανισμός υποκατάστασης, σύμφωνα με την αρχή του ιδιώτη επενδυτή στην οικονομία της αγοράς που αναφέρθηκε πιο πάνω, δεν θα πρέπει να εμπεριέχει νέες ενισχύσεις προς την CL (βλέπε τμήμα 10.6 κατωτέρω), αλλά αύξηση του επιτοκίου εξυπηρέτησης του δανείου προς την EPFR σε 100 % του TMM.

Λαμβανομένου υπόψη του στοιχείου αυτού, η Επιτροπή σημειώνει ότι η μη χορήγηση του δανείου ύψους 2 δισεκατομμυρίων φράγκων από την Crédit Lyonnais στην EPFR, στόχος του οποίου ήταν η χρηματοδότηση της εγγραφής από την EPFR ομολογίας χωρίς τοκομερίδιο, παρόλο που αποτελεί διαφυγόν κέρδος για το κράτος (το οποίο έχει ληφθεί υπόψη από την Επιτροπή στον υπολογισμό των ενισχύσεων και των απαιτούμενων αντιπαροχών), δεδομένου ότι η EPFR δεν είχε τη δυνατότητα μετατροπής μιας υποχρέωσης με βραχυπρόθεσμο επιτόκιο σε απαίτηση με μακροπρόθεσμο επιτόκιο, δεν έχει άμεσες επιπτώσεις στην Crédit Lyonnais, η οποία απλώς απαλλάσσεται από μία υποχρέωση λήψης και χορήγησης δανείου ύψους 10 δισεκατομμυρίων φράγκων με το επιτόκιο της αγοράς, ούτε στο λογαριασμό αποτελεσμάτων της και στο συντελεστή φερεγγυότητάς της⁽⁴³⁾.

10.5 Αντιπαροχές ανάλογες των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού λόγω της χορήγησης ενισχύσεων στην Crédit Lyonnais

Η συνολική ανάλυση στην οποία προβαίνει η Επιτροπή στις περιπτώσεις χορήγησης ενισχύσεων αναδιάρθρωσης σε επιχείρηση που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες πρέπει να λαμβάνει υπόψη της το κοινό ενδιαφέρον που παρουσιάζει η συνέχιση των δραστηριοτήτων της εν λόγω επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη του ανταγωνιστικού πλαισίου του τομέα, και αφετέρου τη μεταβολή των συνθηκών ανταγωνισμού που προκαλεί η εν λόγω ενίσχυση. Οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μπορούν να μειωθούν με τον περιορισμό των ενισχύσεων στο απολύτως απαραίτητο ποσό, αλλά και με τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων για την επιχείρηση. Αν η Επιτροπή είναι με τον τρόπο αυτό σε θέση να πετύχει ουσιαστική μείωση των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, οι ενισχύσεις είναι δυνατόν να κηρυχθούν συμβιβασίμες με το κοινό συμφέρον, με την επιφύλαξη των υπολοίπων όρων που προβλέπει το πλαίσιο για την αναδιάρθρωση.

⁽⁴²⁾ Βάσει συμβατικών υποθέσεων σύμφωνα με τις οποίες οι φορολογικές επιπτώσεις από μία μεταβολή των εσόδων εκμετάλλευσης αντισταθμίζεται από ένα οριακό πολλαπλασιαστικό συντελεστή μεταξύ της αξίας της τράπεζας και της αξίας των ιδίων κεφαλαίων.

⁽⁴³⁾ Τα δάνεια προς το κράτος δεν εμπεριέχουν κανένα κίνδυνο και συνεπώς δεν καταλογίζονται στο συντελεστή φερεγγυότητας της τράπεζας (οι επιπτώσεις στα σταθμισμένα στοιχεία του ενεργητικού είναι ανύπαρκτες).

α) Στοιχεία αξιολόγησης των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού

Πριν από οτιδήποτε άλλο θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι αν δεν είχε λάβει τις υπό εξέταση ενισχύσεις, η CL θα είχε τεθεί υπό εκκαθάριση. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης⁽⁴⁾, ο ρόλος των αντισταθμιστικών μέτρων είναι να περιορίσει τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που συνδέονται με τις ενισχύσεις στις κυριότερες αγορές στις οποίες η επιχείρηση που λαμβάνει τις ενισχύσεις ασκεί ανταγωνισμό σε παρόμοιες επιχειρήσεις. Με τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας ή τον περιορισμό των μεριδίων αγοράς, αντισταθμίζονται κατά κάποιον τρόπο οι συνθήκες για τους ανταγωνιστές και περιορίζονται στο μέτρο του δυνατού οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που προκαλούν οι ενισχύσεις.

Θα πρέπει να προσθέσουμε ότι οι αντιπαροχές με τη μορφή εκχώρησης στοιχείων του ενεργητικού της CL, που οδηγούν σε μείωση της αξίας του ισολογισμού της, όπως αυτές που είχαν προβλεφθεί από τις γαλλικές αρχές ενόψει της προηγούμενης απόφασης 95/547/EK, επιτρέπουν στην CL να διαθέσει το προϊόν της εκχώρησης για τη χρηματοδότηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης και με τον τρόπο αυτό να συμβάλει, στο μέτρο του δυνατού, στην αναδιάρθρωση αυτή. Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι σημαντικές αντιπαροχές μπορούν επίσης να συμβάλουν στον περιορισμό των ενισχύσεων στο απολύτως απαραίτητο ποσό. Η Επιτροπή γνωρίζει ωστόσο καλά ότι οι περιορισμοί της αγοράς μπορούν σε ορισμένες περιπτώσεις να καταστήσουν δυσχερή την πλήρη αξιοποίηση των εκχωρηθέντων στοιχείων του ενεργητικού της CL.

Στον τραπεζικό τομέα, ο περιορισμός όσον αφορά την φερεγγυότητα που προβλέπει η ευρωπαϊκή νομοθεσία για τον τραπεζικό τομέα (ο πυρήνας των «σκληρών» ιδίων κεφαλαίων έχει καθοριστεί σε 4% τουλάχιστον των σταθμισμένων στοιχείων του ενεργητικού και τα ίδια κεφάλαια με την ευρεία έννοια του όρου πρέπει να αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον 8%) αποτελεί μία υποχρέωση που περιορίζει τις δυνατότητες ανάπτυξης των πιστωτικών ιδρυμάτων. Στην πραγματικότητα, αυτό το κριτήριο κεφαλαιοποίησης ισχύει θεωρητικά για κάθε μορφή επιχείρησης, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Στον τραπεζικό τομέα είναι διαρκής, άμεση και ποσοτικός προσδιορίσιμη, και δεν μπορεί να αγνοηθεί προσωρινά στο πλαίσιο της στρατηγικής ανάπτυξης που ακολουθεί ένα πιστωτικό ίδρυμα. Τα πιστωτικά ιδρύματα που δεν ανταποκρίνονται επαρκώς στο κριτήριο φερεγγυότητας δεν διαθέτουν περιθώρια ανάπτυξης, αν δεν είναι σε θέση να προσελκύσουν νέα ίδια κεφάλαια ή να αυξήσουν τα ίδια κεφάλαιά τους με την επίτευξη σημαντικών κέρδους. Αυτό σημαίνει ότι η ανάπτυξη μιας τράπεζας «αναχαιτίζεται» άμεσα σε περίπτωση που δεν είναι αποδοτική, ενώ μία τράπεζα που πραγματοποιεί σημαντικά κέρδη διαθέτει περιθώριο ανάπτυξης ανάλογο με την αποδοτικότητά της. Αυτός ο περιορισμός που επιβάλλει το κριτήριο της φερεγγυότητας στην ανάπτυξη των ιδρυμάτων που παρουσιάζουν χαμηλές επιδόσεις, καθιστά προφανή τον συμπληρωματικό χαρακτήρα της πολιτικής προληπτικής εποπτείας και της πολιτικής ανταγω-

νισμού. Η Επιτροπή, κατά την εξέταση των αντιπαροχών που προτείνουν οι γαλλικές αρχές, έλαβε επίσης υπόψη τις δεσμεύσεις της κυβέρνησης όσον αφορά τη διατήρηση ενός μηχανισμού αναχαιτίσης της ανάπτυξης της τράπεζας ο οποίος αντισταθμίζει, ως ένα βαθμό, το στρεβλωτικό αποτέλεσμα των ενισχύσεων (βλέπε τμήμα 10.6 κατωτέρω).

Το κριτήριο φερεγγυότητας φαίνεται ότι καθιστά δυνατή, στις περιπτώσεις χορήγησης ενισχύσεων σε πιστωτικά ιδρύματα, τη θεωρητική και πολύ ενδεικτική εκτίμηση των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού. Αν οι ενισχύσεις μπορούν να εξομοιωθούν με εισφορές κεφαλαίου, τότε οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μπορούν να εκτιμηθούν βάσει των σταθμισμένων στοιχείων του ενεργητικού. Μία εισφορά κεφαλαίου ύψους 1 δισεκατομμυρίου φράγκων, ή οποιοδήποτε μέτρο ισοδύναμο αποτελέσματος, επιτρέπει σε μία τράπεζα να αυξήσει τα σταθμισμένα στοιχεία του ενεργητικού στον ισολογισμό της (λαμβάνομένου υπόψη του κριτηρίου φερεγγυότητας που κυμαίνεται από 4-8%), και συνεπώς να επεκτείνει τις δραστηριότητές της. Η πράξη αυτή συνεπάγεται δυνητική στρέβλωση του ανταγωνισμού της τάξης των 12,5 έως 25 δισεκατομμυρίων φράγκων (χωρίς την εν λόγω ενίσχυση η τράπεζα δεν θα μπορούσε να αυξήσει από 12,5 σε 25 δισεκατομμύρια φράγκα το ποσό των σταθμισμένων στοιχείων του ενεργητικού της). Η σχέση αυτή σημαίνει επίσης ότι αν η ενίσχυση σε ένα πιστωτικό ίδρυμα υπερβεί τα ίδια κεφάλαιά του, η στρέβλωση του ανταγωνισμού είναι μεγαλύτερη από το σύνολο των σταθμισμένων στοιχείων του ενεργητικού του. Στην περίπτωση αυτή, ο ρόλος των αντιπαροχών είναι να περιορίσει την κατά προσέγγιση εκτιμηθείσα στρέβλωση του ανταγωνισμού.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η CL έλαβε ενισχύσεις συνολικού ύψους τουλάχιστον διπλάσιου ή τριπλάσιου του ποσού των τρεχόντων ιδίων κεφαλαίων της (44 δισεκατομμύρια φράγκα το 1997). Αυτό σημαίνει ότι η θεωρητική στρέβλωση του ανταγωνισμού, μετρημένη με την ενδεικτική μέθοδο που αναφέρθηκε πιο πάνω και βάσει των στοιχείων ενεργητικού του ισολογισμού, ήταν ίση με το σύνολο των σταθμισμένων στοιχείων του ενεργητικού της τράπεζας (δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό αυτό). Οι ενισχύσεις επέτρεψαν λοιπόν όχι μόνο την επιβίωση της CL, και την αποφυγή της εκκαθάρισής της, αλλά και τη διατήρηση ενός επιπέδου δραστηριοτήτων που θα έπρεπε, ακόμη και αν οι ενισχύσεις ήταν λιγότερο γενναϊόδωρες, να είχαν μειωθεί σημαντικά (πολύ περισσότερο από τις ήδη πραγματοποιηθείσες μειώσεις) προκειμένου να πληρείται το κριτήριο της φερεγγυότητας. Έτσι θα ήταν αδύνατον για την CL να σταθεροποιηθεί τα μερίδια αγοράς στη Γαλλία, όπως έγινε στη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών (βλέπε πίνακα 5, τμήμα 3). Η αναχαιτίση της επέκτασης με την εφαρμογή του κριτηρίου φερεγγυότητας δεν απέφερε το δεσμευτικό αποτέλεσμα που θα έπρεπε να αποφέρει χωρίς το σύνολο, ή έστω ένα μέρος, των ενισχύσεων αυτών.

Συνάγεται λοιπόν το συμπέρασμα ότι οι γάλλοι και ευρωπαίοι ανταγωνιστές της CL υπέστησαν, δεδομένου του ύψους των ενισχύσεων, εξαιρετικά σοβαρή στρέβλωση του ανταγωνισμού. Για το κοινό συμφέρον, και προκειμένου να καταστεί δυνατή η έγκριση των ενισχύσεων, οι γαλλικές αρχές θα πρέπει να προτείνουν ιδιαίτερα σημαντικές αντιπαροχές, οι οποίες θα αποζημιώνουν επαρκώς τους ανταγωνιστές για τις στρεβλώσεις που υπέστησαν λόγω της άρνησης των γαλλικών αρχών να αφήσουν ελεύθερους τους μηχανισμούς της αγοράς.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 368 της 23. 12. 1994, σ. 12.

6) Αντιπαροχές στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο

Ως αντιστάθμισμα του σχεδίου ενισχύσεων του 1995 και ενός (καθαρού) εγκριθέντος ποσού ενισχύσεων ύψους 45 δισεκατομμυρίων φράγκων, οι γαλλικές αρχές είχαν αναλάβει δεσμεύσεις για σημαντικές αντιπαροχές. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως (παράβαλε τμήμα 4), σε επιστολή της 18ης Ιουλίου 1995 που απέστειλε στην Επιτροπή, ο κ. Madelin, υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, είχε αναλάβει τη δέσμευση να μειώσει η CL την εμπορική παρουσία της εκτός της Γαλλίας κατά 35 % όσον αφορά τον ισολογισμό, ποσοστό που αντιπροσωπεύει 50 % περίπου των περιουσιακών στοιχείων της Τράπεζας στην Ευρώπη εκτός Γαλλίας. Η μείωση αυτή αφορά διεθνή στοιχεία του ενεργητικού τα οποία εκτιμήθηκαν συνολικά σε 959 δισεκατομμύρια φράγκα στις 31 Δεκεμβρίου 1994, δηλαδή μείωση των στοιχείων ενεργητικού της τάξης των 335 δισεκατομμυρίων φράγκων στον υπόλοιπο κόσμο, εκ των οποίων 310 δισεκατομμύρια στην Ευρώπη. Η CL είχε κανονικά στη διάθεσή της περίοδο που επεκτεινόταν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998 προκειμένου να προβεί στις εκχωρήσεις στοιχείων του ενεργητικού για να εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή. Κατά το τέλος Οκτωβρίου 1997, η CL είχε εκχωρήσει διεθνή στοιχεία του ενεργητικού της αξίας 171 δισεκατομμυρίων φράγκων, εκ των οποίων 136 δισεκατομμύρια στην Ευρώπη, δηλαδή περίπου το ήμισυ των υποχρεώσεων που είχε αναλάβει, οι οποίες αντιπροσώπευαν 17,9 % των διεθνών στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου στις 31 Δεκεμβρίου 1994. Για να συμμορφωθεί με την απόφαση 95/547/EK, η CL έπρεπε να εκχωρήσει ακόμη στοιχεία του ενεργητικού της ύψους 174 δισεκατομμυρίων φράγκων στην Ευρώπη πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1998.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι δεσμεύσεις των γαλλικών αρχών σχετικά με τις αντιπαροχές που θα μπορούσαν να προσφέρουν, όσον αφορά τις συμπληρωματικές ενισχύσεις σε σχέση με το ποσό των ενισχύσεων που ενέκρινε η Επιτροπή το 1995 ήταν, στο σχέδιο που υπεβλήθη τον Ιούλιο του 1997, ιδιαίτερα ανεπαρκείς. Οι δεσμεύσεις αυτές αφορούσαν την εκχώρηση των «θυγατρικών της τράπεζας που αναπτύσσουν κυρίως δραστηριότητες στον τομέα των λιανικών τραπεζικών εργασιών εκτός της Γαλλίας». Οι γαλλικές αρχές, στο σχέδιο του Ιουλίου του 1997, είχαν εκφράσει την επιθυμία να εφαρμοστεί ελαστικότερο χρονοδιάγραμμα απ' αυτό που προέβλεπε η απόφαση 95/547/EK, σύμφωνα με την οποία όλες οι εκχωρήσεις διεθνών στοιχείων του ενεργητικού για την αντιστάθμιση της ενίσχυσης έπρεπε να ολοκληρωθούν πριν την 31η Δεκεμβρίου 1998. Οι γαλλικές αρχές είχαν προτείνει τον Ιούλιο 1997 την παράταση της προθεσμίας αυτής μέχρι το έτος 2000 και τη διεξαγωγή των απαιτούμενων στρατηγικών αποπενδύσεων καθόλη τη διάρκεια του σχεδίου. Η Επιτροπή, όπως ανέφερε στις γαλλικές αρχές στην επιστολή που απέστειλε στις 2 Απριλίου 1998 ο επίτροπος Van Miert στον κ. Strauss-Kahn, υπουργό Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας, πιστεύει ότι οι όροι που προβλέπονται στην απόφασή της 95/547/EK πρέπει να τηρηθούν και ότι όλα τα αντισταθμιστικά μέτρα που προβλέφθηκαν το 1995 πρέπει να έχουν ληφθεί εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, με τους όρους που προβλέπει η απόφαση 95/547/EK.

Επιπλέον, σύμφωνα με τα στοιχεία που υπέβαλε η CL, στο σύνολο του ισολογισμού στις 31 Δεκεμβρίου 1994, βάση που επέλεξε η Επιτροπή για τον υπολογισμό των αντιπαροχών στο σχέδιο του 1995, οι δραστηριότητες στον τομέα των τραπεζικών εργασιών εκτός Γαλλίας στην Ευρώπη αντιπροσώπευαν στοιχεία ενεργητικού αξίας 438 δισεκατομμυρίων φράγκων, δηλ. περίπου 45 % των διεθνών στοιχείων του ενεργητικού της τράπεζας και 70 % των δραστηριοτήτων της CL στην Ευρώπη εκτός της Γαλλίας (βάσει του ισολογί-

σμού της 31ης Δεκεμβρίου 1994). Ωστόσο, οι δεσμεύσεις που είχαν αναλάβει οι γαλλικές αρχές το 1995 όσον αφορά την εκχώρηση στοιχείων του ενεργητικού αφορούσαν ήδη 35 % των διεθνών στοιχείων του ενεργητικού της τράπεζας, δηλαδή 335 δισεκατομμύρια φράγκα, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων έπρεπε να γίνει με τη μορφή εκχωρήσεων στον τομέα των λιανικών τραπεζικών εργασιών στην Ευρώπη. Οι νέες αντιπαροχές τις οποίες πρότειναν οι γαλλικές αρχές τον Ιούλιο του 1997 παρουσίαζαν μια αύξηση της τάξης του 30 % μόνο σε σχέση με τις αντιπαροχές του 1997, δηλαδή διαφορά περίπου 100 δισεκατομμυρίων φράγκων μεταξύ του προηγούμενου επιπέδου εκχώρησης στοιχείων του ενεργητικού (335 δισεκατομμύρια φράγκα) και του νέου, όπως μπορούσε εκτιμηθείκε βάσει του σχεδίου του Ιουλίου 1997 (δηλαδή εκχωρήσεις συνολικού ύψους 438 δισεκατομμυρίων φράγκων), ενώ το σύνολο των ενισχύσεων στην CL ήταν, στο πλαίσιο της προαναφερθείσας υπόθεσης, τουλάχιστον τριπλάσιο από το ποσό που είχε εγκριθεί το 1995. Επιπλέον, οι γαλλικές αρχές είχαν αφήσει να πλανάται μια αβεβαιότητα όσον αφορά τις «θυγατρικές που αναπτύσσουν κυρίως δραστηριότητες στον τομέα των λιανικών τραπεζικών εργασιών εκτός Γαλλίας»: πιο συγκεκριμένα, δεν ήταν καθόλου σαφές αν, κατά την άποψη των γαλλικών αρχών, η δέσμευση αυτή αφορούσε την CL Belgium, η οποία αποτελούσε στο τέλος του 1997, εξαιρουμένης της BfG, την κυριότερη θυγατρική της Crédit Lyonnais στην Ευρώπη, με σύνολο στοιχείων του ενεργητικού που πλησίαζε τα 70 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα. Αν αυτό δεν ίσχυε, οι νέες αντιπαροχές ήταν σχεδόν ανύπαρκτες, και περιορίζονταν σε στοιχεία ενεργητικού αξίας μερικών δεκάδων δισεκατομμυρίων στον τομέα των λιανικών τραπεζικών εργασιών στην Ευρώπη.

Οι γαλλικές αρχές ανέφεραν στο σχέδιο του Ιουλίου 1997 ότι υπήρχε το ενδεχόμενο αλλαγής της ημερομηνίας εκχώρησης της BfG, η οποία αποτελούσε την κυριότερη αντιπαροχή και αντιπροσωπεύει, αφεναίτης, στοιχεία του ενεργητικού αξίας περίπου 220 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων⁽⁴⁵⁾. Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι η CL κατέχει το 50 % (συν μια μετοχή) της BfG. Οι υπόλοιποι μέτοχοι της τράπεζας είναι η Aachener & Münchener (δεύτερος σε μέγεθος γερμανικός όμιλος ασφαλίσεων) με 25 % του κεφαλαίου (συν μια μετοχή) και 25 % του κεφαλαίου (μείον δύο μετοχές) μιας εταιρείας παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών που κατέχουν συνδικαλιστικές οργανώσεις. Κατά την απόκτηση πλειοψηφικής συμμετοχής στην BfG, η CL χορήγησε στους υπόλοιπους μετόχους δικαίωμα προαίρεσης για την πώληση της συμμετοχής τους σε προκαθορισμένη τιμή, το οποίο μπορούσε να ασκηθεί μέχρι το τέλος του 1999, καθώς και την εγγύηση καταβολής ενός ελάχιστου ποσού μερισμάτων. Η αποδοτικότητα της BfG είναι χαμηλή και τα μέτρα αναδιάρθρωσης που ελήφθησαν στο τέλος του 1997 μετά την αντικατάσταση των διευθυντών της είχαν ως βασικό στόχο τη διατήρηση των περιθωρίων της παρά την προβλεπόμενη μείωση του καθαρού προϊόντος από τραπεζικές εργασίες. Λαμβανομένης υπόψη της αύξησης των κερδών της θυγατρικής το 1997, φαίνεται ότι τα μέτρα αυτά έχουν αρχίσει να αποφέρουν τα πρώτα αποτελέσματα. Η BfG αντιπροσωπεύει περίπου 35 % των στοιχείων του ενεργητικού της Crédit Lyonnais στην Ευρώπη εκτός Γαλλίας (κατάσταση στα τέλη του 1994) και συνεπώς η εκχώρησή της θα μπορούσε να αποτελέσει αντιπαροχή ιδιαίτερα σημαντική για τη μείωση του μεγέθους του ομίλου. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας αυτής, δεν ήταν σίγουρο ότι κατά την ολοκλήρωση του σχεδίου, τον Δεκέμβριο του έτους 2000, θα είχαν ληφθεί όλα τα αντισταθμιστικά μέτρα για τις ενισχύσεις των σχεδίων του 1995 και του 1997.

⁽⁴⁵⁾ Τα οποία εκφράζονται, όπως και οι υπόλοιπες αντιπαροχές, βάσει του ισολογισμού της CL στις 31. 12. 1994.

Λαμβανομένης υπόψη της σημαντικής αύξησης των ενισχύσεων, η Επιτροπή δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να εγκρίνει το σχέδιο που υπεβλήθη τον Ιούλιο 1997 βάσει ενός τόσο ελαστικού χρονοδιαγράμματος και μιας τόσο περιορισμένης αύξησης των αντιπαροχών.

Η Επιτροπή εξέτασε και άλλα κριτήρια βάσει των οποίων θα μπορούσε να καθορίσει τις αντιπαροχές που ζητούνται από την CL στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης, αλλά συνήγαγε το συμπέρασμα ότι οι εκχωρήσεις στοιχείων του ενεργητικού όπως οι θυγατρικές ή τα υποκαταστήματα, ή ισοδύναμα μέτρα για την παύση δραστηριοτήτων, τα οποία συνεπάγονται μείωση της αξίας του ισολογισμού της τράπεζας και οδηγούν σε μείωση της εμπορικής παρουσίας της, αποτελούν, όπως άλλωστε και το 1995, το πλέον αξιόπιστο κριτήριο για τον καθορισμό της φύσης και του επιπέδου των κυριότερων αντιπαροχών που πρέπει να απαιτηθούν.

Η Επιτροπή πιστεύει ότι, για το κοινό συμφέρον, οι κυριότερες αντιπαροχές στο πλαίσιο του σχεδίου ενισχύσεων στην CL πρέπει να αφορούν την Ευρώπη, είτε πρόκειται για τις χονδρικές τραπεζικές εργασίες είτε πρόκειται για τις λιανικές τραπεζικές εργασίες, διότι μέσω αυτών των δραστηριοτήτων η CL ασκεί ανταγωνισμό, με τον πλέον άμεσο τρόπο στις υπόλοιπες τράπεζες της Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένων των υπολοίπων γαλλικών τραπεζών που επιθυμούν να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους στην Ευρώπη. Με τις θυγατρικές της και τα υποκαταστήματά της στην Ευρώπη η τράπεζα πραγματοποιεί το μεγαλύτερο μέρος των κεφαλαιουχικών συναλλαγών εντός της Κοινότητας. Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι κατά την περίοδο ταχείας ανάπτυξης της CL στο τέλος της δεκαετίας του 1980 και στις αρχές της δεκαετίας του 1990, η στρατηγική ανάπτυξης της CL αφορούσε το διεθνές της δίκτυο και ιδίως το δίκτυο που δημιούργησε στην Ευρώπη. Φαίνεται λοιπόν ότι το ευρωπαϊκό δίκτυο της τράπεζας διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη στρέβλωση των συναλλαγών που προκαλούν οι ενισχύσεις.

Λαμβανομένου υπόψη του εξαιρετικά υψηλού ποσού των ενισχύσεων, η Επιτροπή πιστεύει ότι η CL πρέπει να εκχωρήσει το σύνολο των δραστηριοτήτων της στην Ευρώπη (εκτός Γαλλίας), δηλαδή 620 δισεκατομμύρια φράγκα (βάσει του ισολογισμού της τράπεζας της 31ης Δεκεμβρίου 1994,

ημερομηνία αναφοράς). Λαμβανομένων υπόψη των αντιπαροχών ύψους 310 δισεκατομμυρίων φράγκων στην Ευρώπη στο πλαίσιο της απόφασης 95/547/ΕΚ (δηλαδή 50 % των ευρωπαϊκών στοιχείων του ενεργητικού της τράπεζας), αυτό σημαίνει ότι η CL εκχωρεί πρόσθετα στοιχεία του ενεργητικού της ύψους 310 δισεκατομμυρίων φράγκων στην Ευρώπη (τα οποία έχουν καθοριστεί, όπως και οι αντιπαροχές στο πλαίσιο της απόφασης 95/547/ΕΚ, βάσει του ισολογισμού της τράπεζας την 31η Δεκεμβρίου 1994). Αν και παραδέχεται ότι, από αυτά τα στοιχεία του ενεργητικού ύψους 310 δισεκατομμυρίων φράγκων, στοιχεία του ενεργητικού ύψους 80 δισεκατομμυρίων φράγκων περίπου μπορούν να βρίσκονται εκτός Ευρώπης, για παράδειγμα στη Βόρειο Αμερική ή την Ασία, ο Επίτροπος Van Miert δήλωσε στον κ. Strauss-Kahn, Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, σε επιστολή που του απέστειλε στις 2 Απριλίου, ότι οι αντιπαροχές αυτές είναι απολύτως αναγκαίες για να κηρυχθούν οι ενισχύσεις στην CL συμβιβάσιμες με τη συνθήκη.

Κατά τον υπολογισμό των απαιτούμενων αντιπαροχών με τη μορφή εκχώρησης διεθνών στοιχείων του ενεργητικού, η Επιτροπή έφθασε σ' ένα ποσό χαμηλότερο απ' αυτό που θα είχε προκύψει αν είχε εφαρμοστεί ένα από τα ακόλουθα μέτρα σύγκρισης:

- αυστηρή αναλογία με το ποσό των αντιπαροχών που είχαν απαιτηθεί το 1995, το οποίο, βάσει της υψηλότερης εκτίμησης της αξίας της ενίσχυσης, θα είχε οδηγήσει στην απαίτηση μεγαλύτερων αντιπαροχών
- ενδεικτική εκτίμηση της θεωρητικής στρέβλωσης του ανταγωνισμού με βάση το κριτήριο του συντελεστή φερεγγυότητας της τράπεζας, σύμφωνα με το οποίο, αν το ποσό της ενίσχυσης υπερβαίνει το ποσό των ιδίων κεφαλαίων της τράπεζας, η στρέβλωση του ανταγωνισμού αντιπροσωπεύει ποσό μεγαλύτερο από το σύνολο του ισολογισμού της τράπεζας.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το επίπεδο των αντιπαροχών που αναφέρεται πιο πάνω είναι το ελάχιστο που μπορεί να ζητηθεί, και συνεπώς ασυμπίεστο, για να μπορέσει να κηρύξει τις ενισχύσεις συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή τονίζει ότι το επίπεδο των αντιπαροχών είναι ωστόσο σημαντικό και ότι επιτρέπει μια ιδιαίτερα αισθητή μείωση των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

Πίνακας 19

Αντισταθμιστικά μέτρα: εκχώρηση ή παύση δραστηριοτήτων διεθνών στοιχείων τον ενεργητικού της τράπεζας

Αντισταθμιστικά μέτρα	Ποσό στον ισολογισμό της 31.12.1997 (σε δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα)
1. Αντισταθμιστικά μέτρα στην Ευρώπη 1995	310
Που έχουν ληφθεί (τέλος 1997):	136,1
Woodchester	15,9
Credito Bergamasco (+CLIAM Italie)	41,0
Crédit Lyonnais Grèce	n.o.
CL Bank Sverige	0,5
BPI	0,6
Iberagentes	0,1
CL Bank Nederland	76,6
Bankhaus Wölbarn	1,5
Που θα πρέπει να ληφθούν ακόμη στην Ευρώπη στο πλαίσιο της απόφασης του 1995	173,9
2. Νέα ζητούμενα αντισταθμιστικά μέτρα (*)	310

(*) Εκ των οποίων 12,4 δισεκατομμύρια φράγκα στη Λατινική Αμερική οι υπόλοιπες εκχωρήσεις στην περιοχή αυτή αφορούν την απόφαση του 1995.

Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι δεν μπορεί να δεχθεί τη θέση της Société Générale (παράβαλε τμήμα 5.1 ανωτέρω) η οποία προτείνει να επιβληθεί στις γαλλικές αρχές η εκχώρηση όλων των δραστηριοτήτων της CL στην αλλοδαπή καθώς και ένα μέρος των δραστηριοτήτων της και του δικτύου της στη Γαλλία. Η λύση αυτή δεν συμβιβάζεται με τη βιωσιμότητα της επιχείρησης μετά την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Η Επιτροπή πιστεύει ότι οι διαπιστωθείσες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μπορούν να μειωθούν αισθητά με τις αντιπαροχές, το ποσό των οποίων έχει καθορίσει η ίδια, χωρίς να είναι απαραίτητη η προσφυγή στην ακραία αυτή λύση.

Μετά τις συναντήσεις που διεξήχθησαν στις αρχές Μαΐου 1998 μεταξύ της Επιτροπής και των γαλλικών αρχών, ο Υπουργός κ. Strauss-Kahn απέστειλε στις 3 και 13 Μαΐου 1998 δύο επιστολές στον Επίτροπο Van Miert στις οποίες συνοψίζονται οι νέες προσφορές όσον αφορά τις αντιπαροχές που η Γαλλία προτείνει στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης. Οι αντιπαροχές αυτές αφορούν την Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο, με την μορφή της εκχώρησης ή της παύσης των δραστηριοτήτων θυγατρικών ή υποκαταστημάτων:

- στην Ευρώπη, η παύση των δραστηριοτήτων και οι εκχωρήσεις αφορούν 556 δισεκατομμύρια φράγκα, εκ των οποίων 529 δισεκατομμύρια φράγκα εκτός Γαλλίας και 27 δισεκατομμύρια φράγκα στη Γαλλία (εκτός του δικτύου υποκαταστημάτων)
- στον υπόλοιπο κόσμο, η παύση των δραστηριοτήτων ή οι εκχωρήσεις αφορούν στοιχεία του ενεργητικού η αξία των οποίων υπολογίζεται σε 64 δισεκατομμύρια φράγκα.

Οι γαλλικές αρχές παρουσίασαν τον εμπιστευτικό κατάλογο των δεσμεύσεων που αναλαμβάνουν σε επιστολή που απέστειλαν στον Επίτροπο Van Miert στις 13 Μαΐου 1998.

Το μεγαλύτερο μέρος των εκχωρήσεων που συνδέονται με τις συμπληρωματικές ενισχύσεις πρέπει να ολοκληρωθούν πριν από την ιδιωτικοποίηση της τράπεζας, δηλαδή πριν από την 1η Οκτωβρίου 1999. Για λόγους συνθηκών αγοράς, επαρκώς αιτιολογημένους και τους οποίους έχει δεχθεί η Επιτροπή, οι εκχωρήσεις που δεν θα έχουν πραγματοποιηθεί πριν από την ιδιωτικοποίηση, θα πρέπει να ολοκληρωθούν το αργότερο τον Οκτώβριο του έτους 2000.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η παύση των δραστηριοτήτων υποκαταστημάτων ή θυγατρικών οδηγεί, όπως και η εκχώρηση στοιχείων του ενεργητικού, σε μείωση της εμπορικής παρουσίας και μπορεί να ληφθεί υπόψη ως αντιπαροχή. Συνολικά, η τράπεζα θα συμμορφωθεί με τον τρόπο αυτό με την απαίτηση της Επιτροπής για την εκχώρηση ή την παύση δραστηριοτήτων ύψους 620 δισεκατομμυρίων φράγκων (645 δισεκατομμύρια φράγκα αν προστεθούν σ' αυτά τα 25 δισεκατομμύρια φράγκα των αντιπαροχών για τον υπόλοιπο κόσμο που προβλέφθηκαν το 1995). Οι αντιπαροχές αυτές, προστιθέμενες στις αντιπαροχές της απόφασης 95/547/EK, αντιπροσωπεύουν μείωση που υπερβαίνει το ένα τρίτο του ισολογισμού της CL, όπως είχε αξιολογηθεί την 31 Δεκεμβρίου 1994. Οι προβλεπόμενες εκχωρήσεις και παύση των δραστηριοτήτων θα ελευθερώσουν μερίδια αγοράς που θα μπορέσουν να ανακτήσουν οι ανταγωνιστές της CL. Σύμφωνα με το κοινό συμφέρον, από το σύνολο των αντιπαροχών που προβλέφθηκαν το 1995 και το 1998 με τη μορφή αυτή, 86 % των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η κυβέρνηση αφορούν την Ευρώπη, εκ των οποίων το 82 % την Ευρώπη εκτός Γαλλίας.

Βάσει όλων αυτών, και με την επιφύλαξη άλλων στοιχείων που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή πιστεύει ότι με τις αντιπαροχές που προτείνουν οι γαλλικές αρχές μπορούν να μειωθούν σε πολύ μεγάλο βαθμό οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που προκάλεσαν οι ενισχύσεις.

γ) Συμπληρωματικά αντισταθμίσιμα όσον αφορά το δίκτυο υποκαταστημάτων στη Γαλλία

Αν ληφθεί υπόψη η επανάληψη της χορήγησης ενίσχυσης καθώς και το ποσό των συμπληρωματικών ενισχύσεων, που ενδέχεται να είναι πολύ υψηλότερο από το ποσό που εγκρίθηκε το 1995, η τράπεζα θα πρέπει να καταβάλλει συμπληρωματική προσπάθεια στο δίκτυο Γαλλίας ώστε να απελευθερωθούν μερίδια αγοράς για τους ανταγωνιστές της CL στη Γαλλία, οι οποίοι πλήττονται ιδιαίτερα από τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που προκαλούν οι ενισχύσεις. Το σχέδιο που υποβλήθηκε τον Ιούλιο του 1997 συνεπαγόταν, βάσει των στοιχείων που υπέβαλε η CL στην τράπεζα-σύμβουλο της Επιτροπής, μείωση του αριθμού των σημείων πώλησης στη Γαλλία σε 2146 μέχρι το 2000 (περιλαμβανομένων όλων των τύπων υποκαταστημάτων: σημεία πώλησης προς ιδιώτες, προς επαγγελματίες και προς επιχειρήσεις), δηλαδή μείωση κατά 6,6 % σε σχέση με τον αριθμό των σημείων πώλησης το 1996. Σε επιστολή της 2ας Απριλίου προς τον κ. Strauss-Kahn, ο Επίτροπος κ. Van Miert ζήτησε από την CL να καταβάλλει πρόσθετες προσπάθειες μειώνοντας τον αριθμό σημείων πώλησης στη Γαλλία σε 1850 μέχρι το 2000, αριθμό τον οποίο η τράπεζα-σύμβουλος της Επιτροπής έκρινε συμβιβάσιμο με τις απαιτήσεις βιωσιμότητας της τράπεζας. Η συμπληρωματική αύξηση κατά 300 περίπου σημεία πώλησης αντιπροσωπεύει ένα σημαντικό αντισταθμισμα για τους ανταγωνιστές της CL, και συνεπάγεται συνολική μείωση του δικτύου της στη Γαλλία κατά 20 % σε σχέση με το 1996.

Η Επιτροπή σημειώνει τα σχόλια της Société Générale στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας (σημείο 5.1), βάσει των οποίων ορισμένα από τα μέτρα που επιτρέπουν την αύξηση της αποδοτικότητας της CL και τη βελτίωση της ανταγωνιστικής της θέσης δεν δύναται να ληφθούν υπόψη ως αντισταθμίσιμα για τις στρεβλωτικές επιπτώσεις των ενισχύσεων. Υπογραμμίζει ότι τα συμπληρωματικά αντισταθμίσιμα που ζητούνται από την CL, ιδίως όσον αφορά το γαλλικό δίκτυο υποκαταστημάτων, αλλά και όσον αφορά τις διεθνείς της δραστηριότητες υπερβαίνουν κατά πολύ τα μέτρα αναδιάρθρωσης που προέβλεπε η ίδια η CL στο σχέδιο του 1997.

Σε επιστολή της 3ης Μαΐου 1998 προς τον κ. Van Miert, ο κ. Strauss-Kahn ανέλαβε τη δέσμευση να μειώσει σε 1850 τον αριθμό των υποκαταστημάτων στη Γαλλία, όπως είχε ζητήσει η Επιτροπή.

Η Επιτροπή θεωρεί στη βάση αυτή ότι τα αντισταθμίσιμα στο χώρο της Γαλλίας (πέραν των 27 δισεκατομμυρίων φράγκων υπό μορφή εκχωρήσεων) θα πρέπει να καλύπτουν όλες τις κατηγορίες υποκαταστημάτων του ομίλου στη Γαλλία (ιδιωτών, επαγγελματιών και επιχειρήσεων). Συνιστούν ιδιαίτερα σημαντική προσπάθεια από άποψη μείωσης της εμπορικής παρουσίας της CL, από την οποία θα επωφεληθούν τόσο οι Γάλλοι όσο και οι Ευρωπαίοι ανταγωνιστές της CL για να αναπτύξουν τις δικές τους δραστηριότητες στη γαλλική αγορά. Τα υποκαταστήματα θα πρέπει να κλείσουν το αργότερο προ της 31ης Δεκεμβρίου 2000.

10.6 Μηχανισμός αναχίτισης της τράπεζας

Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η ρήτρα επανόδου σε υγιή κατάσταση που θέσπισαν οι γαλλικές αρχές το 1995 αναχίτιζε κατά κάποιον τρόπο την ανάπτυξη της CL χάρη στην αφαιμάξη των αποτελεσμάτων της και κατά συνέπεια των ιδίων κεφαλαίων της καθώς και χάρη στον περιορισμό φερεγγυότητας που υπογραμμίστηκε παραπάνω. Στο σχέδιο που υποβλήθηκε τον Ιούλιο του 1997, οι γαλλικές αρχές αναφέρουν ότι προγραμματίζουν την αναμόρφωση της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση χωρίς, όμως, να προσδιορίσουν τον τρόπο. Στην επιστολή που έστειλαν στις 31 Μαρτίου 1998, οι γαλλικές αρχές προτείνουν την εξαγορά της ρήτρας από την CL με αντάλλαγμα την έκδοση μετοχών απευθυνόμενης αποκλειστικά στο κράτος.

Η Επιτροπή παραδέχεται ότι η διατήρηση της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση μέχρι το 2014, η οποία διοχετεύει στο κράτος μέχρι το 60 % των κερδών της CL αποτελεί, ενόψει της ιδιωτικοποίησης της CL, μέτρο το οποίο δύσκολα συμβιβάζεται με τις απαιτήσεις των νέων ιδιωτών μετόχων. Προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί το κόστος της κρατικής παρέμβασης και οι ενισχύσεις, υπογραμμίζει ότι η ρήτρα θα πρέπει να πωληθεί, σε τιμή της αγοράς και με βάση τη γνώμη ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, έτσι ώστε το κράτος να λάβει την παρούσα αξία των εσόδων που προβλέπονται δυνάμει της ρήτρας μέχρι το 2014, και η όλη διαδικασία να μην έχει ως αποτέλεσμα τη χορήγηση συμπληρωματικών ενισχύσεων προς τη CL. Η γνώμη του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα θα πρέπει να υποβληθεί στην Επιτροπή προς έγκριση.

Εκτός αυτού, οι γαλλικές αρχές γνωστοποίησαν τον Μάιο του 1998 στην Επιτροπή την επιθυμία τους να τροποποιηθούν το μηχανισμό του δανείου της CL προς την EPFR έτσι ώστε η αναχίτιση την οποία ασκεί στην τράπεζα το επιτόκιο που είναι ίσο με το 85 % του TMM να διατηρηθεί με διαφορετικό μηχανισμό. Οι γαλλικές αρχές πρότειναν τη μετατροπή της τρέχουσας αξίας του μειονεκτήματος που υφίσταται η CL εξαιτίας των χαμηλών τόκων που εισπράττει από το δάνειο προς την EPFR (έσοδα τα οποία η Επιτροπή εκτίμησε σε 7,2 δισεκατομμύρια φράγκα για την περίοδο 1997-2000, μετά την αφαίρεση των ενισχύσεων, βλέπε πίνακα 15) από τη CL για το χρονικό διάστημα 2000-2014. Η μετατροπή θα λάβει τη μορφή τροποποίησης του ορισμού της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση, της οποίας το ποσοστό παρακράτησης επί των κερδών θα αυξηθεί κατά τρόπον ώστε το αποτέλεσμα για το κράτος, λαμβανομένης υπόψη της αύξησης της αξίας της ρήτρας⁽⁴⁶⁾ και της υπολειπόμενης αξίας της συμμετοχής του στο κεφάλαιο της τράπεζας, να είναι ίσο με την παρούσα αξία της παραίτησης

⁽⁴⁶⁾ Η αξία της ρήτρας θα αυξηθεί χάρη, αφενός, στην αύξηση των αποτελεσμάτων της τράπεζας (ίση με το 15 % του TMM επί του υπολειπόμενου δανείου) και, αφετέρου, στην μεταβολή του συντελεστή παρακράτησης επί των αποτελεσμάτων βάσει της ρήτρας.

της EPFR από το 15 % του TMM, επί του υπολοίπου του δανείου της CL (περίπου 5,5 δισεκατομμύρια φράγκα για την περίοδο 2000-2014, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Επιτροπής).

Η ρήτρα επανόδου σε υγιή κατάσταση, της οποίας η αξία θα αυξηθεί με τον τρόπο αυτό, θα εξαγοραστεί στη συνέχεια από τη CL διαμέσου της έκδοσης μετοχών αποκλειστικά για το κράτος (εγγραφή από την EPFR). Η EPFR θα μεταπωλήσει τις μετοχές της στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης, έτσι ώστε το αποτέλεσμα των δύο επιχειρήσεων μετατροπής της αξίας της ρήτρας και της εκχώρησής της να είναι τουλάχιστον ουδέτερο για το κράτος, λαμβάνοντας υπόψη την παραίτηση του κράτους από την απόδοση του δανείου προς την EPFR, ίση με το 15 % του TMM, και από τα έσοδα της ρήτρας. Στη βάση αυτή, αν αφαιρεθούν τα έσοδα της ιδιωτικοποίησης, οι κρατικές ενισχύσεις προς τη CL δεν θα μεταβληθούν χάρη στην τροποποίηση του μηχανισμού διαχωρισμού.

Συμπληρωματικά και προκειμένου να διατηρηθεί η αναχίτιση της CL, οι γαλλικές αρχές ανέλαβαν τις εξής δεσμεύσεις:

- i) 58 % των καθαρών αποτελεσμάτων της τράπεζας μέχρι και τη χρήση 2003 θα διανεμηθεί υπό μορφή μερισμάτων,
- ii) οι ελλειμματικές φορολογικές μεταφορές θα εγκαταλειφθούν μετά την εξαγορά της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση,
- iii) το ανώτατο όριο αύξησης του ενοποιημένου ισολογισμού της CL με σταθερή περίμετρο και σταθερές συναλλαγματικές ισοτιμίες θα είναι 3,2 % ετησίως από τα τέλη του 1998 μέχρι τα τέλη του 2001 και οι συντελεστές φερεγγυότητας⁽⁴⁷⁾ θα διατηρηθούν μέχρι το 2014 τουλάχιστον στο επίπεδο που θα έχουν στα τέλη του 2001, εκτός εάν μεσολαβήσουν εξαιρετικές περιστάσεις δέοντως τεκμηριωμένες τις οποίες δεχθεί η Επιτροπή.

Η Επιτροπή δύναται να δεχθεί στο σύνολό του τον μηχανισμό αύξησης του επιτοκίου του δανείου από 85 % σε 100 % του TMM από το 2000 μέχρι το 2014, την τροποποίηση του ορισμού της ρήτρας, την πώληση της ρήτρας και την εναλλακτική μέθοδο αναχίτισης της CL υπό την προϋπόθεση ότι θα πληρούνται τα παρακάτω κριτήρια:

- η εκτίμηση της παρούσας αξίας της επιδάρυσης που αντιπροσωπεύει η αναχίτιση της CL για το δάνειο που χορήγησε στην EPFR με 15 % κάτω από το TMM από το 2000 έως το 2014, ο επαναπροσδιορισμός και η ποσοτικοποίηση της ρήτρας θα πραγματοποιηθούν με βάση την αξιολόγηση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα,

⁽⁴⁷⁾ Η Επιτροπή ερμηνεύει τη δέσμευση αυτή ως αφορώσα τον συντελεστή των βασικών ιδιοκεφαλαίων («tier one») και το συντελεστή φερεγγυότητας Cooke.

- η έκθεση του εμπειρογνώμονα θα κοινοποιηθεί στην Επιτροπή η οποία θα πρέπει να εγκρίνει τα συμπεράσματά της πριν από οποιαδήποτε μεταβολή της αξίας της ρήτρας και την σχετική πράξη η οποία θα λάβει τη μορφή έκδοσης μετοχών της CL αποκλειστικά για το κράτος,
- ανάλογα με την περίπτωση, η Επιτροπή θα εναντιωθεί στην διαδικασία εάν κρίνει ότι δεν εξασφαλίζεται η πλήρης εκτίμηση της επιβάρυνσης όσον αφορά την αναχρηματοδότηση της CL για το δάνειο της προς την EPFR με 15 % κάτω από το TMM από το 2000 έως το 2014 καθώς και της ρήτρας επανόδου σε υγιά κατάσταση, με αποτέλεσμα να ενδέχεται η εμφάνιση νέων στοιχείων ενίσχυσης.

Με την επιφύλαξη της απόλυτης ικανοποίησής της με τα αποτελέσματα των ελέγχων τους οποίους θα πραγματοποιήσει, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο μηχανισμός αναχαιτίσης δεν περιλαμβάνει πρόσθετα στοιχεία ενίσχυσης και ότι θα συνεχίσει να αναχαιτίζει σε σημαντικό βαθμό τη CL και πέραν του χρονικού ορίζοντα του προγράμματος αναδιάρθρωσης.

10.7 Δεσμεύσεις τις οποίες ανέλαβαν οι γαλλικές αρχές σε σχέση με την ιδιωτικοποίηση

Συμπληρώνοντας την εξέταση των όρων ως προς το συμβιβασίμο των υπό εξέταση ενισχύσεων, η Επιτροπή σημειώνει τις δεσμεύσεις όσον αφορά την ιδιωτικοποίηση της τράπεζας, τις οποίες ανέλαβε η γαλλική κυβέρνηση, στο πλαίσιο των στόχων που καθορίστηκαν κατά την έκδοση της απόφασης 95/547/EK. Σε επιστολή της 13ης Μαΐου 1998, το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, και Βιομηχανίας ανέλαβε τη δέσμευση να ιδιωτικοποιήσει τη CL μέχρι τον Οκτώβριο του 1999 στο πλαίσιο ανοικτής, διαφανούς και άνευ διακρίσεων διαδικασίας. Το κράτος θα απωλέσει εντελώς το ρόλο του μετόχου αναφοράς και το μερίδιό του θα μειωθεί κάτω από το 10 % του κεφαλαίου της τράπεζας. Το σχετικό διάταγμα όσον αφορά την ιδιωτικοποίηση θα εκδοθεί πριν τα τέλη του 1998 και η διαδικασία πώλησης θα κινηθεί πριν από την 1η Μαρτίου 1999.

Η Επιτροπή σημειώνει τις δεσμεύσεις αυτές και υπενθυμίζει ότι στην XXIIIη έκθεσή της επί της πολιτικής ανταγωνισμού του 1993⁽⁴⁸⁾ περιγράφει τις γενικές αρχές τις οποίες εφαρμόζει στις περιπτώσεις ιδιωτικοποίησης προκειμένου να προσδιορίσει αν οι σχετικές ενέργειες περιλαμβάνουν στοιχεία ενίσχυσης. Θεωρεί ότι η ιδιωτικοποίηση θα πρέπει να αποτελεί οριστική λύση στο πρόβλημα της διακυβέρνησης της επιχείρησης, το οποίο αναφέρεται παραπάνω και θα φροντίσει στο μέλλον να απευθύνεται η CL στους ιδιώτες μετόχους της και στην αγορά προκειμένου να εξεύρει συμπληρωματικούς.

10.8 Άλλοι όροι οι οποίοι θα πρέπει να τηρηθούν σε σχέση με το συμβιβασίμο των υπό εξέταση ενισχύσεων

- i) Η Επιτροπή υιοθετεί ότι η εκχώρηση θυγατρικών και υποκαταστημάτων της τράπεζας θα πρέπει να ερμη-

νευθεί ως μείωση της καθαρής περιμέτρου δραστηριοτήτων της τράπεζας και ως αμετάκλητη. Θα πρέπει να πραγματοποιηθεί υπό συνθήκες διαφάνειας και με τρόπο ανοικτό προς οποιονδήποτε δυνητικό αγοραστή, γάλλο ή αλλοδαπό. Οι όροι πώλησης δεν πρέπει να περιλαμβάνουν ρήτρες που ενδεχομένως περιορίζουν κατά παράδεκτο τρόπο τον αριθμό των υποψηφίων και να στοχεύουν σε κάποιο συγκεκριμένο υποψήφιο. Η επιλογή του εκάστοτε αγοραστή θα πρέπει να γίνεται με στόχο την βελτιστοποίηση των εσόδων από την εκχώρηση. Τα έσοδα θα πρέπει να διατεθούν κατ' ολοκληρίαν για τη χρηματοδότηση του προγράμματος αναδιάρθρωσης της CL.

ii) Σεβασμός των διατάξεων της παρούσας απόφασης

- a) Οι γαλλικές αρχές θα υποβάλλουν τριμηνιαίες εκθέσεις επί της προόδου μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2000. Στις εκθέσεις αυτές θα περιλαμβάνεται αναλυτική περιγραφή των ενεργειών εκχώρησης και κλεισίματος δραστηριοτήτων που πραγματοποιήθηκαν βάσει της παρούσας απόφασης, με την ημερομηνία εκχώρησης, τη λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων στις 31 Δεκεμβρίου 1994, την αξία της εκχώρησης, καθώς και τα κέρδη ή τις ζημίες επί της αξίας που προέκυψαν από την εκχώρηση. Η πρώτη έκθεση επί της προόδου θα υποβληθεί την 1η Οκτωβρίου 1998. Οι επόμενες προθεσμίες είναι: 1η Ιανουαρίου 1999, 1η Απριλίου 1999 και 1η Ιουλίου 1999, κοκ. Οι τριμηνιαίες εκθέσεις επί της προόδου για το 1999 θα περιλαμβάνουν ακριβή περιγραφή της προόδου όσον αφορά την ιδιωτικοποίηση.
- β) Οι εξαμηνιαίες και ετήσιες εκθέσεις της CL θα υποβάλλονται στην Επιτροπή αμέσως μετά την έγκρισή τους από το διοικητικό συμβούλιο της τράπεζας ταυτόχρονα με την υποβολή εκθέσεως επί της προόδου του επιχειρηματικού προγράμματος της τράπεζας.
- γ) Η Επιτροπή θα έχει πλήρη πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες. Θα δύναται, με την συγκατάθεση των γαλλικών αρχών, να απευθύνεται απευθείας στη CL για εξηγήσεις και διευκρινίσεις. Οι γαλλικές αρχές και η CL θα προσφέρουν τη συνεργασία τους για όλες τις επαληθεύσεις που ενδέχεται να ζητήσει η Επιτροπή ή, κατά περίπτωση, κάποιος εντεταλμένος σύμβουλός της.
- δ) Η Επιτροπή θα ενημερώνεται λεπτομερώς ως προς τον τρόπο ιδιωτικοποίησης της τράπεζας. Οι αρχές θα της διαβιβάζουν εκ των προτέρων όλες τις πληροφορίες με τις οποίες θα επιβεβαιώνεται ότι η ιδιωτικοποίηση γίνεται με ανοικτό τρόπο, διαφάνεια και χωρίς διακρίσεις. Η Επιτροπή θα εξετάζει τις λεπτομέρειες με βάση τις προαναφερόμενες αρχές τις οποίες εφαρμόζει στις περιπτώσεις ιδιωτικοποίησης.

iii) Απόφαση 95/547/EK

Οι γαλλικές αρχές θα τηρήσουν τις δεσμεύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 της απόφασης 95/547/EK, μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία του διαχωρισμού.

⁽⁴⁸⁾ Βλέπε XXIII η έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού, σημείο 403, σ. 276. Οι αρχές στις οποίες αναφέρεται η Επιτροπή όταν εξετάζει κατά πόσο μια ιδιωτικοποίηση οδηγεί κατά περίπτωση σε κρατικές ενισχύσεις είχαν κοινοποιηθεί παλαιότερα στις γαλλικές αρχές με επιστολή του γενικού διευθυντή ανταγωνισμού, της 14ης Ιουλίου 1993.

11. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

11.1 Το συμβιβάσιμο των συμπληρωματικών ενισχύσεων σε σχέση με τα ποσά που είχαν προηγουμένως εγκριθεί από την Επιτροπή

Η Επιτροπή καταλήγει ότι τα υπό εξέταση μέτρα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, που έχουν με την αύξηση των ζημιών του CDR και του κόστους χρηματοδότησης της EPFR, και η μη τήρηση της υποχρέωσης χρηματοδότησης από τη CL της εγγραφής έκδοσης ομολογίων χωρίς τοκομερίδιο από την EPFR, περιλαμβάνουν συμπληρωματικές ενισχύσεις, σε σχέση με τις ενισχύσεις που είχαν εγκριθεί βάσει της αποφάσεως 95/547/EK (δηλαδή 45 δισεκατομμύρια φράγκα) και της αποφάσεως της 25ης Σεπτεμβρίου 1996 (περίπου 4 δισεκατομμύρια φράγκα). Οι συμπληρωματικές αυτές ενισχύσεις υπολογίζονται σε περίπου 53-98 δισεκατομμύρια φράγκα⁽⁴⁹⁾ σε παρούσα αξία.

Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή καταλήγει:

- i) ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές απέδειξε τη βιωσιμότητα της CL· η βιωσιμότητα αυτή επιβεβαιώθηκε από τα πορίσματα της τράπεζας-συμβούλου της Επιτροπής και από το νέο επιχειρηματικό σχέδιο (businessplan) που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές το Μάιο του 1998·
- ii) ότι οι ενισχύσεις, με την επιφύλαξη του περιορισμού της «αντιστάθμισης» του δανείου προς την ERFR κατά την περίοδο 1997-1999 είναι, παρά τη μοναδική τους σημασία, περιορισμένες στο απολύτως αναγκαίο για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας της τράπεζας·
- iii) ότι το πολύ σημαντικό πρόγραμμα εκχωρήσεων και παύσης των δραστηριοτήτων για τις οποίες δεσμεύθηκαν οι γαλλικές αρχές, καθώς και ο περιορισμός των ενισχύσεων στο επίπεδο που κρίνεται απολύτως αναγκαίο, θα καταλήξουν ώστε η CL να χρηματοδοτήσει, εξαντλώντας όλα τα μέσα τα οποία διαθέτει, ένα σημαντικό μέρος του σχεδίου αναδιάρθρωσης·
- iv) ότι οι γαλλικές αρχές προσέφεραν αντιπαροχές οι οποίες επιτρέπουν να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι, προς το κοινό συμφέρον, η CL θα μειώσει σε πολύ σημαντικό βαθμό την εμπορική της παρουσία, ο δε ισολογισμός της με τη λήξη του σχεδίου αναδιάρθρωσης θα έχει μειωθεί κατά περισσότερο από ένα τρίτο σε σχέση με την κατάσταση στις 31 Δεκεμβρίου 1994, και ιδιαίτερα ότι οι αντιπαροχές που συνδέονται με τις συμπληρωματικές ενισχύσεις, και περιλαμβάνουν παύση δραστηριοτήτων και συμπληρωματικές εκχωρήσεις στοιχείων του ενεργητικού ύψους 310 δισεκατομμυρίων, καθώς και η συρρίκνωση του δικτύου στη Γαλλία σε 1 850 υποκαταστήματα το έτος 2000 θα επιτρέψουν την αποφυγή υπερβολικών στρεβλώσεων του ανταγωνισμού·
- v) ότι η επιβάρυνση 15 % του TMM επί του δανείου προς την EPFR καθώς και η εισφορά επί των αποτελεσμάτων και των ιδίων πόρων βάσει της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση μπορούν να αντικατασταθούν από ένα μηχανισμό «συγκράτησης» υπό την προϋπόθεση ότι δεν περιλαμβάνονται στοιχεία συμπληρωματικών ενισχύσεων υπέρ της CL.

Οι δεσμεύσεις που ανέλαβε η κυβέρνηση επιβεβαιώθηκαν με τρεις επιστολές της 13ης Μαΐου 1998.

Σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές της για τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή καταλήγει, με την επιφύλαξη της τήρησης εκ μέρους των γαλλικών αρχών των δεσμεύσεων που περιλαμβάνονται κατωτέρω στο άρθρο 1 παράγραφος 3, ότι οι εν λόγω συμπληρωματικές ενισχύσεις, μπορούν να τύχουν της παρέκκλισης βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης (πρώτο μέρος της πρώτης φράσης) και ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

11.2 Οι ενισχύσεις που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή στην απόφασή της 95/547/EK

Οι ενισχύσεις που ενέκρινε η Επιτροπή στην απόφασή της 95/547/EK εξακολουθούν να συμβιβάζονται με τη συνθήκη, εφόσον οι γαλλικές αρχές και η CL τηρούν στο ακέραιο τις υποχρεώσεις που απορρέουν βάσει της απόφασης 95/547/EK, με εξαίρεση τις τροποποιήσεις που εγκρίνονται με την παρούσα απόφαση.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι σε εκτέλεση της απόφασης 95/547/EK, οι γαλλικές αρχές και η CL πρέπει να φροντίσουν ιδίως να τηρήσουν στο ακέραιο τις αντιπαροχές που προβλέπονται στο πλαίσιο της εν λόγω απόφασης, δηλαδή μείωση της εμπορικής παρουσίας της Crédit Lyonnais εκτός της Γαλλίας κατά 35 % σε όρους ισολογισμού, που αντιπροσωπεύει 50 % των στοιχείων του ενεργητικού της στην Ευρώπη εκτός Γαλλίας. Η μείωση αυτή εκτιμάται σε σχέση με την αναλογία στο σύνολο του ενεργητικού της τράπεζας στις 31 Δεκεμβρίου 1994 και πρέπει να έχει ολοκληρωθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου, 1998.

ΕΞΕΛΘΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Τα μέτρα που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή το Σεπτέμβριο 1996 και εκείνα βάσει του σχεδίου αναδιάρθρωσης της Crédit Lyonnais που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή τον Ιούλιο 1997, με τη μορφή αντιστάθμισης του δανείου προς την EPFR, με τη μη εφαρμογή της εγγραφής ομολογίων χωρίς τοκομερίδιο, καθώς και με την ανάληψη των συμπληρωματικών ζημιών του CDR και της EPFR από το κράτος, όπως τροποποιήθηκαν από τις γαλλικές αρχές σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση, αποτελούν κρατικές ενισχύσεις βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας EOX. Οι συμπληρωματικές αυτές ενισχύσεις, σε σχέση με τις ενισχύσεις που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή στην απόφασή της 95/547/EK και στην απόφασή της 25ης Σεπτεμβρίου 1996, αποτιμώνται μεταξύ 53 και 98 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Οι υπό εξέταση συμπληρωματικές ενισχύσεις είναι δυνατόν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά και με την συμφωνία EOX, σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και με το άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας EOX, υπό την προϋπόθεση ότι η Γαλλία θα τηρήσει τις δεσμεύσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 και τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

⁽⁴⁹⁾ 50 Βλέπε πίνακα 15.

2. Η Γαλλία αναλαμβάνει τις εξής δεσμεύσεις:

α) Η Γαλλία αναλαμβάνει να μεταβιβάσει, το αργότερο τον Οκτώβριο 1999, την Crédit Lyonnais στον ιδιωτικό τομέα, με ανοικτές, διαφανείς και μη διακριτικές διαδικασίες. Οι διαδικασίες αυτές μπορούν να αρχίσουν ήδη από το 1998 με την έκδοση νομοθετικής πράξης ιδιωτικοποίησης πριν από το τέλος του έτους, και να περιλαμβάνουν αρκετά στάδια. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή πριν από την 1η Μαρτίου 1999. Στο πλαίσιο αυτό, η συμμετοχή του κράτους στο κεφάλαιο της τράπεζας θα ανέλθει το πολύ σε 10 %, το δε κράτος αναλαμβάνει να μην αποτελεί στο εξής τον ηγετικό μέτοχο της Crédit Lyonnais.

β) Ως αντιστάθμιση για την κρατική ενίσχυση, η Crédit Lyonnais θα έχει εκχωρήσει ή εκποιήσει στοιχεία του ενεργητικού ύψους 620 δισεκατομμυρίων φράγκων στον ισολογισμό της 31ης Δεκεμβρίου 1994. Η μείωση αυτή αφορά το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού στην Ευρώπη εκτός Γαλλίας, με εξαίρεση κυρίως τις δραστηριότητες στο Λονδίνο, το Λουξεμβούργο, την Φρανκφούρτη και την Ελβετία. Η Τράπεζα θα έχει τη δυνατότητα να διαχειρίζεται λογαριασμούς για υπηρεσίες πληρωμής και εκταμίευσης στη ζώνη ευρώ. Η διατήρηση των στρατηγικής σημασίας δραστηριοτήτων αυτών θα αντισταθμιστεί ανάλογα μέσω άλλων στοιχείων του ενεργητικού στη Γαλλία και στον υπόλοιπο κόσμο. Η δέσμευση αυτή συμπληρώνει εκείνη της 18ης Ιουλίου 1995, που αφορούσε μείωση κατά 35 % της παρουσίας της σε παγκόσμιο επίπεδο, που αντιπροσωπεύει 50 % στην Ευρώπη, και η οποία επιβεβαιώθηκε. Το υπόλοιπο των εκχωρήσεων αυτών πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998 το αργότερο. Η συνολική μείωση των 620 δισεκατομμυρίων φράγκων πρέπει να έχει πραγματοποιηθεί πριν από την ημερομηνία ιδιωτικοποίησης. Οι εν λόγω δύο ημερομηνίες μπορούν να παραταθούν το αργότερο κατά 1 έτος, για λόγους που οφείλονται στις συνθήκες της αγοράς και οι οποίοι αποδεικνύονται δεόντως στην Επιτροπή.

γ) Η Crédit Lyonnais θα έχει μειώσει το δίκτυό της στην Ευρώπη, που δεν θα υπερβαίνει πλέον τις 1 850 εμπορικές εγκαταστάσεις το έτος 2000 για την μητρική εταιρεία και τις θυγατρικές των λιανικών τραπεζικών εργασιών. Ο αριθμός αυτός των μονάδων εφαρμόζεται στις εγκαταστάσεις που προσφέρουν υπηρεσίες στους ιδιώτες, στους επαγγελματίες και στις επιχειρήσεις.

δ) Για να υλοποιηθεί η ιδιωτικοποίηση εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών, η ρήτρα επανόδου σε υγιή κατάσταση και το αποτέλεσμα της μερικής αντιστάθμισης του δανείου μετά το 1999 θα αποτελέσουν αντικείμενο αξιολόγησης από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα και θα προσφερθούν έμμεσα προς εξαγορά, με την έκδοση μετοχών της Crédit Lyonnais υπέρ της EPFR η οποία θα τις εκχωρήσει στη συνέχεια στο πλαίσιο της διαδικασίας ιδιωτικοποίησης. Πριν από την έκδοση αυτή θα διαβιβαστούν στην Επιτροπή τα αποτελέσματα της αξιολόγησης.

ε) Για να διατηρηθούν τα περιοριστικά αποτελέσματα όσον αφορά τις δυνατότητες ανάπτυξης της Crédit Lyonnais βάσει της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση και

της απόκλισης μεταξύ του επιτοκίου αγοράς και του επιτοκίου του δανείου προς την EPFR και για να ελεγχθεί η ανάπτυξη της τράπεζας σε σχέση με τους ανταγωνιστές της, (i) 58 % του καθαρού της αποτελέσματος μέχρι τη χρήση 2003, συμπεριλαμβανομένης, θα διανεμηθεί με τη μορφή μερισμάτων, (ii) οι μεταφορές των φορολογικών ελλειμμάτων θα σταματήσουν με την εξαγορά της ρήτρας επανόδου σε υγιή κατάσταση, (iii) θα τεθεί ανώτατο όριο 3,2 % κατ' έτος αύξησης του ενοποιημένου ισολογισμού με σταθερή περίμετρο (μέγεθος του ομίλου) και με σταθερή ισοτιμία, μεταξύ του τέλους του έτους 1998 και του τέλους του έτους 2001 και οι συντελεστές φερεγγυότητάς της θα διατηρηθούν μέχρι το 2014 στο ελάχιστο επίπεδο που επιτεύχθηκε στο τέλος του 2001, εκτός εάν υπάρξουν εξαιρετικές περιστάσεις οι οποίες αιτιολογηθούν δεόντως και εγκριθούν από την Επιτροπή.

στ) Η εκτέλεση όλων των υποχρεώσεων που αναφέρονται στα σημεία α) έως ε) θα ελέγχεται ετησίως από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα μέχρι την ολοκλήρωση των εκχωρήσεων των στοιχείων του ενεργητικού. Επίσης, οι γαλλικές αρχές θα διαβιβάζουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τριμηνιαίο απολογισμό και λεπτομερή εξαμηνιαία έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του σχεδίου.

Η Γαλλία διαβίβασε στην Επιτροπή με επιστολή της 13ης Μαΐου 1998 εμπιστευτικό κατάλογο με τις εκχωρήσεις και παύσεις λειτουργίας που προβλέπονται στο σημείο β) ανωτέρω.

3. Για να εξασφαλιστεί το συμβιβασίμο της ενίσχυσης με την κοινή αγορά, η γαλλική κυβέρνηση επιδιέπει την τήρηση των κατωτέρω υποχρεώσεων:

α) Εφαρμογή:

Εξασφάλιση της υλοποίησης όλων των δεσμεύσεων και των μέτρων που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση, και των μέτρων της απόφασης 95/547/EK τα οποία δεν τροποποιήθηκαν στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης: μη τροποποίηση των μέτρων αυτών χωρίς προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.

β) Όροι εκχώρησης των στοιχείων του ενεργητικού:

Οι εκχωρήσεις των θυγατρικών και υποκαταστημάτων της τράπεζας πρέπει να ερμηνευθούν ως μείωση της καθαρής περιμέτρου της τράπεζας (μέγεθος του ομίλου) και να είναι αμετάκλητες. Πρέπει να υλοποιηθούν μέσω διαφανών και ανοικτών διαδικασιών στις οποίες να έχουν πρόσβαση όλοι οι δυνητικοί αγοραστές, Γάλλοι ή αλλοδαποί. Οι συγγραφές υποχρεώσεων δεν πρέπει να περιλαμβάνουν ρήτρες που να περιορίζουν κατά μη αποδεκτό τρόπο τον αριθμό των δυνητικών υποψηφίων και να μην αφορούν κάποιο συγκεκριμένο δυνητικό υποψήφιο. Η επιλογή των αγοραστών πρέπει να γίνεται με γνώμονα την βελτιστοποίηση των εσόδων από τις εκχωρήσεις. Τα έσοδα αυτά πρέπει να χρησιμοποιηθούν εξ ολοκλήρου για τη χρηματοδότηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης της Crédit Lyonnais.

γ) Επαναπροσδιορισμός και εφαρμογή του μηχανισμού συγκράτησης της τράπεζας:

Η αξιολόγηση της παρούσας αξίας της επιβάρυνσης της αναχρηματοδότησης της CL λόγω του δανείου της προς την EPFR με 15 % κάτω από το TMM από το 2000 έως το 2014, ο επαναπροσδιορισμός της ρήτηρας και η αναβάθμιση της ρήτηρας θα πραγματοποιηθούν από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα· η έκθεση του εμπειρογνώμονα θα διαβιβαστεί στην Επιτροπή, η οποία πρέπει να εγκρίνει τα σχετικά πορίσματα πριν από κάθε μεταβολή της αξίας της ρήτηρας και πριν από κάθε συναλλαγή με τη μορφή έκδοσης μετοχών της Crédit Lyonnais για το κράτος.

δ) Παρακολούθηση της παρούσας απόφασης:

i) Οι γαλλικές αρχές θα προβαίνουν σε τριμηνιαίο απολογισμό μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του έτους 2000. Ο απολογισμός αυτός θα περιλαμβάνει την λεπτομερή κατάσταση των εκχωρήσεων και των παύσεων δραστηριότητας που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης, συμπεριλαμβανομένης της ημερομηνίας εκχώρησης, της λογιστικής αξίας των στοιχείων του ενεργητικού στις 31 Δεκεμβρίου 1994, της αξίας της εκχώρησης, και των κεφαλαιουχικών κερδών ή ζημιών. Ο πρώτος τριμηνιαίος απολογισμός προβλέπεται για την 1η Οκτωβρίου 1998, οι δε επόμενοι για την 1η Ιανουαρίου 1999, την 1η Απριλίου 1999 και την 1η Ιουλίου 1999.

ii) Οι εξαμηνιαίες και ετήσιες εκθέσεις της Crédit Lyonnais θα διαβιβάζονται αμέσως στην Επιτροπή μετά την έγκρισή τους από το διοικητικό συμβούλιο της τράπεζας, συγχρόνως με την παρουσίαση της πορείας του επιχειρηματικού σχεδίου της επιχείρησης.

iii) Η Επιτροπή θα διαθέτει μονίμως και χωρίς περιορισμούς πρόσβαση σε όλα τα απαραίτητα στοιχεία, καθ' όλη τη διάρκεια του σχεδίου. Θα μπορεί, με την σύμφωνη γνώμη των γαλλικών αρχών, να απευθύνεται άμεσα στην Crédit Lyonnais για να λαμβάνει τις αναγκαίες εξηγήσεις και διευκρινίσεις. Οι γαλλικές αρχές και η Crédit Lyonnais θα συνεργάζονται πλήρως σε όλους τους ελέγχους που είναι δυνατόν να ζητήσει η Επιτροπή ή, ενδεχομένως, εντεταλμένος σύμβουλος της.

iv) Η Επιτροπή θα ενημερώνεται πλήρως για τους όρους ιδιωτικοποίησης της τράπεζας. Οι αρχές θα της

διαβιβάζουν προηγουμένως όλα τα στοιχεία που θα της επιτρέπουν να εξακριβώνει ότι πράγματι η εν λόγω ιδιωτικοποίηση διενεργείται βάσει ανοικτών, διαφανών και αμερόληπτων διαδικασιών.

v) Κάθε αναβολή των ημερομηνιών εκχώρησης των στοιχείων του ενεργητικού ή παύσης των δραστηριοτήτων σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται ανωτέρω στις υποχρεώσεις των γαλλικών αρχών στην παράγραφο 2 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου πρέπει να εγκριθεί προηγουμένως από την Επιτροπή. Οι δεσμεύσεις αυτές αφορούν αποκλειστικά τις ημερομηνίες εκχωρήσεων των στοιχείων του ενεργητικού και παύσης των δραστηριοτήτων και αφήνουν αμετάβλητη την υποχρέωση ιδιωτικοποίησης της τράπεζας, η οποία θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να έχει ολοκληρωθεί το αργότερο μέχρι τον Οκτώβριο 1999.

ε) Απόφαση 95/547/EK:

Οι γαλλικές αρχές θα τηρήσουν τις δεσμεύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 της απόφασης 95/547/EK, μέχρι το τέλος της διαδικασίας διαχωρισμού.

Άρθρο 2

Η Γαλλία ενημερώνει την Επιτροπή εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 20 Μαΐου 1998.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1748/98 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 1998, για καθορισμό των ποσοστών των επιστροφών που εφαρμόζονται σε ορισμένα προϊόντα των τομέων των σιτηρών και της όρυζας που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που δεν υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 219 της 7ης Αυγούστου 1998)

Σελίδα 10 και 11, το παράρτημα πρέπει να διαβαστεί ως εξής:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 1998, για καθορισμό των ποσοστών των επιστροφών που εφαρμόζονται σε ορισμένα προϊόντα των τομέων των σιτηρών και της όρυζας που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που δεν υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων (1)	Ποσοστά επιστροφών ανά 100 kg των προϊόντων βάσεως
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό: – σε περίπτωση εξαγωγής προϊόντων των κωδικών ΣΟ 1902 11 και 1902 19, προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής – για τις υπόλοιπες περιπτώσεις	— —
1001 90 99	Σιτάρι μαλακό και σιμιγδάλι: – σε περίπτωση εξαγωγής προϊόντων των κωδικών ΣΟ 1902 11 και 1902 19, προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής – για τις υπόλοιπες περιπτώσεις: – – σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1222/94 (2) – – για τις υπόλοιπες περιπτώσεις	2,361 1,933 3,633
1002 00 00	Σίκαλη	4,127
1003 00 90	Κριθάρι	4,226
1004 00 00	Βρώμη	3,394
1005 90 00	Καλαμπόκι που χρησιμοποιήθηκε σε μορφή: – αμύλων: – – σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1222/94 (2) – – για τις υπόλοιπες περιπτώσεις – γλυκόζη, και σιροπιού γλυκόζης, μαλτοδεξτρίνης και σιροπιού μαλτοδεξτρίνης των κωδικών ΣΟ 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (3): – – σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1222/94 (2) – – για τις υπόλοιπες περιπτώσεις – άλλες μορφές (και ως έχει) Άμυλο γεωμήλων του κωδικού ΣΟ 1108 13 00 εξομοιώνονται μ' ένα προϊόν το οποίο προέρχεται από τη μεταποίηση του αραβοσίτου: – σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1222/94 (2) – για τις υπόλοιπες περιπτώσεις	3,027 5,152 2,647 4,772 5,152 3,027 5,152

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων (1)	Ποσοστά επιστροφών ανά 100 kg των προϊόντων βάσεως
1006 20	Ρύζι αποφλοιωμένο: – σε στρογγυλούς κόκκους – σε μέτριους κόκκους – σε μακρείς κόκκους	— — —
ex 1006 30	Ρύζι λευκασμένο: – σε στρογγυλούς κόκκους – σε μέτριους κόκκους – σε μακρείς κόκκους	— — —
1006 40 00	Ρύζι σε θραύσματα που χρησιμοποιήθηκε υπό μορφή: – αμύλων του κωδικού ΣΟ 1108 19 10: – – σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1222/94 (2) – – για τις υπόλοιπες περιπτώσεις – άλλων (ως έχουν)	0,463 2,700 2,700
1007 00 90	Σόργο	4,226
1101 00	Άλευρα σιταριού: – σε περίπτωση εξαγωγής προϊόντων των κωδικών ΣΟ 1902 11 και 1902 19, προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής – για τις υπόλοιπες περιπτώσεις	2,730 4,200
1102 10 00	Αλεύρι σίκαλης	5,654
1103 11 10	Πλιγούρια και σιμιγδάλια σιταριού σκληρού: – σε περίπτωση εξαγωγής προϊόντων των κωδικών ΣΟ 1902 11 και 1902 19, προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής – για τις υπόλοιπες περιπτώσεις	— —
1103 11 90	Πλιγούρια και σιμιγδάλια σιταριού μαλακού: – σε περίπτωση εξαγωγής προϊόντων των κωδικών ΣΟ 1902 11 και 1902 19, προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής – για τις υπόλοιπες περιπτώσεις	2,730 4,200

(1) Όσον αφορά τα γεωργικά προϊόντα που προέρχονται από τη μεταποίηση του βασικού προϊόντος ή/και εκείνα τα οποία εξομοιώνονται προς αυτά, εφαρμόζονται οι συντελεστές που παρατίθενται στο παράρτημα Ε του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1222/94 της Επιτροπής (ΕΕ L 136 της 31. 5. 1994, σ. 5).

(2) Τα προϊόντα για τα οποία γίνεται λόγος αναφέρονται στο παράρτημα Ι του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1722/93 της Επιτροπής (ΕΕ L 159 της 1. 7. 1993, σ. 112).

(3) Όσον αφορά τα σιρόπια που υπάρχουν στους κωδικούς ΣΟ 1702 30 99, 1702 40 90 και 1702 60 90 τα οποία έχουν κατασκευαστεί από μείγματα των σιροπιών γλυκόζης και φρουκτόζης δίνει δικαίωμα επιστροφής κατά την εξαγωγή.»